

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Βιβλίο

Θ Ε Μ Α Τ Α

Καθ' ἑξῆς Δ. Σολωμίου
ΚΑΤΑ ΤΟ *206*

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΣΥΝΤΕΤΑΓΜΕΝΑ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Α' ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ

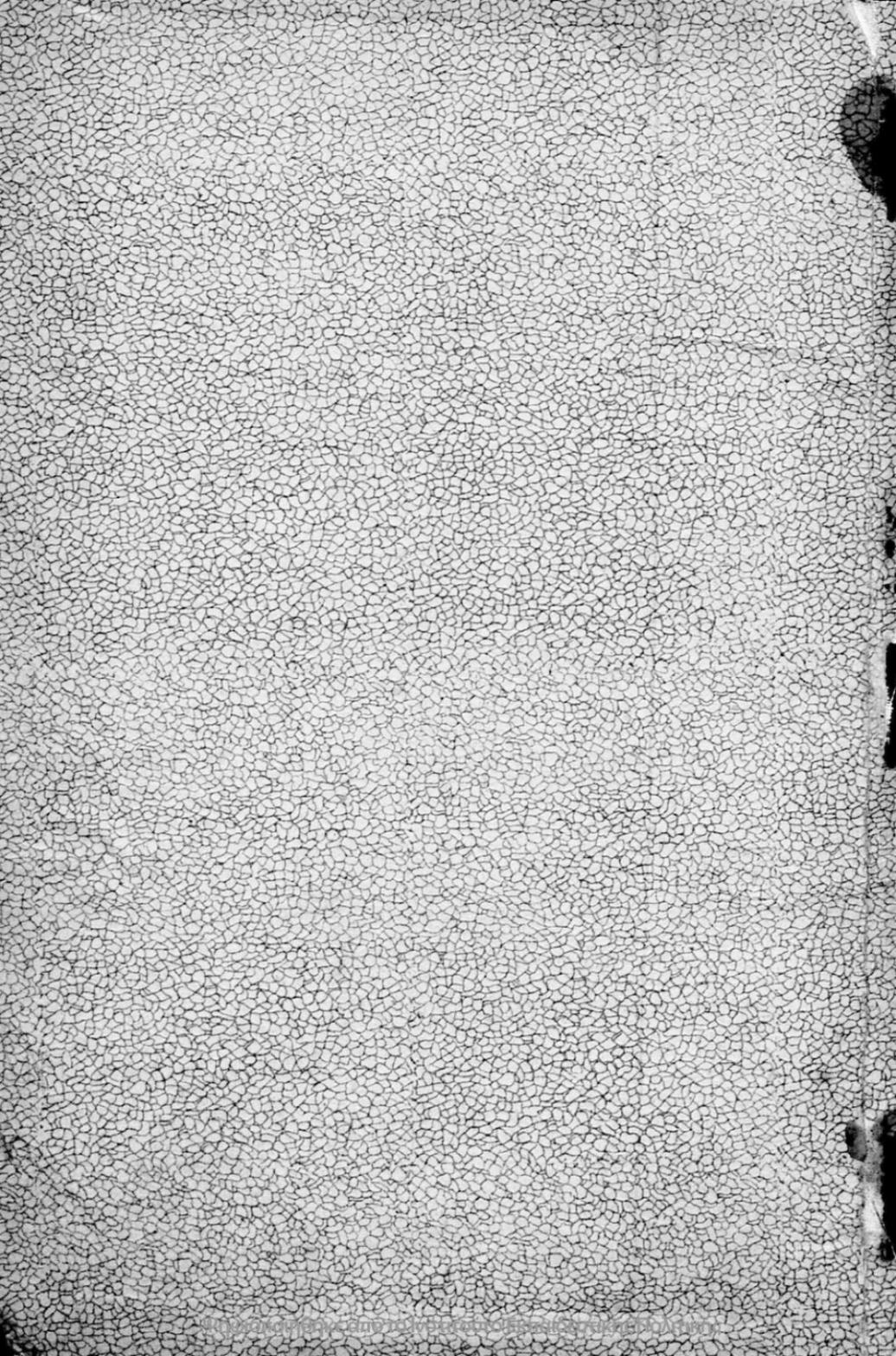
Παπαβασιλείου

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΒΔΟΝΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

1898

Journal of the
Society of Friends
in the Year 1850

Wm. Smith
1850
5

8000

Θ Ε Μ Α Τ Α

ΚΑΤΑ ΤΟ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΣΥΝΤΕΤΑΓΜΕΝΑ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Α' ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΥΠΟ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ

Γεωργίου Α. Παπαβασιλείου
1906...

13/10/906.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΔΟΝΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

1898

17222

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

Τῶν ἐν τῷδε τῷ βιβλίῳ τὰ μὲν ἐν τῷ ἀρχαίῳ ἰδιώματι παραδείγματα σκοπὸν ἔχουσι τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐν τῷ πρώτῳ μέρει τοῦ Συντακτικοῦ ἡμῶν περιεχομένων, τὰ δὲ ἐκ τῆς καθ' ἡμᾶς γλώσσης, ἅτινα οἱ μαθηταὶ πρέπει νὰ μεταφέρωσιν εἰς τὸ ἀρχαῖον ἰδιῶμα, σκοποῦσι τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐκ τοῦ δευτέρου μέρους διδασκομένων μερῶν τοῦ Συντακτικοῦ ἐν τῇ πρώτῃ τοῦ γυμνασίου τάξει. Πρὸς ἄσκησιν ἐπὶ τῶν ἐν τῇ εἰσαγωγῇ κανόνων ἐκρίναμεν καλὸν τὰ παραδείγματα νὰ εἶνε μόνον ἐκ τῆς ἀρχαίας, τὸ μὲν διότι οἱ μαθηταὶ πρέπει πρῶτον νὰ γνωρίσωσι καλῶς τὰ διάφορα εἶδη τῶν προτάσεων, τὸν τρόπον τῆς συνδέσεως αὐτῶν πρὸς ἀλλήλας πρὸς ἀπαρτισμὸν λόγου, τὴν στίξιν αὐτοῦ, τὰ μέρη τῆς προτάσεως καὶ τὴν συμφωνίαν αὐτῶν πρὸς ἄλλα, τὸ δὲ διότι ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἄσκησις γενήσεται ἐν παραδείγμασιν ἐκ τῆς καθ' ἡμᾶς ἀναφερομένοις εἰς τὸ δεύτερον μέρος τοῦ Συντακτικοῦ, ἐν ᾧ περὶ τῶν καθ' ἕκαστον συντακτικῶν φαινομένων γίνεται λόγος.

Πάντα τὰ ἐν συνεχεῖ λόγῳ θέματα ἀναφέρονται εἰς τὰ Ἑλληνικὰ τοῦ Ξενοφῶντος, ὧν τὰ μὲν οἱ μαθηταὶ τῆς τάξεως ταύτης ἔχουσιν ἤδη διδαχθῆ ἐν τῇ τρίτῃ τάξει τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου, τὰ δὲ κατὰ τὸ πρόγραμμα πρέπει νὰ διδάσκωνται ἐν ταύτῃ τῇ τάξει. Τοῦτο δὲ ἐγένετο, ὅπως ὁ μαθητὴς γνωρίζων ἤδη τὴν ὕλην

μηδεμίαν ὡς πρὸς τοῦτο δυσκολίαν εὐρίσκη κατὰ τὴν ἐκ τοῦ νέου εἰς τὸ ἀρχαῖον ἰδίωμα μεταφοράν. Τούτου ἕνεκα ὁ διδάσκων πρέπει νὰ προτιμᾷ τὰ θέματα τὰ ἀναφερόμενα εἰς μέρη τῶν Ἑλληνικῶν δεδιδαγμένα.

Τελευτῶντες δηλοῦμεν τοῖς τε διδάσκουσι καὶ τοῖς μαθηταῖς, ὅτι ἀνάγκη νὰ μεταβάλλωνται κατὰ τὴν εἰς τὸ ἀρχαῖον ἰδίωμα μεταφοράν, ὅσαι τῶν λέξεων ὡς μεταβλητέαι σημειοῦνται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20ῃ Ἀυγούστου 1898.

Γ. Α. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Θ Ε Μ Α Τ Α

Θέμα 1.

(Συντάκτικοῦ § 1—9).

Διάκρινον τὰς προτάσεις καὶ ὀνόμασον ἐκάστην αὐτῶν.

1. Πόλυβος ἦν βασιλεύς. 2. Ὁ ἵππος τρέχει. 3. Ἡ βοῦς μωκάται. 4. Ἰσκάστη ἦν Μενοικέως θυγάτηρ. 5. Οἱ Πυγμαῖοι ἦσαν ἔθνος γεωργικὸν ἀνθρώπων μικρῶν. 6. Δηϊάνειρα ἦν Οἰνέως θυγάτηρ, γυνὴ δὲ Ἡρακλέους. 7. Πόθεν, ὦ φίλος; ἐξ Ἀθηνῶν. 8. Τίς εἶ, ὦ ἄνθρωπε; ξένος. 9. Πόθεν ἦκεις; ἐκ Θεσσαλίας. 10. Τί τῶν ἀνεπίστων καὶ ἀπροσδοκῆτων ἐφ' ἡμῶν οὐ γέγονεν; 11. Οὐ φασι θεμιτὸν εἶναι ἐκυτὸν ἀποκτινύναι. 12. Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν καὶ Πλούτων διενείμαντο τὴν ἀρχὴν τοῦ πατρός. 13. Σιμωνίδης ἦν σοφὸς καὶ θεῖος. 14. Κριτίας τε καὶ Ἀλκιβιάδης ἐγενέσθην φιλοτιμοτάτω τε καὶ ἀδίκωτάτω. 15. Διόνυσος βουλόμενος ἀπὸ τῆς Ἰαρίας εἰς Νάξον διαπερραιωθῆναι Τυρρηῶν ἐμισθώσατο ληστικὴν τριήρη. 16. Τί δὲ τοὺς ἱππέας οὐκ ἐπιχειρήσεις βελτίονας ποιῆσαι; ἔγωγε. 17. Ἐς κόρακας. 18. Ἀθηνῶσι ἀπὸ τῶν βρβάρων τῇ Ἀθηνᾷ. 19. Ἡ λεπαστὴ σκεῦός ἐστιν ὑδροδόκον. 20. Ποσειδῶν ἦν υἱὸς Κρόνου, Διὸς δὲ ἀδελφός.

Θέμα 2.

(Συντακτ. § 10).

Διάκρινον τὰς κυρίας τῶν δευτερευουσῶν προτάσεων καὶ ὄρισον ἐκάστης τὸ ὑποκείμενον καὶ κατηγορούμενον.

1. Ὁ μὴ θέλεις ἀκούειν μὴδὲ λέγει. 2. Ζεὺς ἦν υἱὸς Κρόνου. 3. Ποσειδῶν ἦν υἱὸς Κρόνου, Διὸς δὲ ἀδελφός. 4. Ὁ μὴ θέλεις λέγειν μὴδ' ἄκουε. 5. Ἀπόλλων εὐρετῆς κιθάρας λέγεται. 6. Ἀν-

ταῖος ἦν υἱὸς τῆς Γῆς. 7. Φυλακτέον, ὅπως μηδὲν ἡμῖν συμβή-
 σεται τοιοῦτον. 8. Ὁ λόγος ἡμῶν ὀρθὸς ἦν, ὡς οὐκ εἰσιν οἱ πικρ-
 πλοῦσις ἀγαθοί. 9. Πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀδικώτατοί εἰσιν.
 10. Τοῦ ἀγαθοῦ ἕνεκα οἱ ἄνθρωποι πάντα ποιοῦσιν. 11. Ἐὰν σε
 ἔρωμαι τὸ ἐν καὶ τὰ δύο πότερα πλείω ἐστί, φῆσεις ὅτι τὰ δύο.
 12. Ἄ πάσχοντες ὑφ' ἐτέρων ὀργίζεσθε, ταῦτα τοῖς ἄλλοις μὴ
 ποιεῖτε. 13. Εὖνους λόγος λύπην ἰάται. 14. Τοὺς παιῖδας τῶν
 τετελευτηκότων ζηλῶ ὅτι νεώτεροί εἰσιν ἢ ὥστε εἰδέναι οὖν πα-
 τέρων ἐστέρηται. 15. Ἐὰν μὲν κολάζητε τοὺς ἀδικοῦντας, ἔσον-
 ται ὑμῖν οἱ νόμοι καλοὶ καὶ κύριοι, ἐὰν δ' ἀφίητε, καλοὶ μόνον
 κύριοι δ' οὐκέτι. 16. Ἐπειδὴν ἅπαντα ἀκούσητε, κρίνατε, μὴ πρό-
 τερον προλαμβάνετε. 17. Βούλει σκεψώμεθα πότεροι ἤδιον ζῶσιν
 οἱ ἄρχοντες ἢ οἱ ἀρχόμενοι. 18. Ἀκούσωμεν τί ἕκαστος ἔρει.

Θέμα 3.

(Συντακτ. § 11 — 14).

Διάκρινον τοὺς διορισμοὺς καὶ ὀνόμασον ἕκαστον αὐτῶν.

1. Ἀσκληπιὸς ἦν υἱὸς Ἀπόλλωνος καὶ Κορωνίδος τῆς νύμφης.
 2. Ὁ χρηστὸς ἀνὴρ οὐ ποτ' ἀδικεῖ. 3. Ἄνδρὸς οὐ κακοῦ τρόπος
 τοιοῦδε, χρῆσθαι τοῖς βελτίστοις ἀεὶ. 4. Ἡ μὲν δικαία ψυχὴ καὶ
 ὁ δίκαιος ἀνὴρ εὖ βιώσεται, κακῶς δὲ ὁ ἀδικός. 5. Οὔτε πλοῦτος
 κάλλος φέρει τῷ κεκτημένῳ οὔτε σώματος κάλλος καὶ ἰσχύς δειλῶ
 καὶ κακῶ ξυνοικοῦντα πρέποντα φαίνεται, ἀλλ' ἀπρεπῆ καὶ ἐπι-
 φανεστέρον ποιεῖ τὸν ἔχοντα καὶ ἐκφαίνει τὴν δειλίαν. 6. Λυ-
 κοῦργος τὸ αἰδεῖσθαι ἰσχυρῶς ἐμφῦσαι βουλόμενος τοῖς μειρακίσις
 καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐπέταξεν ἐντὸς μὲν τοῦ ἱματίου τὴν χεῖρα ἔχειν,
 σιγῇ δὲ πορεύεσθαι, περιβλέπειν δὲ μηδ' αὐτῷ. 7. Μὴ σε νικάτω κέρ-
 δος. 8. Πολλάκις νικᾷ καὶ κακὸς ἀνδρὰ ἀγαθόν. 9. Ἐρῶ τῆς
 ἀρετῆς. 10. Οἱ θεοὶ δοῖέν σοι πάντα τὰ ἀγαθὰ. 11. Τῇ συνοικίᾳ
 ἐθέμεθα πόλιν ὄνομα. 12. Οἱ μὲν πλείστοι τῶν ἀνθρώπων τοῖς τυ-
 ράννοις οὐ πλησιάζουσιν, οἱ δὲ συνόντες πρὸς χάριν ὀμιλοῦσιν.
 13. Τοῦ ἀγαθοῦ ἕνεκα πάντα ποιοῦμεν. 14. Πολλοὶ τῶν ἀνθρώ-
 πων ἀδικώτατοί εἰσιν.

Θέμα 4.

(Συντακτ. § 15—21).

Διάκρινον τὰς κατὰ παράταξιν κειμένας προτάσεις τῶν συνημμένων καὶ ὑποτελῶν καὶ ὀνόμασον ἐκάστην αὐτῶν. Τίνες αἱ κύριαι καὶ τίνες αἱ δευτερεύουσαι ;

1. Οἱ ἔκγονοι Ἡρακλέους κατῆλθον μὲν εἰς Πελοπόννησον, κατέσχον δ' Ἄργος καὶ Λακεδαιμόνα καὶ Μεσσήνην, οἰκισταὶ δὲ Σπάρτης ἐγένοντο. 2. Κύρω καὶ οἱ φίλοι ζῶντί τε συνεμάχοντο καὶ ἀποθανόντι συναπέθανον πάντες περὶ τὸν νεκρὸν μαχόμενοι. 3. Ἡ λέγε τι σιγῆς κρεῖττον ἢ σιγὴν ἔχε. 4. Χρῶ τοῖς εὐρημένοις ἢ ζῆτει τούτων βελτίω. 5. Συμβαλόντες τὰς ἀσπίδας ἐωθούοντο, ἐμάχοντο, ἀπέκτεινον, ἀπέθνησκον. 6. Ἀκηκόατε, ἐσράκατε, πεπόνθατε, ἔχετε, δικάζετε. 7. Δῆλον ὅτι καινὰ τὰ φίλων ἔσται. 8. Δεῖ μὴ μόνον κεκτῆσθαι τὰ ἀγαθὰ ἀλλὰ καὶ χρῆσθαι αὐτοῖς, ὡς οὐδὲν ὄφελος τῆς κτήσεως γίνεταί. 9. Ἦν τις κάμνη τῶν οἰκετῶν, τούτου σοι ἐπιμελητέον, ὅπως θεραπεύηται. 10. Βασιλεὺς αἰρεῖται οὐχ ἵνα ἑαυτοῦ καλῶς ἐπιμελῆται, ἀλλ' ἵνα καὶ οἱ ἐλόμενοι δι' αὐτὸν εὖ πράττωσιν. 11. Οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν. 12. Πάντες ἂ ἐπίστανται ῥᾶστα τε καὶ τάχιστα καὶ κάλλιστα καὶ ἡῖστα ἐργάζονται. 13. Χρῆ ὅταν μὲν κτῆσθε τοὺς νόμους ὑποῖοι τινὲς εἰσι σκοπεῖν· ἐπειδὴν δὲ θῆσθε, φυλάττειν καὶ χρῆσθαι. 14. Ἐπισκεψάμεθα εἰ ὁ ἄριστος εὐδαιμονέστατος καὶ ὁ κάκιστος ἀθλιώτατος ἐστίν. 15. Ἀκούσωμεν τί ἕκαστος ἐρεῖ. 16. Τούτου ὑπάρχοντος τὰ τούτοις ἐφεξῆς ἡμῖν λεκτέον. 17. Ἀλκιβιάδης ἐτόλμησεν ἀναβῆναι ὡς οὐκ ἐξεσόμενον τῇ πόλει δίκην παρὰ τῶν ἀδικούντων λαμβάνειν. 18. Κἂν οὐλὸς ἢ τις, οὐδὲν ἦττον ἀνθρώπος οὗτός ἐστιν. 19. Παραπλήσιον πρᾶγμα ἔστι γῆρας καὶ γάμος· τυχεῖν γὰρ αὐτῶν ἀμφοτέρων σπουδάζομεν, ὅταν δὲ τύχωμεν ὕστερον λυπούμεθα.

Θέμα 5.

(Συντακτ. § 22).

Χώρισον τὸν λόγον εἰς προτάσεις, κῶλα, περιόδους καὶ στίξον. Ἄνδρες Πέρσαι καὶ σὺ ὦ Κύρε ἐγὼ ἀμφοτέροις ὑμῖν εἰκότως εὐ-

νους εἰμι ὑμῶν μὲν γὰρ βασιλεύω σὺ δὲ ὦ Κύρε παῖς ἐμὸς εἶ δίκαιος
 οὖν εἰμι ὅσα γινώσκεις δοκῶ ἀγαθὰ ἀμφοτέροις ταῦτα εἰς τὸ μέ-
 στον λέγειν τὰ μὲν γὰρ παρελθόντα ὑμεῖς μὲν Κύρον ἠϋξήσατε στρα-
 τευμα δόντες καὶ ἄρχοντα τούτου αὐτὸν καταστήσαντες Κύρος δὲ
 ἠγούμενος τούτου σὺν θεοῖς εὐκλεεῖς μὲν ὑμᾶς ὦ Πέρσαι ἐν πᾶσιν
 ἀνθρώποις ἐποίησεν ἐντίμους δὲ ἐν τῇ Ἀσίᾳ πάσῃ τῶν δὲ συστρα-
 τευσαμένων τοὺς μὲν ἀρίστους καὶ πεπλούτικε τοῖς δὲ πολλοῖς μι-
 σθὸν καὶ τροφὴν πηρεσκεύακεν ἵππικὸν δὲ καταστήσας Περσῶν πε-
 ποίηκε Πέρσαις καὶ πεδίων εἶναι μετουσίαν ἣν μὲν οὖν καὶ τὸ λοι-
 πὸν οὕτω γινώσκητε πολλῶν καὶ ἀγαθῶν αἴτιοι ἀλλήλοις ἔσεσθε
 εἰ δὲ σὺ ὦ Κύρε ἐπαρθείς ταῖς παρούσαις τύχαις ἐπιχειρήσεις καὶ
 Περσῶν ἄρχειν ἐπὶ πλεονεξίᾳ ὡσπερ τῶν ἄλλων ἢ ὑμεῖς ὦ πολῖται
 φρονήσαντες τούτῳ τῆς δυνάμεως καταλύειν πειράσεσθε τοῦτον τῆς
 ἀρχῆς εὐ ἴστε ὅτι ἐμποδῶν ἀλλήλοις πολλῶν καὶ ἀγαθῶν ἔσεσθε
 ὡς οὖν μὴ ταῦτα γίνηται ἀλλὰ τὰγαθὰ ἐμοὶ δοκεῖ ἔφη θύσαντας
 ὑμᾶς κοινῇ καὶ θεοὺς ἐπιμαρτυραμένους συνθέσθαι σὲ μὲν ὦ Κύρε
 ἦν τις ἐπιστρατεύηται χώρα Περσίδι ἢ Περσῶν νόμους διασπᾶν
 πειράται βοηθήσειν παντὶ σθένει ὑμᾶς δὲ ὦ Πέρσαι ἦν τις ἢ ἀρχῆς
 Κύρον ἐπιχειρῆ καταπαύειν ἢ ἀφίστασθαι τις τῶν ὑποχειρίων βοη-
 θήσειν καὶ ὑμῖν αὐτοῖς καὶ Κύρῳ καθ' ὅτι ἂν οὗτος ἐπαγγέλλῃ καὶ
 ἕως μὲν ἂν ἐγὼ ζῶ ἐμὴ γίγνεται ἢ ἐν Πέρσαις βασιλεία ὅταν δ' ἐγὼ
 τελευτήσω δῆλον ὅτι Κύρου ἂν ζῆ καὶ ὅταν μὲν οὗτος ἀφίκηται
 εἰς Πέρσας ὅσως ἂν ὑμῖν ἔχοι τοῦτον θύειν τὰ ἱερά ὑπὲρ ὑμῶν
 ἄπερ νῦν ἐγὼ θύω ὅταν δ' οὗτος ἐκδημος ἢ καλῶς ἂν οἶμαι ἔχειν
 εἰ ἐκ τοῦ γένους ὃς ἂν δοκῇ ὑμῖν ἄριστος εἶναι οὗτος τὰ τῶν θεῶν
 ἀποτελοῖη.

Θέμα 6.

(Συντακτ. § 23 — 26).

Διάκρινον τὸ ὑποκείμενον ἐν ταῖς ἐξῆς προτάσεσιν.

1. Ἄνθρωπος πονηρὸς δυστυχεῖ καὶ εὐτυχῇ.
2. Σιμωνίδης ἦν σοφὸς καὶ θεῖος.
3. Ὁ στέφανος φιλόμαχος ἐστίν.
4. Διαφέρει μαθὼν μὴ μαθόντος καὶ ὁ γεγυμνασμένος τοῦ μὴ γεγυμνασμένου.
5. Τὸ γε-
λαν τοῖς ἐχθροῖς ἡδιστόν ἐστιν.
6. Ἦν ὀψὲ τῆς ἡμέρας.
7. Ἦ ἐπὶ

ἔστι πρόθεσις. 8. Οὐχ οὗτος τὴν οὐσίαν ἔχει ἀλλ' ἡ οὐσία τοῦτον. 9. Τὸ ζῆν σμικρόν, ἀλλ' ὅμως γλυκύ. 10. Ὀλίγοι ἔμφορες πολλῶν ἀφρόνων φοβερώτεροι. 11. Ἐγὼ Ἀθηναίους, ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες, φημί σοφοὺς εἶναι. 12. Ἐφασαν ἡμαρτηκένας, αὐτοὶ δὲ σφάζειν τοὺς νόμους. 13. Ἀνελεύθερος πᾶς ὅστις εἰς δόξαν βλέπει. 14. Ὅποσοι μαστεύουσι ζῆν ἐκ παντὸς τρόπου ἐν τοῖς πολεμικοῖς, οὗτοι κακῶς τε καὶ αἰσχροῶς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀποθνήσκουσι. 15. Ἐνιαί τινες τῶν πόλεων μόνιμοὶ εἰσιν. 16. Ἐπειδὴν τίς τινα φιλή, πότερος ποτέρου φίλος γίγνεται, ὁ φιλῶν τοῦ φιλουμένου ἢ ὁ φιλούμενος τοῦ φιλοῦντος; 17. Φημί Ὀμηρον πεποηκένας ἄριστον μὲν ἄνδρα Ἀχιλλέα τῶν εἰς Τροίαν ἀφικομένων, σοφώτατον δὲ Νέστορα, πολυτροπώτατον δὲ Ὀδυσσεά. 18. Ὁ θάνατος τυγχάνει ὦν διάλυσις τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος. 19. Αἰσθάνομαι ἑμαυτὸν ἐξω φερόμενον τῶν καιρῶν. 20. Ἦκουσά ποτε Σωκράτους περὶ φίλων διαλεγομένου. 21. Ὅ μοι μεταμέλει οὕτως ἀπολογησαμένῳ. 22. Ὁ δόξας σοφὸς ἢ ἀγρθὸς εἶναι κρατεῖ καὶ ἄρχει. 23. Κύρου ἐδέοντο οἱ Λακεδαιμόνιοι ὡς προθυμοτάτου πρὸς τὸν πόλεμον γενέσθαι.

Θέμα 7.

(Συντακτ. § 26 Σημ. 1—3).

1. Χαλεπὸν πατρὶ καὶ μητρὶ παιδῶν στερηθῆναι καὶ ἐρήμοις εἶναι τῶν οἰκειοτάτων γηροτρόφων. 2. Κροῖσος ἐνόμιζεν ἑαυτὸν εἶναι πάντων ὀλβιώτατον. 3. Οἱ Πέρσαι διδάσκουσι τοὺς παῖδας πείθεσθαι τοῖς ἄρχουσι. 4. Λυθέντων τῶν νόμων καὶ ἐκάστῳ δοθείσης ἐξουσίας ὅ,τι βούλεται ποιεῖν, οὐ μόνον ἡ πολιτεία αἰχεται ἀλλ' οὐδ' ὁ βίος ἡμῶν τῶν θνητῶν οὐδὲν ἂν διενέγκαι. 5. Ἐξὸν ἡμῖν ζῆν μὴ καλῶς, καλῶς αἰρούμεθα μᾶλλον τελευτᾶν. 6. Βουλῆς νῦν ἀξιοῖ τυχεῖν, οὐ μετὸν αὐτῷ. 7. Φύσιν πονηρὰν μεταβαλεῖν οὐ βῆδιδιον. 8. Οὐ λυσιτελεῖ μετὰ μοχθηρίας σώματος ζῆν ἄνθρωπῳ. 9. Οὐδέποτε ἄθυμειν τὸν κακῶς πράττοντα δεῖ. 10. Ἐν ὀλιγαρχίᾳ πένησιν οὐ μέτεστιν ἀρχῆς. 11. Ἡμῖν περὶ τῶν ὑμετέρων μελήσει. 12. Ἀπέθανον τῶν βαρβάρων περὶ ἑπτακισχιλίους. 13. Ὑπὲρ τοὺς μυρίους ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ λοιμοῦ. 14. Ἦδη ἦν ἀμφὶ ἀγορὰν πλή-

θουσαν, ἥνικα ἀνὴρ Πέρσης προφαίνεται ἐλαύνων κατὰ κράτος. 15. Ἔστησαν ἀνά ἑκατὸν μάλιστα, ὥσπερ οἱ χοροί, ἀντιστοιχοῦντες ἀλλήλοις. 16. Ἐν τῇ ἐν Μαραθῶνι μάχῃ ἀπέθανον τῶν βαρβάρων κατὰ ἑξακισχιλίους καὶ τετρακοσίους ἀνδρας. 17. Πρὸς ἡμέραν ἦν, ἥνικα ταῦτα ἐγίγνετο. 18. Τῶν μακρῶν τειχῶν ἐπὶ δέκα στάδια κατεσκάφη. 19. Καθ' ἑκάστους ἐκαλοῦντο Ἕλληνες.

Θέμα 8.

(Συντακτ. § 27 — 28).

Διάκρινον τὸ κατηγορούμενον τοῦ ὑποκειμένου καὶ ὄρισον τὴν σημασίαν αὐτοῦ.

1. Σῶμα σώματος ἰσχυρότερον πρὸς τοὺς πόνους φύεται. 2. Πολιτεία τροφή ἀνθρώπων ἐστίν. 3. Μάτην ἐστὶ τὸ μεμνησθαι περὶ τούτων. 4. Εἰμὶ τυράννω εἰκῶς. 5. Τὸ λακωνίζειν ἐστὶ φιλοσοφεῖν. 6. Σόν ἐστὶ τὸ ἀναβιῶναι αὔριον. 7. Τὸ γινῶθι σαυτόν ἐστιν, ἂν τὰ πράγματα εἰδῆς τὰ σαυτοῦ καὶ τί σοι ποιητέον. 8. Ἐγώ, ὦ Ἕλληνες, γείτων οἰκῶ τῇ Ἑλλάδι. 9. Ἐπεὶ ἀφίκοντο ἄσμενοι τε εἶδον ἀλλήλους καὶ ἠσπάζοντο ὡς ἀδελφοὺς. 10. Οἱ τελευταῖοι τῶν Ἑλλήνων κατέβαινον εἰς τὰς κόμας ἀπὸ τοῦ ἄκρου σκοταῖοι. 11. Τελευταῖοι ἀφίκοντο οἱ ἀπὸ τοῦ λόφου. 12. Ὁ Ἀσωπὸς ποταμὸς ἐρρῦη μέγας καὶ οὐ διαβατὸς ἦν. 13. Τὸ Κύρου ὄνομα μέγιστον ἠὔξητο. 14. Ὁ δεσπότης μου μετέωρος αἶρεται.

Θέμα 9.

(Συντακτ. § 28 Σημ.).

1. Οἱ ἀποθανόντες ἦσαν περὶ τοὺς ἐβδομήκοντα καὶ ἑκατόν. 2. Ὑπὲρ τοὺς μυρίους ἦσαν οἱ πεσόντες. 3. Ὁ εἰσπλέων σῖτος ἐκ τοῦ Πόντου ἐστὶ πρὸς ἅπαντα τὸν ἐκ τῶν ἄλλων ἐμπορίων. 4. Οἱ σὺν Κύρῳ στρατεύσαντες Ἕλληνες ἦσαν ἐς μυρίους. 5. Ἀμφὶ τοὺς πενήκοντα καὶ ἑκατόν ἦσαν οἱ ἐξεληθόντες. 6. Θαυμάζω, φησὶν ὁ Σωκράτης, ἑκατέρων τῶν ψήφων τὸν γεγονότα ἀριθμόν· οὐ γὰρ ὦμην ἐγώ γε οὕτω παρ' ὀλίγον εἶσθαι ἀλλὰ παρὰ πολὺ. 7. Τὸ ἐμὸν δέος οὐκ ἔστι κατ' ἀνθρώπον. 8. Κατ' ὀλίγους ἀποσκεδαννύμενοι τὰ ἐπιτήδεια ἄφθονα ἐποριζόμεθα.

Θέμα 10.

(Συντακτ. § 29).

Διάκρινον τὸ συνδαιτικόν, τὸ ὑποκείμενον καὶ τὸ κατηγορούμενον.

1. Ἐγκράτεια καλόν τε κάγαθόν κτῆμά ἐστιν. 2. Παιδεύμα ἔρωσ ἀρετῆς ὑπάρχει. 3. Τῆς ἐπιμελείας πάντα δοῦλα γίνεταί. 4. Ἄπαντα δοῦλα τοῦ φρονεῖν καθίσταται. 5. Ἄπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ. 6. Γίγνου ἐς ὀργὴν μὴ ταχὺς ἀλλὰ βραδύς. 7. Εἷς ἐστὶ δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης. 8. Τὸ πρᾶγμα ἀτύχημα συμβέβηκεν. 9. Ἄνυπόδητος διατελεῖς. 10. Δοκοῦσιν οἱ Λυκούργου νόμοι ἀκίνητοι διαμένειν. 11. Σοφοῖς ὀμιλῶν καὶ τὸς ἐκβήσει σοφός. 12. Ἡ πόλις ἀντὶ τοῦ πόλις εἶναι φρούριον κατέστη. 13. Οἱ μουσικῇ ἀκράτῳ χρῆσάμενοι τρυφηλότεροι τοῦ δέοντος ἀποβαίνουσι. 14. Νῦν πολὺ δεινότερον καθέστηκε τὸ δεκεῖν εὐπορεῖν ἢ τὸ φανερώς ἀδικεῖν. 15. Τὸν εὐτυχούντα χρὴ σοφὸν πεφυκέναι.

Θέμα 11.

(Συντακτ. § 30).

Ὅρισον τὴν τάξιν εἰς ἣν ἀνήκει ἕκαστον τῶν συνδαιτικῶν.

1. Ἀνθρώπων ὁ σοφώτατος πρὸς θεὸν πίθηκος φανῆται. 2. Οἱ φύσει λογιστικοὶ εἰς πάντα τὰ μαθήματα ὀξείας φαίνονται. 3. Οἱ τοιοῦτοι δοκοῦσι κακοί. 4. Τὸ θανεῖν κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται. 5. Κράτιστοι ἀν τὴν ψυχὴν δικαίως κριθεῖεν οἱ τὰ τε δεινὰ καὶ ἡδέα σαφέστατα γινώσκοντες. 6. Αἱ καλὰ πράξεις ἅπασαι ἀγαθαὶ ἡμῖν ὠμολόγηνται. 7. Κεφάλαιον παιδείας λέγεται ἡ ὀρθὴ τροφή. 8. Τὸ χωρίον τοῦτο πρότερον ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλοῦντο. 9. Φίλοι καὶ ξένοι ὠνομάζοντο. 10. Οἱ δωροδοκοῦντες κόλακες καὶ θεοὶ ἐχθροὶ καὶ τᾶλλα ἃ προσήκει πάντ' ἀκούουσι. 11. Ἐάν τις στρατηγὸς αἰρεθείς ἀδικόν τε καὶ ἐχθρὰν πόλιν ἐξανδραποδίσσῃται, φήσομεν τοῦτον ἀδικεῖν; 12. Κλεομένης στρατηγὸς τῆς στρατιᾶς ἀπεδείχθη. 13. Τιμόθεος ὑπ' Ἀθηναίων στρατηγὸς ἐχειροτονήθη. 14. Εἰ-ἔλαχον ἱερεὺς, ὥσπερ προεκρίθη, ἔδει ἀν με καὶ αὐτὸν θύειν ὑπὲρ τούτων. 15. Σωκράτης παῖς ἐμάνθανε λιθο-

- ξός. 16. Ὁ δεσπότης μου μετέωρος αἶρεται. 17. Αἰχμάλωτον αὐτὸν εἴλομεν. 18. Ἦρετο τὸ ὕψος τοῦ τείχους μέγα. 19. Ὑπαίθριος ἐταλαιπώρει. 20. Ἐσπέρας ἀκούσας ὄρθριος ἤκει. 21. Ἅγις ἐβδομαῖος ἀφ' οὗ ἔκαμεν, ἐτελεύτησεν. 22. Ἀφικνοῦνται αἰφνίδιοι. 23. Κατέβηκινον εἰς τὰς κόμας ἤδη σκοταῖοι. 24. Πελάγιοι ἐπλεον.

Θέμα 12.

(Συντακτ. § 30 Σημ.).

Ὅρισον τὰ ἐπιρροηματικὰ κατηγορούμενα, καὶ δεῖξον τὴν διαφορὰν πρὸς τὰ ἀντίστοιχα ἐπιρροήματα.

1. Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ τελευταῖοι κρινόμενοι σώζονται. 2. Σπονδὰς λουσιν οὐχ οἱ ἀμυνόμενοι ἀλλ' οἱ πρότεροι ἐπιόντες. 3. Λακεδαίμονιοι ὕστεροι ἀφίκοντο τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης γενομένης μιᾶ ἡμέρᾳ. 4. Χαλεπὸν ἐστὶν ὕστερον ἐπελθόντα λέγειν. 5. Ἡ ἐγκράτεια μόνη ποιῶσα καρτερεῖν μόνη καὶ ἡδῆσθαι ποιεῖ. 6. Οἱ τύραννοι εἰκοστὴν μόνον πρᾶσσόμενοι τὴν πόλιν αὐτῶν καλῶς διόκησαν. 7. Κακὸς κακῶς ἀπόλοιτο ὃς γυναῖκα δεύτερος ἔγημε· τὸν γὰρ πρῶτον οὐκ ἐρῶ κακῶς. 8. Οἱ πρότεροι διαβάντες τῶν ἔθνων ἕκαστον ἐχειροῦντο. 9. Περιέμενον Παναθήναια τὰ μεγάλα, ἐν ἧ μόνον ἡμέρᾳ οὐχ ὑποπτον ἐγίγνετο ἐν ὄπλοις ἀθρόους γενέσθαι. 10. Ἔργοις χρηστὸς οὐ λόγοις ἔφυν μόνον.

Θέμα 13.

(Συντακτ. § 31—32).

Ὅρισον τί τὸ παραλειπόμενον καὶ συμπλήρωσον.

1. Τί φῆς, ἄνθρωπε; Οὐδὲν λέγω. 2. Ἴστε ὅτι Ἕλληνές ἐσμεν. 3. Τούτων ἀκούσαντες τί ἐποιήσατε; 4. Ἐγὼ μὲν ὕδωρ πίνω, σὺ δὲ οἶνον. 5. Οὐκ ἐγὼ σε ἀποκτενῶ, ἀλλ' ὁ τῆς πόλεως νόμος. 6. Ἐγὼ Ἀθηναῖος, ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες, φημί σοφοὺς εἶναι. 7. Ἐπειδὴ ἐσάλπιγξε, προβαλλόμενοι τὰ ὄπλα οἱ στρατιῶται ἐπῆσαν. 8. Ἐπεὶ ἐγίγνωσκον αὐτοὺς πάντες οἱ Ἕλληνες βουλομένους ἀπιέναι, ἐκήρυξε τοῖς Ἕλλησι συσκευάζεσθαι. 9. Ἡνίκα ἂν ἦ ὥρα πορεύεσθαι, σημανεῖ τῷ κέρατι. 10. Ὑσεν ἰχθύας, βα-

τράχους, χρυσόν. 11. Ταύτη τῇ νυκτὶ ἤστραπτεν, ἐβρόντα. 12. Τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἰσταμένου ἔσεισεν. 13. Συνεσκόταζεν ἤδη, ὅτε οἱ Κερκυραῖοι ἀνεχώρουν. 14. Ὅτι τῶν τριηραρχιῶν οὐδεὶς ἐστὶν ἀτελής, οἶμαι μὲν ὑμᾶς εἰδέναι πάντας· ὅμως δὲ καὶ τὸν νόμον ὑμῖν αὐτὸν ἀναγνώσεται. 15. Τὸν Ἀρίονα δελφίνα λέγουσιν ὑπολαβόντα ἐξενεγκεῖν ἐπὶ Ταίναρον. 16. Τῷ ποταμῷ γέφυραι οὐκ ἔπεισι, διαβαίνουσι δὲ ἐπὶ σχεδιῶν. 17. Γῆν πάντες ἴσασιν ὅτι εὐπάσχουσα, εὐποιεῖ. 18. Τὰς σπονδὰς οἴονται δεῖν ἐνεκα παιδιῶν γίγνεσθαι. 19. Ἀνθρώπου ψυχὴ θεῶν ἤσθηται ὅτι εἰσίν. 20. Τοῦτον οὐ μανθάνω ὅ,τι βούλεται λέγειν. 21. Τὸ ἀγνοεῖν ἑαυτὸν καὶ ἄμὴ οἶδε δοξάζειν τε καὶ οἶεσθαι γινώσκειν ἐγγυτάτω μανίας ἐστίν. »

Θέμα 14.

(Συντακτ. § 33—34).

13.10.90
Συμπλήρωσον τὰ ἐλλείποντα.

1. Ἐγὼ σε, ὦ Φιλῖνε, ἄσμενος ἐόρακα, οἶμαι δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες οὗτοι· σύ τε γὰρ Ἕλληνα εἶ καὶ ἡμεῖς. 2. Ὁ σὸς πατὴρ πρῶτος τὰ τεταγμένα ποιεῖ τῇ πόλει, τὰ τεταγμένα δὲ λαμβάνει, μέτρον δ' αὐτῷ οὐχ ἡ ψυχὴ, ἀλλ' ὁ νόμος ἐστίν. 3. Ἐγὼ καὶ Κύρω πιστὸς ἦν καὶ νῦν ὑμῖν εὖνους. 4. Ἡμεῖς ὅμοιοι καὶ τότε καὶ νῦν ἐσμεν. 5. Οἱ ἀγαθοὶ ἄλλο τι ἢ φρόνιμοι; Ναί. 6. Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα καὶ οὐκ ὀνήσιμα. 7. Φιλότεκνόν πως πᾶν γυναικεῖον γένος. 8. Πλεονεξία μέγιστον κακὸν ἀνθρώποις. 9. Ἡ σοφία πάντων κάλλιστον, ἡ δ' ἀμαθία πάντων αἰσχιστον. 10. Πᾶσα ἀνάγκη μίαν εἶναι τὴν ἀληθῆ δόξιν. 11. Σαυτὸν οὐκ ἔχεις εὐρεῖν ὁποῖοις φαρμάκοις ἰάσιμος. 12. Φροῦδα τὰ χρήματα, φροῦδη χροιά, φροῦδη ψυχὴ. 13. Ὁ ἐχθρὸς ἐς τοσόνδε ἐχθαρτέος ὡς καὶ φιλήσων αὐθις. 14. Ἀδύνατον πολλὰ τεχνώμενον ἄνθρωπον πάντα καλῶς ποιεῖν. 15. Βαρβάρων Ἑλλήνας ἄρχειν εἰκός. »

Θέμα 15.

(Συντακτ. § 34. Σημ. 1—2).

Συμπλήρωσον τὰ ἐλλείποντα.

1. Ποῦ τὰ συμπόσια καὶ τὰ δεῖπνα; ποῦ ὁ τῶν παρασίτων »

ἔσμός ; 2. Ἐν Θετταλίᾳ πλείστη ἀταξία καὶ ἀκολασία. 3. Σὺ δὲ τίς εἶ, ὦ ἄνθρωπε ; Παιδοτρίβης. 4. Ἐγὼ καὶ Κύρῳ πιστὸς ἦν καὶ νῦν ὑμῖν εὔνοος. 5. Θεῶν οὐδεὶς φιλοσοφεῖ οὐδ' ἐπιθυμεῖ σοφὸς γενέσθαι· ἔστι γάρ. 6. Κάτοπτρον εἶδους χαλκὸς ἐστίν, οἶνος δὲ νοῦ. 7. Ὁ μὲν δειλὸς τῆς πατρίδος, ὁ δὲ φιλόδοξος τῆς πατρώας οὐσίας ἐστὶ προδότης. 8. Οἱ ἀγαθοὶ ἄλλο τι ἢ φρόνιμοι ; Καὶ μάλα. 9. Ἐστὶν ἡ ψυχὴ ἀποθανόντος τοῦ ἀνθρώπου ; Ναί. 10. Τί τῷ νόμῳ καὶ τῇ βασάνῳ ;

Θέμα 16.

(Συντακτ. § 35).

Συμπλήρωσον τὸ ῥῆμα.

1. Ἄλλο τι περὶ πολλοῦ ποιεῖ ὅπως ὡς βέλτιστοι οἱ νεώτεροι ἔσονται ; Πάνυ γε. 2. ὦ φίλε Φαῖδρε, ποῖ δὴ καὶ πόθεν ; 3. Δεῦρο, Δημόσθενης. 4. Οὐκ ἐς κόρακας ; 5. Χαρίζεσθαι σοι βούλομαι· καὶ γὰρ ἂν καὶ μαινοίμην, εἰ μὴ. 6. Εὐχεσθαι τοῖς θεοῖς τὴν αὐτὴν λαθεῖν παράνοιαν ἐκείνων ἢ περὶ ποτὲ τοὺς προγόνους αὐτοῦ. 7. Τὰ παραγγέλματα ἔστω τοιαῦδε· ἄγε, εἰς τὰ ὄπλα· ἄνω τὰ δόρατα, κάτω τὰ δόρατα. 8. Ὑδωρ κατὰ χερὸς, ὕδωρ, ὕδωρ, ὦ γείτονες. 9. Ἀνεβόα τις τῶν ξένων, βοήθεια. 10. Τί δοκοῦσιν ὑμῖν, ὦ ἄνδρες ; ἄρα γε ὁμοίως ὑμῖν περὶ τῶν ἀδικούντων γιγνώσκεις ; 11. Τί ὁ ἀνδρεῖος ; οὐκ ἐπὶ τὸ κάλλιον ἔρχεται ; 12. Τί χρὴ τὸν μέτριον πολίτην ; τὰ ἑαυτοῦ πειρᾶσθαι σώζειν. 13. Περὶ μὲν τούτων κατὰ σχολήν. 14. Σὺ γε μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτα. 15. Ἀπῆται τὰ χρήματα· εἰ δὲ μὴ, πολεμήσειν αὐτοῖς ἔφη. 16. Ὅπως ἐπὶ δεῖπνον, εἰς Φιλοκτῆμονος ἱμεν. 17. Ὅπως ταῦτα μηδεὶς ἀνθρώπων πεύσεται. 18. Ἐξ ὀνύχων τὸν λέοντα. 19. Οἱ σύμμαχοι ἀριστεῖον τῇ Ἀθηναῖ. 20. Ἀθηναῖοι ἀπὸ Μήδων.

Θέμα 17.

(Συντακτ. § 36 — 37).

Δεῖξον τὴν συμφωνίαν τοῦ ῥήματος πρὸς τὸ ὑποκείμενον.

1. Ὁ πλοῦτος κακίας μᾶλλον ἢ καλοκαγαθίας ὑπηρέτης ἐστίν. 2. Ὅσαι ἐπιθυμίαι εἰσὶ ψυχῆς, τοσοῦτοι ὤμοι δεσπότηται. 3. Πολλοὶ

κακῶς πράττουσιν, οὐ σὺ δὴ μόνος. 4. Εὐ τε καὶ ἐχόντως νοῦν σὺ
 τέ πάντα εἶπες καὶ ἐπηνέσαμεν ἡμεῖς. 5. Ἀθηναίων τὸ πλῆθος
 Ἴππαρχον οἶοντα ὑφ' Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος τύραννον
 ὄντα ἀποθανεῖν καὶ οὐκ ἴσασιν ὅτι Ἴππίας μὲν πρεσβύτατος ὢν
 ἦρχε τῶν Πεισιστράτου υἱῶν, Ἴππαρχος δὲ καὶ Θεσσαλὸς ἀδελφοὶ
 ἦσαν αὐτοῦ. 6. Ἀθηναίων τὸ κοινόν, ἐπειδὴ αὐτοῖς οἱ βάρβαροι ἐκ
 τῆς χώρας ἀπῆλθον, τὴν πόλιν ἀνοικοδομεῖν παρεσκευάζοντο καὶ
 τὰ τείχη. 7. Ἐρχεται μὲν εἰς τὴν οἰκίαν διὰ τῶν τοῦ ἀνδρὸς πρά-
 ξων τὰ κτήματα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, δαπανᾶται δὲ διὰ τῶν τῆς γυ-
 ναικῶς ταμιευμάτων τὰ πλεῖστα. 8. Σὺν τῇ πόλει σώζεται καὶ
 ἀπόλλυται τὰ οἰκίαι ἑκάστου. 9. Οἶδα Κριτίαν καὶ Ἀλκιβιάδην
 σωφρονεῦντε, ἔστε Σωκράτει συνήστην, οὐ φοβουμένω μὴ ζημιεῖντο
 ἢ παίοιντο ὑπὸ Σωκράτους, ἀλλ' οἰομένω τότε κράτιστον εἶναι
 τοῦτο πράττειν. 10. Τῶν βαρβάρων τὸ πλῆθος τῶν νεῶν ἦσαν
 ἑξακόσιοι. 11. Πάντα ταῦτα πανουργίαι εἰσίν. 12. Αἱ Μυκῆναι
 μικρὸν πόλισμα ἦν. 13. Δοκεῖ ὁ δῆμος Ἀθηναίων καὶ ἐν τῷδε
 κακῶς βουλευέσθαι, ὅτι τοὺς συμμαχοὺς ἀναγκάζουσι πλεῖν ἐπὶ δι-
 κης Ἀθήναζε. 14. Πολὺ γένος ἀνθρώπων τοῖς μὲν ἐκ τῆς γῆς φυ-
 μένοις εἰς τροφήν οὐ χρῶνται, ἀπὸ δὲ βοσκημάτων γάλακτι καὶ
 τυρῷ καὶ κρέασι τρεφόμενοι ζῶσι.

Θέμα 18.

(Συντακτ. § 37. Σημ. 1—2).

1. Τὼ ἄνδρες ἐγενέσθην φύλακε. 2. Δῆλον ὅτι δύο ἐστὸν ψυχά.
 3. Δύο τινέ ἐστων ἰδέα ἄρχοντε καὶ ἄγοντε, οἷν ἐπόμεθα. 4. Ἀδελφῶ
 ἐρίζοντε οὕτω διακάεισθον ὥσπερ εἰ τῷ χεῖρε, ἄς ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ συλ-
 λαμβάνειν ἀλλήλων ἐποίησεν, ἀφεμένω τούτου τράποιντο πρὸς τὸ
 διακωλύειν ἀλλήλων ἢ εἰ τῷ πόδε θείᾳ μοίρα πεποιημένω πρὸς τὸ
 συνεργεῖν ἀλλήλων, ἀμελήσαντε τούτου ἐμποδίζοιεν ἀλλήλων.
 5. Σωκράτει ὀμιλητὰ γενομένω Κριτίας τε καὶ Ἀλκιβιάδης πλεῖ-
 στα κακὰ τὴν πόλιν ἐποίησάτην. 6. Ἄνδρε δύο χωρεῖτον, ὢν μα-
 θόντες εἴσιτον. 7. Πάντες ἴσμεν ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνευ Ἐρωτος Ἀφρο-
 δίτη· μῖα μὲν οὖν οὔσης, εἰς ἃν ἦν Ἐρωσ· ἐπεὶ δὲ δύο ἐστὸν, δύο
 ἀνάγκη καὶ Ἐρωτε εἶναι· πῶς δ' οὐ δύο τῷ θεᾷ; ἢ μὲν γέ που

πρεσβυτέρα καὶ ἀμήτωρ Οὐρανοῦ Θυγάτηρ, ἣν δὴ καὶ οὐρανίαν ἐπονομάζομεν, ἡ δὲ νεωτέρα Διὸς καὶ Διώνης, ἣν δὴ Πάνδημον καλοῦμεν. 8. Ἔρπε πᾶς κατ' ἴχνος αὐτῶν. 9. Ἴσχε πᾶς τις ὄρου. 10. Πᾶς ἀνὴρ προθυμοῦ. 11. Καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετον. 12. Ἦδονή σοι καὶ λύπη ἐν τῇ πόλει βασιλεύσεται.

Θέμα 19.

(Συντακτ. § 38—39. Σημ. § 38).

1. Λήθη καὶ δυσκολία καὶ μανία πολλάκις πολλοῖς διὰ τὴν τοῦ σώματος καχεξίαν εἰς τὴν διάνοιαν ἐπίπτουσι. 2. Ἐπεμφέ με Ἀριαῖος καὶ Ἀρτάοζος, πιστοὶ ὄντες Κύρω καὶ ὑμῖν εὖνοι, καὶ κελεύουσι φυλάττεσθαι. 3. Ἔστιν ἡ τούτου μήτηρ καὶ ὁ τῆς ἐμῆς γυναικὸς πατὴρ ἀδελφοί. 4. Γῆρας διδάσκει πάντα καὶ χρόνου τριβή. 5. Ἀπήγγελλεν ὅτι ἐπαινοῖ αὐτοὺς καὶ Ἀναξιβίος ὁ νύαρχος καὶ οἱ ἄλλοι. 6. Οἶδα σαφῶς καὶ ἐγὼ καὶ σὺ ὅτι τῆδοκίμει Περικλῆς. 7. Τὸ γνῶθι σαυτὸν καὶ τὸ σωφρόνει ἐστὶ ταῦτόν, ὡς τὰ γράμματά φησι καὶ ἐγὼ. 8. Εἴσει οἶοί τε ὑμεῖς ἐστε καὶ οἶοι ἡμεῖς. 9. Μεθ' ὑμῶν ἐνίκων οὗτοι οἱ ξένοι καὶ ὑμεῖς μετ' ἐκείνων. 10. Τούτοις ἐγὼ σε καὶ πόλις δωρούμεθα. 11. Συμφωνοῦμεν ἐγὼ τε καὶ ὑμεῖς. 12. Τὴν μαντεῖαν ταύτην ἐγὼ τε καὶ ἡ μήτηρ ἐκ Θεοῦ ἐλάχομεν. 13. Ζῶντι τῷ δικαίῳ παρὰ θεῶν καὶ ἀνθρώπων ἄθλοί τε καὶ μισθοὶ καὶ δῶρα γίγνεται. 14. Δημοσθένης μετὰ τῶν συστρατῆγων σπένδονται Μαντινεῦσι. 15. Ἡμεῖς τε καὶ οἷδε οὐκ ἄλλην ἢν τινα δυναίμεθα ὠδὴν ἕδειν. 16. Ὑμεῖς καὶ ἐγὼ τάδε λέγομεν.

Θέμα 20.

(Συντακτ. § 40—41).

Δεῖξον τὴν συμφωνίαν τοῦ κατηγορουμένου πρὸς τὸ ὑποκείμενον.

1. Ὁ μὲν νόμιμος δικαῖος ἐστίν, ὁ δὲ ἄνομος ἄδικος. 2. Ἐγκράτεια καλὸν τε καγαθὸν κτῆμά ἐστιν. 3. Πολιτεία τροφή ἀνθρώπων ἐστίν, καλὴ μὲν ἀγαθῶν, ἡ δὲ ἐναντία κακῶν. 4. Ἡ ῥητορικὴ ἐστὶ τέχνη δημιουργὸς πειθοῦς. 5. Οἱ πένητες τῶν πολιτῶν

ὄημός ἐστιν. 6. Τὰ πρόβατά ἐστι πλοῦτος. 7. Ἀρχέδημός ἐστι τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας. 8. Οὐκ ἄβατόν ἐστι τὸ ὄρος, ἀλλὰ νέμεται καὶ αἰξὶ καὶ βουσίν. 9. Πάντα ἐκεῖνος ἦν αὐτοῖς. 10. Λακεδαιμονίοις ἀδύνατα εἶναι ἐφαίνετο Ἀργείοις καὶ Ἀθηναίοις ἅμα πολεμεῖν. 11. Ἡ σοφία πάντων κάλλιστον, ἡ δὲ ἀμαθία πάντων αἰσχιστον. 12. Μέθη γε φύλαξιν ἀπρεπέστατον καὶ μαλακία καὶ ἀργία. 13. Μητρός τε καὶ πατρός καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τιμιώτερον ἐστι πατρὶς καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον. 14. Οὐδέποτε λυσιτελέστερον ἀδικία δικαιοσύνης.

Θέμα 21.

(Συντακτ. § 40. Σημ.).

1. Ἀρχέδημός ἐστι τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας. 2. Ὡς ἐγώ γε οὐ μαίνομαι ὄηλα γέγονε. 3. Εὐθόια αὐτοῖς ἀποκεκλημένης τῆς Ἀττικῆς πάντα ἦν. 4. Οὐκ ἄβατόν ἐστι τὸ χωρίον, ἀλλὰ νέμεται καὶ αἰξὶ καὶ βουσίν· ὥστε ἐάν περ ἅπαξ λάβωμέν τι τοῦ ὄρους βατὰ καὶ τοῖς ὑποζυγίοις ἔσται. 5. Λακεδαιμονίοις ἀδύνατα εἶναι ἐφαίνετο Ἀργείοις καὶ Ἀθηναίοις ἅμα πολεμεῖν. 6. Οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους. 7. Πάντα ἦν Ἀλέξανδρος. 8. Ἔως μὲν βάσιμα ἦν, ἐπὶ τοῦ ἵππου ἦγεν, ἐπεὶ δὲ ἄβατα ἦν, καταλιπὼν τὸν ἵππον ἔσπευδε πεζῇ.

Θέμα 22.

(Συντακτ. § 42 καὶ Σημ.).

Μετάβαλε τὸ ἀφομοιωθὲν ὑποκείμενον εἰς τὸ κανονικὸν καὶ ἀφομοίωσον τὸ κανονικόν.

1. Οὐχ οὗτος ὄρος ἐστὶ δικαιοσύνης, ἀληθῆ τε λέγειν καὶ ἂν λάβῃ τις ἀποδιδόναι; 2. Ἦδε ἡ ἀρχὴ τῆς δημολογίας ἐρέσθαι ἡμᾶς αὐτούς. 3. Ὁφέλειαν ἐκάστη τέχνη ἰδίαν τινὰ ἡμῖν παρέχεται, ἀλλ' οὐ κοινήν, οἷον ἰατρικὴ μὲν ὑγίειαν, κυβερνητικὴ δὲ σωτηρίαν ἐν τῷ πλεῖν καὶ αἱ ἄλλαι οὕτως· αὕτη γὰρ αὐτῶν ἡ δύναμις. 4. Τὸν νομέα χρῆναι ἔφη εὐδαιμόνα τὰ κτήνη ποιοῦντα χρῆσθαι, ἢ δὴ προβάτων εὐδαιμονία. 5. Ἦπερ καλεῖται μαθησις ἀνάμνησις ἐστίν. 6. Στρατιάν ἐπὶ νεῶν πέμφατε, οἵτινες αὐτέρε-

ται ἔσονται. 7. Τὰ μοχθηρὰ ἀνθρώπια πασῶν τῶν ἐπιθυμιῶν ἀκρατεῖς εἰσιν. 8. Ὁρθότης ἐστὶν αὕτη ἢ ἐνδείξεται οἷόν ἐστι τὸ πρᾶγμα. 9. Ἡ μάχη τούτων τῶν ἀνδρῶν ἦδε. 10. Εὐδαιμονία αὕτη ἐστὶ τὸ πολλὰ ἔχοντα πολλὰ καὶ δαπανᾶν. 11. Τοῦτ' εἰσὶν οἱ λόγοι. 12. Ἐὐδξεν ἡμῖν τοῦτο εἶναι πόλις. 13. Ταῦτα τῶν ἀπειριῶν ἢ μεγίστη. 14. Οὐ λόγων κόμπος τάδε μᾶλλον ἢ ἔργων ἐστὶν ἀλήθεια. 15. Οὐ τοῦτ' ἦν εὐδαιμονία, κακοῦ ἀπαλλαγὴ. 16. Ἐγωγέ φημι ταῦτα φλυαρίας εἶναι. 17. Τοῦτο ἄνοιαν προσαγορεύω. 18. Καὶ ὅσα τύραννος ἄρχων γράφει καὶ ταῦτα νόμος καλεῖται.

Θέμα 23.

(Συντακτ. § 43).

Δεῖξον τὴν κατηγορηματικὴν γενικὴν καὶ ὄρισον τὴν σημασίαν αὐτῆς.

1. Ξενοφῶν πόλεως μεγίστης ἦν. 2. Κότυς Σηστόν πολιορκῶν, Ἀρισβαρζάνου ἔτι οὖσαν, λύσας τὴν πολιορκίαν ἀπηλλάγη. 3. Τελαμῶνος μὲν Αἴας καὶ Τεῦκρος ἐγενέσθην, Πηλέως δὲ Ἀχιλλεύς, οἱ μέγιστον καὶ σαφέστατον ἔλεγχον ἔδοσαν τῆς αὐτῶν ἀρετῆς. 4. Οὐ δὴ σώφρωνος ἀνδρὸς ἐστὶν οὔτε διώκειν οὔτε φεύγειν ἄ μὴ προσήκει. 5. Πλάτων ὅτε ἀπέθνησκεν ἦν ἑτῶν ὡς ὀγδοήκοντα. 6. Θουκυδίδης οἰκίας μεγάλης ἦν. 7. Ἐστὶν ἢ Πύλος τῆς Μεσσηνίδος ποτὲ οὖσης γῆς. 8. Τὸ χωρίον δέκα μνῶν ἐστὶν. 9. Ὁ πλοῦς ἡμέρας μακρᾶς ἐστὶν. 10. Ἡ πόλις συμμίκτων ἀνθρώπων ἦν. 11. Οἱ θεμέλιοι παντοίων λίθων εἰσὶν. 12. Ἄγεσθαι γυναῖκα δεῖ, ἐπειδὴν ἑτῶν ἢ τις τριάκοντα καὶ μέχρι ἑτῶν πέντε καὶ τριάκοντα.

Θέμα 24.

(Συντακτ. § 44—47).

Δεῖξον τὴν συμφωνίαν τοῦ κατηγορουμένου πρὸς τὰ ὑποκείμενα καὶ εἶπέ τὸν λόγον.

1. Ἀγάθων καὶ Σωκράτης λοιποί. 2. Εἶδον νέους καὶ νέας ὁμιλοῦντας φιλοφρόνως ἀλλήλοις. 3. Οὔτε τυραννίδες χωρὶς πόνου

γένονται ἂν οὐτ' οἶκος μέγας. 4. Τὸ ὑγιαίνειν καὶ τὸ νοσεῖν, ὅταν μὲν ἀγαθοῦ τινος αἷτια γίγνηται, ἀγαθὰ ἂν εἴη, ὅταν δὲ κακοῦ, κακά. 5. Δόξα καὶ ἐπιμέλεια καὶ νοῦς καὶ τέχνη καὶ νόμος σκληρῶν καὶ μαλακῶν πρότερα ἂν εἴη. 6. Εὐγένειαί τε καὶ δυνάμεις καὶ τιμαὶ ἐν τῇ ἑαυτοῦ δῆλὰ ἐστὶν ἀγαθὰ ὄντα. 7. Αὐτοὶ τε οἱ ἄνθρωποι καὶ γῆ αὐτῶν ἐπόνυμοι τοῦ καταστρεφάμενου κλοῦνται. 8. Τὸ ἔσχατον τῆς ἐλευθερίας τοῦ πλήθους, ὅταν δὴ οἱ ἐωνημένοι καὶ αἱ ἐωνημέναι μηδὲν ἤττον ἐλεύθεροι ὦσι τῶν πριαμένων. 9. Οὔτε σώματος κάλλος καὶ ἰσχὺς δειλῶ καὶ κακῶ ξυνοικούντα πρόποντα φαίνεται, ἀλλ' ἀπρεπῆ. 10. Αἰδῶς καὶ φόβος ἔμφυτά ἐστι τοῖς ἀνθρώποις. 11. Ἄφροβόν ἐστι τὸ σχῆμα αὐτοῦ καὶ πρόσωπον καὶ λόγοι.

Ἱ Θέμα 25.

(Συντακτ. § 48. Σημ 1-2).

Διάκρινον τὰς περιληπτικὰς λέξεις.

1. Λίθοι τε καὶ πλίνθοι καὶ κέραμος ἀτάκτως ἐρριμμένα οὐδὲν χρήσιμά ἐστι. 2. Ἄμπελον κόπτοντες τὴν περὶ τὸ ἱερόν ἐπέβαλλον καὶ λίθους καὶ πλίνθον ἐκ τῶν οἰκοπέδων τῶν ἐγγὺς καθαιρούντες. 3. Ἰκανὸν ἔργον ἐνὶ κρέα ὀπτᾶν, ἀλλῶ ἰχθὺν ἔψειν. 4. Στρατιὰ ἀτακτος οὔσα δυσχρηστότατον, ὄνος ἡμοῦ, ὀπλίτης, σκευοφόρος, ἰππεύς. 5. Τρία ἐστὶν ἐξ ὧν ἡ πολιτεία ξυνέστηκεν, ὁ ἄρχων, ὁ δικαστής, ὁ ἰδιώτης. 6. Ἀριθμὸς ἐγένετο τῶν Ἑλλήνων ἄσπις μυρία τετρακοσία. 7. Ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ κρεῖσσον στρατηγῶ μυρίου στρατεύματος. 8. Ἦν ἡ γνώμη τοῦ Ἀριστέως τὴν παρὰ Περδίκκου διακοσίαν ἔππον ἐν Ὀλύμπῳ μένειν. 9. Ὁ Χαλκιδεὺς ξυμφορὸς ἡμῖν ἀπκράσκειος. 10. Τὸν Παίονα καὶ τὸν Ἰλλυριὸν καὶ ἀπλῶς τούτους ἅπαντας ἠγεῖσθαι χρὴ αὐτενόμους ἦτιον ἂν καὶ ἐλευθέρους ἢ δούλους εἶναι. 11. Ὁ Ἀρμένιος καὶ οἱ Χαλδαῖοι συνέπεμπον ἀγγέλους. 12. Τὸν πόλεμιον δεινότερον ἔξομεν. 13. Ὡς τὸν πέλας νουθετεῖν βραχὺς πόνος. 14. Οὐδενὶ τῶν ἀσκητῶν οὕτω προσήκει τὸ σῶμα γυμναζεῖν ὡς τοῖς βασιλεῦσι τὴν ψυχὴν. 15. Εἶχον κράνη καὶ παρὰ τὴν ζώνην μαχαίριον. ~

Θέμα 26.

(Συντακτ. § 49 — 50).

Διάκριον τὰς ἐν τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ κειμένας λέξεις καὶ εἰπέ τὸν λόγον δι' ὃν ἐτέθησαν.

1. Μόνη ἡ γῆ ἢ τῶν Ἀθηναίων πρώτη τροφήν ἀνθρωπείαν ἤνεγκε τὸν τῶν πυρῶν καὶ κριθῶν καρπὸν. 2. Ἐν Ἀραβίᾳ τὰς ὠτίδας, ἃν τις ταχὺ ἀνιστῆ, ἔστι λαμβάνειν· πέτονται γὰρ βραχὺ καὶ ταχὺ ἀπαγορεύουσι· τὰ δὲ κρέα αὐτῶν ἡδιστά γέ ἐστι. 3. Πέραν τοῦ ποταμοῦ πόλις ἦκεῖτο μεγάλη καὶ εὐδαίμων, ὄνομα Καιναί, ἐξ ἧς οἱ βάρβαροι διῆγον ἐπὶ σχεδίαις διφθερῶν, ἄρτους, τυρούς, εἶνον. 4. Ταῖς ἡλικίαις καὶ ταῖς ἐμπειρίαις προέχουσιν. 5. Τί εὐγένειαι καὶ δυσγένειαι καὶ ἰδιωτεῖαι καὶ ἀρχαὶ καὶ ἰσχύες καὶ ἀσθένειαι καὶ εὐμαθίαι καὶ δυσμαθίαι ζυγεραννύμενα πρὸς ἀλλήλα ἐργάζεται; 6. Συνακολουθεῖ τοῖς μὲν πλούτοις καὶ ταῖς δυναστείαις ἄνοια καὶ μετὰ ταύτης ἀκολασία, ταῖς δὲ ἐνδεείαις καὶ ταπεινότησι σωφροσύνη καὶ μετριότης. 7. Τοὺς ὑποδεέστερον πραττοντας ἐπὶ τὰς γεωργίας καὶ τὰς ἐμπορίας ἔτρεπον εἰδότες τὰς μὲν ἀπορίας διὰ τὰς ἀργίας γιγνομένας, τὰς δὲ κακουργίας διὰ τὰς ἀπορίας. 8. Ἐν πότοις καὶ ἀκολασίαις καὶ βραθυμίαις τὴν ἡλικίαν διάγουσιν. 9. Τὰς ἀδοξίας καὶ αἰσχύνας φοβεῖσθαι πάτριόν ἐστιν. 10. Οἱ ἄνδρες οὐκ αἰσχροὺς φόβους φοβοῦνται οὐδ' αἰσχροὺς θάρρη θαρροῦσιν. 11. Αἱ μετριότητες μᾶλλον ἐν ταῖς ἐνδεείαις ἢ ταῖς ὑπερβολαῖς ἐνεῖσιν. 12. Ρίγη καὶ θάληη καὶ ὀδοπορίας καὶ στρατείας τοῦ ἀνδρός τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν μᾶλλον δύνασθαι καρτερεῖν παρεσκεύασεν ὁ θεός. 13. Κύρος ἐξέτασιν ποιεῖται τῶν Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων περὶ μέσας νύκτας. 14. Γενομένων αὐχμῶν ἐν τοῖς Ἑλλησι καὶ πολλῶν διαφθαρέντων ἦλθον οἱ προσετώτερες τῶν πόλεων καὶ ἰκέτευσον Αἰακὸν εὐρέσθαι δι' αὐτοῦ παρὰ τῶν θεῶν τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγὴν. ~

Θέμα 27.

(Συντακτ. § 51 — 53).

Εἰπέ τί δηλοῦσι τὰ ἐν τῷ πληθυντικῷ κείμενα κύρια ὀνόματα, διατί τίθεται τὸ ἀρσενικὸν γένος ἀντὶ τοῦ θηλυκοῦ καὶ

ἀντικατάστησον τὸ β' πρόσωπον διὰ τοῦ ἰσοδυνάμου ἀορίστου.

1. Μυρίοι ἦδη μοι Ἑρακλεῖς τε καὶ Θησεῖς ἐνέτυχον. 2. Τό γε τῆς πόλεως γενναῖον καὶ ἐλεύθερον βέβηχίον τε καὶ ὑγιές ἐστι καὶ φύσει μισοβάρβαρον διὰ τὸ εἰλικρινῶς εἶναι Ἕλληνας καὶ ἀμιγείς βαρβάρων· οὐ γὰρ Πέλσπεες οὐδὲ Κᾶδοι, οὐδὲ Αἴγυπτοὶ τε καὶ Δαναοί, οὐδὲ ἄλλοι πολλοὶ φύσει μὲν βάρβαροι ὄντες, νόμῳ δὲ Ἕλληνας συνοικοῦσιν ὑμῖν. 3. Οὐ τοὺς Ἰσσοκράτες καὶ Ἀντιφῶντας καὶ Ἰσαίους, ἀλλὰ τοὺς ἐν Μακρᾶθῶνι προκινδυνεύσαντας ἢ πόλις δημοσίαις ταφαῖς ἔθαψεν. 4. Οἱ θεοὶ πρὸς τὰς Ἀλκμήνας κατέβαινον. 5. Ὅπότερος ἂν ἦ βελτίων, εἴθ' ὁ ἀνὴρ εἴθ' ἡ γυνή, οὗτος καὶ πλεῖον φέρεται τοῦ ἀγαθοῦ. 6. Συνεληλύθεσαν ὡς ἐμὲ καταλειμμένοι ἀδελφαί τε καὶ ἀδελφιδᾶί καὶ ἀνεψιὰί τσαυταί, ὥστε εἶναι ἐν τῇ οἰκίᾳ τέτταρας καὶ δέκα τοὺς ἐλευθέρους. 7. Παθόντες ἂν συγγοῖμεν ἡμικρτηκότες (λέγει ἡ Ἥλέκτρα). 8. Ἀρκοῦμεν ἡμεῖς οἱ προσηνήσκοντες (λέγει ἡ Ἀλκηστis). 9. Ἡμεῖς ἐκόντες οὐκ ἄκοντες οὐδὲ βῶμοι πίπτοντες αὐτοὶ τὴν δίκην ὑφέξομεν (λέγει ἡ Ἀνδρομάχη). 10. Ὅρων ταῦτα ἠγήσαιο ἂν Λακεδαιμονίους μόνους τεχνίτας τῶν πολεμικῶν εἶναι. 11. Ἐὰν τοῦτο τῆς πολιτείας ἐξέλθῃ, οὐ μικρὰν φυλακὴν αὐτῆς ἀφηρηκῶς ἔσει. 12. Ὡστε τοῦ λοιποῦ οὐδὲ βουλευόμενος ἂν εὖρες βῆθίως τὸν νύκτωρ πορευόμενον. 13. Τῇ ὑστεραίᾳ τῆς ἐν Λεύκτροις μάχης ἦν ὄραν ὧν μὲν ἐτέθνασαν οἱ προσήκοντες λιπαροὺς καὶ φαίδρους ἐν τῷ φανερωῖ ἀναστρεφόμενους· ὧν δὲ ζῶντες ἠγγελμένοι ἦσαν ὀλίγους ἂν εἶδες, τούτους σκυθρωποὺς καὶ ταπεινοὺς περιόντας. 14. Πάντες πολεμικὰ ὄπλα κατασκευάζον· ὥστε τὴν πόλιν ὄντως ἂν ἠγήσω πολέμου ἐργαστήριον εἶναι. 15. Ἐπέγνων δ' ἂν ἐκεῖ οὐδένα οὔτε ὀργιζόμενον κραυγῇ οὔτε χαίροντα ὑβριστικῶς γέλωτι, ἀλλ' ἰδῶν ἂν αὐτοὺς ἠγήσω τῶντι εἰς κάλλος ζῆν.

Θέμα 28.

(Συντακτ. § 51. Σημ. 1, 2, 3, 4).

1. Τῷ ἀνδρὶ ἐγενέσθην φύλακε. 2. Ὁ ἵπποκένταυρος δυοῖν ὀφθαλμοῖν προεωρᾶτο καὶ δυοῖν ὠτοῖν ἤκουεν. 3. Μίαν ἄμφω

τούτω τῷ ἡμέρα λογίζονται. 4. Ἐβούλετό οἱ ἀμφοτέρω τῷ παῖδε παρῆναι. 5. Μάλα πιεζόμενοι οἱ Θηβαῖοι διὰ τὸ δυοῖν ἔτοιμ μὴ εἰληφότες καρπὸν ἐκ τῆς γῆς πέμπουσιν ἐπὶ δυοῖν τριήροιμ ἀνδρας εἰς Παγασάς ἐπὶ σῖτον. 6. Ὡ Ἀλκιβιάδῃ, καὶ ἡμεῖς τηλικούτοι ὄντες δεινοὶ τὰ τοιαῦτα ἤμεν. 7. Ἥλιον μαρτυρόμεθα ὄρῳσ' ἄ ὄραν βούλομαι. 8. Οὐδ' ἀμελεῖν ἡμῶν ἐθέλουσιν, ἀλλ' αἰεὶ τι φλαῦρον περὶ ἐμοῦ λέγουσιν. 9. Τηλικούτοι ὄντες καὶ μαθησόμεθα. 10. Ἴτε ὑμεῖς, ὦ Θηριπίδα, καὶ διδάσκετε αὐτόν· οἱ μὲν δὴ ἀναστάντες ἐδίδασκον. 11. Ἄλλ', ὦ ἴγαθέ, τοῦτο μὲν καὶ λαθεῖν φῆσαιτ' ἄν ὑμᾶς. 12. Εἰπέ μοι, τί φειδόμεθα τῶν λίθων, ὦ δημόται; 13. Βούλεσθε, εἰπέ μοι, περιμόντες αὐτῶν πυθάνεσθε· λέγεται τι καινόν; 14. Εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοῦπος, ἀνδρες δημόται; 15. Εἰπέ μοι, ὦ Σώκρατες τε καὶ Ἰσόκρατες, τί ἐν νῶ ἔχετε; 16. Εἰπέ μοι, ὦ Σώκρατες τε καὶ ὑμεῖς οἱ ἄλλοι, πότερον παίζετε ἢ σπουδάζετε;

Θέμα 29.

(Συντακτ. § 54 — 56).

Διάκρινον τούς ἐπιθετικούς διορισμούς, όταν δὲ εἶνε δύο, διάκρινον τὸν διορίζοντα τὸν ἕτερον.

1. Ὁ δίκαιος ἀνὴρ οὐκ εὖ πάσχει αἰεὶ. 2. Ἡ σώφρων γυνὴ κόσμος ἐστὶν οἴκου. 3. Κακὸς υἱὸς ὄλεθρος οἴκου. 4. Ἀνὴρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένη νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει. 5. Ἀνὴρ ὀπλίτης δοῦλός ἐστι τῶν ὀπλων. 6. Ξενοφῶν σὺν τοῖς ὀπισθοφύλαξιν ὀπλίταις εἶπετο οὐδένα ἔχων γυμνήτα. 7. Ἀνὴρ ῥήτωρ πάντων τῶν κακῶν αἴτιος. 8. Βούλου τὸ ἀργύριον λαθεῖν ἐμὲ μᾶλλον ἢ τὸν μέτοικον ἀνθρώπον. 9. Ἐχθρὸν νέῃ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνὴρ. 10. Γέρων ἐρ-
στής ἐσχάτη κακὴ τύχη. 11. Ἀθάνατόν ἐστι κακὸν ἀναγκαῖον γυνή. 12. Περὶ ἀνθρώπου ὑφάντου πρεσβύτου λέγει. 13. Τί πρέπει ἀνδρὶ πένητι εὐεργέτη; 14. Δύο ἔχω ψυχάς, ὦ Κύρε. 15. Δῆλον ὅτι δύο ἐστὸν ψυχά, καὶ ὅταν μὲν ἡ ἀγαθὴ κρατῇ, τὰ καλὰ πράττεται, ὅταν δὲ ἡ πονηρά, τὰ αἰσχρὰ ἐπιχειρεῖται. 16. Ὁ ἵπποκένταυρος δυοῖν ὀφθαλμοῖν προεωράτο καὶ δυοῖν ὤτοιμ ἤκουεν.

Θέμα 30.

(Συντακτ. § 56. Σημ.).

1. Ἀκούω κόμας εἶναι καλὰς οὐ πλείον εἴκοσι σταδίων ἀπεχούσας.
2. Ὅποσον προσδιώξειαν οἱ Ἕλληνες, τοσοῦτον πάλιν ἐπαναχωρεῖν μαχομένους ἔδει, ὥστε τῆς ἡμέρας ὅλης διῆλθον οὐ πλέον πέντε καὶ εἴκοσι σταδίων ἀλλὰ δείλης ἀφίκοντο εἰς τὰς κόμας.
3. Πόσον ἀπὸ θαλάττης ἀξιώσεις συνέπεσθαί σοι τὸ στράτευμα ; ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· οὐδαμῇ πλείον ἐπτὰ ἡμερῶν, μείον δὲ πολλαχῆ.
4. Τὸ ὄρος ἐστὶ τὸ ὀρώμενον πλέον ἢ ἐφ' ἐξήκοντα στάδια, ἄνδρες δ' οὐδαμῶ φυλάττοντες ἡμᾶς φανεροὶ εἰσιν.
5. Ἐφ' ἐκάστης προδρομῆς πλέον ἢ δέκα ἀμαξαι πέτρων ἀνηλίσκοντο.
6. Τὸ ὄρος τὸ ἐν τῷ λιμένι εἰς μεσόγαιαν μὲν ἀνήκει ὅσον ἐπὶ εἴκοσι σταδίους καὶ τοῦτο γεῶδες καὶ ἄλιθον· τὸ δὲ παρὰ θάλατταν πλέον ἢ ἐπὶ εἴκοσι σταδίους θασσὺ πολλοῖς καὶ παντοδαποῖς καὶ μεγάλοις ξύλοις.
7. Εἶχον τόξα ἐγγὺς τριπῆχη, τὰ δὲ τοξεύματα πλέον ἢ διπῆχη.

Θέμα 31.

(Συντακτ. § 57. Σημ. 1—3).

Ὅρισον τὰ ἐννοούμενα οὐσιαστικά.

1. Οἱ μὲν σώφρονες οὐδὲν ἄδικον οὐδὲ ἀνόσιον ποιοῦσιν, οἱ δὲ πονηροὶ ποιοῦσι μὲν, λανθάνειν δ' ὅμως πειρῶνται.
2. Περὶ τῶν ἀπορρήτων μηδὲν λέγε.
3. Τὰ κατὰ τὴν πόλιν ἂν τις ἰδὼν κελῶς διοικούμενα περὶ τῶν ἄλλων θαρρήσειεν.
4. Ἐπειδὴν γένηται βασιλεὺς ὁ παῖς ὁ πρεσβύτατος, ἐορτάζουσι πάντες οἱ ἐν τῇ βασιλείῳ.
5. Ἀγησίλαος ἱερά καὶ τὰ ἐν τοῖς πολεμίοις ἐσέβετο, ἠγούμενος τοὺς θεοὺς οὐχ ἦττον ἐν τῇ πολεμίᾳ χρῆναι ἢ ἐν τῇ φιλίᾳ συμμάχους ποιῆσθαι.
6. Τῶν εἴκοσι νεῶν τῶν ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν ἤρχε Γλαύκων τε ὁ Λεάγρου καὶ Ἀνδοκίδης ὁ Λεωγόρου.
7. Καὶ τῇ ὑστεραίᾳ καὶ τῇ τρίτῃ αὐτὰ ταῦτα συνέβαινε.
8. Ψάλτης Ἀντιγόνῳ ἐπεδείκνυτο· τοῦ δὲ πολλακίς λέγοντος τὴν νῆτην ἐπίσφιγξον, εἶτα πάλιν τὴν μέσσην, ὁ δὲ ἀγανακτήσας ἔφη, μὴ γένοιτό σοι οὕτω κακῶς, ὦ βασιλεῦ, ὡς ἐμοῦ ταῦτα ἀκριβοῦν μάλλον.
9. Ὁξύτονον ὄνομα καλεῖται τὸ ἐπὶ τέλους ἔχον ὀξεῖαν· περισπώ-

μενον καλεῖται τὸ ἐπὶ τέλους ἔχον περισπωμένην. 10. Αἱ εἰς αἰ
 λήγουσαι εὐθεῖαι πληθυντικαὶ ἐκτείνουσι τὸ α τῶν αἰτιατικῶν.
 11. Τὸ ἄπειμι καὶ δίειμι καὶ τὰ τοιαῦτα ἐπὶ ἐνεστῶτος μόνον
 καὶ μέλλοντος εὐρηται, ἐπὶ δὲ παρωχημένου ἀπῆεν καὶ διήειν.
 12. Κύρος προῖων τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος κατεστρέψατο Φρύγας.
 13. Ὁρμάτο Κύρος ἐν δεξιᾷ ἔχων Χρυσάνταν, ἐν ἀριστερᾷ δὲ
 Ἀρσάμην. 14. Τὸ τελευτῆσαι πάντων ἢ πεπρωμένη κατέκρινε.
 15. Τοὺς στρατηγούς ἐψηφίσαντο ἐκ τῆς νικώσης ὅ,τι δοκοίη
 ποιεῖν. 16. Ἄρα γε ἡ οἰκονομία ἐπιστήμης τινὸς ὄνομά ἐστιν,
 ὡσπερ ἡ ἰατρικὴ καὶ ἡ χαλκευτικὴ καὶ ἡ τεκτονικὴ; 17. Τρία
 τάλαντα καὶ χιλίας εἴληφεν. 18. Ἐρήμην κατηγοροῦσιν. 19. Ὁ
 πολὺς ἄκρατος ὀλίγ' ἀναγκάζει φρονεῖν. 20. Ἐπὶ τῇ Λευκίμμῃ ὁ
 πεζὸς ἦν. 21. Ἐπεραιώθη τὸν Ἴόνιον. 22. Ὁ Κυζικηνὸς εἰδύνατο
 ἐκεῖ εἴκοσι δραχμὰς Ἀπτικὰς. 23. Οἱ Πεισιστρατίδαι εἰκοστὴν
 μόνον ἐπράσσαντο τῶν γιγνομένων. 24. Τοῦτον ὀλίγας ἔπαισεν.
 25. Πολιὰ χρόνου μήνυσις οὐ φρονήσεως. 26. Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς
 ὁρμῆ τοῖς πολλοῖς. 27. Βάδιζε τὴν εὐθεῖαν, ἵνα δίκαιος ᾖς.

Θέμα 32.

(Συντακτ. § 58 — 62).

*Διάκρινον τοὺς παραθετικοὺς διορισμοὺς καὶ ὀρισον τί ἕκα-
 στος σημαίνει.*

1. Φυλομάχη ἢ μήτηρ ἢ Εὐβουλίδου καὶ Πολέμων ὁ πατήρ ὁ
 Ἄγνιου ἀδελφοὶ ἦσαν. 2. Ὁ ἀδελφὸς ὁ Ἀρεθούσιος οὐδένα εἶα
 ὤνεισθαι. 3. Τὸν μικρὸν καὶ ἀναιδῆ φυλαξόμεθ' ἀμφοτέροι, τὸν
 Φιλοκράτη. 4. Τὴν πεντετηρίδα τότε πρῶτον ἐποίησαν οἱ Ἀθη-
 ναῖοι, τὰ Δῆλια. 5. Λῦπαι αἱ μὲν εἰσι χρησταί, αἱ δὲ κακκαί.
 6. Οἱ ἰππεῖς ἔρημοι οἴχονταί μοι ἄλλος ἀλλαγῆ διώκων. 7. Ἀλή-
 θεια παρέστω σοὶ καὶ ἐμοί, πάντων χρῆμα δικαιοτάτον. 8. Καρ-
 χηδόνιοι Ἀννίβα ἠγουμένου στρατεύσαντες ἐπὶ Σικελίαν δέκα μυ-
 ριάσι στρατιᾶς αἰροῦσιν ἐν τρισὶ μῆσὶ δύο πόλεις Ἑλληνίδας,
 Σελινούντα καὶ Ἰμέραν. 9. Βιζζόμεθα καὶ στέφη μαινέται, πό-
 λει τ' ὄνειδος καὶ θεῶν ἀτιμία. 10. Ἡ δὴστηνος εἶχον ἐλπίδας ἐν
 ὑμῖν γηροβοσκήσειν τ' ἐμὲ καὶ κατθανοῦσαν εὐ περιστελεῖν, ζηλω-

τὸν ἀνθρώποις. 11. Ἀπόλλων πείθει Ὀρέστην μητέρ' ἢ σφ' ἐγεί-
 νητο κτείνει, πρὸς οὐχ ἅπαντας εὐκλειαν φέρον. 12. Κεφάλαιον
 τῶν εἰρημένων, οἷουςπερ τοὺς ὑφ' ἡμῶν ἀρχομένους οἴεσθε δεῖν περὶ
 ὑμᾶς εἶναι, τοιούτους χρῆ περὶ τὴν ἀρχὴν τὴν ἐμὴν ὑμᾶς γίγνεσθαι.
 13. Τὸ πάντων μέγιστον καὶ κάλλιστον, τὴν μὲν σὴν χώραν αὐ-
 ξανομένην ὄρξας, τὴν δὲ τῶν πολεμίων μειουμένην. 14. Τὸ πάν-
 των ἀνανδρότατον, τῶν ὑμετέρων αὐτῶν χάριν προσοφείλετε.
 15. Τὸ λεγόμενον, τὰ παιδῶν μαθήματα θαυμαστὸν ἔχει τι μνη-
 μεῖον. 16. Ἀθηναῖοι περὶ χρηστῆς δόξης μᾶλλον ἐσπούδαζον ἢ περὶ
 χρημάτων· τεκμήριον δέ· χρήματα γὰρ πλεῖστα ὑπὲρ φιλοτιμίας
 ἀνήλωσαν. 17. Οὐκ ἐπίστευον ἐκεῖνοι· σημεῖον δέ· οὐ γὰρ ἂν
 δεῦρ' ἦκον ὡς ἡμᾶς. 18. Τὸ ἔσχατον πάντων, ὅτι πανταχοῦ
 παραπίπτον τὸ σῶμα θόρυβον παρέχει. 19. Ἐν ἀληθὲς φίλτρον,
 εὐγνώμων τρόπος. 20. Ζεὺς δὴ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησε κακόν, γυ-
 ναικῆς. 21. Τοῦτο ὡς ἀληθῶς ψεῦδος καλεῖται, ἢ ἐν τῇ ψυχῇ
 ἄγνοια ἢ τοῦ ἐψευσμένου. 22. Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξυμμαχοί, τὰ
 δύο μέρη, ἐσέβαλον εἰς τὴν Ἀττικὴν. 23. Οἱ στρατηγοὶ βραχέα
 ἕκαστος ἀπελογήσατο. 24. Οἱ ξένοι, οἱ μὲν ἀποχωροῦσιν, οἱ δέ,
 ὡς ἕκαστοι δύνανται, εἰσὶ δ' οἱ ἀφήρηται.

Θέμα 33.

(Συντακτ. § 58. Σημ. 1—3).

1. Πολλοὺς ὁ μέγας ὤλεσε βροτῶν ἢ τ' ἀτυνεσία, δύο κακῶ τῷ
 χρωμένῳ. 2. Τὰ ξύλα καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν σίδηρον, τὰ ἄφωνα
 καὶ ἀγνώμονα, ἔα τῷ ἐμπεσόντα κτείνῃ, ὑπερορίζομεν. 3. Τὸ σῶμα
 δεινὰ καὶ ἀναγκαῖα ἐν ἐαυτῷ παθήματα ἔχει, πρῶτον μὲν ἠδονήν,
 μέγιστον κακοῦ δέλεαρ, ἔπειτα λύπας, ἀγαθῶν φυγὰς, ἔτι δ' αὖ
 θάρρος καὶ φόβον, ἄρρνε συμβούλω. 4. Ἐπὶ τὸ κρεῖσσον τούτου
 πολὺ, τὸ ἐκόντας πείθεσθαι, ἄλλη ἐστὶ συντομωτέρα δόδος. 5. Αὐτὸ
 τοῦτό ἐστι χαλεπὸν ἢ ἀμαθία, τὸ μὴ ὄντα καλὸν κάγαθον μηδὲ
 φρόνιμον δοκεῖν αὐτῷ εἶναι ἱκανόν. 6. Ἔστι πενία αὕτη σαφής, τὸ
 δεόμενόν τινος μὴ ἔχειν χρῆσθαι. 7. Μία αὕτη σωτηρία καὶ πό-
 λεως καὶ ἔθνους ἐστὶ, τὸ προστατῶν ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ συμβού-
 λων σπουδαίων τυχεῖν. 8. Τὰ μὲν δυστήνου κακὰ. 9. Παιπῶν

καὶ οὗτος ὄνομα ἔχει, τοῦμοῦ πατρός. 10. Τὰ ὑμέτερα αὐτῶν κομειῖσθε. 11. Ἐκκόψειέ γε κόραξ πατάξας τόν γε σὸν ὀφθαλμὸν τοῦ πρέσβεως. 12. Ἰδὼν τὴν σὴν ἀνδρείαν καὶ μεγαλοφροσύνην ἀναβαίνοντος ἐπὶ τὸν ὀκρίσαντα μετὰ τῶν ὑποκριτῶν οὐκ ᾤθηθην σε θορυβηθήσεσθαι ἕνεκα ἡμῶν ὀλίγων ἀνθρώπων.

Θέμα 34.

(Συντακτ. § 61. Σημ. 1—3).

√ 1. Ἐτερον ἀπεκτείνατε, Κλησικλέα λέγω. 2. ὦ μητὲρ ἐσθλοῦ παιδός, Ἀλκμήνην λέγω, ἐξέλθε. 3. Παρ' ὧν ἂν ἕκαστος δύνωνται, τούτων τῶν τὴν Ἀσίαν οἰκούντων λέγω. 4. Τοῦτό ἐστι τὸ δεινόν, ὅταν τις εὖ ποιῶν πάσχη κακῶς. 5. Φυλακτέον μὴ τοιοῦτον ἡμῖν οἱ ἐπίκουροι ποιήσωσιν, ἀντὶ συμμαχῶν ἀγαθῶν δεσπότηαις ἀγρίοις ἀφομοιωθῶσιν. 6. Ἐγραψαν ταῦτα, ἃ ὁη πάντες ὑμνοῦσι, γνῶθι σαυτὸν καὶ μηδὲν ἄγαν. 7. Πλείστου δ' ἄξιον κτῆμα ἐν τῷ ἐμῷ πλούτῳ λογίζομαι εἶναι ἐκεῖνο, ὅτι κλπ. 8. Ἐνταῦθα ἀνὴρ τίς ἐστιν ἀνδρὸς διάφορος, ἐν τῷ τό τε κακὸν εὖ φέρειν καὶ τάγαθόν. 9. Τὸ τῆς πόλεως ἦθος ἴδοι τις ἂν τοιοῦτον ὄν, ἀψευδὲς καὶ χρηστόν. 10. Οὐ βραδίως ἄλλον τοιοῦτον εὐρήσετε, ἀτεχνῶς προσκείμενον τῇ πόλει. 11. Δῆμος ὧδ' ἂν ἄριστα σὺν ἡγεμόσιν ἔποιτο, μήτε λίαν ἀνεθείς μήτε πιεζόμενος. √

Περὶ τῶν πτώσεων. Αἰτιατική.

√ Θέμα 35.

(Συντακτ. § 76).

+√ 1. +
√ 1. Πᾶς ἄνθρωπος πρέπει νὰ λατρεύῃ¹ τοὺς θεοὺς. 2. Δὲν πρέπει ὁ πολιτικός² νὰ κολακεύῃ³ τὸν λαόν⁴. 3. Μέγα κακὸν εἶνε εἰς τὴν πόλιν ὁ πολιτικός, ὅστις διὰ λόγων εὐχαριστῶν⁵ κακῶς σκεπτόμενος⁶ [κατα] πείθει τὸν λαόν⁷. 4. Τί [πράγμα] εἶνε μᾶλλον εὐχάριστον⁸ παρὰ τὸ νὰ μὴ κολακεύῃ [τις] κανένα ἄνθρωπον, μήτε Ἕλληνα μήτε βάρβαρον χάριν μισθοῦ; 5. Ἡ δικαιοσύνη τοὺς μὲν φίλους ὠφελεῖ, τοὺς δὲ ἐχθροὺς βλάπτει. 6. Ἐάν τι ἐνοχλῇ ἡμᾶς, ἔχομεν ἀνάγκην⁹ [ἐκείνου] ὅπερ θὰ παύσῃ¹⁰ [τὴν

ἐνόχλησιν]. 7. Ὁ μὲν ἀνόητος φοβεῖται ¹¹ περισσότερο τὴν πτω-
 χείαν παρὰ τὴν ἀτιμίαν, ὁ δὲ φρόνιμος τὸ ἐναντίον. 8. Νὰ τιμω-
 ρῆς ¹² τὸν [ἄνθρωπον] ὅστις σὲ ἀδικῆ ¹⁰, ἂν θέλῃς νὰ μὴ σε ἀδι-
 κήσῃ ἄλλος. 9. Ποτὲ τὰς ὕβρεις νὰ μὴ ἀποκρούῃς ¹³ δι' ὕβρεων.
 10. Νὰ εὐεργετῆς τὴν πατρίδα [σου] καὶ νὰ κάμνης καλὸν ¹⁴ εἰς
 - τούς φίλους [σου]. ¹¹ Νὰ ἐπαινῆς ¹⁵ τὸν ἐπαινοῦντα ¹⁶ καὶ νὰ +
 εὐεργετῆς ¹⁷ τὸν εὐεργετοῦντα. 12. Διόλου ¹⁸ ὁὐκ ὠφελεῖ ¹⁹ τὸν
 ἀδικοῦντα ἢ ἀδικία. 13. Ἔσο εὐσεβῆς ²⁰ πρὸς ²¹ τοὺς θεοὺς, διὰ
 νὰ εἶσαι εὐτυχής ²². 14. Μὴ λέγε λοιδορίας ²³ μηδὲ κατὰ τῶν
 ἐχθρῶν. 15. Ὅστις θέλει ²⁴ νὰ ἀρέσκῃ εἰς ἄλλους, πρέπει πρῶτον
 - νὰ φροντίσῃ ²⁵ νὰ ἀρέσκῃ αὐτὸς εἰς ἐκείνους. ¹⁶ Ὅστις ἄμαρ-
 τάνει ²⁶ εἰς τινα πρέπει νὰ ζητῆ ²⁷ συγχώρησιν ²⁸. 17. Πᾶς τις
 [ἀπο]φύγει τὸν πτωχόν ²⁹. 18. Ἐάν τις ἐκ τῶν δούλων δραπε-
 τεύσῃ ³⁰ ἀπὸ σοῦ [κατα]δίωκε. 19. Ὅσοι θέλουσι νὰ ὑπομέ-
 νωσι ³¹ κινδύνους ἄνευ λόγου ³² εἶνε ἀνόητοι. 20. Οἱ τρυφηλοὶ
 - ἀποφεύγουσι ³³ τὸν ἥλιον [καταφεύγοντες] ὑπὸ τὰς σχιάς. ²¹ Αἱ -
 περιστάσεις ³⁴ δὲν [περι]μένουσιν ἡμᾶς. 22. Ὅστις ἐκ Πειραιῶς
 θέλει ³⁴ νὰ πλεύσῃ ἐπάνω ³⁵ εἰς τὸν Ἑλλήσποντον δὲν πρέπει νὰ
 περιμένῃ τὰ μετέμια ³⁶. 23. Ὅστις ἐπιθυμεῖ ²⁴ νὰ προκόψῃ ³⁷ εἰς τι
 πρέπει νὰ ἐπιμένῃ ³⁸ [εἰς] αὐτό. 24. Δὲν εἶνε δυνατόν οὔτε νὰ
 [δια]λάβῃ [τις] τοὺς θεοὺς οὔτε νὰ βιάσῃ ³⁹. 25. Δὲν θά με
 φθάσῃ ⁴⁰ ἡ ἡμέρα λέγοντα τὰ τῶν δειλῶν ὀνόματα. 26. Ὁ προλαβὼν
 τὸν μέλλοντα νὰ κάμῃ ⁴¹ τι κακὸν ἐπαινεῖται. 27. Ἄν θέλῃς νὰ
 ἀγαπᾶσαι ὑπὸ τῶν θεῶν, μὴ παράβαινε τοὺς ὄρκους σου ⁴² πρὸς
 αὐτούς. 28. Ἡ ῥητορικὴ διὰ τοῦ ἐκάστοτε ⁴³ τερπινοτάτου ⁴⁴ κυ-
 νηγεῖ ⁴⁵ τοὺς ἀνοήτους καὶ ἐξαπατᾷ. 29. Πολλῆς ἀνοησίας ⁴⁶ [ἴδιον]
 εἶνε καὶ τὸ νὰ ἐπιδιώκῃ ⁴⁷ [τις] μάταια ⁴⁸. 30. Χαίρω διότι σὺ
 εὐτυχεῖς ⁴⁹. 31. Οἱ ἄνθρωποι περισσότερο ἐντρέπονται ⁵⁰ τοὺς
 ἐντρεπομένους παρὰ τοὺς ἀδιαντρόπους ⁵¹. 32. Ἐάν τινὲς σε
 τιμῶσι, καὶ σὺ τίμα καὶ προσκάλει εἰς εὐωχίας ⁵² αὐτούς, ἵνα σε καὶ
 μὴ φοβῶνται. 33. Οἱ σύμμαχοι ἔχουσιν ἀποθάνῃ ἐκ φόβου ⁵³ [πρὸς]
 ἡμᾶς. 34. Τὰ πολὺ κεκαρυκευμένα φαγητὰ ⁵⁴ ἀποστρέφομαι ⁵⁵.
 35. Συνήθως κλαίουσι καὶ χύνουσι δάκρυα ⁵⁶ [διὰ] τοὺς ἀποθνή-
 σκοντας, ἐν ᾧ πρέπει νὰ κλαίωσι καὶ νὰ θρηνῶσι [διὰ] τοὺς ζῶντας.

36. Ὁ Κύρος περικυκλώνει⁵⁷ τὸν λόφον διὰ τοῦ στρατεύματος⁵⁸.
 37. Ὅταν εἰσπλέης τὸν Ἴόνιον κόλπον, πρὸς τὰ δεξιὰ⁵⁹ θὰ ἴδῃς
 τὴν Ἐπίδαμνον. 38. Ὅσοι κατοικοῦσι πλησίον⁶⁰ τῆς χώρας
 ταύτης, εἶνε βάρβαροι. 39. Τρόμος κατέλαβέ³³ με κάτωθεν ὅτε
 εἶδον⁶¹ τὴν μάχιραν ὑπεράνω⁶² τῆς κεφαλῆς μου. 40. Οἱ Ἕλλη-
 νες κατενίκησαν εἰς ναυμαχίαν⁶³ τὸν βασιλέα ἐν Σαλαμῖνι. 41. Μὰ
 τοὺς θεοὺς δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ φονεὺς. 42. Μὰ τὴν ἀλήθειαν οὕτως
 ἔχουσι ταῦτα. γ.

Διπλῆ Αἰτιατικῆ.

Θέμα 36.

(Συντακτικὸν § 77 — 78).

1. Οὗτος ἔκαμε τὸν ἑαυτὸν τοῦ κύριον¹ ὄλων². 2. Πρέπει
 τοὺς συμμάχους νὰ κάμωμεν προθύμους. 3. Οἱ Θεσσαλοὶ φίλον,
 εὐεργέτην, σωτῆρα τὸν Φίλιππον ἐνόμιζον³. 4. Ὁ Πρωταγόρας
 ὠνόμαζε τὸν ἑαυτὸν τοῦ σοφιστήν. 5. Ὁ Κύρος παρέλαβε τὸν Γω-
 θρύαν [ὡς] σύνδειπνον. 6. Μὴ παιδεύετε τὰ παιδιὰ [ὑμῶν ὥστε
 νὰ γείνωσι] κακοὶ ἄνθρωποι ἀλλὰ καλοὶ⁴. 7. Ὁ Ἀγησίλαος τὰ
 μὲν τῶν ἰδιωτῶν σφάλματα⁵ μετὰ προφότητος⁶ [ὑπ]έφερε, τὰ δὲ
 τῶν ἀρχόντων θεώρει⁷ μεγάλα. 8. Ἡ εἰρήνη τὸν δῆμον τῶν Ἀθη-
 ναίων ὑψηλὰ⁸ ἐσήκωσε⁹ καὶ ἔκαμεν¹⁰ ἰσχυρόν. 9. Πόλεως πλου-
 τον νομίζω³ ἐγὼ τοῦλάχιστον [τοὺς] συμμάχους, [τὴν] πίστιν,
 [τὴν] εὐνοίαν. 10. Στείλας ὁ Καμβύσης εἰς τὴν Αἴγυπτον κήρυκα
 ἐζήτηί¹¹ παρὰ τοῦ Ἀμάσιος τὴν θυγατέρα. 11. Ὁ Σωκράτης οὐ-
 δέποτε οὐδένα μισθὸν ἔλαβε¹² παρὰ τῶν μαθητῶν του. 12. Παρ' ὑμῶν
 ὁ βασιλεὺς τὰ ὄπλα ζητεῖ¹³. 13. Ὁ μακρὸς βίος πολλὰ με διδά-
 σκει. 14. Παίδευε τὰ παιδιὰ¹⁴ [σου] τρία μόνα, νὰ σέβωνται τοὺς
 θεοὺς, νὰ τιμῶσι τοὺς γεροντοτέρους καὶ νὰ λέγωσι τὴν ἀλήθειαν.
 15. Συνήθιζε¹⁵ τὰ τέκνα σου εἰς τὴν ἐγκράτειαν καὶ τὴν φιλοπο-
 νίαν. 16. Ὅποῖα κακὰ μοῦ ὑπενεθύμισας¹⁶. 17. [Ἀπὸ] τὸν μοναχὸν
 καὶ ἀγαπητὸν υἱὸν ἀφῆρσε τὴν ζωὴν. 18. Οἱ ἱερόσουλοι ἔχουσι
 κλέψῃ¹⁷ τῆς θεᾶς τοὺς στεφάνους. 19. Ὁ Διογείτων [ἀπ]έκρυπτεν
 [ἀπὸ] τὴν θυγατέρα [του] τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς [αὐτῆς]. 20.
 Παιδίον μέγα ἔχον μικρὸν χιτῶνα, παιδίον μικρὸν ἔχον μέγαν χι-

τῶνα, ἀφ' οὗ ἐξέδυσεν¹⁸ αὐτόν, τὸν μὲν ἰδικόν του ἐφόρεσεν¹⁹ εἰς ἐκεῖνον, αὐτὸς δὲ ἐνεδύθη τὸν χιτῶνα ἐκείνου. 20. Ἠρώτησεν ὑμᾶς περὶ τῶν κόπων²⁰ τῶν ἐν τῷ Ἰλίῳ καὶ περὶ τῆς ἐπανόδου τῶν Ἀχαιῶν.

Ἐσωτερικὸν ἢ σύστοιχον ἀντικείμενον.

Θέμα 37.

(Συντακτ. § 79—80).

1. Οἱ πατέρες πρέπει νὰ παιδεύωσι τὰ τέκνα [των] τὴν παιδείαν τῶν πιδῶν.
2. Τὴν μεγίστην εὐεργεσίαν σὲ εὐηργέτησα.
3. Ὄρκισαν¹ τοὺς στρατιώτας τοὺς μεγίστους ὄρκους.
4. Ὁ Μέλητος ταύτην τὴν [ἐγγραφον] κατηγορίαν² μὲ κατηγορήσῃ³.
5. Ὄφείλει τὸ κοινὸν τὴν ὀφείλειαν, ἣν δύνασαι⁴.
6. Μηδῆνα κατηγορεῖ⁵ κατηγορίαν⁶ ἄδικον.
7. Ὁ Μιλτιάδης ἐνίκησε τοὺς βαρβάρους τὴν ἐν Μαραθῶνι νίκην⁷.
8. Οἱ Ἕλληνες ἐνίκησαν τοὺς Πέρσας τὴν ἐν Σαλαμῖνι νίκην⁸.
9. Λέγω ὅτι θὰ ἔλθῃ⁹ καθ' ὑμῶν¹⁰ τιμωρία εὐθύς μετὰ τὸν θάνατόν μου πολὺ χειροτέρα ἐκείνης μὲ τὴν ὁποίαν ἐμὲ ἔχετε φονεύσῃ¹¹.
10. Διατί μὲ ὀνομάζεις¹² μὲ τοῦτο τὸ ὄνομα;
11. Ἐκέρδησα¹³ δύο δίκας κατὰ τοῦ Εὐπόλιδος.
12. [Μὲ] πολλὰς καὶ εὐχαρίστους καὶ παντὸς εἴδους [εὐωχίας] εὐώχουν ἡμᾶς.
13. [Διὰ] τὰ τοιαῦτα δὲν σε ἐπαινῶ.
14. Οἱ Ἀθηναῖοι ἔθεσαν¹⁴ φρουράν¹⁵ εἰς τὰ ἐν τοῖς συνόροις¹⁶ φρουρία.
15. Οἱ σύμμαχοι τῶν Ἀθηναίων ἐπλήρωσαν¹⁷ εἰς αὐτοὺς¹⁸ φόρον, διὰ νὰ εἶνε ἀπηλλαγμένοι¹⁹ τοῦ κατὰ²⁰ τῶν Μήδων πολέμου.
16. Ὁ Κῦρος τὸ στρατεύμα διμερίρασεν εἰς δώδεκα μέρη.
17. Καὶ τριηραρχίας ἐτριηραρχήσα καὶ λειτουργίας ἐξετέλεσα²¹ καὶ ὅμως κανένα στέφανον δὲν ἔλαβον.
18. Ὅταν ἐπαινῆς τοὺς ἐπαίνους καὶ τὰς κατηγορίας ὅταν κατηγορῆς, πρόσχε νὰ εἶνε οὐχὶ ὑπερβολικοὶ²².
19. Οὐδέποτε γελῶ γλυκύτερον παρὰ ὅταν γελῶ εἰς βάρος τῶν ἐχθρῶν²³ [μου].
20. Ὅστις διόλου²⁴ δὲν φροντίζει [περὶ] τῶν τέκνων²⁵ [του] δὲν εἶνε δυνατόν νὰ φροντίζῃ περὶ ἄλλων.
21. Εἶναι συνήθεια²⁶ ὅστις λαμβάνει²⁷ γυναῖκα νὰ παραθέτῃ²⁸ τράπεζαν διὰ τοὺς γάμους.
22. Ὅστις ἐνίκη εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας²⁹ μεγάλων τιμῶν ἀπέλαυε καὶ ἐκ μέρους³⁰ τῆς πατρίδος του καὶ ἐκ μέρους τῶν ξένων.
23. Ὅσ-

τις μεγάλας ἀδικίας κάμνει³¹ εἰς τινα πρέπει νὰ γνωρίζη³² ὅτι καὶ μεγάλην ζημίαν θὰ ζημιωθῇ.

Ἐπιρρηματικὴ αἰτιατικὴ.

Θέμα 38.

(Συντακτ. § 81—83).

1. Διαφέρει ἡ γυνὴ τοῦ ἀνδρός κατὰ τὴν φύσιν. 2. Ὅστις πο-
νεῖ¹ εἰς τοὺς πόδας δὲν δύναται νὰ βαδίζῃ στερεῶς². 3. Οὗτος
πάσχει³ οὐχὶ μόνον εἰς τοὺς ὀφθαλμούς ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ὦτα καὶ
εἰς τὸν νοῦν. 4. Οὗτος ἔχασε⁴ τὸν ὀφθαλμόν του ἐκ λίθου⁵ τὸν
ὁποῖον ἔρριψε⁶ τις κατ' αὐτοῦ. 5. Ἐκτυπήθη⁷ εἰς τὴν κεφαλὴν
διὰ πελέκειως⁵. 6. Ἄλλοι μὲν ὑπὸ τῆς χιόνος ἐβλάβησαν⁸ εἰς τοὺς
ὀφθαλμούς, ἄλλων δὲ ὑπὸ τοῦ ψύχους ἐπάγωσαν⁹ τὰ δάκτυλα τῶν-
ποδῶν. 7. Ὁ Φίλιππος εἶχε τυφλωθῆ¹⁰ κατὰ τὸν ἕνα ὀφθαλμόν,
εἶχε τεθραυσμένην¹¹ τὴν κλειῖδα, τὴν χειρὰ, τὸ δὲ σκέλος βεβλαμ-
μένον¹². 8. Ἡ γυμναστικὴ κάμνει τοὺς γυμναζομένους νὰ εἶνε
ῥαῖοι καὶ ἰσχυροὶ κατὰ τὸ σῶμα. 9. Οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀλωέως ἦσαν
ἐννέα πῆχεων τὸ πλάτος καὶ ἐννέα ὀργυιῶν τὸ μῆκος. 10. Διὰ
μέσου τῆς πόλεως τρέχει ποταμὸς Κύνδος [ἔχων] τὸ ὄνομα, [ἔχων]
δύο πλέθρων πλάτος. 11. Οὗτοι μὲν ἐπορευόντο δισχίλιοι περίπου
κατὰ τὸ πλῆθος. 12. Ὅσον ἐξαρθᾶται¹³ ἐξ ἐμοῦ δὲν ἀντιλέγω.
13. Ὑπάρχει¹⁴ λίμνη [ἔχουσα] περίμετρον¹⁵ τριάκοντα σταδίων.
14. Οἱ δειλοὶ φοβοῦνται νὰ φρουρῶσι¹⁶ κατὰ τὴν νύκτα. 15. Ἡ
Σύβαρις κατὰ τοῦτον περίπου¹⁷ τὸν χρόνον ἤκμαζε. 16. Ἡμεῖς
μὲν εἴμεθα οἱ αὐτοὶ καὶ τώρα καὶ πέρυσιν· ἄρχων δὲ ἄλλος μὲν
τώρα, ἄλλος δὲ κατὰ τὸ παρελθόν. 17. Ἐκαμαν¹⁸ συνθήκας¹⁹ καὶ
συμμαχίαν δι' ἑκατὸν ἔτη. 18. Ἰσχυσαν²⁰ κάπως καὶ οἱ Θηβαῖοι
κατὰ τοῦτους²¹ δὲ τοὺς τελευταίους χρόνους. 19. Ἐγὼ καὶ χθὲς
κκὶ πρὸ δύο ἡμερῶν αὐτὸ τὸ ἴδιον²² ἔπραττον. 20. Ἐχω παύσῃ
νὰ τρέφω²³ τὴν μητέρα [μου] τρία ἔτη με τοῦτο, ἀφ' ὅτου ἀπέ-
θανεν. 21. Ὁ θέλων νὰ εἶνε ὑγιὴς πρέπει νὰ ἐξυπνᾷ²⁴ πρῶτ' πρῶτ',²⁵
νὰ μὴ κοιμᾶται²⁶ τὴν μεσημβρίαν καὶ νὰ μὴ τρώγῃ²⁷ πολὺ.
22. Δέν σε ἔχω ἴδῃ²⁸ πέντε ἔτη. 23. Ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν

πρέπει νά πληρώσης²⁹ τὸ χρέος σου. 24. Πρότερον οἱ ἄνθρωποι ἔζων ὀλίγα ἐξοδεύοντες³⁰, τῶρα δὲν εἶνε ἀρκετὰ οὐδὲ τὰ διπλάσια. 25. Ὁ Σωκράτης κατ' ἀρχὴν οὐδένα παρεδέχετο ὅτι ἦτο κακὸς ἐκ φύσεως. 26. Οἱ Λακεδαιμόνιοι διέταξαν τὸν Ἀγησίλαον τάχιστα νά ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκ τῆς Ἀσίας.

Γενικὴ κτητικὴ.

Θέμα 39.

(Συντακτ. § 85).

<1-3>
 [1. Ἔως ὅτου μὲν ἐγὼ ζῶ, ἡ βασιλεία εἶνε ἰδική μου¹, ὅταν δὲ ἔγω ἀποθάνω², τοῦ Κύρου. 2. Ὁ Θουκυδίδης ἦτο υἱὸς τοῦ Ὀλόρου. 3. Περισσότερον³ ἔχω φοβηθῆ τὰ ἰδικὰ μας⁴ σφάλματα⁵ παρὰ τὰ ἐπινοήματα⁶ τῶν ἐχθρῶν.] 4. Τῆς Πελοποννήσου ἐγένετο κύριος⁷ ὁ Πέλοψ ὁ υἱὸς τοῦ Ταντάλου. 5. Κοινὰ εἶνε τὰ πράγματα τῶν φίλων. 6. Ἀφ' οὗ εἶσαι Ἕλληνα, ἀνάγκη νά ἔχῃς φρονήματα⁹ Ἑλληνικά. 7. Ἄν θέλῃς¹⁰ νά ζῆς καλῶς, νά μὴ ἔχῃς φρονήματα⁹ τῶν φαύλων [ἀνθρώπων]. 8. Τὸ μὲν ἀκούσιον ἀμάρτημα εἶνε τῆς τύχης, τὸ δὲ ἐκούσιον τῆς κρίσεως¹¹. 9. Τί ὠφελεῖ¹² τις νά ὁμιλῇ καλῶς, ἂν κακῶς σκέπτεται¹³; 10. Στρατεύματος ἀτάκτου οὐδεμία ὠφέλεια¹⁴ ὑπάρχει. 11. Ὁ Πausanίας ἦτο ἐκ βασιλικῆς γένους. 12. Νά γνωρίζετε¹⁵ ὅτι κατὰγεσθε¹⁶ ἐκ προγόνων ἀνδρείων. 13. Διόλου δὲν¹⁷ εἶνε θαυμαστόν ὅτι ἐξ ἀγαθῶν πατέρων γίνονται¹⁸ κακοὶ¹⁹ υἱοί. 14. Δὲν εἶνε πόλις [ἐκείνη] ἧτις εἶνε ἐνὸς ἀνθρώπου²⁰. 15. Τὸ νά σφάλῃ²¹ δύο φορές²² τὸ αὐτὸ δὲν εἶνε ἴδιον ἀνδρὸς σοφοῦ. 16. Πρὸ πάντων ἡ σιωπή²³ εἶνε [σημεῖον] φρονίμου τρόπου. 17. Τίνας θεοῦ ὁ τόπος²⁴ οὗτος²⁵ εἶνε ἱερός;

Γενικὴ ἀντικειμενικὴ.

Θέμα 40.

(Συντακτικὸν § 85).

<1-3>
 [1. Πηρέλαβον οἱ Ἀθηναῖοι τὴν ἡγεμονίαν παρὰ τῶν συμμάχων² διὰ τὸ πρὸς τὸν Πausanίαν μῖσος. 2. Δύο εἶνε τὰ κατορθούνα¹ τὴν

νίκην, τὸ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς θάρρος καὶ ὁ πρὸς τοὺς φίλους φόβος περὶ τῆς κακῆς ἐντροπῆς². 3. Οἱ Συρρακόσιοι ἔστησαν τρόπαιον διὰ τὴν V². [ναυμαχίαν καὶ διότι ἔλαβον ὀπίσω³ τοὺς ὀπλίτας⁴]. Τινὲς [ἐκ]⁵ τῶν Ἀκαρνάνων ἕνεκα φιλίας πρὸς τὸν Δημοσθένη καὶ εὐνοίας πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἦλθον πρὸς ἐπικουρίαν⁴. 5. Τῶν κακῶν [ἀνθρώπων] τὰς σχέσεις⁵ φεῦγε χωρὶς νὰ γυρίζῃς ὀπίσω⁶. 6. Διὰ τὰ καλὰ οὐδένα ἄλλον πρέπει νὰ αἰτιατῶνται⁷ τις παρὰ τὸν θεόν. 7. Οἱ πρέσβεις ἐδικάσθησαν⁸ διὰ ὄρωρα. 8. Πολλοὺς οἱ πατέρες ἡμῶν κατεδικάσαν⁹ εἰς θάνατον, διότι ἐμῆδισαν. 9. Τὰ χρήματα εἶνε αἰτία πολλῶν κακῶν εἰς τοὺς ἀνθρώπους. 10. Ἦτο ὑπόδικος διὰ φόνον καὶ τὰ φοβερώτατα¹⁰ [κακά]. 11. Πολλαὶ κατηγορίαι¹¹ ὑπῆρχον κατ' αὐτοῦ διὰ κλοπὴν καὶ φόνους. 12. Ὁ Σωκράτης τὴν εἰς θάνατον καταδίκην¹² πρῶτα καὶ ἀνδρείοτατα³ ὑπέμεινεν¹³. 30. Ἡ ἐπιθυμία τῆς τιμωρίας καθίστα αὐτὸν ἐπιλήσιμον¹⁴ τῶν κινδύνων. 13. Οἱ ἄνθρωποι ὅταν στερεῶνται¹⁵ τῆς ἐπιθυμίας, γίνονται ἀμελέστεροι τῶν διατασσομένων¹⁶. 14. Ὁ μέλλον ὀρθῶς νὰ εἶνε ῥητορικὸς πρέπει νὰ εἶνε δίκαιος καὶ νὰ γνωρίζῃ¹⁷ τὰ δίκαια. 15. Ὅστις δὲν γνωρίζει¹⁸ γράμματα, δὲν βλέπει ἐν ᾧ βλέπει¹⁹. 16. Ὅστις ζῆ²⁰ συμφῶνως²¹ πρὸς τὸ λογικὸν εἶνε μέτοχος σοφίας. 17. Ἀληθοῦς ἐλευθερίας καὶ φιλίας φύσις τυραννικὴ πάντοτε²² εἶνε ἄγευστος. 18. Ὁ νόμος διατάσσει²³ ἅπαντα τὰ γνήσια τέκνα²⁴ νὰ ἔχωσιν ἴσον μερίδιον²⁵ τῆς πατρικῆς [περι]ουσίας²⁶. 19. Τὸ ὀλιγαρχικὸν πολίτευμα²⁷ μεταδίδει τῶν κινδύνων εἰς τοὺς πολλοὺς ἀλλὰ τῶν ὠφελίμων οὐ μόνον ἔχει τὰ περισσώτερα²⁸ ἀλλὰ καὶ τὸ ὅλον ἀφαιρέσαν κρατεῖ²⁹. 20. Οἱ σπουδαῖοι [ἄνθρωποι] δὲν εἶνε δυνατόν³⁰ νὰ ἀμελῶσι τῆς ἀρετῆς. 21. Ὅσοι δὲν ἐλυπηθήσαν³¹ τὰ σώματα [αὐτῶν] ἔστησαν τρόπαια. 22. Πρέπει οἱ πολιτευόμενοι ὀρθῶς οὐχὶ τὰς στοὰς νὰ γερμίζωσιν³² ἐκ τῶν γραμμάτων, ἀλλ' ἐν ταῖς ψυχαῖς νὰ ἔχωσι τὸ δίκαιον. 23. Ἡ ἀγορὰ ἦτο γεμάτη³³ σίτου³⁴, τυρίου, κρέατος³⁵, αὐγῶν καὶ παντὸς εἶδους³⁶ ὀπωρικῶν³⁷. 24. Ἐγέμισε τὸ πλοῖον³⁸ οὐχὶ κριθὴν καὶ σῖτον, ὡς εἶχε διαταχθῆ³⁹, ἀλλὰ ξύλα. 25. Ἐάν τις τύχῃ καλῆς γυναικός, εἶνε εὐτυχής⁴⁰. 26. Πρέπον εἶνε⁴¹ τὰ τέκνα²⁴ νὰ κληρονομῶσι τὴν πατρικὴν φιλίαν. 27. Γυνὴ ἀποτυγχάνουσα⁴² εἰς τὸν ἄνδρα ἀποτυγχάνει εἰς

τὸν βίον [αὐτῆς]. 28. Τὸ νὰ ἀποτύχης⁴³ εἰς τὴν ἀλήθειαν εἶνε κακόν. 29. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον⁴⁴ εἶνε προτιμότερον⁴⁵ νὰ μὴ ἔχη τις δοκιμάση⁴⁶ τὰ καλά. 30. Εἶνε δυνατόν [τις] ἂν ἐγγίση⁴⁷ τὸ πῦρ νὰ μὴ καίηται εὐθύς, ἀλλ' ὅμως ἐγὼ τοῦλάχιστον οὔτε τὸ πῦρ οὔτε τὸν Ἐρωτα ὅσον ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς θελήσεώς μου⁴⁸ ἐγγίζω⁴⁹.

Γενικὴ μεριστικὴ καὶ τῆς ιδιότητος.

Θέμα 41.

(Συντακτ. § 86 — 87).

41, 5, 9, 12, 24, 30?

1. Ὁ στρατὸς ἔφθασεν εἰς Οἰνόνη¹ τῆς Ἀττικῆς. 2. Οἱ Ἀθηναῖοι [προσ]ωρμίσθησαν² εἰς³ Ἐλαιούντα τῆς Χερσονήσου. 3. Ἐν ᾧ ἐπίνομεν ἔρχεταιί τις ἔχων χορευτρίαν⁴ ἐξ [ἐκείνων], αἷτινες δύνανται⁵ νὰ κάμνωσι τὰ θαύματα. 4. Τί λοιπόν⁶ φάσμα ἐκ τῶν ἀνεπίστων βλέπω⁷. 5. Ὅσοι ἐκ τῶν ἀνθρώπων καλῶς⁸ σκέπτονται⁹ δὲν ἀδικοῦσι ποτε¹⁰. 6. Οἱ Κορίνθιοι ἦσαν κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον κατὰ τὴν δύναμιν¹¹ ὅμοιοι πρὸς τοὺς πλουσιωτάτους τῶν Ἑλλήνων. 7. Ὁ πατήρ μου¹², λέγει ὁ Κύρος πρὸς τὸν πάππον [αὐτοῦ], εἶνε ὠραιότατος¹³ πολὺ τῶν Περσῶν. 8. Ὅσοι¹⁴ ὕστερον [συν]ελήφθησαν ἐκ τῶν ἐχθρῶν¹⁵ τὰ ἴδια¹⁶ [ἀν]ήγγελλον. 9. Τὸ περισσότερον¹⁷ [μέρος] τῆς χώρας οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶχον δενδροτομήσῃ¹⁸. 10. Τὸ ἡμισυ τοῦ χρόνου ἐχάθη¹⁹ ματαίως²⁰. 11. Εἰσέβαλον²¹ εἰς τι μέρος²² τῆς χώρας ἐκείνων. 12. Εἰς ποῖον μέρος²³ τῆς γῆς εἶνε ὁ ἀδελφός μου δὲν γνωρίζω²⁴. 13. Εἰς τοῦτο τὸ μέρος²⁵ τοῦ λόγου φθάσας²⁶ ἐστάθη²⁷ σιωπῶν²⁸ ἐπὶ τινα χρόνον. 14. Πρὸς βορρᾶν τοῦ Σκόμβρου ὄρους [κατ]οικοῦσι βάρβαροι. 15. Ποία ὥρα²⁹ ἄρα γε τῆς ἡμέρας εἶνε; 16. Ἦτο προκεχωρημένη³⁰ ἡ ἡμέρα, ὅτε ἐφθάσαμεν³¹ εἰς τὸ χωρίον³². 17. Ἐκ τῶν παλαιῶν μου λοιπὸν κατορθωμάτων³³ ἀρκετὰ³⁴ εἶνε ταῦτα. 18. Εἰς τοῦτο [τὸ σημεῖον] τῆς ἀνοησίας³⁵ ἔφθασαν, διότι ἐνόμισαν³⁶ ὅτι ἦσαν ἰσχυρότεροι³⁷ ἀφ' ὅ,τι πραγματικῶς ἦσαν³⁸. 19. Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐδενδροτόμησαν¹⁸ τῆς χώρας [μέρος] εἰσβαλόντες εἰς τὴν Ἀττικὴν. 20. Ὁ Βρασιδάς κρημνίσας³⁹ [μέρος] τοῦ παλαιοῦ τείχους ἔκαμε τὴν πόλιν μίαν.

Μ. Θ. Αἰ. 1906

21. Ὁ Θεμιστοκλῆς ἐκ τῶν χρημάτων, ἅτινα ἔδοσαν⁴⁰ εἰς αὐτὸν⁴¹ οἱ Εὐβοεῖς, ἔδωκεν⁴¹ εἰς τὸν Εὐρυβιάδην⁴¹ πέντε τάλαντα. 22. Οἱ πρὸ πολλοῦ ἐλθόντες⁴² καὶ καίοντες πῦρ δὲν ἄφινον⁴³ νὰ πλησιάσωσιν εἰς τὸ πῦρ οἱ ἀργὰ ἐρχόμενοι⁴⁴, ἂν δὲν ἐδίδον⁴⁵ εἰς αὐτοὺς ἢ σῖτον⁴⁶ ἢ ἄλλο τι ὅ,τι δῆποτε⁴⁷ φαγώσιμον⁴⁸ ἤθελον ἔχη⁴⁹. 23. Τοῦ Μαρσίου τὸ πλάτος⁵⁰ ἦτο ποδῶν εἴκοσι πέντε. 24. Εἶχε τελειώσῃ⁵¹ πλέον⁵² τεῖχος ὀκτῶ σταδίων. 25. Αἱ τροφαὶ⁵³ δὲν εἶνε οὐδὲ διὰ μίαν ἡμέραν. 26.* Πρέπει νὰ νυμφεῦηται⁵⁴ [τις] ὅταν εἶνε τριάκοντα μέχρι τριάκοντα πέντε ἐτῶν. 27. Πλησίον⁵⁵ τῆς πόλεως ἦτο πυραμῖς ἐκ λίθου⁵⁶, [ῆς] τὸ μὲν πλάτος [ῆτος] ἐνὸς πλέθρου, τὸ δὲ ὕψος δύο πλέθρων. 28. Ὁ πατήρ μου μοὶ ἀφῆκε⁵⁷ [περί]ρουσίαν τριάκοντα ταλάντων. 29. Ὁρεῖλω μισθὸν δύο μηνῶν. 30.* Ἐχομεν⁵⁸ τροφὰς⁵⁹ δι' εἴκοσιν ἡμέρας.

Γενικὴ τοῦ χωρισμοῦ.

Θέμα 42.

(Συντακτ. § 88).

1. Συνήθεια¹ εἰς ἡμᾶς² εἶνε νὰ εἶνε κεχωρισμένοι οἱ ἄνδρες ἀπὸ τῶν γυναικῶν. 2. Ἡ τέχνη τῶν μεταπρατῶν³ εἶνε διακεχωρισμένη⁴ ἀπὸ τῆς τέχνης τῶν παλῶντων⁵ μόνων [λιανικῶς]. 3. Δὲν πρέπει νὰ στερεῖτε⁶ τὴν πόλιν τῶν πολιτῶν⁷. 4. Εἰς τὸ πλῆθος² τῶν Πλαταιέων δὲν ἦτο μὲ τὴν θέλησιν του⁸ νὰ ἀποστατήσῃ⁹ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. 5. Ἐπεθύμησαν νὰ παύσωσι¹⁰ τὸν πόλεμον. 6. Ὅσοι ἀποβάλλουσι τὴν ἐλπίδα¹¹ τῆς ἐλευθερίας ἀποβάλλουσι τὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ ζῶσιν. 7. Ἐπρεπεν¹² ὅλα τὰ ἄλλα ἀφήσαντες¹³ [κατὰ μέρος] νὰ συμβουλευῶσι περὶ τοῦ πολέμου. 8. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐπ' ὀλίγον χρόνον [ἀπ]έσχον ἀπὸ ἐλληνικοῦ πολέμου. 9. Ὁ Ἀγησίλαος ὅπου ἤλπιζεν¹⁴ ὅτι θὰ ὠφελήσῃ κάπως¹⁵ τὴν πατρίδα [του] οὔτε κόπους παρέλειπεν¹⁶ οὔτε κινδύνους ἀπέφυγεν¹⁷ οὔτε χρήματα ἐλυπεῖτο¹⁸. 10. Οἱ Ἡλείοι ἠμποδοῖζον¹⁹ τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ ἀπὸ τοῦ ἵππικοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ γυμνικοῦ ἀγῶνος. 11. Ἀρχων ἀποκτήσας²⁰ φίλους²¹ οὐδόλως²² πλέον²³ θὰ ἔχη ἀνάγκην²⁴ ἀπὸ δορυφόρων. 12. Οἶκος ἔχων ἐλλειψιν²⁵ δού-

λων²⁶ ὀλιγώτερον δυστυχεῖ²⁷ πρὰ ἂν ταράττηται²⁸ ὑπὸ ἀδί-
κων. 13. Ὅστις εἶνε δίκαιος ποτὲ δὲν στερεῖται²⁹ τοῦ τερπνο-
τάτου³⁰ ἀκροάματος καὶ τοῦ ἐπαίνου. 14. Οἱ ἄνθρωποι πλεῖστα
κακὰ³¹ πάσχουσι διὰ τὸ ὅτι γνωρίζουσιν³² ἑαυτοῦς, πλεῖστα δὲ
κακὰ διὰ τὸ ὅτι ἔχουσιν ἀπατηθῆ³³ περὶ ἑαυτῶν. 15. Ὁ Παισα-
νίας ἐλευθέρωσας τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῶν Μήδων ἐν Πλαταιαῖς,
κατόπιν³⁴ ἠθέλησε νὰ υποδουλώσῃ³⁵ εἰς αὐτούς. 16. Ὅταν ἐκ
τῆς παιδικῆς ἡλικίας³⁶ εἰς τὴν τῶν μεираκιῶν³⁷ ἐξέρχονται³⁸,
τότε³⁹ παύουσιν αὐτούς ἀπὸ τῶν παιδαγωγῶν, παύουσιν ἀπὸ τῶν
διδασκάλων. 17. Καθαρὰς ἔχω⁴⁰ τὰς χεῖρας ἀπὸ τούτου τοῦ
φόνου. 18. Αἱ σάρκες αἱ ἄδεια⁴¹ ἀπὸ νοῦ εἶνε τῆς ἀγορᾶς ἀγάλλ-
ματα. 19. Ἡ ζωὴ⁴² εἶνε ἀγὼν μέγας γεμᾶτος⁴³ ἀπὸ στεναγμῶν
καὶ οὐχὶ ἄδειος⁴¹ ἀπὸ δακρῶν. 20. Νὰ μὴ εἰσθε φειδωλοὶ εἰς τὰ
χρήματα, ὅταν ἐξοδεύητε⁴⁴ διὰ τὴν ἀνατροφὴν⁴⁵ τῶν τέκνων
σας. 21. Ἐγὼ θὰ σε καταστήσω⁴⁶ ἐλεύθερον τοῦ φόβου τούτου.
22. Ὅταν ἀποθάνωμεν ἡ ψυχὴ μόνη⁴⁷ θὰ εἶνε χωριστὰ⁴⁸ ἀπὸ τοῦ
σώματος. 23. Ὁ Στρυμὼν οὐχὶ μακρὰν⁴⁹ τοῦ Ἑλλησπόντου εἶνε.
24. Οἱ συγγενεῖς⁵⁰ τοῦ Ἱεμιστοκλέους κρυφίως⁵¹ ἀπὸ τῶν Ἀθη-
ναίων κομίσαντες τὰ ὄσπᾶ ἔθαψαν ἐν τῇ Ἀττικῇ. 25. Οὐχὶ ὁ στε-
ρούμενος⁵² χρημάτων ἀλλ' ὁ στερούμενος ἀρετῆς εἶνε δυστυχῆς⁵³.
26. Ἡμεῖς δὲν θὰ κάμωμεν ἀρχὴν⁵⁴ τοῦ πολέμου, ἂν δ' ὅμως
ὁμεῖς ἀρχίσσητε⁵⁵ αὐτόν, θὰ ἀποκρούσωμεν. 27. Ὁ Κύρος πρῶτος
ὠμίλησεν⁵⁴ ὡς ἐξῆς⁵⁶. 28. Ἐλεγεν ὅτι αὐτοὶ δὲν ἤρχισαν⁵⁵ τὸν
πόλεμον ἀλλ' ἦλθον [εἰς αὐτόν] ἀμυνόμενοι. 29. Παῦε τὰ δάκρυα
καὶ τοὺς θρήνους, διότι οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταίνονται⁵⁷. 30. Παῦε⁵⁸
τοὺς κόπους⁵⁹, ἐν ὧσιν ἀκόμη δύνασαι⁶⁰ νὰ κοπιᾷς⁶¹. 31. Τοὺς
μάρτυρας ἔχετε ἀκούσῃ. 32. Ἀκούσαντες τὸν θόρυβον ἠρώτησαν
τί⁶² ἦτο⁶³. 33. Ἦκουσας⁶⁴ φωνὴν συγχρόνως⁶⁵ καὶ βροντῆν.
34. Μοῦ μυρίζουν⁶⁶ κρομμύδια καὶ σκόρδα. 35. Καθὼς ὡσφράν-
θησαν οἱ ἵπποι τὰς καμήλους καὶ εἶδον αὐτάς, ἐγύριζαν ὀπίσω⁶⁷.
36. Καὶ κωφὸν καταλαμβάνω⁶⁸ καὶ μὴ ἔχοντα φωνὴν⁶⁹ ἀκούω.
37. Ὅταν λέγω⁷⁰ θὰ με ἀκούωσιν⁷¹ οἱ νέοι. 38. Ὁραίων λόγων
ἀκροαταὶ⁷² ἔχετε γίνῃ. 39. Ἀκούω ὅτι βασιλεῖς τινες μεγαλει-
πέρην πείναν χρημάτων ἔχουσιν⁷³ ἀπὸ ἀνθρώπων πτωχῶν.

40. Παρὰ τούτων μανθάνω⁷⁴ ὅτι τὸ ὄρος δὲν εἶνε ἄβατον. 41. Ὁ βασιλεὺς ἤκουσε παρὰ τοῦ Τισσαφέρνους ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐνίκων⁷⁵.

Ν. Γενική συγκριτική. —

—* Θέμα 43. —

= 29/11/906 = ΣΤΕΤΑΡΤΗΣ (Συντακ. § 89).

Ν. 1. Ὁ χρυσὸς εἶνε ἰσχυρότερος¹ ἀναριθμητῶν² λόγων διὰ τοὺς³ ἀνθρώπους³. 2. Δὲν πρέπει βεβχίως⁴ ὁ ἄρχων νὰ εἶνε πονηρότερος τῶν ἀρχομένων. 3. Ὅλοι [οἱ ἄνθρωποι] εἶνε κατώτεροι⁵ τοῦ κέρδους. 4. Κανεὶς δὲν ἐβράχη⁶ ἀνωτέρω ἀπὸ τῶν μαστῶν. 5. Ἡ πονηρία τρέχει⁷ ταχύτερον ἀπὸ τοῦ θανάτου. 6. Τὸ Ἑλληνικὸν στρατευμα φαίνεται ὅτι εἶνε πολλὰς φορὰς περισσότερον⁸ τοῦ ἰδικοῦ Ν. 7. Οὗτοι ἐφθασαν¹⁰ τὴν ἀκόλουθον¹¹ ἡμέραν τῆς μάχης. 8. Ἐφθασα δέκα ἡμέρας¹² πρότερον σοῦ. 9. Ἐχει ὅσα ἀρκοῦσι¹³ καὶ περισσεύουσιν¹⁴ ἀπὸ τῶν ἐξόδων¹⁵. 10. Ὁ Ἀθροκόμας ἦλθε κατόπιν¹⁶ τῆς μάχης πέντε ἡμέρας¹⁷. 11. Ὅστις θέλει¹⁸ νὰ ἀρπάξῃ διὰ νὰ ἔχη περισσότερα¹⁹ τῶν ἄλλων εἶνε ἀδίκος. 12. Ὁ καλὸς²⁰ βασιλεὺς πρέπει²¹ νὰ μὴ εἶνε κατώτερος²² ὡς πρὸς τὴν ἀρετὴν τῶν ἰδιωτῶν ἀλλὰ νὰ ὑπερτερῇ²³. 13. Τῶν μὲν προτέρων τέκνων μεγαλείτερος ἦτο²⁴ ὁ Ἀρτοβαζάνης, τῶν δὲ κατόπιν γεννηθέντων²⁵ ὁ Ξέρξης. 14. Ὁ Ἀγησίλαος ἐνόμιζεν²⁶ ὅτι ὁ ἄρχων ἀρμόζει²⁷ νὰ ὑπερέχη²⁸ τῶν ἰδιωτῶν οὐχὶ κατὰ τὴν μαλθακότητα²⁹ ἀλλὰ κατὰ τὴν καρτερίαν³⁰. 15. Πάντοτε³¹ πρέπει νὰ προτιμᾶτε³² τὴν τύχην τῶν κυρίων³³ παρὰ τὴν τῶν δούλων. 16. Ὁ Τιγράνης καὶ κατὰ τὸ κάλλος³⁴ καὶ κατὰ τὸ ἀνάστημα ὑπερεῖχε³⁵ τῶν Περσῶν. 17. Εἶθε ὅσον εἶμαι κατώτερος³⁶ σοῦ τοσούτον νὰ ἦμην ἀνώτερος³⁷. 18. Πᾶς τις ἀγαπᾷ περισσότερον³⁸ ἑαυτὸν παρὰ τὸν ἄλλον.

Γενική τῆς ὕλης, τῆς αἰτίας.

Θέμα 44.

(Συντακ. § 90—91).

1. Ἐν τῇ κόμῃ ταύτῃ εὗρον πιθάρια¹ γεμάτα κριθίνου οἴνου καὶ ἀγέλας βοῶν καὶ ποιμνικα προβάτων. 2. Πλησίον τοῦ λιμένος

ὑπῆρχε κρήνη γλυκέος² ὕδατος. 3. Προτιμότερον³ εἶνε νὰ ἔχῃς⁴ ἀγέλην φίλων παρά βοῶν. 4. Βλέπουσι⁵ σωρούς σίτου, ξύλων, λίθων. 5. Περί τῶν ναῶν ἐφυτεύθη δάσος⁶ ἡμέρων δένδρων. 6. Κατ' ἀρχάς ἦτο ὁ ἐκ κλαῶν⁷ στέφανος ἐν τιμῇ⁸, ἔπειτα δὲ καὶ ὁ χρυσοῦς ἔχει καταφρονηθῆ. 7. Ἐκεῖ λέγουσιν ὅτι τρέχει⁹ πολὺ πῦρ καὶ μεγάλοι ποταμοὶ ἐκ πυρός. 8. Ἔχει εἰς χρυσαῖ νομίσματα¹⁰ τρία τάλαντα, εἰς ἀργυρᾶ δὲ δέκα. 9. Ἐσπείραμεν εἴκοσι κοιλὰ¹¹ κριθάρι καὶ δέκα σιτάρι. 10. Τὰ θεμέλια¹² ἐκ παντός εἶδους λίθων σύγκεινται¹³. 11. Ταμιεῖον ἀρετῆς εἶνε ἡ εὐγενής¹⁴ γυνή. 12. Θέλω σταλαγμὸν τύχης παρά πίθον νοῦ¹⁵. 13. Τοὺς θέλοντας νὰ περιποιῶνται¹⁶ τὰς πόλεις δὲν θαυμάζεις¹⁷ διὰ τὴν ἀνδρείαν [αὐτῶν]; 14. Τοὺς κάμνοντας ὑμᾶς περιφόβους διὰ μὲν τὴν τόλμην [αὐτῶν] δὲν θαυμάζω, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσυνεσίαν. 15. Σὲ συγχίρω διὰ τὰ ἡγενημένα. 16. Τούτους οἰκτίρω διὰ τὴν πολὺ¹⁸ κακὴν¹⁹ νόσον. 17. Διὰ τὴν [κακὴν] τύχην ποῦ μ' εὗρε²⁰ δικαίως ὑφ' ὄλων ἤθελον ἐλεηθῆ²¹. 18. Δίκαιον εἶνε πρὸ πάντων²² διὰ τὰ αὐτὰ ἀδικήματα νὰ ὀργίζησαι κατ' ἐκείνων πρὸ πάντων²³, εἴτινες δύνανται²⁴ νὰ μὴ ἀδικῶσι. 19. Πρέπει νὰ συγχωρῆ²⁵ τις αὐτοὺς²⁶ διὰ ἐπιθυμίαν. 20. Ὡ ταλαίπωρε²⁷ διὰ τὴν συμφορὰν. 21. Ἀλλοίμονον διὰ τοὺς διωγμούς, δι' ὧν²⁸ διώκομαι ὁ ταλαίπωρος²⁹. 22. Ἀλλοίμονον³⁰ εἰς τὸν ἄνδρα³¹ πῶς ἐχάθη³². 23. Εὐδαίμων μοὶ ἐφκίνετο ὁ ἀνὴρ καὶ διὰ τὸν τρόπον καὶ διὰ τοὺς λόγους, διότι ἀφόβως καὶ γενναίως ἀπέθνησκεν. 24. Ἐν τῇ Ἀραβίᾳ γίνονται κουρμάδες³³ θαυμάσιοι διὰ τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος.

Γενικὴ τοῦ τιμήματος καὶ τῆς ἀξίας.

Θέμα 45.

(Συντακτικὸν § 92).

1. Οἱ Θραῖκες ἀγοράζουσι¹ τὰς γυναῖκας παρά τῶν γονέων ἀντὶ μεγάλου [ποσοῦ] χρημάτων. 2. Ἐγὼ πολλοῦ λόγου ἀξιον νομίζω² ὅτι ἔχω ἀκούση, ὅσα ἔχω ἀκούση παρά τοῦ Πρωταγόρου. 3. Τοῦτο ἐξ ὄλων ὁ Φίλιππος ἤθελε πληρώση³ ἀκριβότατα νὰ πρᾶχθῆ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. 4. Εἰπέ μοι, ὦ Τιγράνη, πόσῃ ἤθελες πληρώση⁴,

διὰ νά⁵ λάβης ὀπίσω⁶ τὴν γυναῖκα ; Ἐγὼ μὲν, εἶπεν⁷, ὦ Κύρε, καὶ τὴν ψυχὴν μου ἤθελον δώσῃ⁸, διὰ νά⁹ μὴ γίνῃ ποτὲ δούλη¹⁰. 5. Τοῦτο ἀντὶ τῶν ἐξοδευομένων¹¹ χρημάτων ἀγοράζει¹² ὁ Φίλιππος, αὐτὸς μὲν [ὄηλ.] νά πολεμῇ ὑμᾶς¹³, ὑφ' ὑμῶν δὲ νά μὴ πολεμηθῆται. 6. Τοὺς πασσάλους¹⁴ κολουμβηταὶ βουτῶντες¹⁵ ἔκοπτον διὰ πριονίου¹⁶ ἀντὶ μισθοῦ. 7. Διὰ δύο ἢ τρεῖς δραχμάς εἶνε πονηρός. 8. Φοβερὸν¹⁷ [πρᾶγμα] εἶνε διὰ τὴν προῖκα νά πωληθῆται [τις]. 9. Διὰ μὲν τῆς δόξης δυνατὸν νά ἀποκτηθῶσι¹⁸ τὰ χρήματα, ἢ δὲ δόξα ἀντὶ χρημάτων δὲν δύναται νά ἀγορασθῇ¹⁸. 10. Ἀντὶ αἵματος ἢ ἀρετῆ ἀγοράζεται¹⁹. 11. Ἠγόρασα τάπητα²⁰ ἀντὶ δραχμῶν ἑξακοσίων²¹. 12. Ὅλος ὁ ὑπὸ [τὴν] γῆν καὶ ὁ ἐπὶ [τῆς] γῆς χρυσὸς δὲν εἶνε ἀντάξιός τῆς ἀρετῆς. 13. Ὁ Μέλιππος κατήγγειλε²² τὸν Σωκράτη [ὡς ἄξιον] θανάτου. 14. Ἄς καταδικασθῇ²³ εἰς τριῶν ἐτῶν δεσμά, εἰάν μὴ τὸ δικαστήριον ὀρίσῃ²⁴ χρόνον περισσότερον. 15. Ὁ ἀνὴρ κατὰ τὴν κρίσιν μου¹³ εἶνε ἄξιός²⁵ [τῆς ποινῆς] τοῦ θανάτου.

Γενικὴ χρονικὴ.

Θέμα 46.

(Συντακτικὸν § 93).

Οὐκ ἔστιν ἔτι

5/12/906 =

±. 1. Ἐξῆλθον ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου τὴν ἐσπέραν. 2. Νά σηκώ-
νεσαι¹ πρῶτὶ πρῶτ². 3. Αἱ πρὸς μεσημβρίαν βλέπουσαι οἰκίαι
κατὰ μὲν τὸ θέρος εἶνε ὄροσσεραὶ³, κατὰ δὲ τὸν χειμῶνα θερμαί⁴.
4. Τώρα μὲν με διατάσσει⁵ νά ἀπέλθω, νά ἔλθω⁶ δὲ τὸ δει-
λινόν⁷. 5. Τὴν παρελθοῦσαν ταύτην νύκτα, ὅτε ἀκόμη ἦτο ὄρθρος
βαθύς, ὁ Ἴπποκράτης τὴν θύραν διὰ τῆς βακτηρίας⁸ πολὺ⁹
δυνατὰ¹⁰ ἐκτύπει¹¹. ±. 6. Κατὰ τοὺς δεκαεπτὰ σταθμούς τοὺς
πλησιεστάτους δὲν εἶχομεν νά λαμβάνωμεν οὐδὲν ἐκ τῆς χώρας.
7. Ὁ βασιλεὺς ἐντὸς δέκα ἡμερῶν δὲν θά κάμῃ μάχην¹². 8. Τὴν
ψυχὴν δὲν θά ἔχωμεν μετ' ὀλίγα ἔτη. 9. Πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὁ
Ἀγάθων ἐδῶ δὲν ἔχει ἔλθῃ¹³. 10. Οὔτε ξένος τις πρὸ πολλοῦ¹⁴
χρόνου ἀπὸ ἐκεῖ¹⁵ δὲν ἔχει ἔλθῃ¹⁶. 11. Ἡ Μαγνησία εἰδίδε

πρόσοδον¹⁷ πεντήκοντα τάλαντα κατ' ἔτος¹⁸. 12. Ἐκαστος στρατιώτης ἐλάμβανε καθ' ἑκάστην ἡμέραν μίαν δραχμὴν. 13. Ὁ Κύρος ὑπισχνεῖται ὅτι θὰ δώσῃ τρεῖς ἡμίσεις δαρεικούς¹⁹ καθ' ἑκάστον μῆνα εἰς ἑκάστον στρατιώτην. 14. Ταῦτα ἐντὸς ὀλίγου χρόνου θὰ [ἐκ]τελεσθῶσιν. 15. Οὐδέποτε πλέον κατὰ τὸν λοιπὸν χρόνον θὰ δειπνήσῃς ἐν τῷ πρυτανείῳ.

Γενικὴ προθετικὴ.

Θέμα 47.

(Συντακτ. § 94).

1. Τὰ μαθήματα ἀποτρέπουσι τοὺς νέους ἀπὸ πολλῶν ἀμαρτημάτων. 2. Δύσκολον¹ [πράγμα] εἶνε νὰ ἀπομακρυνθῇ² τις τῆς φύσεως, ἣν ἔχει πάντοτε³. 3. Ἡ Σπάρτη ἀπέχει τῆς Πύλου περίπου⁴ τετρακόσια στάδια⁵. 4. Ὁ τιμωρούμενος⁶ ἀπαλλάσσεται κακίας τῆς ψυχῆς. 5. Ἡ Αἴγυπτος κεῖται ἔμπροσθεν⁷ τῆς πλησίον κειμένης⁸ χώρας. 6. Οἱ πελτασταὶ ἔτρεξαν πρὸ⁶ τῶν ὀπλιτῶν. 7. Ἀντὶ⁶ τῶν φρουρῶν φυλάττουσιν οἱ νόμοι. 8. Οὗτος [γонуπετής] ἐκυλίετο ἔμπροσθεν⁷ ἐκείνου. 9. Ὁ Ἀντίλοχος ἀπέθανεν ὑπὲρ τοῦ πατρὸς. 10. Ἡ Ἀλκυστις ἀπέθανεν ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Ἀδμήτου. 11. Οἱ Κορίνθιοι ἐφώναζον⁹ κατὰ τῶν Ἀθηναίων ὅτι εἶχον παραβῆ¹⁰ τὰς συνθήκας¹¹. 12. Ὄταν καθαρὰ¹² βλέπωσιν¹³, ὁ ἥλιος ρίπτει¹⁴ τὰς ἀκτῖνας αὐτοῦ κατὰ τούτων. 13. Μὴ κατηγορεῖ τὴν τύχην σου ἀλλὰ τὸν ἑαυτὸν σου, ἂν δυστυχῆς¹⁵. 14. Τὸ πεπρωμένον¹⁶ ὅλους κατεδίκασεν¹⁷ εἰς θάνατον¹⁸. 15. Ἰὸ ὄνειρον σταθὲν ὑπεράνω τοῦ Ἀρταβάνου εἶπε. 16. Τίνι τρόπῳ θὰ κυλισθῆς¹⁹ ἐκτὸς τούτου τοῦ τρόπου τοῦ ζῆν; 17. Ὅλα τὰ χρήματα καὶ τὰ ἀργυρᾶ ποτήρια²⁰ κλαπέντα ἐξήχθησαν²¹ ἐκ τοῦ ναοῦ. 18. Ἐκ τοῦ Τρωῶς τρεῖς παιδία ἐγεννήθησαν²². 19. Ἐφοβήθη μὴ χάσῃ²³ τὴν τιμὴν του. 20. Τοῦ συνήθους τρόπου τῆς ζωῆς²⁴ νὰ μὴ ἐξέρχησαι²⁵. 21. Ὅσα λέγεις ἀναφέρονται²⁶ εἰς ἐμέ. 22. Τὴν κοινὴν σωτηρίαν ἀνταλλάσσω²⁷ μὲ τοὺς λόγους τοῦ κρινομένου.

Ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς καὶ γενικῆς ἐν συνεχεῖ λόγῳ.

Θέμα 48.

(Ξενοφ. Ἑλλ. 1, 2, 15—18. 3, 1—22).

+ Μετὰ τὴν παρὰ τὴν Κύζικον νίκην οἱ στρατιῶται τοῦ Ἀλκιβιάδου κατεφρόνουσι τοὺς τοῦ Θρασύλλου καὶ δὲν ἤθελον¹ νὰ συντάττωνται μετ' αὐτῶν², ἕως³ ὅτου ὅλοι ἡμεῖς ἐνίκησαν τὸν Φαρναβάζον, ὅστις ἐπῆλθε⁴ κατ' αὐτῶν μετὰ πολλοῦ ἰππικοῦ⁵. Ἐκαμην⁶ δὲ καὶ τινὰς ἄλλας ἐξόδους κατὰ τὸν χειμῶνα εἰς τὴν χώραν τοῦ Φαρναβάζου καὶ ἐλεηλάτουν⁷ τὴν χώραν τοῦ βασιλέως. + Περὶ δὲ τὸ τέλος⁸ τοῦ χειμῶνος ἐπλευσεν ὁ Ἀλκιβιάδης εἰς Προκόννησον καὶ ἐκείθεν εἰς τὴν Καλχηδόνα καὶ Βυζάντιον. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Καλχηθῶνιοι ὅσα⁹ ἠδύναντο νὰ γείνωσι λεία εἶχον καταθέσῃ¹⁰ εἰς τὴν χώραν τῶν Βιθυνῶν, οἵτινες ἦσαν¹¹ γείτονες¹² αὐτῶν, ὁ Ἀλκιβιάδης λαβὼν ὀλίγους ἐκ τῶν ὀπλιτῶν καὶ τοὺς ἰππεῖς ἦλθεν εἰς τοὺς Βιθυνοὺς καὶ ἐζήτηι¹³ [νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὸν] τὰ πράγματα¹⁴ τῶν Καλχηθῶνιων. + Λαβὼν δὲ ταῦτα, ἐπειδὴ τὰ ἔδωκαν ὀπίσω¹⁵ οἱ Βιθυνοὶ, ἐπανῆλθεν εἰς Καλχηδόνα, ἣν ἤρχισε νὰ ἀποκλείῃ διὰ τείχους¹⁶. Τότε¹⁷ ὁ Λακεδαιμόνιος ἀρμοστὴς ἐξήγαγεν ἐκ τῆς πόλεως τὸν στρατόν, διὰ νὰ κάμῃ μάχην¹⁸, βοηθούμενος¹⁹ καὶ ὑπὸ τοῦ Φαρναβάζου ἔξωθεν. Κατὰ τὴν μάχην ὁ μὲν Ἴπποκράτης ἐφρονεῦθη²⁰, ὁ δὲ Φαρναβάζος μὴ δυνάμενος νὰ συνενωθῇ²¹ πρὸς τὸν Ἴπποκράτην διὰ τὴν στενοπορίαν ἀπεχώρησεν εἰς τὸ Ἡράκλειον τῶν Καλχηθῶνιων. Καὶ ὁ μὲν Ἀλκιβιάδης ἀπῆλθεν²² διὰ νὰ συναθροίσῃ²³ χρήματα, οἱ δὲ ἄλλοι στρατηγοὶ λαβόντες εἴκοσι τάλαντα παρὰ τοῦ Φαρναβάζου χάριν²⁴ τῆς Καλχηθῶνος καὶ τὴν ἔνορκον ὑπόσχεσιν²⁵ ὅτι αὐτὸς μὲν θὰ φέρῃ²⁶ πρέσβεις τῶν Ἀθηναίων πρὸς²⁷ τὸν βασιλέα, οἱ δὲ Καλχηθῶνιοι θὰ πληρώνωσι²⁸ τὸν συνηθισμένον²⁹ φόρον εἰς τοὺς Ἀθηναίους καὶ θὰ πληρώσωσι³⁰ καὶ τὰ ὀφειλόμενα, ὠρκίσθησαν³¹ καὶ αὐτοὶ ὅτι δὲν θὰ πολεμῶσι πρὸς τοὺς Καλχηθῶνιους, ἕως ὅτου [ἐπαν]έλθωσιν οἱ πρὸς³² τὸν βασιλέα πρέσβεις. Κυριεύσας³³ ὁ Ἀλκιβιάδης τὴν Σηλυμβρίαν ἦλθεν³⁴ εἰς τὸ Βυζάντιον ἔχων ὅλους³⁵ τοὺς ἐκ τῆς Θρακικῆς χερσονήσου³⁶ καὶ στρατιώτας ἀπὸ τῆς Θράκης καὶ ἰππεῖς περισσοτέρους τῶν τριακοσίων καὶ ἐπο-

λιόρκει κατασκευάσας περίξ τεῖχος³⁷. Ἐντὸς³⁸ τοῦ Βυζαντίου ὑπῆρχε Κλέαρχος ὁ Λακεδαιμόνιος ἀρμοστής καὶ μετ' αὐτοῦ τινες ἐκ τῶν περιόικων καὶ ἐκ τῶν ἀπελευθέρων³⁹ ὄχι πολλοὶ καὶ Μεγαρεῖς καὶ ὁ ἀρχηγὸς⁴⁰ αὐτῶν Ἐλιξος ὁ Μεγαρεὺς καὶ Βοιωτοὶ καὶ τούτων ὁ ἀρχηγὸς Κοιρατάδας· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐπειδὴ⁴¹ οὐδὲν διὰ τῆς βίης⁴² ἠδύναντο νὰ κατορθώσωσι⁴³, [κατ]έπεισάν τινας ἐκ τῶν Βυζαντίων νὰ προδώσωσι τὴν πόλιν. Ὅτε δὲ εἶχον προετοιμασθῆ⁴⁴, ὁ δὲ Κλέαρχος ἀναθέσας⁴⁵ τὴν διοίκησιν⁴⁶ τῆς πόλεως εἰς τὸν Κοιρατάδαν καὶ Ἐλιξον ἐπέρκεν⁴⁷ ἀντικρῶ⁴⁸ πρὸς τὸν Φαρνάβαζον. διὰ νὰ λάβῃ⁴⁹ χρήματα καὶ συλλέξῃ⁵⁰ πλοῖα, κατὰ τὴν νύκτα ἤνοιζεν τὰς πύλας καὶ εἰσήγαγον τὸν Ἀλκιβιάδην καὶ τὸν στρατὸν.

Θέμα 49.

(Ξενοφ. Ἑλλ. 1, 4, 8 — 23).

Ἄφροῦ¹ τὸ Βυζάντιον προσῆλθεν εἰς τοὺς Ἀθηναίους² καὶ αἱ μὲν ἐν Ἰωνίᾳ καὶ Καρίᾳ πόλεις μετέστησαν πάλιν εἰς³ αὐτούς, τὰ δὲ ἐπὶ τῆς Θράκης μέρη⁴ καὶ τὴν Θάσον καθυπέταξεν⁵ ὁ Θρασύβουλος, ὁ Ἀλκιβιάδης ἐκλεχθεὶς⁶ στρατηγὸς μετὰ τοῦ Θρασυβούλου καὶ Κόνωνος ἠθέλησε νὰ καταπλεύσῃ εἰς τὴν πατρίδα⁷, ἐπειδὴ ἔβλεπεν⁸ ὅτι ἦτο⁹ αὕτη εὖνους πρὸς αὐτὸν καὶ στρατηγὸν εἶχεν ἐκλέξῃ⁶ καὶ οἱ φίλοι⁷ ἰδιαιτέρως προσεκάλουν¹⁰ αὐτόν. Κατέπλευσε λοιπὸν¹¹ εἰς τὸν Πειραιᾶ τὴν ἡμέραν¹² καθ' ἣν¹³ ἡ πόλις ἐώρταζε¹⁴ [τὰ] πλυντήρια, ὅ[περ] τινὲς ὡς κακὸν οἰωνὸν ἐξελάμβανον¹⁵ καὶ δι' αὐτὸν¹² καὶ διὰ τὴν πόλιν¹²· διότι οὐδεὶς ἐκ τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην¹⁶ οὐδὲν σπουδαῖον ἔργον ἠθέλε τολμήσῃ¹⁷ νὰ ἐπιχειρήσῃ¹⁸. Ἐν ᾧ δὲ αὐτὸς κατέπλευε¹⁹, ὁ λαὸς²⁰ καὶ τοῦ Πειραιῶς καὶ τῆς πόλεως [συν]ηθροίσθη εἰς τὰ πλοῖα, ἐπειδὴ ἠθέλε²¹ νὰ ἴδῃ τὸν Ἀλκιβιάδην, ὃν ἐνόμιζεν²² ὡς τὸν ἀριστὸν ἐκ τῶν πολιτῶν καὶ ἀδίκως γενόμενον ἐξόριστον²³. Ἐλέγετο δὲ τότε, ὅτι ἂν ὁ Ἀλκιβιάδης δὲν ἐπεβουλευέτο ὑπὸ τῶν μικροτέρων²⁴ δυνάμιν ἐκείνου ἐχόντων²⁵ καὶ πρὸς τὸ ἴδιον αὐτῶν κέρδος πολιτευομένων²⁶ ἐχθρῶν του καὶ δὲν ἠναγκάζετο ἕνεκα τούτου νὰ στερηθῇ τὴν πατρίδα [του], τὰ πραγματὰ τῆς πόλεως δὲν ἠθέλον φθάσῃ²⁷ εἰς τὸ σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον²⁸ τότε εὐρίσκοντο²⁹. Ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης [προσ]ομισηθεὶς

εἰς τὴν γῆν δὲν ἀπεβιβάσθη³⁰ εὐθύς, ἐπειδὴ ἐφοβεῖτο τοὺς ἐχθροὺς, ὅτε δ' ὅμως εἶδε³¹ τοὺς συγγενεῖς³² καὶ φίλους αὐτοῦ, ἀποβιβάσθεις³⁰ ἀνέβη εἰς τὴν πόλιν μετὰ τῶν παρεσκευασμένων νὰ μὴ ἐπιτρέπωσιν, ἂν τις ἤθελε προσβάλλῃ³³ αὐτόν. Ἐν δὲ τῇ βουλῇ ἀφ' οὗ ἀπελογῆθη ὅτι δὲν εἶχεν ἀσεβήσῃ καὶ εἶπεν ὅτι εἶχεν ἀδικηθῆ, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιρρήσεως³⁴ ἐξελέχθη στρατηγὸς ἔχων πᾶσαν ἐξουσίαν³⁵, ὡς μόνος δυνάμενος³⁶ νὰ ἀνασώσῃ τὴν προτέραν δύναμιν τῆς πόλεως. Καὶ πρῶτον μὲν ἐν ᾧ οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τὸν πόλεμον ἐώρταζον³⁷ τὰ μυστήρια κατὰ θάλασσαν, ἐξαγαγὼν ὅλους τοὺς στρατιώτας ἔκαμε κατὰ ξηράν, μετὰ δὲ ταῦτα συλλέξας στράτευμα, χιλίους δηλ. πεντακοσίους ὀπλίτας, ἑκατὸν πεντήκοντα ἵππεῖς καὶ ἑκατὸν πλοῖα ἐπλευσε κατὰ³⁸ τῆς Ἀνδρου, ἧτις εἶχεν ἀποστατήσῃ³⁹ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ μετ' αὐτοῦ συναπεστάλησαν⁴⁰ ὁ Ἀριστοκράτης καὶ ὁ Ἀδείμαντος ὁ υἱὸς τοῦ Λευκλοφίδου, [οἵτινες ἦσαν] κατὰ γῆν ἐκλελεγμένοι στρατηγοί· ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης ἀποβιβάσας τὸ στράτευμα ἔτρεψεν⁴¹ [εἰς φυγὴν] τοὺς ἐκδραμόντας⁴² [κατ' αὐτοῦ] Ἀνδρίους καὶ ἐκλείσεν⁴³ εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐφόνευσεν⁴⁴ ὀλίγους τινὰς καὶ τοὺς Λάκωνας, οἵτινες ἦσαν αὐτοῦ⁴⁵. Μείνας αὐτοῦ ὀλίγας ἡμέρας ἐπλευσεν ἀπὸ ἐκεῖ⁴⁶ εἰς Σάμον.

Ἀντικειμενικὴ δοτικὴ.

Θέμα 50.

(Συντακτ. § 105).

1. Ζεῦ, δὸς εἰς ἐμὲ ὅσα νομίζεις¹ ὅτι εἶνε καλά². 2. Ἐπιτρέπω³ εἰς ὑμᾶς νὰ ἀπέλθῃτε εἰς τὴν πατρίδα⁴. 3. Οἱ εὐγενεῖς κατηγορίαν⁵ ἐνόμιζον⁶ νὰ λάβωσιν ἢ δώσωσι γυναῖκα εἰς ἀγενῆ. 4. Παρακαλοῦσι⁷ νὰ δώσωσιν εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀνδράς καὶ νὰ μὴ φονεύσωσιν⁸. 5. Οἱ Ἀθηναῖοι κατ' ἔτος ἐστελλον⁹ θεωρίαν εἰς τὸν ἐν Δήλῳ¹⁰ Ἀπόλλωνα. 6. Σὲ παρακαλῶ⁷ νὰ μοῦ στείλῃς⁹ δέκα τάλαντα. 7. Σοῦ στέλλω⁹ [ἐν] τεμάχιον¹¹ τεταριχευμένου¹² [κρέατος] καὶ [μίαν] ὄρμαθιαν¹³ (τσαπέλλα) σῦκα [ξηρά]. 8. Εἰπέ μου, τί θὰ κάμῃς¹⁴, ἐὰν τίς σε ἀδικήσῃ; 9. Ἐὰν¹⁵ σὺ μὴ ἐνοῆς τοῦτο, ἐγὼ σοῦ τὸ λέγω. 10. Ὅσα¹⁶ σοῦ λέγουσι νὰ μὴ

πιστεύης¹⁷, διότι¹⁸ ὅλα δὲν εἶνε ἀληθῆ¹⁹. 11. Παραγγέλλουσιν²⁰ εἰς τοὺς ἄρχοντας νὰ λάβωσιν δμῆρους. 12. Διέταξαν²¹ τὸν Θηραμένη νὰ σηκώσῃ²² τοὺς ναυαγούς. 13. Εἰς ὅλους παρήγγειλε νὰ ἐξοπλίζωνται καὶ νὰ τοποθετηθῶσι²³ ἕκαστος εἰς τὴν θέσιν²⁴ του. 14. Ἐγὼ συμβουλεύω ὑμᾶς νὰ γνωρίσητε²⁵ τὸν ἑαυτὸν σας. 15. Εὐκολώτερον²⁶ εἶνε νὰ συμβουλεύσῃ²⁷ [τις] ἄλλον κοπιᾶζοντα²⁸ ἢ νὰ κοπιᾶσῃ αὐτός. 16. Οἱ ἄριστοι ἄνδρες παρακινουσι²⁹ τοὺς πολίτας νὰ ἔχωσιν ὁμόνοιαν³⁰. 17. Ἄν βοηθῆτε³¹ τοὺς ἀδικούντας, θὰ κάμητε³² ἄλλους νὰ ἐπιθυμῶσι τὸ αὐτό. 18. Τί ὠραιότερον³³ [πράγμα] εἶνε παρὰ νὰ βοηθῆ³⁴ τις τοὺς φίλους. 19. Πρέπει³⁵ ὅλοι νὰ βοηθῆτε³⁶ τὴν πόλιν. 20. Ἐφαίνεται³⁷ [καλὸν] εἰς αὐτούς νὰ βοηθῶσι³⁸ τοὺς Συρακοσίους. 21. Μακάριος ὅστις ὑπηρετεῖ μακαρίους. 22. Ἀνάγκη τὰ παιδία νὰ ὑπακούωσιν³⁹ εἰς τοὺς λόγους τοῦ πατρός. 23. Εἰς καμμίαν ἠδονὴν νὰ μὴ εἶσαι δοῦλος⁴⁰. 24. Ἄν εἶσαι⁴¹ ξένος, νὰ ἀκολουθῆς⁴² τοὺς ἐντοπίους⁴³ νόμους. 25. Δίκαια πράττει ὅστις ὑπακούει³⁹ εἰς τοὺς νόμους, ἀδίκῃ δὲ ὅστις δὲν ὑπακούει⁴⁴ εἰς τούτους. 26. Ὅσοι δὲν ἔχουσι πεποιθήσιν⁴⁵ εἰς τὴν συνέσιν αὐτῶν θεωροῦσιν⁴⁶ ἑαυτοὺς ἀμαθεστέρους τῶν νόμων. 27. Οἱ Ἀθηναῖοι διότι εἶχον³⁰ ὁμόνοιαν πρὸς ἀλλήλους, κατώρθωσαν⁴⁷ νὰ ἄρξωσι⁴⁸ τῶν Ἑλλήνων. 28. Δὲν συμφωνοῦσι⁴⁹ πάντες πρὸς ὅσα λέγεις⁵⁰. 29. Ὅστις δὲν ὑποχωρεῖ⁵⁰ εἰς τὴν ἀνάγκην ἀνόητος εἶνε. 30. Ταῦτα δὲν συμφωνοῦσι⁴⁹ μὲ τὰ πρότερον⁵¹ λεχθέντα. 31. Τὸν φίλον ἐξ ἴσου τιμῶσι πρὸς τὸν πατέρα. 32. Λοιπὸν⁵² ὁμοιάζει⁵³ πρὸς τὸν φρόνιμον καὶ τὸν ἀγαθὸν ὁ ἀδίκος; 33. Ὀπλισμένοι ἦσαν πάντες οἱ περὶ τὸν Κύρον διὰ τῶν αὐτῶν μὲ τὸν Κύρον ὄπλων. 34. Πῶς τὸ ἀνόμοιον πρὸς τὸ ὠραῖον ἠθέλεν εἶναι⁵⁴ ὠραῖον. 35. Εἰς τοῦτον ἀρμόζει⁵⁵ νὰ εἶνε δυστυχῆς⁵⁶. 36. Ὁ νεανίσκος πρεπόντως καὶ εἰς ἑαυτὸν καὶ εἰς τὸν θεὸν ὠμίλησε⁵⁷. 37. Τί ἀρμόζει⁵⁸ εἰς ἄνδρα πτωχόν⁵⁹; 38. Ἐὰν εἰς τοὺς περισσοτέρους ἀρέσκωμεν, εἰς τούτους μόνους οὐχὶ ὀρθῶς ἠθέλωμεν ἀπαρέσκη⁵⁴. 39. Τοῦτο δὲν εἶνε ἀρεστὸν εἰς ἐμέ. 40. Μὴ ἔσο εὔνοος⁶⁰ πρὸς τοὺς μὴ καλῶς σκεπτομένους⁶¹ διὰ σέ. 41. Ὁ πικρὸς εἰς τοὺς ἄλλους πρὸς ἑαυτὸν εἶνε βλαβερός. 42. Εἴθε νὰ γίνῃ⁶² ὅ,τι μέλλει νὰ εἶνε συμφέρον⁶³ εἰς

τὴν πόλιν. 43. Πρέπει νὰ ἔρχηται τις ἐπίκουρος ⁶⁴ εἰς τοὺς πτωχοὺς. 44. Ἐγένετο ἐπιδρομὴ κατὰ τοῦ τειχίσματος. 45. Ἡ πρὸς ἀλλήλους κοινωνία εἶνε ὠφέλιμος. 46. Εὕρισκον ⁶⁵ ὡς αἰτίαν τὴν μὴ ἀπόδοσιν τῶν πόλεων πρὸς ἀλλήλους. 47. Τὰ πρὸς ἡμῶν δῶρα εἰς τοὺς θεοὺς δὲν εἶνε ἀνάγκη ⁶⁶ νὰ εἶνε πολυτελεῖ. 48. Ἡ πρὸς τοὺς θεοὺς ὑπηρεσία πρέπει νὰ εἶνε εἰλικρινής. 49. Εἰς κακὰς πράξεις οὔτε συνεργὸς οὔτε συναγωνιστὴς θὰ εἶμαι. 50. Ἐὰν μὲν μέλλῃς νὰ κατορθώσῃς ⁶⁷ τι εἰς τὸ νὰ φιλιθῶ ⁶⁸ μετ' αὐτοῦ [ἔχει καλῶς], εἰ δὲ μὴ, ἄφες ⁶⁹.

Δοτικὴ προσωπικὴ, χαριστικὴ.

Θέμα 51.

(Συντακτ. § 106 — 107).

1. Ἐχω ¹ τρεῖς θυγατέρας καὶ δύο υἱούς. 2. Εἰς τοὺς πλουσίους πολλὰ [μέσα] παρηγορίας ² ὑπάρχουσιν ¹. 3. Οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν ἐζῶν ³ ἀπὸ τῆς κατεργασίας τοῦ σιδήρου ⁴. 4. Εἰς τὸν δίκαιον [ἄνθρωπον] καὶ παρὰ τῶν θεῶν καὶ [παρὰ] τῶν ἀνθρώπων καὶ βραβεῖα ⁵ καὶ μισθοὶ καὶ δῶρα ἔρχονται ⁶. 5. Ὅταν μὲν σὺ ἄρχῃς εἰς αὐτοὺς εἶνε ⁷ δουλεία, ὅταν δὲ ἄρχῃσαι ἐλευθερία. 6. Ταῦτα εἶνε [ἴδιον] πόλεως ἐχούσης ἀξίωμα τόσον μέγα ὅσον ⁸ εἰς ὑμᾶς ὑπάρχει. 7. Διαμένει ἀκόμη καὶ τώρα εἰς τοὺς βασιλεῖς τὸ νὰ δίδῃσι πολλὰ δῶρα ⁹. 8. Εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τὸ νὰ ἀποθάνωσιν [ἀνα]μένει. 9. Τί κέρδος περισσότερον ἔχω ¹ ἐγώ; Οὐδὲν περισσότερον κερδίζω ¹⁰. 10. Τί [κοινὸν] ὑπάρχει ¹ εἰς σέ καὶ εἰς ἐμέ; Ὅ,τι [κοινὸν] ὑπάρχει εἰς τὸν σκύλον καὶ τὸ βαλανεῖον. 11. Ἐράνη ¹¹ καλὸν εἰς ἐμέ νὰ σε παρακαλέσω ¹² νὰ μοι κάμῃς τὴν χάριν ¹³ ταύτην. 12. Δύσκολον ¹⁴ εἶνε εἰς ἐμέ νὰ σε βοηθήσω καὶ εἰάν θέλω ¹⁵. 13. Εἶνε δυνατὸν ¹⁶ εἰς σέ νὰ με δανείσῃς ἐν τάλαντον; Ἐὰν ἤθελον ἔχει ¹⁷ μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως ⁸.

Δοτικὴ ἠθικὴ, τοῦ ποιητικοῦ αἰτίου.

Θέμα 52.

(Συντακτ. § 108 — 109).

1. Διὰ τὴν πόλιν ὅταν εὐτυχῶσιν ¹ οἱ κακοὶ εἶνε νόσος. 2. Ἐκαστός ἔχει γεννηθῆ ² οὐχὶ μόνον διὰ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα

ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πατρίδα. 3. Ὁ φιλάργυρος δι' ἄλλον πλουτεῖ οὐχὶ διὰ τὸν ἑαυτὸν του. 4. Ὅλοι [οἱ ἄνθρωποι] τὰ ἀγαθὰ ἢ δι' ἑαυτοὺς ἢ διὰ τοὺς ἰσχυροτέρους ἔχουσιν³. 5. Τόσον⁴ οἱ ῥητορές μας δεξιοὶ εἶνε. 6. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον⁴ [ἐκ] παιδευόμενοι οἱ νέοι μας θὰ γίνωσιν ἀμειψότεροι. 7. Πῶς μας εἶσαι ὦ καλέ⁵; 8. Ὅλοι οἱ παρόντες σὰς ἐπαινοῦσιν ὅλα, καὶ ὅσα ἂν λέγητε καὶ ὅσα ἂν κάμνητε⁶. 9. Τροσῦτα ἄς ἔχωσι ῥηθῆ ὑπ' ἐμοῦ. 10. Ἄν ταύτην [τὴν νίκην] νικῶμεν, ὅλα ἔχουσι⁷ γίνη ὑπ' ἡμῶν. 11. Λέγεται ὅτι σὺ πάρα πολὺ⁸ βεβηχίως⁹ ἔχεις περιποιηθῆ¹⁰ τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. 12. Τί μὲν ἐγὼ ἔχω πράξει¹¹ γνωρίζω¹², τί δὲ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἔχει πραχθῆ δὲν γνωρίζω¹². 13. Ταῦτα οἱ ἄλλοι εἶνε δυνατὰ νὰ εὐχωνται¹³. 14. Οὗτοι δὲν δύνανται νὰ ἐξέλθωσιν¹⁴. 15. Πρέπει νὰ ἀσκῆς¹³ τὴν ἀρετὴν. 16. Πρέπει νὰ προτιμῶμεν¹³ τὸν θάνατον μετ' εὐδοξίας. 17. Πρέπει ἡμεῖς νὰ μιμῶμεθα¹³ τοὺς ἀγαθοὺς. 18. Δὲν πρέπει νὰ ἀφεθῆ¹⁵ ἢ Ἑλλάς νὰ καταστρέφηται¹⁶. 19. Πρέπει ἢ πόλις νὰ ὠφελῆται¹³ ὑπὸ σοῦ.

Δοτικὴ τῆς ἀναφορᾶς, τελικῆ.

Θέμα 53.

(Συντακτ. § 110 — 111).

1. Ὁ χρυσοῦς κρατῆρ ἔκειτο εἰς¹ [τὰ] δεξιὰ, ὅταν [τις] εἰσέρχεται² εἰς τὸν ναόν. 2. Λέγεται ὁ Κύρος ὅτι καθυπέταξε³ πάντα τὰ ἔθνη ὅσα [κατ']οικοῦσι, ὅταν ἐξέλθη⁴ [τις], τὴν Συρίαν μέχρι τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. 3. Τὸ σῶμα ὅτε [τις] ἤπτετο δὲν ἦτο πολὺ⁵ θερμόν. 4. Εἶχον παρέλθῃ ἀπὸ τῆς ἀλώσεως⁶ τῆς Μυτιλήνης ἡμέραι περίπου ἑπτὰ. 5. Ἦτο ἡμέρα πέμπτη ἀπὸ τοῦ ἐπίπλου⁷ τῶν Ἀθηναίων. 6. Ἔτη ἀπὸ ταύτης τῆς ναυμαχίας μέχρι τοῦ τέλους τοῦ πολέμου τούτου εἶνε διακόσια ἐξήκοντα. 7. Ἐν ᾧ δὲ ἠπόρει⁸ ἔρχεται εἰς αὐτὸν ὁ Προμηθεύς. 8. Τοῦτο μὲ τὴν εὐχαρίστησιν⁹ τῶν σωφρόνων ἐγένετο. 9. Ἐὰν εἶνε μὲ τὴν θέλησίν⁸ σου, λέγω. 10. Δὲν ἦτο μὲ τὴν θέλησιν⁸ τούτων νὰ ἀκούωσιν. 11. Ἄς ἐπανεέλθωμεν, ἂν εἶνε μὲ τὴν εὐχαρίστησιν⁹

σου. 12. Ταῦτα ἐπερίμενον¹⁰ ἐγὼ τοῦλάχιστον¹¹. 13. Τούτου τὸ ὄνομα εἶνε Ἀριστείδης. 14. Εἰς μὲν τὸν πατέρα ἦτο ὄνομα Πυριλάμπης, εἰς αὐτὸν δὲ Ἀντιφῶν. 15. Ἐκυρίευσαν χωρίον ὀνομαζόμενον¹² Πόλιν. 16. Κατὰ τὴν κρίσιν μου ὅστις ἐν ᾧ εἶνε⁸ ἄδικος ἐκ φύσεως¹³ εἶνε σοφὸς [εἰς τὸ] λέγειν, πρέπει νὰ τιμωρῆται¹⁴ μὲ τὴν μεγίστην τιμωρίαν. 17. Ἀνάξια κατὰ τὴν κρίσιν πάντων πάσχετε. 18. Ἄρά γε κατὰ τὴν γνώμην σας οὗτος ἔπραξε δίκαια; 19. Ὁ λόγος οὗτος κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ὀρθῶς σκεπτομένων¹⁵ εἶνε ἄσχημος¹⁶.

Δοτικὴ κοιωνική.

Θέμα 54.

(Συντακτ. § 112).

1. Ἐκαμον κοινὰ¹ εἰς τὸ πλῆθος. 2. Πρὸς τὴν φήμην δὲν ἔχει σχέσιν² ἢ διαβολή. 3. Συναναστρεφόμενος³ τοὺς κακοὺς καὶ σὺ θὰ ἀποβῆς⁴ κακός. 4. Ἐκ τῶν παρόντων πλησίαζε τοὺς φρονιμωτάτους. 5. Οἱ σοφισταὶ πρὸς τοὺς μὴ ἔχοντας χρήματα ἵνα δίδωσι⁵ δὲν ἤθελον νὰ διαλέγωνται. 6. Ὁ Σωκράτης μόνος ἦναντιώθη εἰς τοὺς Ἀθηναίους νὰ μὴ κάμωσι τι ἐναντίον⁶ τῶν νόμων. 7. Ἀμφισβητοῦσι μὲν καὶ ἐξ ἀγάπης⁷ οἱ φίλοι πρὸς τοὺς φίλους, φιλονικοῦσι⁸ δὲ οἱ ἔχοντες διαφορὰν⁹ καὶ ἔχθραν¹⁰ πρὸς ἀλλήλους. 8. Σῶμα νοσῶδες στασιάζει αὐτὸ πρὸς ἑαυτό. 9. Ἐὰν συνάψετε μάχην τινὰ πρὸς ἀλλήλους, θὰ εἴσθε κατακεκομμένοι¹¹. 10. Φεβερὸν¹² εἶνε νὰ μάχηται τις πρὸς θεὸν καὶ πρὸς τύχην. 11. Τινὲς οὐχὶ πρὸς τὰς δυστυχίας¹³ ἀλλὰ πρὸς τὰς εὐτυχίας¹⁴ πολεμοῦσιν. 12. Ὁ Κῦρος πλεῖστον ἐφρόντιζεν¹⁵, εἰάν ἤθελε κάμη σπονδὰς¹⁶ πρὸς τινὰ καὶ εἰάν ἤθελε συμφωνήσῃ¹⁷ πρὸς τινὰ καὶ εἰάν ἤθελεν ὑποσχεθῆ¹⁸ τι πρὸς τινὰ, νὰ μὴ ψεύδῃται. 13. Παρεκάλουν¹⁹ νὰ συμφιλιώσῃ²⁰ τοὺς ἐξορίστους²¹ πρὸς αὐτοὺς. 14. Πρέπει [ὁ] ἰδιώτης νὰ συμφιλιωθῇ²² πρὸς [τὸν] ἰδιώτην καὶ [ἡ] πόλις πρὸς [τὴν] πόλιν. 15. Ὁ κακὸς οὔτε πρὸς κακὸν οὔτε πρὸς καλὸν οὐδέποτε ἔρχεται εἰς ἀληθῆ φιλίαν. 16. Δὲν ἀρμόζει²³ εἰς ἄνδρα τύραννον νὰ ἀγωνίζεται πρὸς ἰδιώτας. 17. Ἐπολέμησάν

ποτε οί Ἐλευσίνιοι μετὰ τοῦ Εὐμόλπου ἐναντίον τοῦ Ἐρεχθέως.
 18. Οἱ ἄριστα διδάσκοντες πρὸ πάντων²⁴ τὸν λόγον μεταχειρίζονται²⁵. 19. Ὁ κεραυνὸς ὅσα ἂν εὖρη ἐμπρὸς²⁶ του ὄλα καταβάλλει²⁷. 20. Ἐπιλήσμονα συνήνητησας²⁶. 21. Ἐντροπῆς²⁸ ἐπληροῦτο²⁹ ὥστε καὶ ἐκοκκίνιζεν³⁰, ὁσάκις³¹ ἤθελε συναντήσῃ³² τοὺς γεροντοτέρους³³. 22. Τὸ νὰ ἐπιτύχῃ τις τι χωρὶς νὰ ζητῆ³⁴, εὐτυχία εἶνε. 23. Ὀλίγα παιδία γίνονται ὅμοια πρὸς τὸν πατέρα. 24. Οὐδέποτε δύναται νὰ γίνῃ³⁵ εἰς ἴσος πρὸς πολλούς. 25. Ὅμοια³⁶ αἱ σκέψεις³⁷ πρὸς τὰ ἔργα πρέπει νὰ εἶνε. 26. Κοινωνόν τι εἰς τὴν χαρὰν καὶ τὴν λύπην εἶνε τὰ δάκρυα. 27. Ἡ Θάσος ἦτο τότε εἰς μὲν τοὺς Λακεδαιμονίους οἰκεία, εἰς ὑμᾶς δὲ ξένη³⁸. 28. Ἐδειξεν εἰς αὐτὸν τοὺς φόρους, οἵτινες ἀνῆκον³⁹ εἰς αὐτόν. 29. Ποῖον ἐκ τῶν δύο ἡ ἡδονὴ εἶνε συγγενέστερον ἢ ὁ νοῦς εἰς τὴν ἀλήθειαν. 30. Ἦλθον οἱ Πέρσαι μετὰ παμπληθοῦς στρατοῦ⁴⁰, ἵνα ἀφανίσωσι⁴¹ τὰς Ἀθήνας. 31. Ἡμεῖς καὶ μεθ' ἵππων τῶν δυνατωτάτων καὶ μετ' ἀνδρῶν ἅς πορευώμεθα. 32. Οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ διὰ τοῦ κατὰ ξηρὰν⁴² στρατοῦ προσέβαλλον τὸ τείχισμα καὶ διὰ τῶν πλοίων συγχρόνως⁴³. 33. Ἐπλεον μεθ' ἡ⁴⁴ ὄλου τοῦ στρατεύματος πρὸς τὸν Σελινοῦντα. 34. Εἶπε νὰ ἔλθωσιν εἰς τὰς τάξεις μὲ αὐτοὺς τοὺς στεφάνους. 35. Ἐκ τῶν πλοίων τινὰ δένοντες ὀπισθεν⁴⁵ ἔσυρον⁴⁶ ἄδεια⁴⁷, ἐν δὲ μὲ αὐτοὺς τοὺς ἀνδρας ἐκυρίευσαν⁴⁸. 36. Ἠκολούθει τὸν λοχαγὸν μὲ⁴⁹ αὐτὸν τὸν θώρακα καὶ τὴν μάχαιραν.⁵⁰ 37. Ἐγένετο ἀνάγκη νὰ βοηθῶσι τούτους μὲ πλοία.

Δοτικὴ ὀργανικὴ.

Θέμα 55.

(Συντακτ. § 113).

1. Ὁ Κῦρος ἐτείχιζε τὴν πόλιν διὰ τῶν τεκτόνων καὶ τῶν λιθοτόμων οὓς εἶχεν¹. 2. Μαχόμενοι ἐνίκων ὄλην τὴν δύναμιν τὴν ἐκείνων διὰ τῶν κεκμηκότων² πλέον³. 3. Ἐσκαπτε⁴ τάφρον διὰ τοῦ ἡμίσεος τοῦ στρατεύματος. 4. Ὁ μὲν ἵπποκένταυρος ἔβλεπεν ἐμπρὸς⁵ διὰ δύο ὀφθαλμῶν καὶ ἤκουε διὰ δύο ὠτων· ἐγὼ δὲ διὰ τεσσάρων ὀφθαλμῶν θὰ τεκμαίρωμαι, διὰ τεσσάρων ὠτων θὰ προαι-

σθάνωμαι· διότι πολλά λέγουσιν ὅτι καὶ ὁ ἵππος προβλέπων διὰ τῶν
 ὀφθαλμῶν ὀηλοῖ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, πολλά δὲ διὰ τῶν ὠτων προα-
 κούων σημαίνει. 5. Διὰ μὲν τῶν χειρῶν θὰ φέρω τὰ ὄπλα⁶, διὰ δὲ
 τοῦ ἵππου θὰ [κατα]διώξω⁷, διὰ δὲ τῆς ὀρμῆς⁸ τοῦ ἵππου θὰ ἀνα-
 τρέψω τὸν ἐχθρόν⁹. 6. Αἱ γινῶμαι τῶν σοφῶν ἀνδρῶν διὰ τῆς ἀρετῆς
 κάμνουσι πλουσίους τοὺς ἔχοντας¹⁰. 7. Αἱ μάχαι κρίνονται μάλ-
 λον διὰ τῆς γενναϊσυχίας¹¹ παρά διὰ τῆς σωματικῆς δυνάμεως¹².
 8. Ὁ στρατηγὸς πρέπει νὰ βλέπη¹³ τοὺς ἐχθροὺς¹⁴ οὐχὶ δι' ἀγγέλων.
 9. Οἱ σύμμαχοι διὰ τὸ κατὰ τοῦ Πausανίου μίσος¹⁵ | ἐγκαταλιπόν-
 τες τοὺς Σπαρτιάτας | ἐτάχθησαν¹⁶ πρὸς¹⁷ τοὺς Ἀθηναίους. 10.
 Ἔσπευδον¹⁸ εἰς τὸν ποταμὸν ἕνεκα ἐπιθυμίας τοῦ νὰ πίνωσιν. 11.
 Ὅσα οἱ ἄνθρωποι ἐξ ἀγνοίας ἀμαρτάνουσιν ὅλα ταῦτα ἐγὼ νομιζῶ
 ἀκούσια. 12. Ὁ θεὸς εἰς τὰς δικαίας πράξεις¹⁹ εὐχαριστεῖται²⁰.
 13. Φίλος εἶνε ὁ συνευχαριστούμενος²¹ εἰς τὰ ἀγαθὰ καὶ συλλυ-
 πούμενος²² εἰς τὰ λυπηρά. 14. Ἦγανάκτησε διὰ τὴν τόλμην αὐ-
 τῶν καὶ ὠργίσθη²³ διὰ τὰ λεχθέντα. 15. Ἐντρέπομαι²⁴ διὰ τὰς
 προτέρως ἀμαρτίας²⁵. Ὁ Δημοσθένης ἐφοβεῖτο τοὺς Ἀθηναίους διὰ
 τὰ πεπραγμένα. 16. Πόσον²⁶ εὐχαρίστως²⁷ γελᾷς διὰ κακὰ οἰκεία.
 17. Λυποῦμαι²⁸ διὰ τὴν παροῦσαν κατάστασιν²⁹ τῶν πραγμάτων.
 18. Ὁ Λύσανδρος κατάκαρδα³⁰ ἔφερε τὴν ἀτιμίαν. 19. Ὁ φθόνος
 εἶνε κάκιστος θεὸς καὶ ἀδικιώτατος καὶ χαίρει διὰ τὰ κακὰ καὶ λυ-
 πεῖται³¹ διὰ τὰ ἀγαθὰ. 20. Τί κμαρώνετε³² διὰ τὰ χρήματα ;
 21. Ἄς ὑπάγωμεν³³ μὲ ἀνδρείαν καὶ θάρρος³⁴ κατὰ τῶν ἐχθρῶν.
 22. Οἱ μὲν βάρβαροι ἐφορμῶσι³⁵ μὲ πολλὴν κραυγὴν, οἱ δὲ Ἑλ-
 ληνες μὲ σιωπὴν. 23. Ἔσπευδον³⁶ πρὸς τὴν γέφυραν τρέχοντες³⁷.
 24. Οὐδὲν μὲ σκέψιν³⁸ ἀλλ' ὅλα κατὰ τύχην πράττεις. 25. Ὅστις
 κάμνει τι μὲ τρόπον βίαιον ὑβρίζει, δὲν ἀμαρτάνει. 26. Μετὰ μεγά-
 λης³⁹ σπουδῆς ἔλαβε τὰ βιβλία. 27. Ὅλα ὅσα πράττονται μὲ
 ἀρετὴν καὶ καλὰ καὶ ἀγαθὰ εἶνε. 18. Μὲ θάρρος⁴⁰ καὶ ἀνδρείαν⁴¹
 μᾶλλον ἐναυμάχουν παρά μὲ τέχνην⁴². 29. Οἱ πρόγονοι οὐχὶ μὲ
 λόγον τὴν ἀρετὴν ἤσκουν⁴³, ἀλλὰ δι' ἔργου ἐπεδείκνυσαν⁴⁴. 30. Πολὺ
 περισσότεροι ἦσαν οἱ ἀγορεύσαντες ἢ οἱ ἀκροαταί. 31. Οὐχὶ πολλὰς
 ἡμέρας ὕστερον ἦλθεν ὁ Θυμοχάρης. 32. Εἶνε πολὺ χαριέστερον νὰ
 ἐκκινῆ τις πρότερον⁴⁵ μίαν ἡμέραν παρά νὰ ἐρῆται ὕστερον⁴⁶.

33. Δέκα ἔτη πρὸ τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας ἦλθεν ὁ Δᾶτις. 34. Πολύ χειρότερον εἶνε νὰ ἐρεθίσῃ τις κύνᾳ παρὰ γραῖαν. 35. Πολύ προτιμότερον εἶνε φίλος φανερός παρὰ χρυσὸς ἀφανής. 36. Θέλω ὅσον βέβαια ¹⁷ πρεσβύτερος εἶμαι τοσοῦτον προθυμότερα νὰ μανθάνω.

Δοτικὴ τοπικὴ, προθετικὴ.

Θέμα 56.

(Συντακτ. § 114 — 115).

1. Οἱ ἐν Μαραθῶνι κινδυνεύσαντες καὶ οἱ ἐν Πλαταιαῖς παραταχθέντες καὶ οἱ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντες ἔσωσαν τὴν Ἑλλάδα. 2. Διέταπτε νὰ στήσωσιν ἐνέδρας ¹ ὀλόγυρα ² εἰς τὸ στρατόπεδον. 3. Ἔσκαπτε τάφρον ὀλόγυρα εἰς ³ τὴν πόλιν. 4. Τὰ ἀρχαιότατα Διονύσια κατὰ τὴν δωδεκάτην γίνονται ⁴ κατὰ τὸν μῆνα Ἀνθεστηριῶνα. 5. Κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Θεσμοφοριῶν νηστεύομεν. 6. Οἱ Σάμιοι ἐκυριεύθησαν διὰ πολιορκίας ⁵ τὸν ἑνατον μῆνα. 7. Τῶν Ἑρμῶν τὰ πρόσωπα τὰ πλεῖστα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ περιεκόπησαν. 6. Λέγεται ὅτι ὁ Ἀρχίδαμος κατ' ἐκείνην τὴν εἰσβολὴν δὲν κατέβη εἰς τὴν πεδιάδα. 9. Ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ἐπομένην νύκτα ἐφύλαττον ⁶ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι· τὴν δὲ ἐπομένην ⁷ ἡμέραν οἱ Ἀθηναῖοι ἀπῆλθον ⁸. 10. Κατὰ ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν ἀπῆλθον οἱ βάρβαροι, τὴν δὲ ἐπομένην ἡμέραν ἔμειναν οἱ Ἕλληνας, τὴν δὲ ἀκόλουθον ἐπορεύοντο διὰ τῆς πεδιάδος ⁹. 11. Δὲν εἶνε εὐκόλον ὅσα ἐπράχθησαν ¹⁰ ἐν ὄλῳ τῷ χρόνῳ νὰ δηλωθῶσιν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. 12. Ἐντὸς ἐβδομήκοντα ἐτῶν οὐδεὶς δύναται νὰ διαλάβῃ ¹¹ ὅτι εἶνε κακός. ¹² 13. Φαίνεται ¹³ ὅτι καλλίτερον ¹⁴ εἶνε ἐν καιρῷ χειμῶνος νὰ φορῇ τις χονδρὰ ¹⁵ φορέματα. 14. Κατὰ τὴν νομηνίαν ὅταν συμπέσῃ νέα σελήνη ¹⁶, γίνεται ἔκλειψις ¹⁷ ἡλίου. 15. Ἡ τύχη συνεβοήθησέ ¹⁸ με εἰς τὴν σωτηρίαν. 16. Οἱ Λακεδαιμόνιοι μετὰ τῶν συμμάχων συνεισέβαλον εἰς τὴν Ἀττικὴν. 17. Μὲ πολλοὺς τῶν νέων καθ' ἑκάστην συνδιαλέγομαι περὶ ἀρετῆς. 18. Οἱ λόγοι συμμαρτυροῦσι μὲ τὰ ἔργα. 19. Εἶνε ἐπιτετραμμένον εἰς τὸν πρεσβύτερον νὰ

συμβουλευῆ τούς νεωτέρους. 20. Μοί φαίνεσαι¹³ ὅτι σύ συμμα-
 χεῖς¹⁹ μέ τούτους. 21. Τά ἔργα δὲν συμφωνοῦσι πρὸς τούς
 λόγους. 22. Τὸ πλοῖον συμπεσὸν εἰς σφοδρὸν²⁰ κλύδωνα ἐχάθη²¹
 μεθ' ὄλου τοῦ πληρώματος²². 23. Λέγε²³ μοι εἰς τί πρέπει²⁴
 νὰ συμπράττω μετὰ σοῦ. 24. Πολλὰ κακὰ ἐνυπάρχουσιν²⁵ εἰς
 τὸ γῆρας. 25. Οὔτε χρήματα ὑπάρχουσιν²⁵ εἰς τὸ βαλάντιον²⁶,
 οὔτε αἶτος²⁷ εἰς τὴν κοφινίδα²⁸, οὔτε οἶνος εἰς τὸν πίθον. 26.
 Πολλὰ ὀπωρικὰ²⁹ θῆς³⁰ μέσα εἰς τὴν ὀπωροδόχην.³¹ 27. Οἱ
 θεοὶ θεοὺς δὲν ἐπιβουλεύονται³². 28. Δὲν θὰ τελειώσης³³ τὸν
 λόγον. 28. Ἐπιτρέπω εἰς ὑμᾶς καὶ εἰς τὸν θεὸν νὰ κρίνητε
 περὶ ἐμοῦ. 29. Ὁ πατὴρ ἔδωκε³⁴ μεγάλην προῖκα εἰς τὴν θυγα-
 τέρα του. 30. Σὲ διατάττω³⁵ νὰ φυλάξης³⁶ τοὺς λόγους καὶ
 τοὺς ὄρκους σου. 31. Ὁ δοῦλός σου δὲν παρεμέρισεν³⁷ εἰς σέ
 ὅτε διήρχεσο³⁸. 32. Πέριξ αὐτῶν τοποθετήσας³⁹ τοὺς φίλους
 κατετόξευσεν ὄλους. 33. Κατόπισσε πλησίον⁴⁰ τῶν συμμάχων
 φρουράν, ἵνα μὴ ἐπαναστατῶσιν.⁴¹

Ἐπὶ τῆς δοτικῆς ἐν γένει ἐν συνεχεῖ λόγῳ.

Θέμα 57.

(Ξενοφ. Ἑλλ. 1, 6, 1—38).

Τὸ ἐπόμενον¹ ἔτος, ὅπερ ἦτο τὸ εἰκοστὸν ἕκτον ἔτος τοῦ Πελο-
 ποννησιακοῦ πολέμου, οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπειδὴ πλέον² ὁ χρόνος
 [τῆς ναυαρχίας] διὰ τὸν Λύσανδρον εἶχε παρέλθῃ³, ἀπέστειλαν⁴
 εἰς⁵ τὰ πλοῖα [ὡς ναύαρχον] τὸν Καλλικρατίδαν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Λύ-
 σανδρος εἶπεν εἰς τὸν Καλλικρατίδαν, ὅτε παρέδιδε τὰ πλοῖα, ὅτι
 παρέδιδεν⁶ ὧν κύριος τῆς θαλάσσης⁷ καὶ νικητῆς⁸ ἐν ναυμαχίᾳ, ὁ
 Καλλικρατίδας λέγει εἰς αὐτόν· συμφωνῶ⁹ μετὰ σοῦ καὶ ὁμολογῶ¹⁰
 ὅτι εἶσαι θαλασσοκράτωρ, ἂν παραδώσης εἰς ἐμέ τὰ πλοῖα, ἀφ' οὗ
 ἐκπλεύσης τῆς Ἐφέσου, εἰς¹¹ τὴν Μίλητον· ἀρνηθέντος¹² τοῦ Λυ-
 σανδρου, παρέλαθε παρ' αὐτοῦ ὅσα εἶχε¹³ πλοῖα καὶ [συν]αθροί-
 σασ ἄλλα πενήκοντα ἐκ τῶν συμμαχῶν ἠτοιμάζετο¹⁴ ἵνα ἔλθῃ εἰς
 ἀπάντησιν¹⁵ τῶν ἐχθρῶν. Ἐννοήσας¹⁶ δὲ ὅτι ὁ Λύσανδρος καὶ οἱ
 φίλοι αὐτοῦ ἐπεβουλεύοντο¹⁷ αὐτόν καὶ κατηγόρουν τοὺς Λακεδαι-

μονίους, διότι¹⁸ ὄηθεν ἔστειλλον¹⁹ ναυάρχους ἀπείρους τῆς θαλάσσης καὶ ἀγνώστους εἰς τοὺς ἐκεῖ, συνεκάλεσε τοὺς παρόντας ἐκ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς περίπου τὰ ἐξῆς²⁰. «Εἰς ἐμὲ μὲν εἶνε ἀρκετὸν²¹ νὰ μένω ἐν τῇ πατρίδι²² καὶ δὲν ἐμποδίζω οὐδένα, ὅστις ἔχει τὴν ἀξίωσιν²³ ὅτι εἶνε ἐμπειρότερος ἐμοῦ εἰς²⁴ τὰ ναυτικά· ἐμὲ διέταξεν²⁵ ἡ πόλις νὰ ἔλθω καὶ ἀναλάβω²⁶ τὴν διοίκησιν τοῦ στόλου. Ἐλθὼν λοιπὸν ἐνταῦθα²⁷ οὐδὲν ἄλλο κάμνω²⁸ παρὰ ὅ,τι διετάχθη²⁹. διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς συμβουλευσατέ με ὅσα φαίνονται³⁰ εἰς ὑμᾶς ὅτι εἶνε τὰ ἄριστα.»

Ἐπειδὴ πάντες ἦσαν σύμφωνοι μὲ αὐτόν, ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑπακούῃ³¹ εἰς τοὺς ἐν τῇ πατρίδι³² καὶ νὰ ἐκτελῇ²⁸ ὅσα διέταξαν³² αὐτόν, ἀπῆλθε πρὸς τὸν Κύρον καὶ ἐζήτηε μισθὸν διὰ τοὺς ναύτας· οὗτος δὲ εἶπεν εἰς αὐτόν νὰ περιμείνῃ³³ δύο ἡμέρας. Ὁ Καλλικρατίδας δυσχεροῦς³⁴ διὰ τὴν ἀναβολὴν καὶ διὰ τὰς εἰς τὴν αὐλὴν³⁵ τοῦ Κύρου φοιτήσεις, ὤρκισθη³⁶ εἰς τοὺς θεοὺς, ὅτι ἂν ἐπανεῖλθη σῶς³⁷ εἰς τὴν πατρίδα³⁸, θὰ προσπαθήσῃ³⁹ νὰ συμφιλιώσῃ⁴⁰ τοὺς Λακεδαιμονίους μὲ τοὺς Ἀθηναίους, ἵνα ἀπὸ κοινοῦ³⁸ καὶ οἱ δύο πολεμήσωσι τοὺς βαρβάρους. Ἐλθὼν δὲ εἰς Μίλητον καὶ συγκαλέσας τοὺς Μιλησίους [εἰς] ἐκκλησίαν εἶπε τὰ ἐξῆς⁴¹.

Εἰς ἐμὲ μὲν, ὦ Μιλησίοι, εἶνε ἀνάγκη νὰ πείθωμαι εἰς τὰς ἀρχάς⁴² τῆς πατρίδος μου⁴³. παρ' ὑμῶν δὲ ἀπαιτῶ⁴⁴ νὰ εἴσθε εἰς τὸν πόλεμον προθυμότατοι, διότι ὑμεῖς [κατ]οικουῦντες μεταξὺ τῶν βαρβάρων πλεῖστα κακὰ ὑπ' αὐτῶν ἔχετε πάθη· ἀρμόζει⁴⁵ λοιπὸν εἰς ὑμᾶς νὰ γιγνησθε⁴⁶ τὸ παράδειγμα εἰς τοὺς ἄλλους συμμάχους, διὰ νὰ βλάπτωμεν τοὺς ἐχθροὺς, ἕως ὅτου⁴⁷ ἐπανεῖλθωσιν⁴⁸ οἱ ἐκ τῆς Λακεδαίμονος, οὓς ἔστειλα διὰ νὰ φέρωσι⁴⁹ χρήματα, ἐπειδὴ ὅσα εἶχεν ὁ Λύσανδρος ἔδωκεν ὀπίσω⁵⁰ εἰς τὸν Κύρον ὡς περιττά. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἐπιθυμῶ⁵¹ νὰ συχνάζω⁵² εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Κύρου, ὅστις πάντοτε⁵³ ὅσάκις ἐπορεύθη ἀνέβαλλε⁵⁴ νὰ συνομιλήσῃ⁵⁵ μετ' ἐμοῦ, πρέπει νὰ δεῖξωμεν εἰς τοὺς βαρβάρους ὅτι μὲ τὴν βοήθειαν τῶν θεῶν καὶ ἄνευ τῆς βοηθείας αὐτῶν δυνάμεθα νὰ τιμωρήσωμεν⁵⁴ τοὺς ἐχθροὺς· ὑπόσχεται δὲ εἰς ὑμᾶς ὅτι θὰ ἀποδώσω χάριν ἀνταξίαν τῶν ἀγαθῶν, ἅπερ θὰ μοὶ κάμητε.

Τούτων λεχθέντων πολλοὶ εἰσέφερον χρήματα καὶ μάλιστα οἱ
 κατηγορούμενοι⁵⁶ ὅτι ἦσαν ἐναντίοι⁵⁷ πρὸς αὐτόν. Λαβὼν δὲ
 ταῦτα καὶ πέντε δραχμὰς ἐκ Χίου οἱ ἕκαστον ναύτην ἔπλευσε
 κατὰ τῆς Μηθύμνης, ἣν προσβαλὼν κυριεύει⁵⁸. Τὴν δὲ ἐπομένην⁵⁹
 [ἡμέραν] τοὺς Μηθυμναίους ἀφῆκεν ἐλευθέρους, τοὺς δὲ δούλους⁶⁰
 καὶ τοὺς φρουροὺς τῶν Ἀθηναίων ἐπώλησεν⁶¹ [ὡς δούλους]. Ἰδὼν⁶²
 δὲ τὸν Κόνωνα, ὅτε ἐξημέρωνεν⁶³, ὅτι ἐξέπλεε⁶⁴, [κατ]εἰώκεν
 αὐτόν, ὁ δὲ Κόνων μὲ τὰ πλοῖα τὰ καλῶς πλέοντα, διότι εἶχον
 τοὺς ἀρίστους ἐξ ὅλων τῶν πλοίων κωπηλάτας⁶⁵, προσθάνει⁶⁶
 καὶ καταφεύγει εἰς τὴν Μυτιλήνην μετὰ τοῦ Λέοντος καὶ Ἐρασι-
 νίδου· ὁ δὲ Καλλικρατίδας μὲ ἑκατὸν τεσσαράκοντα πλοῖα [κατα]-
 διώκων αὐτόν ἠνάγκασε νὰ ναυμαχήσῃ πλησίον⁶⁷ τοῦ λιμένος. Ἐν
 τῇ ναυμαχίᾳ ταύτῃ ὁ Κόνων τριάκοντα μὲν ναῦς ἔχασε⁶⁸, τὰς δὲ
 ἄλλας ἀνέσυρεν⁶⁹ ὑπὸ⁷⁰ τὸ τεῖχος. Ἐπειδὴ ἐν τῇ πόλει δὲν ὑπῆρ-
 χε⁷¹ σίτος, οἱ δὲ ἄνθρωποι ἦσαν πολλοί, ἡ δὲ πολιορκία ἦτο καὶ
 κατὰ ξηρὰν⁷² καὶ κατὰ θάλασσαν, ὁ Κόνων πληρώσας δύο ναῦς
 τὰς ἀρίστα πλεούσας ἐκ τῶν ἀρίστων κωπηλατῶν⁷³, ὅτε ἦτο
 σκότος, ἵνα⁷⁴ μὴ φαίνεται⁷⁵ εἰς τοὺς πολεμίους ταῦτα πράτ-
 των⁷⁶, τὴν πέμπτην ἡμέραν περὶ τὴν μεσημβρίαν⁷⁷ ἐκπέμπει
 εἰς τὰς Ἀθήνας. Τούτων ἡ μὲν συλληφθεῖσα ὑπὸ τῶν Λακεδαιμο-
 νίων κατὰ τὴν δύσιν⁷⁸ τοῦ ἡλίου ἀπήχθη εἰς τὸ στρατόπεδον
 μεθ' ὄλου τοῦ πληρώματος⁷⁹, ἡ δὲ [ἄλλη] [ἄ]φυγοῦσα ἔφθασεν⁸⁰
 εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἀναγγέλλει⁸¹ τὴν πολιορκίαν. Ταῦτα ἀκού-
 σαντες οἱ Ἀθηναῖοι ἀπεφάσισαν⁸² νὰ δράμωσι πρὸς βοήθειαν⁸³
 τοῦ Κόνωνος μὲ ἑκατὸν δέκα πλοῖα, ἅτινα πληρώσαντες ἐντὸς
 τριάκοντα ἡμερῶν ἀπέπλευσαν⁸⁴. Ἀφ' οὗ δὲ [συν]ήθροισαν καὶ
 ἄλλα τεσσαράκοντα, ἔπλευσαν εἰς τὰς Ἀργινούσας νήσους, αἵτινες
 κεῖνται ἀντικρὺ⁸⁵ τῆς Μυτιλήνης. Τὴν αὐτὴν δὲ ἡμέραν καὶ ὁ
 Καλλικρατίδας μὲ ἑκατὸν εἴκοσι πλοῖα ἦτο εἰς τὸ ἀκρωτήριο⁸⁶
 τῆς Λέσβου Μαλέαν, ὅθεν ἰδὼν τὰ πυρὰ τῶν Ἀθηναίων ἐξέ-
 πλευσε⁸⁷ περὶ τὸ μεσονύκτιον⁸⁸, ἵνα ἐπιπέσῃ⁸⁹ κατ' αὐτῶν
 αἰφνιδίως, ἀλλὰ βροχὴ⁹⁰ δυνατὴ⁹¹ καὶ βρονταὶ ἠμπόδισαν⁹² αὐ-
 τόν. Τὴν ἐπομένην⁹³ ἡμέραν, ὅτε ἐξημέρωνεν⁹⁴, ἔπλεεν εἰς⁹⁵ τὰς
 Ἀργινούσας. Πρὸς ταύτας οὖσας εἰς μίαν σειρὰν⁹⁶ ἀντιπαρε-

τάχθησαν⁹⁷ οἱ Ἀθηναῖοι ἔχοντες τὴν ἀριστεράν⁹⁸ πτέρυγα⁹⁹ εἰς τὸ πέλαγος ἐπὶ φάλαγγος. Λέγεται ὅτι¹⁰⁰ πρὶν γίνῃ¹⁰⁰ ἡ ναυμαχία ὁ κυβερνήτης¹⁰¹ τοῦ Καλλικρατίδου εἶπεν, ὅτι καλὸν ἤθελεν εἶναι¹⁰² νὰ ἀποπλεύσωσι, διότι τὰ πλοῖα τῶν Ἀθηναίων ἦσαν περισσότερα, ὁ δὲ Καλλικρατίδας εἶπεν¹⁰⁰ ὅτι ἡ Σπάρτη δὲν θὰ πάθῃ τι, ἂν αὐτὸς ἀποθάνῃ¹⁰³ καὶ ὅτι ἦτο αἰσχρὸν νὰ φύγῃ. Ἄφ' οὗ κατὰ τὴν ναυμαχίαν¹⁰⁴ ὁ μὲν Καλλικρατίδας πεσὼν εἰς τὴν θάλασσαν, ὅτε προσέβαλε¹⁰⁵ τὸ πλοῖόν του ἐχθρικὴν τριήρη, ἐγένετο ἄφρατος¹⁰⁶, τὸ δὲ ἀριστερόν¹⁰⁷ [κέρας] τῶν Πελοποννησίων ἐνικήθη¹⁰⁸, ὁ στόλος¹⁰⁹ τῶν Πελοποννησίων ἐτράπη εἰς φυγὴν¹¹⁰, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι κατέπλευσαν εἰς τὰς Ἀργινούσας. Ἔχασαν¹¹¹ δὲ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι εἴκοσι πέντε πλοῖα μετὰ τῶν πληρωμάτων αὐτῶν, οἱ δὲ Πελοποννήσιοι περίπου¹¹² ἐβδομήκοντα. Οἱ δὲ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων ἀπεφάσισαν¹¹³ μετὰ τεσσαράκοντα ἑπτὰ μὲν πλοίων οἱ τριήραρχοι Θηραμένης καὶ Θρασύβουλος νὰ πλεύσωσι πρὸς τὰ πλοῖα τὰ βεβλαμμένα καὶ μέλλοντα νὰ καταβυθισθῶσιν¹¹⁴, ἵνα σώσωσιν αὐτὰ καὶ τοὺς ἐπ' αὐτῶν ἀνθρώπους, μετὰ ἄλλα δὲ [νὰ πλεύσωσι]¹¹⁵ κατὰ τῶν μετὰ τοῦ Ἐτεονίκου εἰς τὴν Μυτιλήνην ἐφορμούντων. Ταῦτα δ' ὁμοῦς ἄνεμος καὶ τρικυμία¹¹⁶ μεγάλη ἠμπόδισεν¹¹⁷.

Ἐπὶ τῶν ἐνεργητικῶν ῥημάτων.

Θέμα 58.

(Συντακτ. § 166—170).

1. Ποῦ¹ ὀδηγεῖς² τοὺς ἵππους; εἰς τὰ χωράφια,³ διὰ νὰ βοσκήσωσιν⁴. 2. Κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα ἐβάδιζον⁵ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν. 3. Σηκώσατε⁶ τὴν τράπεζαν. 4. Τὰ πλοῖα ἐσηκώθησαν⁶ εἰς τὰ πικρία. 5. Δὲν ὀδηγεῖς² τὴν ἄμαξαν καλῶς. 6. Ὁ μὲν Κύρος ἐβάδιζεν⁵ ἑφιππος, ἡ δὲ Κίλισσα ἐπὶ ἄρμαξίης. 7. Ὁ Θρασύβουλος κατέλυσε τὴν ἐξουσίαν⁷ τῶν τριάκοντα. 8. Ποῦ ἔκαμε⁸ σταθμὸν ὁ στρατὸς⁹; Πλησίον τῶν

Θερμοπολῶν. 10. Τίς σε παρεκίνησε¹⁰ νὰ πράξης ταῦτα; 11. Ἐν ᾧ ὄρμα κατὰ τῶν ἐχθρῶν, ἐφρονεύθη¹¹ κτυπηθεῖς¹² εἰς τὸ μέτωπον. 12. Πῶς θὰ τελειώσω¹³ τὸν λόγον δὲν γνωρίζω¹⁴. 13. Εὐτυχεῖς ὅσοι ἐφρονεύθησαν¹¹ ἐν τῇ μάχῃ καὶ δὲν ἐζήσαν¹⁵ νὰ ἴδωσι τὰ αἴσχη ταῦτα. 14. Διατί ρίπτεις¹⁶ λίθους μέσα εἰς τὴν θάλασσαν; 15. Ὁ Ἀχέρων ποταμὸς χύνεται¹⁷ μέσα εἰς τὴν ὁμώνυμον λίμνην. 16. Ὁ ἥλιος ἐκπέμπει¹⁸ καυστικὰς ἀκτῖνας. 17. Ἡ λίμνη ἐκβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν. 18. Πρῶτοι οἱ Φοίνικες μετέφερον¹⁹ τὸ ἤλεκτρον εἰς τὴν Ἑλλάδα. 19. Πολὺ διαφέρουσι τὰ σῦκα ἀπὸ τῶν καρδάμων. 20. Ὁ μὲν Ἄτλας κρατεῖ²⁰ τὸν οὐρανόν, οἱ δὲ στῦλοι²¹ τὰ ἐπιχειμένα βάρη. 21. Πῶς εἶνε²² τὰ πράγματα; Στάσου²³, καθάριζε²⁴ τὰ τραπέζια. 22. Διατί ἐνεργεῖς²⁵ πολλὰ; 23. Ὅταν ἡ πόλις εὐτυχεῖ²⁶, καὶ οἱ πολῖται εὐτυχοῦσιν, ὅταν δὲ δυστυχεῖ²⁷, τὸ αὐτὸ πάσχουσιν. 24. Ὅστις ἐπιχειρεῖ νὰ σταματήσῃ²³ τὸ ρεῦμα²⁸ τοῦ ποταμοῦ δύναται νὰ σταματήσῃ καὶ τῶν πραγμάτων τὸ ρεῦμα. 25. Σταθῆτε²³, παρακαλῶ²⁹, ὦ ὑπηρέτριαι³⁰, ποῦ¹ φεύγετε; 26. Ὁ ἥλιος εἶνε ἀκόμη³¹ ἐπάνω εἰς τὰ ὄρη καὶ δὲν ἔχει ἀκόμη δύση³². 27. Φυσικὰ εἶνε πλασμένος³³ ὁ ἄνθρωπος τὸν μὲν περιποιούμενον³⁴ νὰ καταφρονῇ³⁵, τὸν δὲ μὴ ὑποχωροῦντα³⁶ νὰ θαυμάζῃ. 28. Ἡ χιών εἶχε λυώση³⁷ ἕνεκα κρήνης τινός, ἧτις ἦτο πλησίον. 29. Κοιμᾶσαι³⁸, ὦ Σώκρατες, ἢ εἶσαι ἐξυπνος³⁹; 30. Οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν ὑπὸ τοῦ ψύχους εἶνε ξεπαγιασμένοι⁴⁰. 31. Οἱ κάτοικοι ἐγκατέλιπον⁴¹ τὴν πόλιν καὶ ἔφυγον. 32. Ἐγεινεν ἐκλειψίς⁴² τοῦ ἡλίου περὶ τὴν μεσημβρίαν καὶ ἐφάνησαν⁴³ ἄστρα⁴⁴. 33. Τὸ ὕδωρ εἶνε παγωμένον⁴⁵. 34. Τὰ πάντα εἶνε χαμένα⁴⁶. 35. Ὅστις ἔχει χάση τὴν περιουσίαν⁴⁷ τὴν ἰδικήν του δὲν φροντίζει⁴⁸ πῶς⁴⁹ θὰ σώσῃ τὴν ξένην. 36. Μένε ἡσυχος· ἐγὼ διὰ σὲ ἔχω φανῆ⁵⁰ θεός. 37. Οἱ Σπαρτιαῖται στέλλουσι⁵¹ στρατὸν εἰς τὴν Ἀρκαδίαν. 38. Ἔσπασε⁵² τὰ δεσμά καὶ ἔφυγεν. 39. Πολλάκις δύνασαι νὰ ἴδῃς⁵³ σίδηρον νὰ [δια]ρραγῇ καὶ νὰ θραυσθῇ⁵⁴. 40. Ἀνόητος εἶνε ὅστις ἔχων πεποιθησιν⁵⁵ εἰς τὴν τύχην δὲν ἐργάζεται. 41. Φοβερώτερον⁵⁶ νόμιζε τὸ νὰ κατηγορησῇ⁵⁷ ὑπὸ τῶν πολιτῶν παρὰ τὸ νὰ ἀποθάνῃς γεν-

ναίως⁵⁸ ὑπὲρ τῆς πατρίδος. 42. Οἱ Ἕλληνες ἔπαθον ὑπὸ τῶν Καρδούχων τόσα κακὰ ὅσα δὲν ἔπαθον ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ Τισσαφέρνης. 43. Ὁ Κλεισθένης ἐξεδιώχθη⁵⁹ ἐκ τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν τυράννων. 44. Οἱ στρατηγοὶ ἐδιώχθησαν⁶⁰ ἐκ τῆς πατρίδος ὑπὸ τοῦ δήμου. 45. Ὁ Ἄρμασις ἤγε καὶ ἔφερεν ὄλους. 46. Ὁ Ἀγρσίπολις ἔσκαπτε τάφρον ὀλόγουρα περὶ τὴν πόλιν. 47. Ὁχι μόνον τοὺς νόμους παρέβη ἀλλὰ καὶ τὸν καιρόν. 48. Νὰ μὴ ἐνδιῶης εἰς τὰς ἡδονάς. 49. Δὲν παύει⁶¹ ἀπὸ τοῦ νὰ βρέχη⁶². 50. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐπλησίασαν⁶³ εἰς τὴν ἀπέναντι⁶⁴ τῆς Κερκύρας ξηράν.

Ἐπὶ τῶν μέσων ῥημάτων.

Θέμα 59.

(Συντακτ. § 171—176).

1. Ὁ Θεσεὺς καὶ ὁ Ἡρακλῆς ὄχι μόνον ἐστόλισαν¹ ἑαυτοὺς δι' ὀπλων ὁμοίων, ἀλλὰ καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον τοῦ βίου² μετεχειρίσθησαν³. 2. Οἱ νέοι πρέπει⁴ τὰ μὲν καλὰ⁵ ἔργα νὰ ὀρέγωνται, ἀπὸ δὲ τῶν κακῶν νὰ ἀπέχωνται. 3. Ἐκ φύσεως εἶνε πλασμένος⁶ ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐξουσιάζη⁷ μὲν τὸν ὑποχωροῦντα⁸, νὰ φυλάττη δὲ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀπὸ τοῦ ἐπερχομένου⁹. 4. Ὄταν μὲν εἶνε χειμῶν, γύμναζε τὸν ἑαυτὸν σου ἐντὸς¹⁰ στέγης, ὅταν δὲ εἶνε πολὺς¹¹ καύσων¹², ἐν σκιᾷ. 5. Πορεύου εἰς δεῖπνον, ἀφοῦ γυμνασθῆς, λουσθῆς καὶ χρυσθῆς. 6. Συνήθιζε¹³ τὸν ἑαυτὸν σου νὰ μὴ εἴσαι σκυθρωπὸς ἀλλὰ σχεπτικὸς¹⁴. 7. Τὸν ἑαυτὸν μου [κατα]τάττω εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ζῶσιν¹⁵ ὅσον τὸ δυνατὸν¹⁶ εὐκολώτατα¹⁷ καὶ τερπνότετα¹⁸. 8. Ὅλοι οἱ συνδαϊτυμόνες ἐχόρτασαν¹⁹ ἐκ φαγητοῦ καὶ ποτοῦ. 9. Ὁ Κῦρος ἐνεδύθη ὠραίαν στολὴν Μηδικήν. 10. Πρὸς τοὺς ἀδικούντας νὰ ἀντιτάττης τὸν ἑαυτὸν σου μετὰ φρονήσεως. 11. Τὴν ἐπιστολὴν ἔλαβον²⁰ ἀλλ' ὄχι καὶ τὰ χρήματα. 12. [Συν]ἄθροισθέντες ἀντεπεξῆλθον κατὰ τῶν ἐχθρῶν. 13. Τῆς δουλείας ἀπηλλάγημεν οὐχὶ ἐξ αἰτίας ἡμῶν αὐτῶν ἀλλὰ τῶν προγόνων. 14. Ὁ Φίλιππος ἐνεκα τῆς ἀμελείας τῶν Ἀθηναίων

ὑψώθη²¹ [καὶ ἔγινε] μέγας. 15. Μὴ ἀπόκρυπτε τὴν περιουσίαν²²
 σου μηδὲ ἀπόφρευγε νὰ συν|εισφέρῃς, ὅταν ἡ πατρίς σου ἔχῃ
 ἀνάγκην²³. 16. Τὰς συμφορὰς αἱ πόλεις ἐπανορθοῦσι διὰ χρηστῆς
 πολιτείας. 17. Οἱ Λοκροὶ νέους²⁴ μὲν νόμους δὲν τολμῶσι νὰ
 θέτωσιν, ἀλλὰ τοὺς ὑπάρχοντας²⁵ αὐστηρῶς²⁶ μεταχειρίζονται.
 18. Τὸ πλοῖον εἶνε γεμᾶτον²⁷ ἐκ φορτίων, ὅσα ὁ ναύκληρος χάριν
 κέρδους φέρει. 19. Οἱ πολιτευόμενοι καὶ νόμους θέτουσι, διὰ νὰ
 μὴ ἀδικῶνται, καὶ φίλους ἀποκτῶσιν ὡς βοηθοὺς, καὶ εἰς τὰς πόλεις
 πέριξ κατασκευάζουσιν²⁸ ὀχυρώματα²⁹ καὶ ὄπλα ἀποκτῶσι, δι' ὧν
 ἀποκρούουσι³⁰ τοὺς ἀδικοῦντας καὶ πρὸς τούτοις συμμάχους παρα-
 σκευάζουσιν³¹. 20. Ὁ Ξενοφῶν θέλει³² νὰ κατ|ροικήσῃ πόλιν καὶ
 νὰ περιποιήσῃ εἰς ἑαυτὸν δύναμιν καὶ ὄνομα. 21. Ὁ Ἄρταπάτης,
 ὅτε εἶδε φρονεμένον³³ τὸν Κύρον, σύρας³⁴ τὸν ἀκινάκην ἔσφαξε³⁵
 τὸν ἑαυτὸν του. 22. Ἐὰν ἐλύτρωσά³⁶ τινὰς ἐκ τῶν αἰχμαλώτων
 δὲν λέγω. 23. Οἱ Ἀθηναῖοι ἔκαμαν³⁷ ταφὰς τῶν κατὰ τοῦτον³⁸
 τὸν πόλεμον φρονεθέντων³⁹. 24. Οἱ ἄνθρωποι τιμωροῦσι καὶ κολά-
 ζουσιν ὅσους ἂν νομίζουσιν⁴⁰ ὅτι ἀδικοῦσιν. 25. Μᾶλλον νὰ
 φυλάττησαι⁴¹ ἀπὸ τοὺς φίλους σου παρὰ ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς σου.
 26. Ἄφ' οὗ ἐτρέψαμεν [εἰς φυγὴν] τοὺς ἐχθροὺς, ἐπεστρέψαμεν⁴².
 27. Ὁ Λυκοῦργος ἔθεσε διὰ τοὺς Λακεδαιμονίους νόμους. 28. Οἱ
 Ἀθηναῖοι ἔστειλαν πρέσβεις⁴³ εἰς τὴν Λακεδαίμονα περὶ εἰρήνης.
 29. Οἱ Ἐρετριεῖς ἔδωκαν κατὰ τὰ Μηδικὰ πλοῖα ἑπτὰ. 30. Ὁ
 Παυσανίας παρέθετε τράπεζαν περσικὴν. 31. Οἱ Λακεδαιμόνιοι
 στείλαντες κήρυκα ἔλαβον⁴⁴ τοὺς νεκροὺς. 32. Οἱ Ἀθηναῖοι μετα-
 φράσαντες⁴⁵ τὰς ἐπιστολάς ἐκ τῆς Ἀσσυριακῆς γλώσσης⁴⁶ ἀνέ-
 γνωσαν. 33. Οἱ Ἀργεῖοι κατασκευάσαντες⁴⁷ εἰκόνας ἀνέθεσαν εἰς
 τοὺς Δελφοὺς. 34. Τὰ τέκνα ἐμοίρασαν⁴⁸ τὴν περι|ουσίαν. 35. Οἱ
 Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι μετὰ τὰ Κερκυραϊκὰ οὐδεμίαν εἶχον
 ἐπιμιξίαν⁴⁹ πρὸς ἀλλήλους ἄνευ κηρύκων⁵⁰. 36. Κατηγορεῖ⁵¹
 ὁ εἰς τὸν ἄλλον ὡς οἱ κοινότατοι τῶν ἀνθρώπων. 37. Ὁ πα-
 τὴρ ἐδίδαξε τὰ παιδιὰ γράμματα ὄχι ὀλίγα ἐξοδεύσας⁵².
 38. Ἦν εἶχον πρὸς ἀλλήλους διαφορὰν διέλυσαν. 39. Περιέ-
 παιζεν⁵³ ὁ εἰς τὸν ἄλλον. 40. Οὗτοι, ἐν ᾧ εἶνε⁵⁴ ἀδελφοί, φθονεῖ
 ὁ εἰς τὸν ἄλλον.

Ἐπὶ τῶν παθητικῶν ῥημάτων.

Θέμα 60.

(Συντακτ. § 177—182).*

1. Γηράσκων πολλὰ ἐπιθυμῶ νὰ διδάσκωμαι ὑπὸ [ἀνθρώπων] χρηστῶν μόνον. 2. Πολλάκις οἱ ἔχοντες μεγαλειτέραν δύναμιν ἐνίκηθησαν¹ ὑπὸ τῶν ἀσθενεστέρων καὶ οἱ πολιορκουῦντες ὑπὸ τῶν πολιορκουμένων² κατεστράφησαν³. 3. Τὸ νὰ ἐξουσιάζηται¹ τις ὑπὸ τῶν φαγητῶν⁴ καὶ τῶν ποτῶν⁵ εἶνε ἴδιον χείρων⁶ καὶ ζῶων⁷. 4. Ὅπου τις πονεῖ⁸ ἐκεῖ⁹ ἔχει καὶ τὸν νοῦν του. 5. Ὅσοι εἶνε ἀσθενεῖς¹⁰ εἶνε δύστροποι¹¹. 6. Οἱ Ἕλληνες ἔβλεπον¹² ὅτι ὁ Φίλιππος χάριν τῆς ἀρχῆς εἶχε χάσῃ¹³ τὸν ὀφθαλμὸν, εἶχε πάθη κάταγμα¹⁴ εἰς τὴν κλεῖδα, ὅτι εἶχε γίνῃ¹⁵ κουλλὸς καὶ χωλός. 7. Οἱ δολιχοδρόμοι κατὰ μὲν τὰ σκέλη γίνονται παχείς¹⁶, κατὰ δὲ τοὺς ὤμους λεπτοί¹⁷. 8. Ἐὰν ὑποχωρήσετε¹⁸ καὶ ἄλλο τι εὐθὺς θὰ διαταχθῆτε¹⁹. 9. Βασιλείαν [ἣτις εἶνε] ὄλων δικαιοσύνη βασιλεύονται. 10. Οὐδὲν ἄλλο διδάσκεται ὁ ἄνθρωπος παρὰ ἐπιστήμην. 11. Ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν περισυλάται ὅλην τὴν περι|ουσίαν. 12. Εἰς μίαν μάχην ἐνίκηθησαν²⁰. 13. Ὁ παραβάτης ἅς πληρώνη²¹ τὸ πρόστιμον² ὅπερ ἀπεφάσισαν²³ οἱ ἄρχοντες. 14. Ἐντροπή²⁴ εἶνε νὰ κατα]λίπη τις τὴν τάξιν εἰς ἣν ἤθελε ταχθῆ²⁵ ἐν τῷ πολέμῳ. 15. Διδάσκετε τὰ τέκνα ὑμῶν νὰ ὑπακούωσιν²⁶ εἰς τοὺς ἄρχοντας· διότι ἂν μάθωσι νὰ ἄρχωνται καλῶς, θὰ δυναθῶσι νὰ ἄρχωσι πολλῶν. 16. Ὁ πτωχός²⁷ ἐλεεῖται, ὁ δὲ πλούσιος φθονεῖται. 17. Προτιμότερον²⁸ εἶναι νὰ πιστευθῆται ὑπὸ τῆς πατρίδος παρὰ νὰ μὴ πιστευθῆται²⁹. 18. Πολλοὶ ἕνεκα τοῦ πλοῦτου ἐπιβουλευόμενοι χάνονται³⁰. 19. Θέλε νὰ διατάττης μάλλον παρὰ νὰ διατάττησαι³¹. 20. Ὅλοι κατεδικάζοντο³² εἰς θάνατον. 21. Ὁ Ἐπικράτης ἀρκετάς³³ [κατηγορίας] ἔχει κατηγορηθῆ. 22. Ἐσήκωσαν αὐτοὺς [ἐκείνοι] εἰς οὐς εἶχεν ἀνατεθῆ³⁴ ἡ φύλαξις³⁵. 23. Πολλὰς εὐεργεσίας ἔχω εὐερ-

* Καλὸν ὁ μαθητὴς νὰ τρέπη τὴν παθητικὴν σύνταξιν καὶ εἰς ἐνεργητικὴν.

γετηθῆ ὑπὸ σοῦ· διὰ τοῦτο σοῦ χρεωστῶ³⁶ εὐγνωμοσύνην³⁷. 24. Ὅσοι θέλουσι νὰ ἄρχωνται ὑπὸ τῶν νόμων νομίζονται σώφρονες καὶ ἐλεύθεροι καὶ χρηστοί. 25. Ἀρκετὴν³³ [εὐτυχίαν] οἱ ἐχθροὶ ἔχουσιν εὐτυχίησιν³⁸. 26. Ποῖον βίον δὲν ἔχεις ζήση³⁹, ἀφ' οὗ ἐκεῖνος δὲν ἔχεις ζήση⁴⁰ φαίνεται ὅτι εἶνε⁴¹ τοιοῦτος. 27. Ἀνεκάλεσαν εἰς τὴν μνήμην⁴² ὅλας τὰς ἀσεβείας ἃς εἶχε κάμη⁴³. 28. Μέλλω σήμερον νὰ δίδω λόγον [ἐκείνων] ὅσα ἀπὸ κοινοῦ ἔχω πολιτευθῆ. 29. Ὅσα ἔχει πράξη⁴⁴ καὶ αἱ πρεσβεῖαι εἰς ἃς ἐστάλη⁴⁵ δικαίως δύνανται νὰ φονεύσωσι⁴⁶ τὸν Αἰσχίνην. 30. Δὲν εἶναι εὐκόλον [ἐκεῖνα] ἅτινα πολλοὶ ἔφερον εἰς κίνδυνον⁴⁷ νὰ λεχθῶσιν ὑφ' ἐνός. 31. Ἐὰν ταῦτα εἶπης, θὰ εἶσαι μισητῆ⁴⁸ εἰς ἐμέ. 32. Ὅστις ἂν ἀποστατήση, θὰ τιμωρηθῆ⁴⁹ διὰ θανάτου. 33. Ὁ δίκαιος θὰ μαστιγωθῆ, θὰ στρεβλωθῆ, θὰ ῥιφθῆ εἰς τὸ δεσμωτήριον⁵⁰, θὰ τυφλωθῆ τοὺς ὀφθαλμούς⁵¹, τελευταῖον⁵², ἀφ' οὗ ὅλα τὰ κακὰ πάθη⁵³, θὰ ἀνασκολοπισθῆ⁵⁴. 34. Οἱ γεροντότεροι⁵⁵ πρέπει νὰ εἶνε σεβαστοὶ⁵⁶ ὑπὸ τῶν νεωτέρων. 35. Κατηγοροῦμαι⁵⁷ διότι τὰ τέκνα μου δὲν ἔτυχον τῆς προπούσης⁵⁸ φροντίδος καὶ ἐπιμελείας ὑπ' ἐμοῦ. 36. Εἰς ἐκεῖνον ἡ χώρα αὕτη ἐδόθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως. 37. Ἐπραύνηθη⁵⁹ ὑπὸ ταύτης τῆς γυναικός. 38. Τὰ δῶρα στέλλονται ἐκ μέρους τοῦ βασιλεύοντος. 39. Ταῦτα ὑπὸ Θεμιστογένους τοῦ Συρακοσίου ἔχουσι γραφῆ. 40. Ταῦτα παρ' ὅλων ὁμολογοῦνται.

Οὐδέτερα, ὑποθετικά.

Θέμα 61.

(Συντακτ. § 183).

1. Δὲν πρέπει νὰ κοιμᾶται¹ [τις] κατὰ τὸ μεσημέριον².
2. [Ἔργον] ἰδικόν σου εἶνε νὰ σιωπᾷς³ καὶ νὰ μένης ἐν τῇ οἰκίᾳ⁴.
3. Ποῖον ἐκ τῶν δύο ἔχουσι κῦρος⁴ ἢ ὄχι ὅσα πρότερον ἔχομεν ὁμολογήση⁵.
4. Ὁ ἄνθρωπος μετὰ μεγίστων κόπων⁶ ζῆ ἐνταῦθα⁷ ἴσως τὴν ἄλλην ζωὴν⁸ θὰ ζήση ἄνευ κόπων⁹.
5. Ὅστις ὑγιαίνει οὔτε φλυαρεῖ¹⁰ οὔτε παραφέρεται¹¹.
6. Δὲν εἶνε [ἴδιον] ἀνθρώπων ὑγιαίνοντων νὰ γράφωσι τοιαῦτα.
7. Διατί κάθησθε ἐδῶ¹² χωρὶς νὰ κάμνητέ¹³ τι;
8. Ὁ δικαστῆς δὲν κάθηται διὰ νὰ κοιμᾶται¹⁴

ἀλλὰ διὰ νὰ δικάζῃ. 9. Ἐδῶ¹² κείται ἀποθανόντων. 10. Εἰς τὴν γῆν κείνται τὰ Σοῦσα. 11. Ἐκείντο τράπεζαι, χύτραι, ἄλλα σκευὴ εἰς τὴν ἀρμόζουσαν¹⁵ θέσιν¹⁶ ἕκαστον. 12. Κατὰ τὸ θέρος ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ¹⁷ ἐργάζονται γυμνοί. 13. Ὁ ἀνδρεῖος¹⁸ μεταξύ τῶν πρώτων μάχεται. 14. Οἱ ἀγωνιζόμενοι εἰς τοὺς ἀγῶνας καὶ νικῶντες κατὰ τοὺς παλαιούς χρόνους¹⁹ μεγάλων τιμῶν ἐκρίνοντο ἄξιοι²⁰. 15. Φρόντιζε²¹ περὶ τῶν τέκνων σου πῶς θὰ γίνωσιν ὅσον τὸ δυνατόν ἄριστα. 16. Ἦλθεν ἀγγελία περὶ τῶν ἐν Εὐβοίᾳ συμβεβηκότων²². 17. Πρὸς περίπατον πηγαίνεις²³; 18. Χορεύει²⁴ ἡ καρδία μου ἐκ τοῦ φόβου. 19. Ποῦ εἶνε ὁ Ἀγάθων; πρὸ ὀλίγου²⁵ ἀπ' ἐδῶ²⁶ ἀνεχώρησεν²⁷ εἰς τὴν οἰκίαν του²⁸. 20. Εὐχαριστοῦμαι²⁹ ἀκούων παρὰ σοῦ φρονίμους λόγους. 21. Μηδὲν θέλε νὰ ἀποκτᾷς³⁰ δι' ἀδικίας. 22. Τὸ Βυζάντιον ἔστειλε κήρυκας³¹ εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους νὰ ἀποστατήσῃ. 23. Οὔτε ὑπὸ γυναικὸς οὔτε ὑπ' ἔχθρας πρέπει νὰ νικᾷται³² [τις]. 24. Ταῦτα λέγων ἔτι περισσότερον γίνεσαι εἰς ἐμὲ μισητός³³. 25. Ἐγένετο δεκτός³⁴ εὐχαρίστως³⁵. 26. Δὲν εἶνε δίκαιον ὅσα ἕνεκα ἀπορίας³⁶ ἀπεκτήθησαν³⁷, ταῦτα νὰ χαθῶσιν³⁸ ἐπειδὴ εἴμεθα³⁶ πλούσιοι. 27. Ὅστις εἶνε πτωχός³⁹ καὶ δυστυχής⁴⁰ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ⁴¹ φίλους. 28. Δὲν ἔχω ἀνάγκην⁴² ὑμῶν διόλου⁴³, ὅταν ἐργάζωμαι.

Ἀ π ρ ὀ σ ω π α .

Θέμα 62.

(Συντακτ. § 184—187).

1. Ἐχω ἀνάγκην¹ χρημάτων. 2. Δὲν πρέπει νὰ ὀργίζησαι² κατὰ τῆς μητρὸς, διότι σε ἐπιπλήττει³. 3. Ἐσκέπτοντο⁴ τί πρέπει⁵ νὰ κάμωσιν. 4. Ἀρμόζει⁶ εἰς ἡμᾶς νὰ εἴμεθα γενναῖοι⁷. 5. Ταῦτά μοι φαίνονται⁸ ὅτι οὕτως ἔχουσιν⁹. 6. Δύνασαι¹⁰ νὰ λέγῃς ταῦτα. 7. Δὲν μοι εἶνε ἐπιτετραμμένον¹¹ νὰ εἰσέλθω εἰς τὸν ναόν. 8. Ἐν ᾧ δύναται¹² νὰ σφίζονται προτιμῶσι¹³ νὰ ἀποθάνωσιν. 9. Τί μετέχεις¹⁴ σὺ τούτου ἐδῶ τοῦ πράγματος; 10. Δύνασαι¹⁵ νὰ λαμβάνῃς πείραν τούτου. 11. Κατὰ τὴν σημερινὴν¹⁶ ἡμέραν εἶνε πεπρωμένον¹⁷ καὶ οἱ δύο νὰ ἀποθάνωμεν. 12. Πρὸς

τὸν εἰπόντα ἦτο πεπρωμένον¹⁸ νὰ κλέψω, ὁ Διογένης, ἀλλὰ καὶ νὰ
 ξυλισθῆς¹⁹, εἶπεν. 13. Διόλου²⁰ δὲν με μέλει δι' αὐτά. 14. Ἐλέ-
 γετο ὅτι ὁ Κύρος ἔδωκε πολλὰ χρήματα εἰς τὸν Λύσανδρον.
 15. Ὁμολογεῖται ὅτι οἱ [καταγόμενοι] ἀπὸ τοῦ Διὸς εἶνε τῶν
 ἡμιθέων εὐγενέστατοι. 16. Εὐχάριστον [πράγμα] βεβίως εἶνέ τις
 εἰπὼν καὶ ποιήσας ἀνδρείον τι νὰ μνημονεύηται. 17. Δὲν εἶνε δυ-
 νατὸν²¹ τις, ἐν ᾧ αὐτὸς ἀργεῖ, νὰ διατάττῃ²² τοὺς ἄλλους νὰ κά-
 μνωσι τοῦτο. 18. Ἀνάγκη εἶνε τὴν νὰ πράττωμεν καὶ οὐχὶ νὰ
 λέγωμεν. 19. Εὐκολώτερον εἶνε νὰ διορθῶνῃ²³ τις τοὺς ἄλλους
 παρὰ τὸν ἐκυτόν του. 20. Δὲν εἶνε καιρὸς²⁴ πλέον²⁵ νὰ κοιμώ-
 μεθ. 21. Ἐράνη²⁶ κεραυνὸς²⁷ ὅτι ἔπεσεν εἰς τὴν οἰκίαν καὶ
 ἔνεκα τούτου ὅλη ἡ οἰκία ἔλαμπεν²⁸. 22. Πρὸς δύο λέγεται ὅτι
 οὐδὲ ὁ Ἡρακλῆς ἠδύνατο²⁹ νὰ παλαίῃ. 23. Δὲν εἶνε πρέπον εἰς
 ἐμὲ ὅστις εἶμαι³⁰ νεώτερος νὰ συμβουλευῶ γερωντοτέρους³¹.

Ἐπὶ τῶν διαθέσεων τῶν ῥημάτων ἐν συνεχεῖ λόγῳ.

Θέμα 63.

(Ξενοφ. Ἑλλ. 2, 3, 2—3, 41—56).

Κατὰ τὸ ἐπόμενον¹ ἔτος, εὐθὺς ὡς² ἐκρημνίσθησαν³ τὰ μακρὰ
 τεῖχη καὶ τὰ περίξ τοῦ Πειραιῶς, ἐξελέχθησαν⁴ τριάκοντα ἄνδρες,
 ἐπὶ τῷ ὄρω⁵ νὰ συγγράψωσι νόμους, καθ' οὓς ἔμελλον νὰ διοικῶ-
 σιν⁶ ἀλλὰ τὰ μὲν τῆς νομοθεσίας ἀνέβαλλον⁷ εὐλόγους τινὰς
 πάντοτε προφάσεις εὐρίσκοντες⁸, τὴν βουλήν δὲ καὶ τὰς ἄλλας
 ἀρχὰς καθίδρυσαν⁹ ἐκ τῶν ἰδίων φίλων. Καὶ κατ' ἀρχὰς κατήγ-
 γελον¹⁰ τοὺς ἐν καιρῷ τῆς δημοκρατίας ζῶντας ἀπὸ συκοφαντίας
 ὡς ἀξίους θανάτου· τούτους δὲ καὶ ἡ βουλή εὐχαρίστως¹¹ κατεδί-
 κριζε¹² καὶ πάντες οἱ χρηστοὶ¹³ [ἄνθρωποι] πρὸς οὓς οὗτοι ἦσαν
 ἐνοχλητικοὶ¹⁴ διόλου δὲν δυσηρεστοῦντο¹⁵. Ἐπειτα δὲ ἐπειδὴ
 ἐσκέπτοντο¹⁶ νὰ κάμνωσιν ὅ,τι ἤθελον¹⁷, ἐζήτησαν¹⁸ παρὰ τῶν
 Λακεδαιμονίων φρουράν, ὅπως δῆθεν ἐγκαθιδρύσωσι¹⁹ τὸ πολί-
 τευμα· ταύτην δὲ τῇ συμπράξει²⁰ τοῦ Λυσάνδρου ἔλαβον ὡς καὶ
 ἀρμοστήν τὸν Καλλίβιον. Ἐχοντες δὲ τὴν φρουράν ταύτην δὲν
 συνελάμβανον πλέον²¹ τοὺς κακοὺς²² καὶ μικρὰν²³ ἀξίαν [ἔχον-

τας] ἄλλ' ὅσους ἐνόμιζον ὅτι ἤθελον ἀντιπράξῃ²⁴ εἰς αὐτούς. Καὶ κατ' ἀρχάς²⁵ μὲν ὁ Κριτίας ἦτο σύμφωνος²⁶ πρὸς τὸν Θηραμένην, ὅτε δὲ εὗτος ἠναντιοῦτο εἰς τὸ νὰ φονεύωνται²⁷ οἱ χρηστοὶ²⁸ ἄνθρωποι, ἐπειδὴ ὁ Κριτίας καὶ οἱ ἄλλοι τριάκοντα ἐφοβοῦντο τὸν Θηραμένην, κατέγραψαν²⁹ ἐν καταλόγῳ τρεῖς χιλιάδας πολίτας, οἵτινες νὰ συμμετάσχῃσι³⁰ δῆθεν³¹ τῆς διοικήσεως³². Ἐπειδὴ δὲ καὶ τοῦτο ὁ Θηραμένης ἔλεγεν ὅτι ἦτο ἄτοπον καὶ τὴν ἀφαίρεσιν³³ τῶν ὀπλῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἄλλων πολιτῶν πλὴν τῶν τρισχιλίων κατέκρινε καὶ τὸν θάνατον³⁴ τῶν πλουσιωτάτων μετρίκων καὶ τὴν δήμευσιν³⁵ τῆς περιουσίας αὐτῶν δὲν ἀπεδέχετο, καὶ ὁ Κριτίας καὶ οἱ ἄλλοι τριάκοντα νομίζοντες αὐτὸν ὅτι ἦτο ἐμπόδιον³⁶ εἰς τὸ νὰ κάμνωσιν ὅ,τι ἤθελον³⁷ διαβάλλουσι πρὸς τοὺς βουλευτὰς ὡς δῆθεν προσπαθοῦντα νὰ καταστρέψῃ³⁸ τὸ πολίτευμα³⁹. Καὶ ἀφ' οὗ παρήγγειλαν εἰς θρασυτάτους τινὰς νεκρίσκους νὰ παρευρεθῶσιν⁴⁰ ἔχοντες ξιφίδια ὑπὸ τὴν μασχάλην⁴¹, συνεκάλεσαν⁴² τὴν βουλὴν. Ὅτε δὲ ἦτο παρὼν καὶ ὁ Θηραμένης, ἀναθὰς⁴³ [εἰς τὸ βῆμα] ὁ Κριτίας κατηγορεῖ τὸν Θηραμένην ὡς προσπαθοῦντα νὰ καταστρέψῃ³⁸ τὸ καθεστῶς⁴⁴ καὶ ἐπιζητοῦντα τὴν ἀπώλειαν⁴⁵ καὶ αὐτῶν τῶν τριάκοντα, διότι πάντοτε κατηγορεῖ⁴⁶ τὰ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν καὶ ἐναντιοῦται εἰς τὸν ἐξαφανισμόν⁴⁷ τῶν δημαγωγῶν, ἐν ᾧ⁴⁸ αὐτὸς πρῶτος ἔκαμε τὴν ἀρχὴν⁴⁹ τῆς πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους πίστεως καὶ φιλίας, αὐτὸς τῆς καταλύσεως τῆς δημοκρατίας⁵⁰, αὐτὸς πρὸ πάντων παρεκίνησε⁵¹ τοὺς κατὰ πρῶτον καταμηνυθέντας⁵² νὰ καταδικάσωσιν εἰς θάνατον. Ἐπειδὴ δὲ πράττων ταῦτα καθορᾶ⁵³ ἐπιβουλεύεται⁵⁴ καὶ προοίδει ἡμᾶς, προτείνομεν⁵², λέγει ὁ Κριτίας, νὰ καταδικασθῇ εἰς θάνατον.

Ταῦτα εἰπόντος τοῦ Κριτίου ἐσηκώθη⁵⁵ ὁ Θηραμένης καὶ ἀπολογούμενος εἶπεν ὅτι ἐφ' ὅσον⁵⁶ κατεδιώκοντο⁵² οἱ συκοφάνται δὲν διεφώνουν⁵⁷ πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅτε δὲ πλέον συνελαμβάνοντο χρηστοὶ⁵⁸ πολῖται, ἕκτοτε⁵⁹ καὶ ἐγὼ ἤρχισα νὰ ἔχω ἐναντίαν γνώμην· διότι ἐγνώριζον⁶⁰ ὅτι φονευομένων⁶¹ ἀνδρῶν, οἷος ἦτο Λέων ὁ Σαλαμίνιος, Νικήρατος ὁ υἱὸς τοῦ Νικίου καὶ ὁ Ἀντιφῶν, πάντες οἱ ὅμοιοι πρὸς τούτους ἐμελλον νὰ γίνωσιν⁶² ἐχθροὶ πρὸς ἡμᾶς καὶ

νά μᾶς ὑποπτεύωνται⁶³. Ὡσαύτως ἤναντιώθη, ὅτε ἤθελον νά φονεύσωσι⁶⁴ τοὺς μετοίκους καὶ νά ἀφαιρέσωσι⁶⁵ τὰ ὄπλα ἀπὸ τῶν πολιτῶν, διότι φρονῶ⁶⁶ ὅτι ἡ πόλις δὲν ἔπρεπε⁶⁷ νά γίνῃ ἀσθενής· δὲν μοι ἐφαίνετο⁶⁸ καλὸν οὔτε τὸν Θρασύβουλον οὔτε τὸν Ἀλκιβιάδην νά φυγαδεύωμεν, διότι ἐγνώριζον⁶⁹ ὅτι ταῦτα πράττοντες ἐκάμνομεν τοὺς ἀντιπάλους⁶⁹ ἡμῶν ἰσχυρούς. Ταῦτα δὲ πάντα ἔλεγον φανερά συμβουλευῶν⁷⁰ αὐτούς· ὥστε κακῶς μὲ ἀποκαλεῖ ὁ Κριτίας προδότην· διότι οἱ προδίδοντες δὲν πράττουσι ταῦτα φανερά ἀλλὰ κρυφίως⁷¹. Προδότας δὲ ἐγὼ νομίζω τοὺς φονεύοντας⁷² τοὺς οὐδὲν ἀδίκημα πράξαντας⁷³, τοὺς αὐξάνοντας⁷⁴ τοὺς ἐχθρούς τῆς πόλεως καὶ τοῦ πολιτεύματος⁷⁵ καὶ τοὺς ἀδίκως ἀφαιροῦντας⁷⁶ τὰ χρήματα τῶν πολιτῶν ἐνεκα ἀισχροκερδείας.

Ταῦτα εἰπόντος τοῦ Θηραμένους ἡ βουλὴ ἐπεκρότησεν⁷⁷. Ἐπειδὴ ὁ Κριτίας ἐνόησεν⁷⁸ ὅτι, ἐὰν ἡ βουλὴ ἐψήφισεν⁷⁹, ὁ Θηραμένης ἤθελε σωθῆ⁸⁰, ἀφ' οὗ ἐξῆλθε καὶ συνωμίλησε⁸¹ μετὰ τῶν τριάκοντα καὶ διέταξε⁸² τοὺς ἔχοντας τὰ ἐγχειρίδια νά σταθῶσιν⁸³ ἐπὶ τῶν κιγκλιδῶν⁸⁴, εἰσῆλθε πάλιν καὶ εἶπεν· ἐπειδὴ ὁ Θηραμένης φανερά καταστρέφει τὸ ὀλιγαρχικόν⁸⁵ [πολίτευμα], κατὰ δὲ τοὺς νέους⁸⁶ νόμους οὐδεὶς ἐκ τῶν τρισχιλίων φονεύεται⁸⁷ ἄνευ τῆς ἰδικῆς σας ψήφου, ἐκ δὲ τῶν ἐκτὸς τοῦ καταλόγου ἔχουσι τὴν ἐξουσίαν⁸⁸ οἱ τριάκοντα νά φονεύωσιν⁸⁹ ὀντιναδὴποτε, ἐγὼ ἐξαλείφω ἐκ τοῦ καταλόγου τοῦτον ἐδῶ τὸν Θηραμένην τῇ συναίνεσει⁹⁰ πάντων ἡμῶν. Καὶ τοῦτον ἡμεῖς καταδικάζομεν⁹¹ εἰς θάνατον. Ἀκούσας ταῦτα ὁ Θηραμένης ἀνεπήδησεν εἰς τὴν Ἔστίαν καὶ ἰκέτευε τὴν βουλήν νά μὴ ἐπιτρέψῃ⁹² εἰς τὸν Κριτίαν νά ἐξαλείφῃ ὀντιναδὴποτε⁹³ ἐξ αὐτῶν θείλῃ⁹⁴ ἐκ τοῦ καταλόγου, διότι οὕτω πάντες ἦσαν ἐν κινδύνῳ. Γνωρίζω⁹⁵, λέγει ὁ Θηραμένης, ὅτι ὁ βωμὸς οὗτος⁹⁶ ἐδῶ ἔστιν ἡ θά μὲ σώσῃ⁹⁷, ἀλλὰ θέλω νά δεῖξω⁹⁸ ἐνώπιον ὄλων ὅτι οὗτοι οὐχὶ μόνον πρὸς τοὺς ἀνθρώπους εἶνε ἀδικώτατοι ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀσεβέστατοι. Μετὰ ταῦτα ὁ κήρυξ τῶν τριάκοντα ἐκάλεσε τοὺς ἑνδεκα, ἵνα συλλάβωσι⁹⁹ τὸν Θηραμένην· ἐκεῖνοι δὲ εἰσελθόντες μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἔσυρον¹⁰⁰ ἀπὸ τοῦ βωμοῦ αὐτὸν ἐπικαλούμενον θεοὺς καὶ ἀνθρώπους, ἐν ᾧ ἡ βουλὴ ἐκ φόβου ἠσύχαζε¹⁰¹, καὶ ἀπήγαγον διὰ [μέσου] τῆς ἀγορᾶς εἰς τὸ δεσποτήριον, ὅπου¹⁰² ἔπιε τὸ κώνειον.

Ἐπὶ τοῦ ἀπαρεμφύτου.

Θέμα 64.

(Συντακτ. § 261—265).

1. Ἐγὼ νομίζω¹ ὅτι καὶ ἐγὼ καὶ σύ καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι νομίζουσιν² ὅτι τὸ ἀδικεῖν εἶνε χειρότερον³ τοῦ ἀδικεῖσθαι. 2. Φρονῶ⁴ ὅτι ἐκεῖνοι μὲν πρέπει νὰ χαθῶσι⁵, διότι ἠσέθησαν, ἐγὼ δὲ νὰ σώζωμαι, διότι οὐδὲν ἀμάρτημα ἔχω πράξῃ⁶. 3. Ταῦτα δὲν νομίζω¹ ὅτι οὕτως ἔχουσιν, ἀλλ' ὅτι ἐγὼ εἶμαι κακὸς ζητητής. 4. Δὲν εἶνε δυνατόν⁷ ἄνευ φιλοτιμίας οὔτε πόλις οὔτε ἰδιώτης νὰ κάμνη⁸ μεγάλα καὶ ὠραῖα ἔργα. 5. Δὲν εἶνε δυνατόν⁷ νὰ ζῆ τις εὐχαρίστως⁹ [ἂν εἶνε] ἀργὸς καὶ κακός. 6. Δὲν εἶνε δυνατόν⁷ τις ἀδικῶν καὶ ἐπιτοκῶν καὶ ψευδόμενος νὰ ἀποκτήσῃ δύναμιν ἀσφαλῆ¹⁰. 7. Ποτὲ δὲν εἶνε δυνατόν⁷ νὰ ἀποκτήσωμεν¹¹ μέγα καὶ νεκρικὸν φρόνημα μικρὰ καὶ ταπεινὰ¹² πράττοντες. 8. Δύνασθε¹³ ὑμεῖς καὶ πρότερον¹⁴ ὄντες φίλοι εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν νὰ φανῆτε εὐεργέται τῶν Λακεδαιμονίων. 9. Συμφέρει εἰς ἡμᾶς νὰ εἶμεθα φίλοι μᾶλλον παρὰ ἐχθροί¹⁵. 10. Ἐφάνη ὅτι ἦτο πάνσοφος, διότι αὐτὸς δὲν ἦτο ἰκανὸς νὰ ἐξετάσῃ [τί εἶνε] ἐπιστήμη καὶ ἀνεπιστημοσύνη καὶ μίμησις. 11. Ὁ Κύρος ἐφάνετο ὅτι διέφερεν¹⁶ ὅλων τῶν συνηλικιωτῶν¹⁷ καὶ εἰς τὸ νὰ μανθάνῃ ταχέως¹⁸ ὅσα ἔπρεπε¹⁹ καὶ εἰς τὸ νὰ κάμνη καλῶς καὶ ἀνδρείως ἕκαστα. 12. Τίμα τὴν περιουσίαν ἣν ἔχεις²⁰ διὰ²¹ ὄνο [λόγους], καὶ [διὰ] νὰ δύνασαι νὰ πληρώσῃς²² μεγαλήν ζημίαν καὶ [διὰ νὰ δύνασαι] νὰ βοηθήσῃς φίλον σπουδαῖον δυστυχοῦντα. 13. Ὁ Σωκράτης ἐκ πάντων τῶν προγενεστέρων²³ ἀνθρώπων πρό πάντων²⁴ ἔθαυμάζετο, διότι²⁵ καὶ εὐθύμως καὶ εὐκόλως ἔζη²⁶. 14. Νὰ μὴ βαρύνῃσαι²⁷ νὰ πορεύῃσαι μακρινὸν²⁸ ὁρὸμον πρὸς τοὺς ἐπαγγελλομένους νὰ σὲ διδάσκωσι τι χρήσιμον· διότι εἶνε ἐντροπή²⁹ οἱ μὲν ἔμποροι νὰ διαπερῶσι τόσον μεγάλα³⁰ πελάγη χάριν τοῦ νὰ κάμωσι περισσότεραν τὴν περιουσίαν ἣν ἔχουσιν³¹, οἱ δὲ νεώτεροι νὰ μὴ ὑποφέρωσι³² μηδὲ τὰς κατὰ ξηρὰν πορείας, διὰ νὰ καταστήσωσι καλλιτέραν³³ τὴν διάνοιαν αὐτῶν. 15. Ἐχω πράξῃ τοῦτο ἐγὼ· διὰ τοῦτο φρονῶ³⁴

ὅτι πρέπει νὰ στεφανώνωμαι. 16. Ἐὰν νομίζετε ὅτι εἶνε ἀνάγκη³⁵, ὅσους ἐκεῖνοι παρέλιπον ἀδικούντες ὑμεῖς νὰ καταστρέψητε³⁶, οὐδεὶς ἐκ τῶν πολιτῶν θὰ μείνη³⁷. 17. Οἱ τύραννοι καὶ αὐτοὶ νομίζουσιν³⁸ ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ ζῶσι πάντοτε³⁹ ὀπλισμένοι καὶ ἄλλους ὀπλοφόρους πάντοτε νὰ περιφέρωσι μαζί. 18. Ὀλίγοι τινὲς ἐκ τῶν προσποιομένων ὅτι εἶνε σοφοὶ ἐρωτηθέντες ἤθελον ὁμολογήσῃ⁴⁰. 19. Ἄν ὑμεῖς ἐπιθυμῆτε⁴¹ νὰ εἴσθε πρόθυμοι, θὰ μεινώμεν. 20. Τιμὴ ἔθεωρεῖτο⁴² παρ' ὄλων τῶν ἀνθρώπων νὰ γίνωσι πολῖται Ἀθηναῖοι. 21. Πᾶς ἄρχων πρέπει⁴³ νὰ εἶνε φρόνιμος. 22. Ὁ Ἀναξίβιος κατάρθωσεν⁴⁴ ὥστε νὰ σταλῇ αὐτὸς ὡς ἄρμοστής. 23. Ἀνάγκη εἶνε νὰ κοπιάζωσιν⁴⁵ οἱ θέλοντες νὰ εὐτυχῶσιν, ἐντροπὴ δὲ εἶνε νὰ μὴ θέλῃ νὰ κοπιάζῃ ὁ νεανίας. 24. Ὀραῖον⁴⁶ εἶνε νὰ ἐπιθυμῇ ἕκαστος νὰ εἶνε πρῶτος, ἐντροπὴ²⁹ δὲ νὰ μένη τελευταῖος.

Θέμα 63.

(Συντακτ. § 266).

1. Τὸ νὰ θεραπεύῃ¹ τις καὶ τὸ νὰ οἰκοδομῇ καὶ τὸ νὰ ὑφαίνῃ καὶ τὸ νὰ κατεργάζεται² ὁ,τιδήποτε ἐκ τῶν ἔργων τῆς τέχνης δι' οἰασδήποτε τέχνης εἶνε πράττειν τι βεβαίως³. 2. Τὸ νὰ κατα]λάβῃ μὲν τὴν ἀρχὴν πολλάκις συνέβη⁴ εἰς τὸν δεῖξαντα⁵ μόνον τὸλμην, τὸ δὲ νὰ κατέχῃ [αὐτὴν] ἀφ' οὗ κατέλαβε, τοῦτο δὲν γίνεται πλέον⁶ ἄνευ σωφροσύνης οὐδὲ ἄνευ ἐγκρατείας οὐδὲ ἄνευ πολλῆς ἐπιμελείας. 3. Ἐγὼ νομίζω ὅτι μεγίστη καὶ ἀσφαλεστάτη⁷ συμμαχία εἶνε τὸ νὰ πράττῃ τις τὰ δίκαια. 4. Πολλάκις φαίνεται⁸ ὅτι τὸ νὰ φυλάξῃ τις τὰ ἀγαθὰ τοῦ νὰ ἀποκτήσῃ εἶνε δυσκολώτερον⁹. 5. Τὸ νὰ σφάλλωμεν¹⁰ ἀφ' οὗ εἴμεθα¹¹ ἄνθρωποι δὲν νομίζω¹² ἄξιον θαυμασμοῦ¹³. 6. Τὸ νὰ ἀδικῶ καὶ νὰ μὴ ὑπακούω¹⁴ εἰς τὸν καλλίτερον¹⁵, καὶ θεὸν καὶ ἄνθρωπον, γνωρίζω¹⁶ ὅτι εἶνε κακὸν καὶ αἰσχρὸν. 7. Ἐγὼ φρονῶ¹⁷ ὅτι τὸ νὰ ἀδικῇ τις εἶνε χειρότερον¹⁸ τοῦ νὰ ἀδικῆται. 8. Τὸ ἴδιόν¹⁹ σοι φαίνεται⁸ ὅτι εἶνε τὸ νὰ γίνῃ καὶ τὸ νὰ εἶνε ἡ διάφορον²⁰; 9. Τὸ νὰ ἐπιτύχῃ τις τι χωρὶς νὰ ζητῇ²¹ νομίζω ὅτι εἶνε εὐτυχία. 10. Τὸ νὰ ὑγιαίνῃ τις νομίζω¹² ὅτι εἶνε καλόν, τὸ δὲ νὰ ἀσθενῇ²²

κακόν. 11. Ἐγὼ εὐτυχίαν νομίζω τὸ νὰ ἐξοδεύω²³ πολλά, ὅταν ἔχω²⁴ πολλά. 12. Ἀπεστάλημεν²⁵ ἄποικοι οὐχὶ διὰ²⁶ νὰ εἴμεθα²⁷ δοῦλοι ἀλλ' ἐλεύθεροι. 13. Σὲ ἀρίνω ἐπὶ τῷ ὄρω νὰ μὴ πατήσης²⁸ τὸν πόδα σου εἰς ταύτην τὴν χῶραν. 14. Ἐγίνες σὺ βασιλεὺς²⁹ διότι³ δὲν ὑπῆρχον ἄλλοι. 15. Πολλοὶ φαίνονται⁸ καλοὶ διὰ²⁶ νὰ ἐπαινῶνται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. 16. Διόλου³¹ δὲν διαφέρει ἡ ἰσχὺς διὰ νὰ³² ὑπάρχη ἡ ἰσχὺς, εἴτε εἰς τὸν ἄνδρα ὑπάρχη εἴτε εἰς τὴν γυναῖκα. 17. Ἡ πόλις ἀντὶ τοῦ νὰ εἶνε πόλις ἔγινε³³ φρούριον. 18. Ὁ Περικλῆς κοντὰ³⁴ εἰς τὸ ὅτι ἦτο εὐφυῆς ἀπέκτησε καὶ τὸ νὰ ἔχη ὑψηλὰς ἰδέας³⁵. 19. Ὁ κατήγερρος εἶνε ἰσχυρὸς³⁶, διότι³⁰ λέγει προτῆτερα. 20. Ἀθάνατα μὲν φρόνει μὲ τὸ νὰ εἶσαι μεγαλόψυχος, θνητὰ δὲ μὲ τὸ νὰ ἀπολαύης ὅσα ἔχεις³⁷ μετὰ τοῦ προσήκοντος μέτρου³⁸.

Θέμα 66.

(Συντακτ. § 267).

1. Τὸ ἐξῆς τοῦλάχιστόν¹ μοι φαίνεται² ὅτι καλῶς³ λέγεται, τὸ ὅτι δηλ. ὑπάρχουσι θεοί, οἵτινες φροντίζουσι⁴ περὶ ἡμῶν καὶ ὅτι ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι εἴμεθα ἐν τῶν κτημάτων τῶν θεῶν⁵. 2. Σχεδόν πως⁶ ἐγὼ τοῦλάχιστόν¹ αὐτὸ τοῦτο λέγω ὅτι εἶνε σωφροσύνη, τὸ νὰ γνωρίζῃ τις ἑαυτόν. 3. Κατὰ τοῦτό μοι φαίνεται ὅτι διαφέρει ἀνὴρ φιλότιμος ἀνδρὸς φιλοκερδοῦς, κατὰ τὸ νὰ θέλῃ χάριν ἐπαινῶν καὶ τιμῆς καὶ νὰ κοπιᾶζῃ⁷, ὅπου εἶνε ἀνάγκη⁸, καὶ νὰ κινδυνεύῃ. 4. Ἦλθεν ἡ φοβερά⁹ ἀγγελία, τὸ ὅτι δηλ. ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐναντίον ἡμῶν συναθροίζονται¹⁰. 5. Δύσκολον [πράγμα] εἶνε νὰ εὕρῃ τις συγγενῆ πτωχοῦ. 6. Συνήθεια ὑπάρχει εἰς τοὺς ἀνθρώπους νὰ προτιμῶσι τὸν ξένον περισσότερον. 7. Δὲν εἶνε δυνατόν¹¹ νὰ εὕρῃ τις εἰς οὐδένα βίον ἄνευ λύπης¹². 8. Δὲν ὠφελεῖ¹ τὸν ἄνθρωπον νὰ ζῇ ἔχων τὸ σῶμα νοσηρὸν. 9. Ἄρα γε τὸ νὰ τρέχῃ¹⁴ τις δὲν εἶνε νὰ κάμνη τι. 10. Τὸ νὰ γράφῃ τις νόμους περὶ τῶν πραγμάτων, ἅτινα ἔχουσι γίνῃ¹⁵, δὲν εἶνε νομοθετεῖν ἀλλὰ σώζειν τοὺς ἀδικοῦντας. 11. Λέγεται ὅτι οἱ θεοὶ ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐβασιλεύοντο. 12. Ὁμολογεῖται ὅτι ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις εἶνε ἀρχαιοτάτη καὶ μεγίστη καὶ μεταξύ¹⁶ ὄλων τῶν ἀνθρώπων ὄνο-

μαστοτάτη. 13. Ἦλθεν ἀγγελία ὅτι ἡ μάχη ἔχει γίνῃ ἰσχυρά.
 14. Καὶ ἐγὼ ὑπόσχομαι¹⁷ ὅτι θὰ ἀναθέσω εἰς σέ χρυσὴν εἰκόνα.
 15. Οἱ νόμοι ὅλα κατὰ τρόπον φιλόανθρωπον καὶ δημοτικὸν παραγ-
 γέλλουσι¹⁸ νὰ πράττωμεν. 16. Εἰς τὰς γυναῖκας τῶν Ῥωμαίων
 ἦτο ἀπηγορευμένον νὰ πίνωσιν οἶνον. 17. Ἐν ταῖς συνθήκαις ἦτο
 γεγραμμένον αἱ πόλεις νὰ εἶνε ἐλεύθεραι¹⁹. 18. Μοὶ φαίνεται²⁰
 καλὸν νὰ ἔλθωσιν²¹ εἰς τὸν Κῦρον ἄνδρες καὶ νὰ ἐρωτῶσιν ἐκεῖνον
 εἰς τί θέλει νὰ μεταχειρίζεται²² ἡμᾶς. 19. Θὰ νομίσωσιν ὅτι καὶ
 σὺ ὁ ἴδιος καταδικάζεις τὸν ἑαυτὸν σου νὰ πάθῃς τὴν ἐσχάτην
 [τιμωρίαν]. 20. Νόμιζε ὅτι οἱ ἀληθινοὶ φίλοι εἶνε ἀδελφοί.
 21. Τὸ κέρδος νὰ νομίζῃς²³ ὅτι εἶνε κέρδος, ἂν εἶνε οἰκαιον.
 22. Ἐγὼ νομίζω²⁴ ὅτι ὁ ἀμελῶν τοὺς γονεῖς του ὄχι μόνον εἰς
 τοὺς ἀνθρώπους ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς θεοὺς εἶνε ἄπιστος καὶ ἐχθρός.
 23. Σὺ κρίνεις ὅτι μέγιστον ἀγαθὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους εἶνε ὁ
 πλοῦτος. 24. Ἄρα γε νομίζεις²⁵ ὅτι ἡ ἀρετὴ εἶνε πρᾶγμα εὐκο-
 λον; 25. Ἐλπίζω ὅτι ὅσα λέγεις καὶ θὰ πράξῃς. 26. Ὁρκί-
 σου²⁶ ὅτι θὰ με βοηθήσῃς. 27. Ἐὰν περιμένῃς²⁷ ὅτι θὰ μάθῃς
 παρ' ἐμοῦ τι, δὲν σκέπτεσαι²⁸ ὀρθῶς. 28. Ποτὲ νὰ μὴ ὑπό-
 σχῃσαι²⁹ ὅτι θὰ κάμῃς ὅ,τι δὲν δύνασαι. 29. Οἱ Κορίνθιοι ἠπέι-
 λουν τοὺς Ἀθηναίους ὅτι, ἐὰν κάμωσι συμμάχους τοὺς Κερκυ-
 ραίους, θὰ θεωρήσωσιν³⁰ αὐτοὺς ἐχθροὺς των. 30. Δὲν χάνω³¹
 μὲν τίποτε, πάντοτε δὲ ἐλπίζω ὅτι θὰ λάβω τι. 31. Ὁ Σωκρά-
 τῆς ἐνόμιζεν ὅτι οἱ γνωρίζοντες³² τί ἕκαστον ἦτο τῶν ὄντων
 ἤθελον δύνασθαι καὶ τοὺς ἄλλους νὰ διδάσκωσι. 32. Ἐὰν δὲν
 ἀπέθνησκεν ὁ Περικλῆς, φαίνεται³³ ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἤθελον
 ὑπερισχύσει³⁴ τῶν Πελοποννησίων. 33. Τὸ ψεῦδος δὲν δύνασαι νὰ
 κάμῃς ἀληθές. 34. Ὁ γνωρίζων³² τὴν ἀλήθειαν ἤξεύρει³⁵ νὰ
 εὐρίσκη παντοῦ τὰς ὁμοιότητας. 35. Οἱ ἀνδρεῖοι θέλουσι νὰ μά-
 χωνται, οἱ δὲ δειλοὶ νὰ φεύγωσιν. 36. Κανεὶς ἀνὴρ γενναῖος³⁶
 δὲν ἐπιθυμεῖ³⁷ νὰ φονεύῃ κρυφίως³⁸ τὸν ἐχθρὸν ἀλλὰ φανερά³⁹.
 37. Μὴ σπεῦδε νὰ γίνῃς πλοῦσις⁴⁰, διὰ νὰ μὴ γίνῃς ταχέως
 πτωχός. 38. Οἱ διδάσκαλοι παραθέτουσιν εἰς τοὺς παῖδας νὰ ἀνα-
 γινώσκωσιν ἐπὶ τῶν θρανίων⁴¹ καλῶν⁴² ποιητῶν ποιήματα, διὰ
 νὰ ἐπιθυμῶσι⁴³ νὰ γίνωσι τοιοῦτοι. 39. Γνωρίζω ὅτι ὅσα καὶ ἂν

εἶπω δὲν θά σε πείσω νά μὴ ἀδικῆς. 40. Σὲ παρακαλῶ⁴⁴ νά με συγχωρήσης. 41. Οὔτε ἐάν θέλῃς νά φύγῃς σέ ἐμποδίζω⁴⁵, οὔτε σέ συμβουλεύω⁴⁶ νά μείνῃς, διότι φοβοῦμαι μὴ πάθῃς τι ἀθεράπευτον⁴⁷. 42. Σὲ διατάσσω⁴⁸ νά φύγῃς⁴⁹ μίαν ὥραν ἀρχή-τερα⁵⁰. 43. Οἱ νόμοι παραγγέλλουσιν εἰς τοὺς γονεῖς νά ἐκ]παι-δεύωσι τὰ τέκνα των. 44. Ἐάν θέλῃς νά κάμῃς ξένον τινά νά σε ὑποδέχεται, τί θά πράξῃς; 45. Ὁ Δαρεῖος δῶρισε⁵¹ τὸν Κῦρον νά ἀρχῇ τῆς Λυδίας καὶ Ἰωνίας. 46. Εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχει⁵² νόμος νά ὀρκίζωνται⁵³ οἱ πολῖται ὅτι θά ὁμονοῶσιν. 47. Δύσκολον εἶνε νά κάμῃ τις τι ὥστε νά μὴ σφάλῃ⁵⁴ διόλου⁵⁵. 48. Δὲν εἶνε δυνατὸν⁵⁶ ἄνευ δικαιοσύνης νά γίνῃ τις πολίτης καλός⁵⁷. 49. Τῶν βρβάρων οἱ Ἕλληνες εἶνε εὐλογον⁵⁸ νά ἀρ-χωσιν. 50. Ὁ Λυκοῦργος ὄρισε⁵⁹ νά γυμνάξῃ⁶⁰ τὸ σῶμα οὐχὶ ὀλιγώτερον τὸ θῆλυ γένος τοῦ ἄρρενος φύλου. 51. Κανείς δὲν ἤθελε δῶσθαι τὸν υἱὸν του, ἵνα φονεύσῃ⁶¹. 52. Ὁ Γοργίας παρέχει ἑαυ-τὸν εἰς τὸν θέλοντα ἐκ τῶν Ἑλλήνων διὰ νά ἐρωτᾷ ὅ,τι ἂν τις θέλῃ. 53. Τὸ ἡμισυ τοῦ στρατοῦ ἀφῆκε διὰ νά φυλάττῃ τὸ στρα-τόπεδον. 54. Ὁ πατήρ σου περιμένει νά ἐνηλικιωθῆς⁶² σὺ διὰ νά παραδώσῃ εἰς σέ πάντα. 55. Ἡμᾶς ἔστειλε διὰ νά ὀηλώσωμεν εἰς ὑμᾶς τοὺς λόγους. 56. Πρέπει οἱ ἐκλεχθέντες ἵνα ἀρχωσι νά παρ]αμελῶσι τῶν ἰδιαιτέρων κτημάτων των. 57. Σὺ, ὦ Κλεα-ρίδα, ἀφ' οὗ ἀνοιξῆς⁶³ τὰς πύλας, τρέχε⁶⁴ ἔξω καὶ σπεῦδε⁶⁵ νά συνενωθῆς⁶⁶ μετ' ἐμοῦ ὅσον [τὸ δυνατὸν] τάχιστα. 58. Ἀκούετε, ὦ λαοί, πίνετε ὑπὸ [τὸν ἦχον] τῆς σάλπιγγος. 59. Πείθεσθε καὶ [εὐχομαι] κατὰ τὴν μάχην⁶⁷ νά ἐπέλθῃ εἰς τὸν νοῦν⁶⁸ παντὸς τὸ νά καταφρονῆ τοὺς ἐπερχομένους⁶⁹ πολεμίους. 60. Συνθήκας ἔκα-μαν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι, κατὰ τὰς ὁποίας [πρέπει] ὡς πρὸς⁷⁰ τὰ κοινὰ ἱερά νά θυσιάζωσι καὶ νά μαντεύωνται καὶ νά στέλλωσι θεωρίας⁷¹ κατὰ τὰ πατροπαράδοτα⁷² [ἔθιμα] καὶ κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν ἀφόβως⁷³. 61. Φεῦ τῆς ἀστυχεστά-της φυγῆς· νά διώκωσιν⁷⁴ ἐμὲ τὸν γέροντα ἐκ τῆς πατρίδος. 62. Ὅλοι σχεδὸν⁷⁵ οἱ ἄνθρωποι εἶνε εὔνοι πρὸς ἑαυτοὺς. 63. Ἄνευ ἀρχόντων οὐδὲν οὔτε καλὸν οὔτε ἀγαθὸν δύναται νά γίνῃ, διὰ νά εἶπω συντόμως, εἰς κανὲν μέρος⁷⁶. 64. Τοῦτο βεβαίως⁷⁷, ἵνα εἶπω

ἐν γένει, εἶνε ψεῦδος. 65. Ἴνα ἔχω εἰπῆ κεφαλαιωδῶς ⁷⁸, ἐάν τιμωρῆτε τοὺς ἀδικούντας, οἱ νόμοι θὰ εἶνε καλοὶ καὶ θὰ ἔχωσι κῦρος ⁷⁹. 66. Εἶνε ἡ φωνὴ τῆς Ἑλένης, ὡς [δύναμαι] νὰ συμπεράνω ⁸⁰. 67. Εἰσέρχονται πολλοὶ μαθηταί, ὡς ἐγὼ νομίζω ⁸¹. 68. Διὰ νὰ εἴπω ἀπλῶς, οὐδεὶς ἐδῶ ⁸² δύναται νὰ εἶνε εὐτυχής ⁸³. 69. Ὅσον ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς θελήσεώς μου, δὲν θὰ κάμω ὅ,τι μοὶ λέγεις. 70. Ὅσον διὰ σήμερον ταῦτα εἶνε ἀρκετὰ ⁸⁴. 71. Ὅσον διὰ τῶρα ἀρκεῖ ὅτι δὲν ἐτιμωρήθης. 72. Ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπ' ἐκείνου, εἶσαι χαμένος. 73. Ἡ ψυχὴ εἶνε ἐν τῇ ἀκμῇ περὶ τὸ τεσσαρακοστὸν ἔνατον ἔτος. 74. Τὸ νὰ ὑπενθυμίζῃ τις τὰς ἰδίαις εὐεργεσίας καὶ νὰ λέγῃ σχεδὸν εἶνε ὅμοιον πρὸς τὸ ὀνειδίζειν. 75. Κατὰ τὴν γνώμην μου ταῦτα δὲν εἶνε ὀρθά. 76. Παρ' ὀλίγον ἐλησημόνησα τὸν ἑαυτὸν μου.

Ἐπὶ τῆς μετοχῆς.

Θέμα 67.

(Συντακτ. § 268—272).

1. Μῖσει [ἐκείνους] οὔτινες σὲ κολακεύουσι ¹, καθὼς ² καὶ ἐκείνους οὔτινές σε ἐξαπατῶσι ¹. διότι καὶ οἱ δύο, ἂν πιστευθῶσιν, ἀδικοῦσι τοὺς πιστεύοντας. 2. Ὁ Γοργίας ἦτο ὅστις ἐτόλμησε ¹ νὰ λέγῃ ὅτι οὐδὲν ἐκ τῶν ὄντων ὑπάρχει. 3. Πλείστων ἀγαθῶν αἴτιοι καὶ μεγίστων ἐπαίνων ἀξιοὶ εἶνε ὅσοι διὰ τῶν σωμάτων αὐτῶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐκινδύνευσαν ³. ἀλλ' ὅμως ⁴ δὲν εἶνε δίκαιον νὰ μὴ ἐνθυμῆται ⁵ τις καὶ τῶν πρὸ τοῦ Μηδικοῦ πολέμου ὑπαρξάντων· διότι ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ προγυμνάσαντες ⁶ τοὺς μεταγενεστέρους ⁷ καὶ προτρέψαντες τὸν λαὸν εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ καταστήσαντες ⁸ αὐτοὺς οὐχὶ εὐκόλους ⁹ ἀνταγωνιστὰς εἰς τοὺς βαρβάρους. 4. Ἴσως, ὡς Σώκρατες, ἡ παροιμία ¹⁰ εἶνε ἀληθής, ὅτι δύσκολα ⁹ τὰ καλά. 5. Εἰς τὰ δικαστήρια οἱ Ἀθηναῖοι δὲν φροντίζουσι ¹¹ περὶ τοῦ δικαίου ἀλλὰ περὶ τοῦ συμφέροντος εἰς αὐτοὺς. 6. Διὰ τὴν βραδύτητα καὶ ἀναβλητικότητά ¹², ἣν πρὸ πάντων ἡμῶν κατηγοροῦσι ¹³, μὴ ἐντρέπεσθε ¹⁴. 7. Ὅσοι μὲν γνωρίζουσι ¹⁵ τί κάμνουσι, ὅταν ἐπιτυγχάνωσιν ¹⁵ εἰς ὅσα πράττουσι, γίνονται ἐνδοξοὶ καὶ

ἔντιμοι¹⁶ καὶ ὅσοι [εἶνε] ὅμοιοι, εὐχαρίστως¹⁷ μεταχειρίζονται¹⁸ τούτους καὶ ὅσοι ἀποτυγχάνουσιν¹⁵ εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις¹⁹ τῶν, οὗτοι ἐπιθυμοῦσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν νὰ σκέπτονται²⁰. 8. Κανείς δὲν ἐξοδεύει²¹ χρήματα ζητῶν τὸ συμφέρον [ἐκείνου], ὅστις προδίδει¹⁵, οὐδὲ ἀφ' οὗ γίνη κύριος ἐκείνων, ἅτινα ἤθελεν ἀγοράσῃ²², τὸν προδότην μεταχειρίζεται ὡς σύμβουλον πλέον²³ περὶ τῶν ὑπο]λοίπων. 9. Εἰς τὴν διαφορὰν²⁴ τῆς σκέψεως²⁵ καὶ αἱ διαφορὰι τῶν ἔργων στηρίζονται²⁶. 10. Ἐγὼ νομίζω ὅτι εἰς τὸν πατέρα τὸ τέκνον εἶνε φίλτατον καὶ εἰς τὰ παιδιά οἱ γονεῖς²⁷. 11. Ἡ ὀργή [ἀνθρώπων] ἀγαπῶντων²⁸ ὀλίγον χρόνον διαρκεῖ²⁹. 12. [Ἀνθρώπους] ἀποθανόντας οὐδεμία λύπη³⁰ ἐγγίζει³¹. 13. Ἄνοήτως³² ἔπλεον ἔχων δώδεκα τριῆρεις ἐναντίον³³ ἐχόντων³⁴ πολλὰ πλοῖα. 14. Οἱ ἱκανοὶ νὰ ὀδηγήσωσιν³⁵ ἡμᾶς εἰς τὴν μάχην ἐφονεύθησαν³⁶. 15. Ὅταν παρατίθῃται τράπεζα, ὑπάρχουσιν οἱ [θέλοντες] νὰ τρώωσιν, ὅταν δὲ γίνηται πόλεμος³⁷, δὲν ὑπάρχουσιν οἱ [θέλοντες] νὰ πολεμῶσιν³⁸ ;

Θέμα 68.

(Συντακτ. § 273 — 275).

1. Τώρα μὲν εἶμαι ὅμοιος¹ μὲ τύραννον, τότε δὲ ἤμην καθαρὰ² δοῦλος. 2. Τοῦτο ὑπάρχουσι πολλοὶ γνωρίζοντες³. 3. Πότε ἦτο ἀποθαιμένος⁴ δὲν ἐνόησα⁵. 4. Εἶχον γίνῃ⁶ πρότερόν τινες προτάσεις⁷ εἰς τὸν Νικίαν ὑπὸ τινων ἐκ τῶν Κυθηρίων. 5. Εἰς οὐδὲν μέρος⁸ τὰ μὴ ὑπάρχοντα⁹ εἶνε ὑπάρχοντα. 6. Πᾶς ἄνθρωπος εἶνε ἄρχων, ἂν τύχη νὰ ἔχη σύνεσιν. 7. Μόνον τοῦ δικαίου ἡ δόξα δὲν παύει¹⁰ νὰ εἶνε πάντοτε ἀθάνατος. 8. Ἐχω διέλθῃ τὸν βίον¹¹ χωρὶς νὰ κάμω καμμίαν ἀδικίαν¹². 9. Θὰ διάγω φροντίζων¹³ περὶ ὧσων πρέπει. 10. Δέν σοι φαίνομαι ὅτι ἔχω διέλθῃ τὸν βίον¹⁴ μελετῶν νὰ ἀπολογῶμαι ; 11. Οὐδένα χρόνον ἔμεινα¹⁵ ἀπὸ τοῦ νὰ διαβάλλωμαι ὑπὸ τῶν κακῶν. 12. Ἡ σώφρων πόλις ποτὲ δὲν λείπει¹⁶ ἀπὸ τοῦ νὰ τιμᾷ τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς ἀποθανόντας. 13. Πρέπει νὰ ἀφαιρῶμεν ἐκ τοῦ οἴνου, ἕως ὅτου χωρὶς νὰ ἐννοήσωμεν¹⁷ γίνωμεν ὑδροπόται. 14. Ὅστις εὐχαριστεῖται¹⁸ νὰ λέγῃ πάντοτε,

χωρίς νά ἐνοηθῆ¹⁷, εἶνε βαρὺς εἰς τοὺς συναναστρεφομένους¹⁹ [αὐτόν].
 15. Φοβούμεθα περὶ τοῦ νέου μήπως προλάβῃ²⁰ τις ἡμᾶς νά τρέψῃ
 τὴν διάνοιαν αὐτοῦ εἰς²¹ ἄλλο τι ἐπάγγελμα. 16. Ὁ δοῦλός μου
 ἔδραπέτευσε²² χωρὶς νά ἐνοηθῆ¹⁷. 17. Τὰ πλοῖα προλαβόντα²⁰
 ἡμᾶς ἀπέπλευσαν εἰς τὸ πέλαγος²³. 18. Ἄρά γε δὲν θά ἀρχίσωμεν
 νά ἐκπαιδεύωμεν τοὺς παῖδας πρότερον εἰς τὴν μουσικὴν παρὰ εἰς
 τὴν γυμναστικὴν ; 19. Ὁ Ἀγαμέμνων ἔπαυσε τοὺς βαρβάρους
 τοῦ νά ἔχωσιν ἔπαρσιν²⁴. 20. Οὐδέποτε θά παύσω νά μισῶ τὰς
 κακὰς γυναῖκας. 21. Δὲν θά παύσω²⁵ ποτὲ νά ἔχω προστάτην
 τὸν θεόν. 22. Οὐδὲν [πράγμα] εἶνε τερπνότερον²⁶ οὐδὲ χαριέστε-
 ρον²⁷ παρὰ τὸ νά δύνηται τις ὑβριζόμενος²⁸ νά ὑπο]φέρῃ. 23. Νά
 μὴ κουράζησαι²⁹ νά μανθάνῃς. 24. Ἄν θέλῃς νά μὴ σέ πειράζω-
 σιν³⁰, ὑπόφερε³¹ ὅταν σέ πειράζωσιν³². 25. Τοὺς θεοὺς δὲν ἀποκά-
 μνομεν³³ λατρεύοντες³⁴. 26. Ὁ Θρασύβουλος καλὰ ἔκαμε κατ' αὐ-
 τὸν τὸν τρόπον³⁵ ἀποθανών³⁶. 27. Ἐάν τις ἀρχίζῃ³⁷ νά εὐερ-
 γετῆ³⁸ ἡμᾶς, τούτου δὲν θά φανῶμεν κατώτεροι³⁹ κατὰ τὴν δύ-
 ναμιν [ἡμῶν] τοῦλάχιστον εἰς τὸ νά εὐεργετῶμεν⁴⁰. 28. Ἐάν
 νικᾷς⁴¹ τοὺς φίλους εὐεργετῶν³⁸, δὲν δύνανται οἱ ἐχθροὶ νά ἀντέ-
 χωσιν εἰς σέ. 29. Πολεμοῦντες ὄχι μόνον δὲν ἐκερδήσαμεν⁴² ἀλλὰ
 καὶ ἐχάσαμεν. 30. Θά εἶμαι ἀρκετὸς⁴³ ἐγὼ νά λέγω. 31. Δὲν θά
 ἀπομακρυνθῆς⁴⁴ χαίρων, ἂν τοιαῦτα λέγῃς. 32. Ὁ Κλέαρχος δὲν
 ἐπέισθη νά ἐπιστρέψῃ⁴⁵, ὅτε ἦτο⁴⁶ εἰς τὸν Ἴσθμόν, ἀλλ' ἀνε-
 χώρησε⁴⁷ πλέων εἰς τὸν Ἑλλήσποντον. 33. Ὅταν σφάλῃς⁴⁸
 εἰς τι, χαῖρε νικώμενος⁴⁹. 34. Πᾶς ἄνθρωπος, καὶ δοῦλος ἂν
 εἶνέ τις, εὐχαριστεῖται⁵⁰ νά βλέπῃ τὸ φῶς. 35. Δὲν ἤθελον λυ-
 πεῖσθαι⁵¹ μανθάνων πράγματα χρήσιμα. 36. Ὅστις πολὺ⁵² εὐχα-
 ριστεῖται διὰ τὰ χρήματα, γινώριζε καλῶς ὅτι οὗτος καὶ ἐξοδεύων⁵³
 λυπεῖται⁵⁴ πολὺ⁵⁵. 37. Δὲν ἀγανακτῶ τόσον διότι εἶνε ἀχά-
 ριστος, ὅσον διότι μὲ ὑβρίζει²⁸. 38. Οἱ ἄνθρωποι περισσότερον
 ὀργίζονται διότι ἀδικοῦνται, παρὰ διότι μεταχειρίζονται βίαν⁵⁶
 κατ' αὐτῶν. 39. Μετεμελήθην⁵⁷ διότι ἐβοήθησα τοιοῦτον ἄνθρω-
 πον. 40. Τοῦτο μὲν δὲν ἐντρέπομαι⁵⁸ διότι λέγω· τὸ ὅτι δέ, ἐάν
 μένητε κατ' ἐμοί, θά ἀποδώσω, γινώριζετε καλῶς ὅτι ἤθελον ἐν-
 τραπῆ νά εἶπω. 41. Ἐν ᾧ ἐπορευόμην, μὲ προλαμβάνει⁵⁹ ἔλθοῦσα⁶⁰

ἡ νύξ. 42. Βλέπω ὅτι τὰ μεγάλα δένδρα εὐκολώτερον ὁ ἄνεμος ἐκρίζωνει⁶¹ παρά τὰ μικρά. 43. Δὲν ἀκούεις ὅτι ὁ Θεμιστοκλῆς ἔχει γίνη ἀνὴρ ἀγαθός; 44. Δὲν ἐγνώριζον⁶² ὅτι ὅστις λέγει τὴν ἀλήθειαν ἀποκτᾶ⁶³ ἐχθρούς. 45. Βλέπω ὅτι δὲν σκέπτεσαι⁶⁴ καλῶς. 46. Ἐνθύμιζε⁶⁵ τὸν ἑαυτὸν σου πάντοτε ὅτι εἶσαι ἄνθρωπος. 47. Θὰ δειχθῆ ὅτι τοῦτο ἔχει κάμη ἕνεκα ἀνανδρίας. 48. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη φανερώνει⁶⁶ ὅτι ἡ διαθήκη εἶνε ψευδής. 49. Ὁ Φίλιππος ἔχει ἐξελεγχθῆ ὅτι πάντα χάριν ἑαυτοῦ κάμνει. 50. Θὰ εὐρωμεν ὅτι ὁδηγός⁶⁷ ὄλων τῶν ἔργων καὶ τῶν σκέψεων⁶⁸ εἶνε ὁ λόγος καὶ ὅτι πρὸ πάντων μεταχειρίζονται αὐτὸν ὅσοι ἔχουσι⁶⁹ πλεῖστον νοῦν. 51. Οὐδέποτε θὰ συλληφθῶ⁶⁹ ὅτι προέδωσα τοὺς φίλους μου. 52. Ὁ Μένων ὅσους ἐνόει⁷⁰ ὅτι ἦσαν ἄδικοι ἐφοβῆτο ὡς καλῶς ὀπλισμένους. 53. Ὀλίγοι ἐσώθησαν⁷¹ ἐξ [ἐκείνων], οἵτινες εἶχον ἀγγελθῆ ὅτι ἔζων. 54. Οἱ Ἀθηναῖοι ἔκαμαν φανερόν ὅτι δὲν ἐπολέμουν δι' ἑαυτοὺς ἀλλ' ὅτι χάριν τῆς κοινῆς ἐλευθερίας προεκινδύνευον. 55. Πρέπει νὰ ἐνοήσης ὅτι ἔγινες καταγέλαστος. 56. Δὲν ἐνόουν⁶⁹ ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἐπλησίαζον⁷². 57. Ἐγὼ εὐχαρίστως ἀκούω τὸν Σωκράτην συνομιλοῦντα. 58. Πρὸς τοὺς ἐχθρούς μεγαλοφρονέστεροι δεικνύονται⁷³ ὅσοι ἂν ἔχουσι συνείδησιν⁷⁴ ὅτι ἔχουσιν ἀσκηθῆ καλῶς εἰς τὰ πολεμικά. 59. Τερπνότατον εἶνε νὰ ἔχη τις συνείδησιν, ὅτι αὐτὸς διόλου δὲν ἔχει σφάλῃ⁷⁵. 60. Τὴν λύπην ἠξέυρει νὰ θεραπεύῃ⁷⁶ ἀγαπῶν⁷⁷ φίλος. 61. Ὁ δίκαιος δὲν ἠξέυρει⁷⁸ νὰ ἀδικῆ. 62. Ἄνθρωπος ὢν γινώριζε νὰ εἶσαι κύριος τῆς ὀργῆς. 63. Ἄν μάθης νὰ ἀρχησαι, θὰ δύνασαι καὶ νὰ ἀρχῆς. 64. Ἐμάνθανεν⁷⁹ ὅτι αὐτοὶ εἶχον μεγάλην δύναμιν πλησίον τοῦ βασιλέως Δαρείου. 65. Ἀκούω ὅτι εἶνέ τινες ἱκανοὶ καὶ νὰ λέγωσι καὶ νὰ πράττωσι τὰ πρέποντα⁸⁰. 66. Ἦρχετο ἀγγελία⁸¹ ὅτι ὁ βασιλεὺς διανοεῖται νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τῶν Ἑλλήνων. 67. Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐμάνθανον⁸² ὅτι ὁ Πausανίας ἐνήργει⁸³ τι εἰς τοὺς Ἑλλώτας. 68. Ὁ Ἀλκιβιάδης συνεβούλευεν αὐτοὺς νὰ βοηθῶσιν ὡς τάχιστα τὴν Μίλητον καὶ νὰ μὴ ἀφήσωσιν αὐτὴν ἐξ ἀδιαφορίας⁸⁴ νὰ ἀποκλεισθῆ διὰ τείχους⁸⁵. 69. Ἐγὼ θὰ προσπαθῆσω⁸⁶, ἂν ὑμεῖς θέλετε νὰ ἀκολουθῆτε⁸⁷, νὰ μὴ ἀφήσω⁸⁴ νὰ γίνῃ τι κακὸν ἐπὶ [τῶν χρόνων] ἡμῶν.

Θέμα 69.

(Συντακτ. § 276 — 281).

Ἀπό τὸν

- + 1. Ἐπειδὴ ἡ πόλις τῶν Κορινθίων ἦτο ἐκτισμένη ἐπὶ τοῦ ἰσθμοῦ, πάντοτε ἦτο ἐμπορικός λιμὴν¹. 2. Ἡ ἐπιστροφή² τῶν Ἑλλήνων ἐκ τοῦ Ἰλίου, ἐπειδὴ ἔγινε μετὰ πολὺν χρόνον³, πολλὰς μεταβολὰς ἐπήνεγκεν⁴. 3. Ἀφ' οὗ ὁ Ἰππίας ἤρξε⁵ τῶν Ἀθηναίων ὡς τύραννος [ἐπὶ τρία] ἔτη καὶ ἐπαύθη κατὰ τὸ τέταρτον ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τῶν Ἀλκμεωνιδῶν, οἵτινες ἦσαν ἐξόριστοι⁶, ἀπήρχετο⁷ διὰ συνθήκης εἰς τὸ Σίγειον. 4. Ἄν καὶ γνωρίζει⁸ ὁ ἄνθρωπος τὰ κακὰ ὅτι εἶνε κακὰ, ὅμως κάμνει αὐτὰ· ἐὰν λοιπὸν ἐρωτήσῃ τις ἡμᾶς διὰ τί; θὰ εἴπωμεν, διότι νικάται⁹ ὑπὸ τῆς ἡδονῆς. 5. Ἐὰν ἐξετάζῃς¹⁰ τὰς ἀρετάς, θὰ εὔρησθαι ὅτι ὅλαι διὰ τῆς μαθήσεως καὶ μελέτης αὐξάνονται. 6. Ὅλα τὰ ζῶα ἠξεύρουσι νὰ προφυλάττωνται ἀφ' ὅσων πρὸ πάντων πρέπει, καὶ μάλιστα ἐν ᾧ εἰς κανενὸς διδασκάλου [τὸν οἶκον] δὲν ἐσύχνασαν¹¹. 7. Γελῶς εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος γίνεται, ὅταν λέγητε, ὅτι ὁ ἄνθρωπος πολλακις ἐν ᾧ γνωρίζει τὰ κακὰ ὅτι εἶνε κακὰ, ὅμως κάμνει αὐτὰ, ἐν ᾧ ἦτο δυνατὸν¹² νὰ μὴ κάμνη, ἐπειδὴ ὑπὸ τῶν ἡδονῶν παρασύρεται¹³ καὶ ἐκπλήττεται. 8. Πῶς τις καλλίτερον καὶ εὐσεβέστερον ἤθελε τιμᾶ τούς θεοὺς παρὰ ὡς αὐτοὶ διατάττουσιν¹⁴ ἐὰν ἤθελε κάμνη¹⁵; 9. Ὁ Σωκράτης ἀγαθὰ καὶ λέγων καὶ ὁ ἴδιος πράττων ἔκαμνε¹⁶ τούς μαθητάς¹⁷ εὐσεβεστέρους καὶ σωφρονεστέρους. 10. Ἡ γεωργία τοὺς μετ' ἐπιμελείας καλλιεργοῦντας τὴν γῆν¹⁸ κάμνει ἄνδρας¹⁹, ἐπειδὴ σηκώνει αὐτοὺς πρῶτ' καὶ ἀναγκάζει νὰ πορεύωνται ταχέως²⁰. 11. Ἐὰν εὐεργετήτε τοὺς φίλους, καὶ τοὺς ἐχθροὺς θὰ δυναθῆτε νὰ τιμωρῆτε²¹. 12. Καὶ ὅτε ἤμην παῖς, ὅσα [μεταξὺ] τῶν παίδων νομίζονται καλὰ νομίζω ὅτι ἔχω καρπωθῆ, καὶ ἀφ' οὗ ἐγενόμην ἔφηθος²² τὰ [μεταξὺ] τῶν νεκνίσκων, καὶ ὅτε ἐγενόμην τέλειος ἀνὴρ, τὰ μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν. 13. Οἱ βάρβαροι ἰππεῖς ἐν ᾧ ἔφρουγον, συγχρόνως²³ ἐπλήγωνον²⁴ ῥίπτοντες τόξα²⁵ εἰς τὰ ὀπισθεν ἀπὸ τῶν ἵππων. 14. Ὁ Κτησιφῶν ὑπερπηδήσας τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν ὑπευθύνων ἔχει προτείνῃ²⁶ νὰ στεφανώσῃ ὁ δῆμος

τὸν Δημοσθένην, ἐν ᾧ ἐν τῷ μεταξύ ἦτο ἄρχων. 15. Ἐλθόντες 27
 εὐθύς ἐβλέπομεν καὶ ἠκούομεν. 16. Τοὺς ὠραίους εὐθύς ὅταν ἴω-
 μεν, εὐνοϊκῶς διακτιθέμεθα 28. 17. Ἐπελθοῦσα 29 ἡ νόσος τότε 30
 πλέον πολὺ ἐστενοχώρησε 31 τοὺς Ἀθηναίους. 18. Πρόσεχε 32, μὴ
 τῶρα ἀφ' οὗ φύγωμεν, ὕστερον ἔπειτα συλληφθῶμεν 33. 19. Ὅπερ
 ἠρχόμην 34 τῶρα νὰ εἶπω, ἡ ἀπληστίαι προετοιμαζέει 35 νὰ ζητή-
 σωμεν 36 τυραννίδα. 20. ὦ! τρισαθλιος 37 εἶνε [ἐκεῖνος], ὅστις ἐν ᾧ
 εἶνε πτωχὸς νυμφεύεται 38. 21. Δὲν ἔχω ἔλθῃ διὰ νὰ σε φονεύσω
 ἀλλὰ διὰ νὰ συνομιλήσωμεν 39. 22. Σὲ συνέλαβον οὐχὶ διὰ νὰ σε
 ἀπολύσω, ἀλλὰ διὰ νὰ σε φονεύσω. 23. Ἐρώτα ὁ, τι θέλεις, καθ'
 ὅσον ἐγὼ θὰ εἶπω τὴν ἀλήθειαν. 24. Αἱ συμφοραὶ καὶ ὀλίγος 40 ἂν
 εἶνε ὁ βίος κάμνουσι νὰ φαίνηται 41 ὅτι εἶνε μακρὸς. 25. Εἰς τὴν
 γυναῖκα νὰ μὴ πειθῆσαι, μηδὲ ἂν ἀκούῃς τὴν ἀλήθειαν. 26. Καὶ
 ἀποθνήσκουσα ὅμως εἶχε πολλὴν πρόνοιαν νὰ πείσῃ εὐσχήμως.
 27. Ἀφ' οὗ τοῦτο ὑπάρχει, πρέπει νὰ εἶπωμεν 42 τὰ κατόπιν 43
 τούτων. 28. Δὲν πρέπει νὰ ἀθυμῆς, διότι δὲν εἶνε εὐτακτοὶ οἱ Ἀθη-
 ναῖοι. 29. Ἐπειδὴ ὀλοκλήρος ἡ πόλις κατὰ τοὺς πολεμικοὺς κιν-
 δύνους παραδίδεται 44 εἰς τὸν στρατηγόν, ἐπόμενον 45 εἶνε ὅτι καὶ
 τὰ καλὰ μεγάλα γίνονται, ἂν αὐτὸς ἐπιτυγχάνῃ 46, καὶ τὰ κακὰ,
 ἂν ἀποτυγχάνῃ 47. 30. Ἄν οἱ νόμοι καταργηθῶσι 48 καὶ δοθῇ εἰς
 ἕκαστον ἐξουσία νὰ κάμῃ ὁ, τι θέλει, οὐχὶ μόνον ἡ πολιτεία κατα-
 στρέφεται 49, ἀλλὰ καὶ ὁ βίος ἡμῶν οὐδόλως ἤθελε διαφέρῃ τοῦ
 τῶν θηρίων. 31. Ὅταν τὰ σώματα ἐκθλύνωνται καὶ αἱ ψυχαὶ
 γίνονται πολὺ ἀδυνατώτεροι 50. 32. Ἄν καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες
 ἐστράτευσαν 51 ἐναντίον τῆς χώρας τῶν Ἀθηναίων καὶ ἐδενδροτό-
 μησαν 52 αὐτὴν καὶ ἀναξίαν εὐγνωμοσύνην 53 εἰς τὴν πόλιν ἐπλή-
 ρωσαν 54, οἱ Ἀθηναῖοι νικῆσαντες αὐτοὺς εἰς ναυμαχίαν καὶ συλ]-
 λαβόντες τοὺς ἡγεμόνας αὐτῶν ἐφείσθησαν καὶ ἔδωσαν ὀπίσω 55 καὶ
 ἔκαμαν εἰρήνην. 33. Οἱ Θηβαῖοι εὐκόλως 56 εἰσῆλθον εἰς τὰς Πλα-
 ταιάς, ἐπειδὴ δὲν εἶχε προτοποθετηθῆ 57 φρουρά 58. 34. Χωρὶς νὰ
 θέλῃ ὁ θεός, τίποτε δὲν δύναται νὰ γίνῃ. 35. Διέκρινεν 59 ὁ Κῦρος
 τὴν αἰδῶ καὶ τὴν σωφροσύνην ὡς ἐξῆς 60, διότι οἱ μὲν ἐντρεπόμενοι
 ἀποφεύγουσι 61 τὰ εἰς τὸ φανερὸν αἰσχρὰ, οἱ δὲ σώφρονες καὶ τὰ
 εἰς τὸ ἀφανές. 36. Ἐν ᾧ δυνάμεθα νὰ ζῶμεν οὐχὶ κελῶς, προτι-

μῶμεν⁶² μᾶλλον νὰ ἀποθνήσκωμεν⁶³ καλῶς. 37. Οἱ Ἀθηναῖοι μετενόουν⁶⁴ διότι μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ, ἐν ᾧ ἐπαρυσιάσθη εὐκαιρία⁶⁵, δὲν ἐσυνθηκολόγησαν. 38. Ὁ Κῦρος, καθὼς ἔφθασεν⁶⁶ εἰς τοὺς Μήδους, κατὰ συναίνεσιν⁶⁷ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός, λαμβάνει⁶⁸ γυναῖκα τὴν θυγατέρα τοῦ Κυαξάρου. 39. Ἄς μὴ ἔλθῃ εἰς τὸν νοῦν⁶⁹ τινος ὅτι ὄθῃεν ἐν τῇ ξένη χωρὶς νὰ ἀρμύζῃ⁷⁰ τόσον μέγαν κίνδυνον ἀναλαμβάνομεν⁷¹. 40. Οἱ Κορίνθιοι ἠδίκουν διότι δὲν ἐδέχοντο τὰς συνθήκας τῶν Ἀθηναίων, ἐνῶ εἶχε λεχθῆ πᾶν ὅ,τι ψηφίσωσιν οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν συμμάχων νὰ ἔχῃ κύρος⁷². 41. Ἄφ' οὗ ἀπεφασίσθησαν⁷³ ταῦτα καὶ ἐτελείωσαν,⁷⁴ τὰ στρατεύματα ἀπῆλθον. 42. Ὅλοι λέγουσιν ὅτι ἡ κόπρος εἶνε ἄριστον πρὸς γεωργίαν· ἀλλ' ὅμως ἐν ᾧ εἶνε εὐκόλον νὰ κάμνωσι πολλήν, δὲν φροντίζουσι⁷⁵ νὰ συναθροίζωσιν. 43. Ὁ Ἀρχέλαιος ἀφ' οὗ προσεκάλεσε⁷⁶ τὸν θεῖόν του, ἀφ' οὗ ἐξένισε καὶ ἐμέθυσε καλὰ⁷⁷, ἀφ' οὗ ἔρριψεν⁷⁸ ἐντὸς ἀμάξης διὰ νυκτός, ἐξαγαγὼν ἔσφαξε⁷⁹ καὶ ἐξῆφάνισεν. 44. Θυσιάσαντες ἐπειδὴ αἱ θυσίαι⁸⁰ ὑπῆρξαν καλαί⁸¹, ἀφ' οὗ ἐγευματίσαν⁸², παρατάξαντες⁸³ τοὺς λόγους ὀρθίους ἐπορεύοντο ἔχοντες τοὺς τοξότας μεταξὺ τῶν λόγων. 45. Ἐχω ἀκούσῃ ὅτι δὲν εἶνε ἀνάγκη ὁ μέλλων νὰ γίνῃ ῥήτωρ νὰ μανθάνῃ τὰ πραγματικῶς⁸⁴ δίκαια, ἀλλ' ὅσα ἂν φανῶσι καλὰ εἰς τὸ πλῆθος. 46. Οὗτοι εἶνε ἐξ ἐκείνων, οἵτινες εὐκόλως θὰ ἐφάνουσιν⁸⁵ καὶ θὰ ἔκαμνον νὰ ἀναζῶσιν⁸⁶, εἰὰν ἠδύναντο. 47. Ἐσκέπτετο⁸⁷ ποῖον ἐκ τῶν δύο ἦτο προτιμότερον⁸⁸ νὰ φέρῃ ὀπίσω⁸⁹ καὶ [ἐκείνους] οἵτινες εἶχον διαβῆ, ἢ νὰ διαβιβάζῃ καὶ τοὺς ὀπλίτας, διότι κατὰ τὴν γνώμην του ἠδύνατο νὰ κυριευθῆ⁹⁰ τὸ χωρίον.

Ἐπὶ τῶν ῥηματικῶν ἐπιθέτων.

Θέμα 70.

(Συντακτ. § 283—287).

1. Εἰς μὲν τοὺς [δικαιώματι] καταγωγῆς¹ πολίτας ἀρκετὸν² εἶνε νὰ ἐκτελῶσι τὰς λειτουργίας³, καθὼς οἱ νόμοι διατάττουσιν⁴, οἱ δὲ πεπονημένοι⁵ οὕτω πρέπει νὰ φαίνωνται ὅτι ἐκτελοῦσι τὰς

λειτουργίας³ ὡς ἀποδίδοντες χάριν. 2. Ὁ ἄνθρωπος βλέπων ὅσα εἶνε δυνατὰ νὰ βλέπωνται⁵ καὶ ἀκούων ὅσα εἶνε δυνατὰ νὰ ἀκούωνται⁵ μανθάνει. 3. Ἡ μὴ κάμνε τὸ ἄξιον νὰ κρύπτηται⁵, ἢ μόνος κάμνε. 4. Ὅσα μὲν ὁ νοῦς καὶ ἡ διάνοια ἤθελε κάμνη, ταῦτα εἶνε τὰ ἄξια ἐπαίνου⁵, ὅσα δὲ οὐχί, εἶνε ἄξια ψόγου. 5. Ὅσα μὲν εἶνε δυνατὰ νὰ διδαχθῶσι⁵ μανθάνω, ὅσα δὲ εἶνε δυνατὰ νὰ εὐρεθῶσι ζητῶ, ὅσα δὲ εἶνε δυνατὰ [νὰ ἐπιτύχω] δι' εὐχῆς⁵, ἐζήτησα⁶ παρὰ τῶν θεῶν. 6. Ὁ ἐκ]παιδευόμενος διὰ νὰ ἀρχῆ πρέπει νὰ συνηθίζῃ⁷ νὰ προτιμᾷ⁸ νὰ πράττῃ τὸ κατεπεῖγον, ἵνα μὴ αἰ [ὑποθέσεις⁹] τῆς πόλεως μένωσιν¹⁰ ἀνενέργητοι¹¹ κατὰ τὴν ἐκείνου ἀρχήν. 7. Συνήθως¹² αἱ πόλεις, εἰς ἃς πρὸ πάντων ἠθέλειν ἔλθῃ ἀνέλπιστος¹³ εὐτυχία, τρέπονται εἰς ἑпарσι¹⁴. 8. Ἐκυρίευσεν¹⁵ τὴν πόλιν ἐπιπεσῶν, ἐν ᾧ ἦτο ἀφύλακτος καὶ δέν το ἐπερίμενεν⁵. 9. Οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ δέν ἔβλεπον [ὑπάρχοντα] χρήματα ἐν τῷ ταμείῳ¹⁶, δέν εἶχον ἐλπίδα⁵ ὅτι θὰ σωθῶσιν. 10. Κατὰ τὸ θέρος δι' ἔλλειψιν ὕδατος¹⁷ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐκστρατεύωσιν. 11. Ἄρα λοιπὸν οὐδὲ γρῦ νὰ εἶπη τις δυναταί⁵; 12. Ὅσάκις διέβαινον γέφυραν, ἐπειδὴ ἕκαστος ἔσπευδε νὰ προλάβῃ¹⁸ πρῶτος, τότε εἰς τοὺς ἐχθροὺς εὐκολον ἦτο νὰ ἐπιτεθῶσιν¹⁹. 13. Πρέπει νὰ ἀσκήσῃ⁵ τὴν ἀρετήν. 14. Πρέπει νὰ ἐπιθυμῶσιν⁵ οἱ ἄνθρωποι τὴν ἀρετήν. 15. Πρέπει ἡ πόλις νὰ ὠφελῆται⁵ ὑπὸ σοῦ. 16. Ὅσα πρέπει ἐντὸς [τῆς οἰκίας] νὰ ἐργάζωνται⁵, εἰς ταῦτα πρέπει ἡ γυνὴ νὰ ἐπιστατῇ καὶ νὰ παραλαμβάνῃ²⁰ τὰ εἰσαγόμενα. 17. Δέν πρέπει νὰ ἀφεθῇ²¹ ἡ Ἑλλάς νὰ καταστρέφῃται²². 18. Πρέπει ἡμεῖς νὰ μιμώμεθα²³ τοὺς ἀγαθοὺς. 19. Πρέπει νὰ προτιμῶμεν τὸν μετὰ καλῆς δόξης²⁴ θάνατον. 20. Δέν πρέπει ὁ ἀνὴρ νὰ εἶνε κατώτερος²⁵ τῆς γυναικὸς. 21. Πρέπει νὰ συνηθίζωμεν⁵ τὰ παιδιὰ νὰ λέγωσι τὴν ἀλήθειαν. 22. Ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ παρασκευάζεται⁵ νὰ μὴ ἔχῃ ἀνάγκην²⁶ νὰ τιμωρῆται²⁷. 23. Πᾶς πολίτης πρέπει νὰ κάμνη ὅσα ἂν διατάτῃ²⁸ ἡ πατρίς. 24. Κατ' οὐδένα τρόπον πρέπει ἐκουσίως²⁹ νὰ ἀδικῶμεν⁵. 25. Πρέπει νὰ ὑπάγωμεν³⁰ εἰς τοὺς ἀγῶνας διὰ νὰ ἴδωμεν³¹. 26. Τὸ θέρος πρέπει νὰ κολυμβῶμεν³² καὶ διὰ νὰ γυμνάζωμεν τὸ σῶμα καὶ διὰ νὰ ὀρσιζώμεθα³³.

Θέματα ἐν συνεχεῖ λόγῳ.

Θέμα 71.

(Ξενοφ. Ἑλλ. 3, 1 — 28).

Ἄφ' οὗ ἀπέθανεν¹ ὁ Κύρος, ἐπειδὴ² ὁ Τισσαφέρνης ἐφάνη³ χρήσιμος⁴ πολὺ εἰς τὸν βασιλέα κατὰ τὸν πρὸς τὸν ἀδελφόν του πόλεμον, ἐστάλη κάτω⁵ ὡς σατράπης τῶν χωρῶν, ὧν πρότερον καὶ αὐτὸς ἦρχε καὶ ὅσων ὁ Κύρος. Ἐπειδὴ δὲ εἶχε τὴν ἀξίωσιν νὰ ἄρχῃ καὶ τῶν Ἴωνικῶν πόλεων, αὐταὶ δὲ ἀφ' ἐνός μὲν ἤθελον νὰ εἶνε ἐλεύθεροι, ἀφ' ἐτέρου δὲ ἐφοβοῦντο τὸν Τισσαφέρνην, διότι εἶχον προτιμήσῃ⁶ τὸν Κύρον, ὅτε ἐζῆ, ἔστειλαν εἰς τὴν Λακεδαίμονα πρέσβεις καὶ παρεκάλουν⁷ τοὺς Λακεδαιμονίους νὰ μὴ ἀφήσωσιν⁸ αὐτοὺς εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ Τισσαφέρνου, ἀλλὰ νὰ φροντίσωσιν ὡς προστάται ὅλης τῆς Ἑλλάδος, ὅπως μὴ λεηλατῆται⁹ ἡ χώρα αὐτῶν καὶ εἶνε ἐλεύθεροι. Οἱ Λακεδαιμόνιοι λοιπὸν ἔστειλαν ὡς ἀρμοστήν τὸν Θίβρωνα μετὰ πέντε χιλιάδων στρατιωτῶν καὶ τριχοσίων ἰππέων, οὓς ἔδωκεν¹⁰ οἱ Ἀθηναῖοι. Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Ἀτίαν συνήθροισε¹¹ καὶ ἄλλον στρατὸν ἐκ τῶν ἐλληνικῶν πόλεων, αἵτινες προθύμως ἐδίδον¹⁰, διότι Λακεδαιμόνιος διέταττεν¹². Ἀλλὰ καὶ τοσοῦτον στρατὸν ἔχων ὁ Θίβρων δὲν κατέβαινεν εἰς τὴν πεδιάδα, ἐπειδὴ ἐφοβεῖτο τὸ ἰππικόν, ἠρκεῖτο¹³ δὲ νὰ διαφυλάττῃ τὴν χώραν ἀλεηλάτητον. Ὅτε δὲ ἠνώθησαν¹⁴ μετ' αὐτοῦ καὶ οἱ μετὰ Κύρου ἐκ]στρατεύσαντες, τότε¹⁵ πλέον¹⁶ κατέβηκεν εἰς τὴν πεδιάδα καὶ οὐ μόνον ἀντετάττετο πρὸς τὸν Τισσαφέρνην, ἀλλὰ καὶ πόλεις τινὰς προσέλαβεν ἄλλας μὲν ἐκουσίως¹⁷ προσελθούσας¹⁸, τινὰς δὲ καὶ κυριεύσας¹⁹, τὴν δὲ Λάρισαν μὴ δυνάμενος νὰ κυριεύσῃ διὰ πολιορκίας²⁰ ἔσκαψεν ὑπόνομον ἐν εἴδει φρέατος²¹, διὰ νὰ ἀφαιρέσῃ²² τὸ ὕδωρ αὐτῶν· ἐπειδὴ δὲ ποιοῦντες ἐκόρομας²³ οἱ ἐντὸς τοῦ τείχους ἔρριπτον εἰς τὸ ὄρυγμα ξύλα καὶ λίθους, ἔστησεν ἐπὶ τῆς ὑπονόμου ξυλίνην χελώνην, ἀλλὰ καὶ ταύτην ἐξελθόντες οἱ Λαρισαῖοι κατέκαυσαν.

Ὅτε δὲ ἠτοιμάζετο²⁴ κατὰ διαταγὴν²⁵ τῶν ἐφόρων νὰ ἐκ]στρατεύσῃ κατὰ τῆς Καρίας, ἦλθεν εἰς τὸ στράτευμα ὡς ἀρχηγός²⁶ ὁ

Δερκυλίδας, ὅστις διότι ἦτο πολὺ στρατηγηματικὸς²⁷ ἐπωνομά-
 ζετο Σίσυφος. Ἄφ' οὗ παρέλαβε τὸ στράτευμα ὁ Δερκυλίδας,
 ἐννοήσας ὅτι ὁ Τισσαφέρνης καὶ ὁ Φαρναβάζος ὑπόπτεον ἀλλή-
 λους, συνεννοηθεὶς²⁸ μετὰ τοῦ Τισσαφέρνου εἰσέβαλεν εἰς τὴν
 χώραν τοῦ Φαρναβάζου, πρὸς ὃν ἦτο ἐχθρὸς, διότι διαβληθεὶς
 ὑπ' αὐτοῦ, ὅτε ἐπὶ Λυσάνδρου ἦτο ἀρμοστής ἐν Ἀβύδῳ, ἐστάθη
 κρατῶν²⁹ τὴν ἀσπίδα, ὅπερ θεωρεῖται³⁰ ὡς κηλὶς εἰς τοὺς σπου-
 δαίους ἐκ τῶν Λακεδαιμονίων. Ἐὐθις δὲ ἐφάνη³¹ πόσῳ διέφερε τοῦ
 Θίβρωνος, διότι ἐνῶ ἐκεῖνος ἐπέτρεπεν³² εἰς τοὺς στρατιώτας νὰ
 διαρπάζωσι τὴν χώραν τῶν συμμάχων, οἱ δὲ καὶ ἐτιμωρήθη³³
 οἱ ἐξορίας³⁴, οὗτος ἔφερε³⁵ τὸ στράτευμα διὰ τῆς φιλικῆς³⁶
 χώρας μέχρι τῆς Αἰολίδος τοῦ Φαρναβάζου χωρὶς οὐδεμίαν βλά-
 θην νὰ κάμῃ³⁷ εἰς τοὺς συμμάχους. Ἡ δὲ Αἰολὶς ἀνήκε³⁸ μὲν
 τῷ Φαρναβάζῳ, ἦτο δὲ σατράπης ἕως ὅτου ἔζη Ζήνις ὁ Δαρδαν-
 νεύς. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον³⁹ τούτου, ἐπειδὴ ἡ σύζυγος τοῦ Ζή-
 νιος Μανία ὀνομαζομένη ἔμαθεν⁴⁰, ὅτι ὁ Φαρναβάζος ἠτοιμά-
 ζετο⁴¹ νὰ διορίσῃ⁴² ἄλλον σατράπην, λαβοῦσα δῶρα πολλὰ
 καὶ οἱ αὐτὸν τὸν Φαρναβάζον καὶ διὰ τοὺς παρ' αὐτῷ ἰσχύον-
 τας⁴³, ἔρχεται⁴⁴ πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει· ὦ Φαρναβάζε, σοὶ
 ὑπόσχομαι⁴⁵ νὰ σε ὑπηρετῶ, ὡς ὁ ἀνὴρ μου, καὶ νὰ σοὶ πλη-
 ρῶνῃ⁴⁶ τοὺς φόρους, οὓς καὶ ἐκεῖνος ἐπλήρωνεν, ἂν διορίσης⁴² ἐμὲ
 νὰ σατραπεύω καὶ οὐχὶ ἄλλον· ἂν δὲ ἴδῃς⁴⁷ ὅτι δὲν διοικῶ καλῶς,
 ἀπὸ σοῦ ἐξαρτᾶται⁴⁸ νὰ μου ἀφαιρέσης⁴⁹ τὴν σατραπείαν⁵⁰ καὶ
 νὰ δώσης αὐτὴν εἰς ἄλλον. Ἦρσαν ταῦτα εἰς τὸν Φαρναβάζον
 καὶ διώρισεν⁴² αὐτὴν νὰ σατραπεύῃ. Αὕτη δὲ ἐπειδὴ καὶ τοὺς
 φόρους ἐπλήρωνε⁴⁶ τακτικῶς⁵¹ καὶ τὸν Φαρναβάζον, ὡσάκις
 ἦρχετο⁵² εἰς τὴν χώραν αὐτῆς, περιποιεῖτο⁵³ καὶ ὑπεδέχετο κάλ-
 λιστα, καὶ δῶρα εἰς αὐτὸν πάντοτε, ὡσάκις ἐπορεύετο⁵⁴, ἔφερε⁵⁵
 καὶ τὴν χώραν διεφύλαττε καὶ πόλεις τινὰς παραθαλασσίους προσ-
 ἔθηκε⁵⁶ κυριεύσασα⁵⁷ διὰ μισθοφόρων Ἑλλήνων καὶ συνεξοστρά-
 τευε μετὰ τοῦ Φαρναβάζου, ὡσάκις εἰσέβαλεν εἰς τὴν χώραν τῶν
 Μυσῶν ἢ Πισιδῶν, ἐτιμᾶτο ὑπὸ τοῦ Φαρναβάζου καὶ ἐνίοτε⁵⁸
 ὡς σύμβουλος αὐτοῦ προσεκαλεῖτο⁵⁹. Ταύτην δὲ, ὅτε ἦτο⁶⁰ πλέον
 τῶν τεσσαράκοντα ἐτῶν, Μειδίας ὁ γαμβρὸς αὐτῆς εἰς τὴν θυγα-

τέρα⁶¹, θέλων νὰ εἶνε αὐτὸς σατράπης, ἀπέπνιξεν, ἐφόνευσε⁶² δὲ καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς, ὅστις ὡς λέγεται ἦτο ὠραιότατος⁶³ τὴν μορφὴν. Ἀφ' οὗ δὲ ταῦτα ἔπραξε, κατέλαθε⁶⁴ τὰς ὀχυράς πόλεις Γέργιθα καὶ Σκῆψιν, ὅπου⁶⁵ ἡ Μανία εἶχε τὰ χρήματα, καὶ προσεπάθησε⁶⁶ διὰ δῶρων τὰ ὅποια ἔστειλε νὰ πείσῃ τὸν Φαρνάβαζον, ἵνα ἀφήσῃ⁶⁷ αὐτὸν ὡς σατράπην⁶⁸ τῶν χωρῶν ὧν ἦρχεν ἡ Μανία. Ἐν ᾧ δὲ ὁ Φαρνάβαζος ἠτοιμαζέτο⁶⁹ νὰ τιμωρήσῃ⁷⁰ [αὐτὸν διὰ τὸν θάνατον] τῆς Μανίας, ἔρχεται⁷¹ ὁ Δερκυλίδας, ὅστις ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐγένετο κύριος⁷² τῶν παραθαλασσίων πόλεων, αἵτινες ἐκουσίως⁷³ προσῆλθον⁷⁴ πρὸς δὲ πᾶς Αἰολικὰς πόλεις πέμπων ὑπέσχετο ἐλευθερίαν καὶ ἐζήτει⁷⁵ νὰ δέχωνται αὐτὸν εἰς τὰς πόλεις καὶ νὰ γίνωσι σύμμαχοι. Καὶ τινες μὲν τούτων ἐπέθοντο. Ἐπιθυμῶν⁷⁶ δὲ νὰ γίνῃ κύριος⁷⁷ ὅλων τῶν Αἰολικῶν πόλεων, πρὶν ὁ Φαρνάβαζος ἔλθῃ πρὸς βοήθειαν⁷⁸, ἔσπευδε νὰ καταλάβῃ τὸν Κεβρῆνα, πόλιν⁷⁹ ἰσχυρὰν λίαν⁸⁰, ἧς ὁ φρουράρχος⁸¹ ἐπεθύμει νὰ διαφυλάξῃ τὴν πόλιν διὰ τὸν Φαρνάβαζον, ἐπειδὴ ἠλπίζεν ὅτι ἤθελε τιμηθῆ ὑπ' ἐκείνου. Ἐν ᾧ δὲ ὁ Δερκυλίδας ἠτοιμαζέτο⁸² νὰ προσβάλλῃ τὴν πόλιν, ἔρχονται ἐκ τῆς πόλεως κήρυκες λέγοντες ὅτι ὅσα ἔκαμνεν ὁ φρουράρχος⁸³ δὲν ἤρεσκον αὐτοῖς, αὐτοὶ δὲ ἤθελον νὰ εἶνε μᾶλλον μὲ τοὺς Ἕλληνας παρὰ μὲ τοὺς βαρβάρους. Τὰ αὐτὰ μετ' ὀλίγον ἔλεγε καὶ ἀπεσταλμένος⁸⁴ τις τοῦ φρουράρχου. Ὁ Δερκυλίδας γενόμενος οὕτω κύριος τοῦ Κεβρῆνος καὶ θέσας⁸⁵ φρουρᾶν ἐν αὐτῷ ἐπορεύετο⁸⁶ ἀμέσως κατὰ τῆς Σκῆψεως καὶ Γέργιθος. Ὁ Μειδίης ἐπειδὴ ἐφοβείτο⁸⁷ τοὺς πολίτας, περιέμενε⁸⁸ δὲ τὸν Φαρνάβαζον, ἔστειλεν εἰς τὸν Δερκυλίδαν ἄνδρας λέγων ὅτι ἠδύνατο νὰ ἔλθῃ εἰς διαπραγματεύσεις⁸⁹, εἰάν ἤθελε λάβῃ ὁμήρους· ἀποστείλαντος τοῦ Δερκυλίδαν ὁμήρους, ἕνα ἐξ ἐκάστης πόλεως τῶν συμμαχῶν, ὁ Μειδίης ἐξῆλθε λαθῶν δέκα καὶ ἐλθὼν⁹⁰ πρὸς τὸν Δερκυλίδαν ἠρώτα ἐπὶ τίσιν ὄροις ἤθελε γίνῃ σύμμαχος. Εἰπὼν ὁ Δερκυλίδας ἐπὶ τῷ ὄρω⁹¹ νὰ ἀφήσῃ⁹² τοὺς πολίτας ἐλευθέρους καὶ αὐτονόμους, ἀμέσως ἐβάδιζε⁸⁶ πρὸς τὴν Σκῆψιν, εἰς ἣν ἀφῆκεν⁹³ ὁ Μειδίης νὰ εἰσέλθῃ, ἐπειδὴ ἐνόησεν⁹⁴ ὅτι δὲν ἤθελε δύνασθαι νὰ ἐμποδίσῃ αὐτὸν παρὰ τὴν θέλησιν⁹⁵ τῶν πολιτῶν. Εἰσελθὼν ὁ Δερκυλίδας ἀφ' οὗ ἐθυ-

σίασεν εἰς τὴν Ἀθηναὶν ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως τῶν Σκηψίων, τοὺς μὲν φρουροὺς τοῦ Μειδίου ἐξήγαγε, τὴν δὲ πόλιν παρέδωκεν εἰς τοὺς πολίτας, ἵνα ζῶσιν ἐλεύθεροι ὡς Ἕλληνες. Μετὰ ταῦτα ἐπορεύετο πρὸς τὴν Γέργιθα προπεμπόμενος ὑπὸ τῶν Σκηψίων τιμῆς⁹⁶ ἕνεκα καὶ χαρᾶς⁹⁶ διὰ τὰ πεπραγμένα. Ὅτε ἔφθασαν⁹⁷ εἰς τὰς πύλας ὁ Δερκυλίδας εἶπεν· Εἰπέ⁹⁸, ὦ Μειδίᾳ, νὰ ἀνοίξωσι τὰς πύλας, ἵνα σύ μὲν ὁδηγῆς⁹⁹, ἐγὼ δὲ ἔλθω εἰς τὸν ναὸν καὶ θυσιάσω εἰς τὴν Ἀθηναίαν. Φεβηθεὶς ὁ Μειδίᾳς μὴ συλληφθῆ, διέταξε⁹⁸ νὰ ἀνοίξωσιν. Ἀφ' οὗ δὲ ἀναβὰς εἰς τὴν ἀκρόπολιν μετὰ τοῦ Μειδίου ἐθυσίασε, διέταξε⁹⁸ τοὺς δορυφόρους τοῦ Μειδίου νὰ παραταχθῶσιν¹⁰⁰ ἔμπροσθεν¹⁰¹ τοῦ ἰδικοῦ τοῦ στρατεύματος, ὅπερ εἶχε διατάξῃ νὰ στρατοπεδεύσῃ¹⁰⁰ περὶ τὰ τείχη. Ὁ Μειδίᾳς μὴ γνωρίζων¹⁰² τί νὰ κάμῃ εἶπεν ὅτι ἐπορεύετο ἵνα ἐτοιμάσῃ ξένια, ἀλλ' ὁ Δερκυλίδας ἠμποδίσεν αὐτὸν λέγων ὅτι αὐτὸς θὰ φιλοξενήσῃ¹⁰³ ἐκεῖνον, ἐπειδὴ καὶ εἶχε θυσίασῃ. Ἐν ᾧ δὲ προητοιμάζετο τὸ δεῖπνον, ὁ Δερκυλίδας ἐρωτᾷ, ἀφ' οὗ πᾶσα ἡ περιουσία τοῦ Μειδίου εἶχεν ἀπογραφῆ, εἰς τίνα ἀνήκεν¹⁰⁴ ἡ Μανία καὶ τὰ [πράγματα] τῆς Μανίας. Ἐπειδὴ πάντες ὠμολόγησαν, ὅτι ἀνήκον¹⁰⁴ εἰς τὸν Φαρνάβαζον, ὁ Δερκυλίδας εἶπεν· ἐπειδὴ τώρα ἡμεῖς εἴμεθα κύριοι¹⁰⁵ τῆς χώρας ταύτης, ὁ δὲ Φαρνάβαζος εἶνε ἐχθρὸς¹⁰⁶ ἡμῶν καὶ τὰ τῆς Μανίας εἶνε ἰδικὰ μας. Ἀμέσως¹⁰⁷ δὲ διέταξε¹⁰⁸ νὰ ὁδηγήσωσιν¹⁰⁹ αὐτόν, ὅπου ἔκειντο τὰ [πράγματα] τῆς Μανίας καὶ τοῦ Φαρναβάζου. Ὅτε δὲ ἔφθασεν¹¹⁰ εἰς τὴν κατοικίαν¹¹¹ τῆς Μανίας, προσκαλέσας τοὺς ταμίᾳς διέταξεν⁹⁸, ἀπειλήσας ὅτι ἀμέσως¹⁰⁷ θὰ σφάξῃ¹¹² αὐτούς, ἂν ἀποκρύψωσι τι, νὰ δείξωσι τὴν περιουσίαν τῆς Μανίας. Ἀφ' οὗ εἶδε πάντα καὶ ἔκλεισε καλὰ¹¹³ καὶ ἐσφράγισε¹¹⁴, ἔθηκε φρουράν¹¹⁵, τὸν δὲ Μειδίαν διέταξε⁹⁸ νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Σκηψίν καὶ νὰ κατ|οικῆ ἐν τῇ πεατρικῇ¹¹⁶ οἰκίᾳ.

Θέμα 72.

(Ξενοφ. Ἑλλ. 3, 2, 24 — 31).

Ἅτε ὁ Δερκυλίδας ἦτο¹ ἐν Ἀσίᾳ, οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀπεφάσι-
σαν² νὰ σωφρονίσωσι τοὺς Ἑλλείους, καθ' ὧν ἦσαν ὠργισμένοι,

πρώτον μὲν διότι συνεμάχησαν³ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους καὶ Ἀργεῖους
 καὶ Μαντινεῖς, ἔπειτα δὲ διότι ἠμπόδιζον⁴ αὐτοὺς [νὰ μετέχωσι]
 τοῦ ἵππικοῦ καὶ γυμνικοῦ ἀγῶνος καὶ διότι τὸν Λίχαν, ἄνδρα γέ-
 ροντα, εἰσελθόντα, ἵνα στεφανώσῃ τὸν ἠνίσχον τοῦ ἀρματός του,
 ὅπερ εἶχε παραδώσῃ εἰς τοὺς Θηβαίους καὶ εἶχε νικήσῃ, ἐξεδιώξαν⁵
 μαστιγοῦντες· τελευταῖον δὲ διότι ἠμπόδισαν⁴ τὸν Ἅγιν θέλοντα
 νὰ θυσιάσῃ ἔνεκα⁶ χρησμοῦ⁷ τινος εἰς τὸν Δία καὶ ἠνάγκασαν νὰ
 ἀπέλθῃ χωρὶς νὰ θυσιάσῃ⁸. Στείλαντες⁹ λοιπὸν πρέσβεις εἰς τὴν
 Ἥλιν ἀπήτουν¹⁰ πρὰ τῶν Ἡλείων νὰ ἀφήσωσιν ἐλευθέρως¹¹ τὰς
 πέριξ οὐσας¹² πόλεις· ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἡλεῖοι ἀπεκρίθησαν ὅτι δὲν θά
 κάμωσι ταῦτα, διότι εἶχον κατακτήσῃ¹³ τὰς πόλεις, οἱ ἔφρο-
 ροὶ ἐκήρυξαν¹⁴ ἐκστρατεῖαν. Ἐν ᾧ δὲ ὁ Ἅγις ἦτο ἐν τῇ ἐχ-
 θρικῇ [χώρᾳ] καὶ ἐδενδροτόμει¹⁵ αὐτήν, γίνεται¹⁶ σεισμός, οὗ
 ἔνεκα ὁ μὲν Ἅγις ἐξῆλθε τῆς χώρας, οἱ δὲ Ἡλεῖοι θρασυθέντες¹⁷
 ἔστειλλον πρέσβεις¹⁸ εἰς τὰς πόλεις τὰς διακειμένας¹⁹ οὐσμενῶς
 πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους πρὸς συμμαχίαν· ὅτε δὲ παρήρχετο²⁰ τὸ
 ἔτος, οἱ ἔφροροι ἐκήρυξαν πάλιν ἐκστρατεῖαν²¹ κατὰ τῆς Ἡλίδος καὶ
 συνεξεστράτευσον μετὰ τοῦ Ἅγιδος ὅλοι οἱ σύμμαχοι ἐκτὸς τῶν
 Βοιωτῶν καὶ Κορινθίων. Εἰσβαλὼν δὲ ὁ Ἅγις διὰ τοῦ Αὐλῶνος,
 ἀφ' οὗ προσῆλθον²² πολλοὶ ἀποστατήσαντες ἀπὸ τῶν Ἡλείων εἰς
 αὐτόν, ἦλθεν εἰς τὴν Ὀλυμπίαν καὶ ἐθυσίαζεν εἰς τὸν Δία τὸν
 Ὀλύμπιον. Ἐπειτα δὲ δενδροτομῶν¹⁵ καὶ καίων τὴν χώραν ἐπο-
 ρεῦετο πρὸς τὴν πόλιν· ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἀρκάδες καὶ οἱ Ἀχαιοὶ
 ἤκουον ὅτι πολλὰ λαφυρὰ²³ ὑπῆρχον, ἐκουσίως²⁴ συνεξεστράτευσον
 καὶ μετεῖχον τῆς ἀρπαγῆς. Ὅτε δὲ ὁ στρατὸς ἦτο περὶ τὴν Κυλ-
 λήνην, ὁ Ξενίας, ὅστις λέγεται ὅτι τὰ πρὸς τοῦ πατρὸς [κληρονο-
 μηθέντα] χρήματα²⁵ ἐμέτρησε²⁶ διὰ τοῦ κοιλοῦ²⁷, θέλων δι' αὐ-
 τοῦ νὰ προσέλθῃ²² ἡ πόλις εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους, ἐπιπεσὼν
 μετὰ τῶν φίλων του κατὰ τῶν δημοκρατικῶν ἐφόρευσε²⁸ τινὰς καὶ
 τινὰ, ὅστις ἦτο ὁμοίος πρὸς τὸν Θρασυδαῖον τὸν προστάτην τοῦ
 δήμου, νομίζων²⁹ ὅτι εἶχε φονεύσῃ³⁰ τὸν Θρασυδαῖον, ὅστις ἔτυχε
 νὰ κοιμᾶται³¹ ἀκόμη, ὅπου εἶχε μεθύσῃ³². Ὅτε δὲ οἱ δημο-
 κρατικοὶ³³ ἔμαθον³⁴ ὅτι ὁ Θρασυδαῖος ἔζη, ἡ οἰκία αὐτοῦ πέριξ
 ἐπληρώθη³⁵ ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ, ὡς ὑπὸ τοῦ μελισσίου³⁶ ἡ βασι-

λισσα³⁷ τῶν μελισσῶν. Λαβῶν³⁸ δὲ μεθ' ἑαυτοῦ ὁ Θρασυδαῖος τοὺς δημοκρατικούς³⁹ ἐπιπίπτει κατὰ τῶν περὶ τὸν Ξενίαν καὶ νικήσας αὐτοὺς ἀναγκάζει νὰ καταφύγῃ πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. Ὁ δὲ Ἅγις διαβάς πάλιν τὸν Ἀλφειὸν ἀφίνει φρουρὰν ἐν τῷ Ἐπιταλίῳ πλησίον τοῦ Ἀλφειοῦ καὶ ὡς ἀρμολογῆν τὸν Λύσιππον καὶ ἀπέρχεται εἰς τὴν πατρίδα του⁴⁰. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸ ὑπόλοιπον θέρος καὶ τὸν ἀκόλουθον χειμῶνα ἡ χώρα κατεστρέφετο⁴¹ ὑπὸ τοῦ Λύσιππου καὶ τῶν περὶ αὐτόν, ὁ Θρασυδαῖος στείλας πρέσβεις εἰς τὴν Λακεδαίμονα ἐδέχετο⁴¹ νὰ κρημισθῇ⁴² τὸ τεῖχος τῆς Φέας καὶ τῆς Κυλλήνης καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αἱ τῆς Τριφυλίας καὶ τινες ἄλλαι νὰ ἀφεθῶσιν ἐλεύθεραι πλὴν τῆς Ἠλείου, ἣν εἶχε τὴν ἀξίωσιν⁴² νὰ ἔχῃσιν οἱ Ἠλεῖοι, ἐπειδὴ εἶχον ἀγοράσῃ⁴³ αὐτὴν ἀντὶ τριάκοντα ταλάντων. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀπήτουν⁴³ καὶ ταύτην [νὰ ἀφήσωσιν], ἠναγκάσθησαν νὰ ἀφήσωσιν καὶ αὐτὴν· τῆς προστασίας⁴⁴ ὅμως τοῦ ναοῦ τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς δὲν ἐστέρησαν αὐτοὺς. Ἐπὶ [τοῖς ὅροις] τούτοις ἐγένεν εἰρήνη καὶ συμμαχία μεταξὺ Λακεδαιμονίων καὶ Ἠλείων.

Θέμα 73.

(Ξενοφ. Ἑλλ. 3, 4, 1—25).

Μαθόντες¹ οἱ Λακεδαιμόνιοι ὅτι ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ Τισσαφέρνης κατεσκευάζον² στόλον τριακοσίων νεῶν καὶ φοβούμενοι, μήπως ἐναντίον αὐτῶν παρεσκευάζετο, συνεκάλεσαν³ τοὺς συμμαχοὺς καὶ ἐσκέπτοντο⁴ τί πρέπει νὰ κάμωσιν. Ὁ Λύσανδρος κρίνων⁵ ἐκ τοῦ ὅτι οἱ μετὰ τοῦ Κύρου ἀναβάντες ἐσώθησαν καὶ νομίζων ὅτι οἱ Ἕλληνες καὶ κατὰ θάλασσαν⁶ θὰ ὑπερισχύσωσι⁷ τῶν βαρβάρων πείθει τὸν Ἀγησίλαον νὰ ζητήσῃ⁸ παρὰ τῶν Σπαρτιατῶν, νὰ δώσωσιν εἰς αὐτόν τριάκοντα Σπαρτιατάς, ἕως δύο χιλιάδας νεοδαμῶδεις καὶ ἕως ἑξ ἑκατῶν συμμαχοῦς, ἵνα ἐκ]στρατεύσῃ εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἀφ' οὗ ὁ Ἀγησίλαος ἔλαβε ταῦτα καὶ ἑξ μηνῶν τροφὰς καὶ ἐθυσίαις καὶ τὰς ἄλλας [θυσίας] καὶ ὑπὲρ εὐδοώσεως τῆς ἐκστρατείας⁹ εἰς μὲν τὰς πόλεις παρήγγειλε¹⁰ πόσους ἀνδρας ἐκαστῇ ἐπρεπε νὰ στέλλῃ καὶ ποῦ νὰ εἶνε παρόντες, ἐπορεύθη εἰς τὴν Αὐλίδαν, ἵνα θυσιάσῃ¹¹, ὅπου καὶ ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτε ἔπλεε κατὰ

τῆς Τροίας. Μιθόντες¹ δὲ τοῦτο οἱ Βοιωτάρχαι ἔστειλαν ἰππικὸν καὶ εἶπον καὶ τοῦ λοιποῦ νὰ μὴ θυσιάσῃ καὶ τὰ σφάγια¹² τὰ ὁποῖα εἶχον θυσιάσθῃ διεσκόρπισαν¹³ ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. Οὗτος δὲ ἐπικαλεσθεῖς μάρτυρας¹⁴ τοὺς θεοὺς καὶ ὀργιζόμενος ἀπέπλευσεν εἰς τὴν Γεραιστόν, ὅπου συλλέξας ὅσον ἡδύνατο πλείστον στρατευμα ἤτοιμάζετο¹⁵ νὰ πλεύσῃ εἰς Ἐφεσον. Ὅτε ἔφθασεν¹⁶ ὁ Ἀγησίλαος εἰς τὴν Ἐφεσον, ὁ Τισσαφέρνης ἀποστείλας¹⁷ ἠρώτησεν αὐτὸν τί ἤθελε¹⁸ καὶ ἦλθεν. Νὰ εἶνε, λέγει ὁ Ἀγησίλαος, αἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἑλληνικαὶ πόλεις ἐλεύθεραι¹⁹, ὡς εἶνε καὶ αἱ ἐν τῇ παρ' ἡμῶν Ἑλλάδι. Ἐπειδὴ ὁ Τισσαφέρνης ἐζήτησε²⁰ νὰ γίνωσι σπονδαὶ²¹, μέχρις ὅτου στείλῃ εἰς τὸν βασιλέα περὶ τούτων, ἐγένοντο καὶ ὤμωσαν ὁ μὲν Τισσαφέρνης ὅτι θὰ ἐνεργήσῃ²² ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ἀδόλως, ὁ δὲ Ἀγησίλαος ὅτι δὲν θὰ κάμῃ κανὲν κακὸν²³ εἰς τὴν χώραν ἐκείνου ἐν καιρῷ τῶν σπονδῶν. Ὅσα δ' ὤμως ὠρκίσθη²⁴ ὁ Τισσαφέρνης ἀμέσως παρέβη²⁵, διότι ἀντὶ νὰ ἐνεργῇ²² ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ἐζήτηε²⁶ παρὰ τοῦ βασιλέως νὰ σταλῇ καὶ ἄλλο στρατευμα πλὴν²⁷ ἐκείνου ὃ εἶχεν.

Ἐπειδὴ δὲ, ὅτε ὁ Ἀγησίλαος διέτριβεν ἐν Ἐφέσῳ, τὸν Λύσανδρον ἐτίμων καὶ περιεποιοῦντο²⁸ πάντες, διότι ἐγνώριζον²⁹ αὐτόν, καὶ πάντοτε πολὺς λαὸς³⁰ ἠκολούθει αὐτόν καὶ ἐφαίνετο αὐτὸς μὲν ὅτι ἦτο βασιλεὺς, ὁ δὲ Ἀγησίλαος ἰδιώτης, διὰ τοῦτο καὶ τὸν Ἀγησίλαον ταῦτα ἐξώργισαν³¹ καὶ οἱ ἄλλοι τριάκοντα ὑπὸ φθόνου κατηγόρουν πρὸς τὸν Ἀγησίλαον τὸν Λύσανδρον ὅτι³² παράνομα ἔπραττε, ζῶν³³ μεγαλοπρεπέστερον³⁴ τῆς βασιλείας. Ὅπως δὲ ὁ Ἀγησίλαος δεῖξῃ ὅτι οὐδεμίαν δύναμιν εἶχεν³⁵ ὁ Λύσανδρος, πάντας οὖς παρουσίαζεν³⁶ εἰς αὐτόν ἀπέπεμπε χωρὶς νὰ ἐπιτύχωσι³⁷ τι ἐξ ὧν ἐζήτουν³⁸. Ἐννοήσας³⁹ τοῦτο ὁ Λύσανδρος, ἐπειδὴ δὲν ἡδύνατο νὰ ὑπο]φέρῃ τὴν ἀτιμίαν ταύτην, προσῆλθεν εἰς τὸν Ἀγησίλαον καὶ εἶπεν· ὦ Ἀγησίλαε, ἐγνώριζες⁴⁰ καλὰ λοιπὸν νὰ ταπεινώνης⁴¹ σὺ τοὺς φίλους. Βεβιάως, εἶπε, τοὺς θέλοντας νὰ φαίνωνται ἀνώτεροι⁴² ἐμοῦ· τοὺς δὲ [θέλοντας] νὰ με μεγαλύνωσιν⁴³, ἐὰν δὲν ἤθελον γνωρίζῃ⁴⁰ νὰ ἀντιτιμῶ, ἤθελον ἐντραπῆ⁴⁴. Τότε ὁ Λύσανδρος ὁμολογήσας ὅτι ὅσα ὁ Ἀγησίλαος ἔπραττεν ἦσαν εὐλόγα⁴⁵ ἐζήτησεν⁴⁶ ὡς χάριν νὰ ἀποστείλῃ αὐτόν

κᾶπου, ἵνα μήτε φαίνηται, ὅτι οὐδεμίαν δύναμιν εἶχε⁴⁷ παρ' αὐτῶ, μήτε εἶνε ἐμπόδιον⁴⁸. Ἐγκρίνας⁴⁹ ταῦτα ὁ Ἀγησίλαος ἀπέστειλεν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον· ἐκεῖ ὁ Λύσανδρος μαθὼν⁵⁰ ὅτι ὁ Σπιθριδάτης ἦτο δυσηρεστημένος⁵¹ κατὰ τοῦ Φαρναβάζου κατα]πίθεται αὐτὸν νὰ ἀποστατήσῃ ἔχων τὰ τέκνα του καὶ τὰ χρήματα καὶ περὶ τοὺς διακοσίους ἵππεις. Ὁ Τισσαφέρνης εὐθὺς ὡς κατέβη τὸ στράτευμα, [τὸ ὁποῖον εἶχε ζητήσῃ] παρὰ τοῦ βασιλέως, ἐκήρυξε⁵² πόλεμον κατὰ τοῦ Ἀγησιλάου, εἰάν δὲν ἤθελεν ἀπέλθῃ ἐκ τῆς Ἀσίας. Ἐν ᾧ δὲ καὶ οἱ σύμμαχοι καὶ ἐκ τῶν Λακεδαιμονίων οἱ παρόντες νομίζοντες τὴν δύναμιν τοῦ Ἀγησιλάου κατωτέραν⁵³ τῆς τοῦ βασιλέως ἐλυποῦντο⁵⁴ λίαν⁵⁵, ὁ Ἀγησίλαος μὲ πολὺ⁵⁵ παιδρὸν πρόσωπον διέταξε τοὺς πρέσβεις νὰ εἴπωσιν εἰς τὸν Τισσαφέρνη ὅτι ὤφειλεν εἰς αὐτὸν μεγάλην χάριν, διότι διὰ τῆς ἐπιπορκίας⁵⁶ του ἔκαμε τοὺς θεοὺς συμάχους τῶν Ἑλλήνων, ἐχθροὺς⁵⁷ δὲ πρὸς ἑαυτὸν. Εὐθὺς δὲ διέταξεν⁵⁸ ὁ μὲν στρατὸς νὰ ἐτοιμασθῇ⁵⁹ ὡς δι' ἐκστρατείαν, αἱ δὲ σύμμαχοι πόλεις νὰ παρασκευάσωσι τροφὰς δι' αὐτὸν ἐκστρατεύοντα⁶⁰ κατὰ τῆς Καρίας καὶ νὰ στείλωσιν εἰς Ἐφεσον τοὺς μέλλοντας νὰ συνεκστρατεύσωσι μετ' αὐτοῦ. Πιστεύσας ὁ Τισσαφέρνης ὅτι ὁ Ἀγησίλαος ἐμελλε νὰ ἐπέλθῃ κατὰ τῆς Καρίας, τὸ μὲν πεζικὸν διεβίβασεν ἐκεῖ, τὸ δὲ ἵππικὸν περιέφερον⁶¹ εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Μαιάνδρου, ὅπως καταπατήσῃ τοὺς Ἑλληνας ἐκεῖ δι' αὐτοῦ, πρὶν φθάσωσιν⁶² εἰς τὰ ἀκατάλληλα διὰ τὸ ἵππικὸν μέρη⁶³. Ὁ δὲ Ἀγησίλαος ἀντὶ νὰ ἐπέλθῃ κατὰ τῆς Καρίας εἰσέβαλεν⁶⁴ εἰς τὴν Φρυγίαν, ὅπου καὶ τὰς πρὸς συνάντησιν ἐρχομένας⁶⁵ δυνάμεις ἐλάβανε μεθ' ἑαυτοῦ⁶⁶ καὶ τὰς πόλεις ὑπέτασσε⁶⁷ καὶ λάφυρα⁶⁸ πάμπολλα ἐλάβανεν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἀγησίλαος δὲν εἶχεν ἰκανὸν ἵππικόν, ἀφ' οὗ προεχώρησε μέχρι τοῦ Δασκυλείου, ὅπου γενομένης ἵππομαχίας τινὸς πρὸς τοὺς ἵππεις τοῦ Φαρναβάζου οἱ Ἕλληνες ἵππεις ἐνικήθησαν⁶⁹ ὑπὸ τῶν βαρβάρων, ἀπεφάσισε⁷⁰ νὰ ἐπιστρέψῃ πρὸς τὰ παράλια⁷¹, ἵνα κατασκευάσῃ⁷² ἵππικόν, διότι ἐγνώριζεν⁷³ ὅτι ἐν ὅσῳ δὲν εἶχεν ἵππικόν δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκστρατεύσῃ εἰς πεδινὰ μέρη καὶ θὰ ἠναγκαζέτο νὰ πολεμῇ δραπετεύων. Κατέγραψε⁷⁴ λοιπὸν τοὺς πλουσιωτάτους ἐξ ὅλων τῶν πόλεων εἰς τὸ ἵππικὸν προκηρύξας⁷⁵ ἅμα ὅτι ὅστις ἤθελε παρέχῃ

ἵππων καὶ ὄπλα καὶ ἄνδρα ⁷⁶ δεδοκιμασμένον θά δύνανται ⁷⁷ νὰ μὴ ἐκστρατεύη. Οὕτω δὲ κατώρθωσεν ⁷⁸ ἐν ὀλίγῳ ⁷⁹ [χρόνῳ] νὰ ἀποκτήσῃ ἰππικὸν ἄριστον.

Ὅτε δὲ ἤρχιζε ⁸⁰ τὸ ἔαρ, θέλων νὰ γυμνάσῃ ⁸¹ τὸ στράτευμα, ὅπερ συνήθροισεν ⁸² εἰς τὴν Ἑρετον, ἔθεσε ⁸³ βραβεῖα ⁸⁴ χωριστὰ ⁸⁵ μὲν διὰ τοὺς ὀπλίτας, χωριστὰ διὰ τοὺς ἵππεῖς, χωριστὰ δὲ διὰ τοὺς πελταστάς καὶ τοξότας. Ἐνεκα δὲ τούτου ἔβλεπέ τις τὰ γυμνάσια ὅλα γεμάτα ⁸⁶ ἐκ τῶν γυμναζομένων, τὸν δὲ ἱππόδρομον ἐκ τῶν ἀσκουμένων εἰς τὴν ἵππασίαν ⁸⁷, τοὺς δὲ ἀκοντιστάς καὶ τοὺς τοξότας μελετῶντας. Καὶ ἡ πόλις δὲ ὅλη ἦτο ἀξία θέας· διότι καὶ ἡ ἀγορὰ ἦτο γεμάτη ⁸⁶ ἵππων καὶ ὄπλων παντὸς εἶδους καὶ πάντες, σιδηρουργοὶ καὶ τέκτονες καὶ σκυτοτόμοι καὶ ζωγράφοι, ὄπλα πολεμικὰ κατασκεύαζον, ὥστε ἡ πόλις ὠμοιάζε ⁸⁸ πρὸς ἐργαστήριον πολέμου. Ὅ,τι δὲ πρὸ πάντων ἄξιον ἦτο ἐπαίνου εἶνε τὸ ἐξῆς· ὁσάκις ⁸⁹ ὁ Ἀγησίλαος καὶ οἱ ἄλλοι στρατιῶται ἐπέστρεφον ⁹⁰ ἀπὸ τῶν γυμνασίων ἐστεφανωμένοι, τοὺς στεφάνους ἀνέθετον εἰς τὴν Ἀρτεμιν· διότι ὅπου οἱ ἄνδρες τοὺς μὲν θεοὺς σέβονται, γυμνάζονται ⁹¹ δὲ εἰς τὰ πολεμικὰ καὶ ἔχουσι πειθαρχίαν ⁹², ἐκεῖ ὅλα εἶνε πλήρη ἐλπίδων ἀγαθῶν. Ὅπως δ' ἐμπνεύσῃ ⁹³ εἰς τοὺς στρατιώτας του καταφρόνησιν ⁹⁴ πρὸς τοὺς ἐχθρούς, διέταξεν οἱ ὑπὸ τῶν ληστῶν συλλαμβανόμενοι βάρβαροι νὰ πωλῶνται γυμνοί. Βλέποντες δὲ οἱ στρατιῶται σώματα λευκὰ καὶ μαλθακὰ καὶ μὴ ἀντέχοντα εἰς τοὺς κόπους ⁹⁵ ἐλάμβανον θάρρος ⁹⁶, διότι ἐνόμιζον ὅτι ὁ πόλεμος δὲν θά εἶνε διάφορος παρὰ ἐὰν ἦθελεν εἶνε ἀνάγκη ⁹⁷ νὰ μάχωνται πρὸς γυναῖκας.

Παρελθόντος ⁹⁸ τοῦ ἔτους ὁ Ἀγησίλαος ἐκήρυξεν ⁹⁹ ὅτι θά ἐκστρατεύσῃ εἰς τὴν Λυδίαν· ὁ Τισσαφέρνης ὅμως νομίσας ὅτι ταῦτα ἔλεγε διὰ νὰ ἐξαπατήσῃ αὐτὸν καὶ ὅτι ἐμελλε νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν Καρίαν, τὸ μὲν πεζικὸν ὡς καὶ πρότερον διεβίβασεν εἰς τὴν Καρίαν, τὸ δὲ ἰππικὸν ἐτοποθέτησεν ¹⁰⁰ εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Μαιάνδρου. Τούτου ἔνεκα ὁ Ἀγησίλαος ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας πορευόμενος οὕτε ἐχθρὸν συνήντησε ¹⁰¹ καὶ τροφὰς πολλὰς διὰ τὸν στρατὸν εἶχε. Τὴν τετάρτην δὲ ἡμέραν ἦλθε τὸ ἰππικὸν τῶν ἐχθρῶν. Γνωρίζων ὁ Ἀγησίλαος, ὅτι τὸ πεζικὸν τῶν ἐχθρῶν δὲν εἶχεν

ἔλθη ἀκόμη, συνάπτει μάχην πρὸς τὸ ἰππικὸν τῶν ἐχθρῶν καὶ νικήσας κυριεύει¹⁰¹ τὸ στρατόπεδον αὐτῶν, ἐν ᾧ εὔρε καὶ ἄλλα πολλὰ πράγματα καὶ πλέον τῶν ἐβδομήκοντα ταλάντων. Ἐπειδὴ, ὅτε αὕτη ἡ μάχη ἐγένετο, ὁ Τισσαφέρνης ἔτυχε νὰ εἶνε ἐν Σάρδεσιν, ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄλλοι Πέρσαι ἐνόμισαν ὅτι εἶχον προδοθῆ ὑπ' αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ὁ βασιλεὺς στείλας¹⁰² τὸν Τιθράυστην ἀποκόπτει¹⁰³ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

Θέμα 74.

(Ξενοφ. Ἑλλ. 4, 15 — 41).

Ἐλθὼν¹ ὅτε ἤρχιζε τὸ φθινόπωρον² ὁ Ἀγησίλαος εἰς τὴν Φρυγίαν τοῦ Φαρναβάζου, τὸ μὲν ὅπως εὐχριστήσῃ³ τὸν Τιθράυστην, τὸ δὲ ὅπως τιμωρήσῃ⁴ τὸν Φαρναβάζον χάριν τοῦ Σπιθριδάτου τὴν μὲν χώραν ἔκαie καὶ ἐλεηλάτει⁵, τὰς δὲ πόλεις ἄλλας μὲν διὰ τῆς βίας, ἄλλας δὲ ἐκουσίως⁶ προσελάμβανεν. Ἀφ' οὗ δὲ κατὰ συμβουλήν⁷ τοῦ Σπιθριδάτου ἐλθὼν εἰς τὴν Παφλαγονίαν, συνεμάχησε μετὰ τοῦ βασιλέως αὐτῆς Ὀτυος, ἀπῆλθεν, ἵνα διέλθῃ τὸν χειμῶνα⁸ εἰς τὸ Δασκυλίον, ὅπου καὶ τὰ ἀνάκτορα⁹ ἦσαν τοῦ Φαρναβάζου, καὶ χωρὶς¹⁰ πολλὰ καὶ μεγάλα ἔχοντα ἀφθότους τροφάς¹¹ καὶ πτηνὰ ἀφθονα καὶ θηρία πρὸς κυνήγιον¹² ἄλλα μὲν ἐντὸς κήπων¹³ περικεκλεισμένα¹⁴, ἄλλα δὲ εἰς τόπους ἀνοικτούς¹⁵. ἔρρεε δὲ πλησίον¹⁶ καὶ ποταμὸς πλήρης παντὸς εἶδους¹⁷ ἰχθύων. Ἐνταῦθα ὁ Σπιθριδάτης μετὰ τῶν Παφλαγόνων, ἐπειδὴ ὁ Ἡριπίδας ἀφῆρσεν ἀπ' αὐτῶν τὰ λάφυρα, ἅτινα ἔλαθον, ὅτε ἐκυρίευσαν¹⁸ τὸ στρατόπεδον τοῦ Φαρναβάζου, νομίσας ὅτι ἠδικήθη καὶ ἠτιμάσθη, ἐγκατέλιπε¹⁹ τὸν Ἀγησίλαον καὶ ἀπῆλθεν εἰς Σάρδεις. Τοῦτο οὐδὲν λυπηρότερον²⁰ συνέβη εἰς τὸν Ἀγησίλαον κατὰ τὴν ἐκ|στρατείαν.

Ἀπολλοφάνης τις ἐκ Κυζίκου²¹, ὅστις ἦτο φίλος²² παλαιός²³ τοῦ Φαρναβάζου καὶ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἐγένε²⁴ καὶ τοῦ Ἀγησίλαου, πρόετεινεν²⁵ εἰς τὸν Ἀγησίλαον, ἂν ἤθελε, νὰ ἔλθῃ εἰς λόγους περὶ φιλίας μετὰ τοῦ Φαρναβάζου. Ἐγκρίναντος²⁶ τοῦτο τοῦ Ἀγησίλαου ἦλθεν ὁ Φαρναβάζος φέρων στολὴν πολλοῦ χρυσοῦ ἀξίαν εἰς συμπεφωνημένον²⁷ μέρος, ὅπου ὁ Ἀγησίλαος καὶ

οὐκ ἐπεὶ αὐτὸν τριάκοντα ἐξηπλωμένοι²⁸ χαμαὶ εἰς τὰ χόρτα²⁹ περιέμενον³⁰. Ἰδὼν ὁ Φαρνάβαζος τὴν λιτότητα³¹ ταύτην τοῦ Ἀγησιλάου ἐξ ἐντροπῆς³² δὲν ἐκάθισεν εἰς στρωσεῖδρα³³, τὰ ὅποια ἔθεσαν³⁴ οἱ δοῦλοι³⁵, ἀλλ' ἐξηπλώθη³⁶ καὶ αὐτὸς ὅπως ἦτο³⁷ χαμαί. Ἀφ' οὗ ἐχαιρέτισαν³⁸ ἀλλήλους καὶ ἔδωσαν χεῖρας³⁹, ὁ Φαρνάβαζος ὡς γεροντότερος ἤρχισε λέγων ὅτι ἐν ᾧ⁴⁰ αὐτὸς ἦτο φίλος καὶ σύμμαχος τῶν Λακεδαιμονίων, ὅτε ἐπολέμουν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, καὶ δίδων⁴¹ χρήματα ἐνίσχυε⁴² τὸ ναυτικὸν καὶ κατὰ ξηρὰν μαχόμενος κατεδίωκε τοὺς ἐχθροὺς μέχρι τῆς θαλάσσης, οὐδέποτε ἐφάνη⁴³ διπρόσωπος⁴⁴ οὔτε εἰς τοὺς λόγους, οὔτε εἰς τὰς πράξεις, τώρα εἰς τοιαύτην κατάστασιν ἦτο⁴⁵, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ δειπνῇ ἐν τῇ χώρᾳ του καὶ νὰ ἀναγκάζηται ὡς τὰ θηρία νὰ συλλέγη ὅ,τι ἂν αὐτοὶ ἀφήσωσιν⁴⁶. ὅσα δὲ ὁ πατήρ αὐτοῦ ἀφῆκε⁴⁷ καὶ ὠραῖα οἰκήματα καὶ κήπους πλήρεις δένδρων καὶ θηρίων, ὅλα ταῦτα τὰ μὲν εἶχον κατακοπῆ, τὰ δὲ εἶχον κατακαῆ· δὲν γνωρίζω λοιπὸν, εἶπεν, ἂν ταῦτα τὰ ὅποια ἔπαθον εἶνε δίκαια καὶ ὅσα καὶ ἄξια [ἀνθρώπου] εὐεργετήσαντος⁴⁸ ὑμᾶς. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἐκ τῶν παρόντων ἐξ ἐντροπῆς³² ἐσιώπησαν· ὁ δὲ Ἀγησίλαος μετὰ χρόνον⁴⁹ τέλος⁵⁰ εἶπεν, ὅτι πανταχοῦ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἑλλάδι οἱ ἄνθρωποι γίνονται φίλοι⁵¹ πρὸς ἀλλήλους [ξενιζόμενοι], ὅταν δὲ αἱ πόλεις περιέρχωνται⁵² εἰς πόλεμον, πολεμοῦσι καὶ αὐτοὶ μετὰ τῆς πατριδος κατὰ τῶν φιλοξενηθέντων⁵³ καὶ ἐνίοτε καὶ φονεύουσιν ἀλλήλους. Καὶ ἡμεῖς λοιπὸν τώρα, λέγει ὁ Ἀγησίλαος, ἐπειδὴ πολεμοῦμεν πρὸς τὸν βασιλέα ὑμῶν, εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ θεωρῶμεν⁵⁴ καὶ σὲ τὸν ὑπήκοον ἐκείνου ἐχθρόν· ἂν δ' ὅμως ἤθελες νὰ γίνης φίλος ἡμῶν καὶ σύμμαχος ὢν ἐλεύθερος καὶ μὴ προσκυνῶν κανένα καὶ ἔχων τὰ ἰδικά σου, εὐχαρίστως⁵⁵ ἠθέλομεν ἰδῆ τοῦτο καὶ ἠθέλομεν βοηθήσῃ σε νὰ αὐξήσης τὸ κράτος σου ὑποτάσων⁵⁶ τοὺς νῦν ὡς σὺ ὄντας δούλους⁵⁷. Ἀκούσας ταῦτα ὁ Φαρνάβαζος εἶπεν· ἐγὼ θὰ σᾶς εἶπω εὐλικρινῶς⁵⁸ τί θὰ πράξω· ἐάν ὁ βασιλεὺς στείλῃ ἄλλον στρατηγὸν καὶ ἐμὲ τάξῃ [ὡς] ὑπήκοον ἐκείνου, θὰ εἶμαι καὶ φίλος καὶ σύμμαχος ὑμῶν· ἐάν ὅμως ἀναθήσῃ⁵⁹ εἰς ἐμὲ τὴν στρατηγίαν⁶⁰, μάθετε καλῶς⁶¹ ὅτι θὰ πολεμήσω ὑμᾶς ὅσον δύναμαι ἄριστα. Ἀκούσας ταῦτα ὁ Ἀγη-

σίλαος πιάσας⁶² αὐτὸν ἀπὸ τῆς χειρὸς εἶπεν· Εἴθ', ὦ ἄριστε⁶³, τοιοῦτος ὢν νὰ γίνῃς φίλος ἡμῶν· γνῶριζε⁶⁴ δὲ ὅτι καὶ τῶρα θὰ ἀπέλθω τάχιστα ἐκ τῆς χώρας σου καὶ εἰς τὸ μέλλον⁶⁵, ἕως ὅτου δύναμαι νὰ ἐκστρατεύω κατ' ἄλλου, θὰ ἀπέχω ἀπὸ τῆς χώρας σου. Ἄφ' οὗ ταῦτα ἐλέχθησαν, ὁ μὲν Φαρνάβαζος ἀναβάς εἰς τὸν ἵππον ἀπήρηχτο, ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ ὁ ἐκ τῆς Παραπίτας μείνας ὀπίσω⁶⁶ καὶ προσδραμῶν εἶπε· Σὲ κάμνω φίλον, ὦ Ἀγησίλαε. Ἐγὼ δὲ δέχομαι. Ἐνθυμοῦ⁶⁷ λοιπόν, εἶπε. Καὶ εὐθὺς ἔδωκε τὸ ὠραιὸν παλτόν, ὅπερ ἐκράτει⁶⁸, εἰς τὸν Ἀγησίλαον. Οὗτος δὲ λαβὼν ἀντ'απέδωκεν ὠραιότατα⁶⁹ φάλαρα ἵππου.

Θέμα 75.

(Ξενοφ. Ἐλλ. 5, 2, 11—36).

Ἐλθόντες¹ πρέσβεις ἐξ Ἀκάνθου καὶ Ἀπολλωνίας εἰς τὴν Λακεδαιμόνα ἔλεγον ὅτι ἡ Ὀλυθος, πόλις μεγίστη ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς Θράκης, προσελκύσασα² πρῶτον τὰς πέριξ αὐτῆς πόλεις, ἐπὶ τῷ ὄρω³ νὰ ἔχωσι⁴ τοὺς αὐτοὺς νόμους καὶ συμπολιτείαν⁵, ἔπειτα ἐλευθέρωσασα ἀπὸ τοῦ Ἀμύντου καὶ τὰς τῆς Μακεδονίας πόλεις, ἡμᾶς μὲν ἠνάγκασε νὰ καταλίπωμεν καὶ ἄλλας πολλὰς πόλεις καὶ τὴν Πέλλαν, ἧτις εἶνε μεγίστη ἐκ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πόλεων, τὸν δὲ Ἀμύνταν νὰ ἀποχωρῇ ἐκ τῶν πόλεων πάσης σχεδὸν τῆς Μακεδονίας. Πρὸ ὀλίγου⁶ δὲ οἱ Ὀλύθιοι ἀποστείλαντες⁷ πρέσβεις ἠπέιλησαν ἡμᾶς ὅτι ἂν δὲν συν[εκ]στρατεύσωμεν, θὰ ἐπέλθωσιν⁸ ἐκεῖνοι καθ' ἡμῶν. Ἡμεῖς μὲν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, ἐπιθυμοῦμεν⁹ μὲν νὰ ἔχωμεν¹⁰ τοὺς πατρίους νόμους καὶ νὰ ἔχωμεν ἰδίαν πολιτείαν¹¹, ἀλλ' ἐὰν τις δὲν βοηθήσῃ ἡμᾶς θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ ἐνωθῶμεν¹² μετ' ἐκείνων. Οὕτω δὲ ἡ δύναμις αὐτῶν, ἧτις εἶνε νῦν ἀξία λόγου, θὰ γίνῃ πολὺ ἰσχυρά. Ἄν δὲ συμμαχήσωσι καὶ μετὰ τῶν Βοιωτῶν καὶ Ἀθηναίων, ὧν πρέσβεις εἶχομεν ἀφήσῃ¹³ ἐκεῖ, ὅτε ἀνεχωροῦμεν, καὶ αὐτοὶ θὰ εἶνε πάντων τῶν ἐπὶ Θράκης ἰσχυρότατοι, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Θηβαῖοι, προστεθείσης¹⁴ τοσαύτης δυνάμεως, θὰ εἶνε δυσκαταγώνιστοι¹⁵. Καὶ τοῦτο δὲ πρέπει νὰ σκεφθῆτε¹⁶, ὦ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι· ἐὰν δὲν φροντίσητε¹⁷ τῶρα περὶ τῆς ἀύξανόμενης ταύτης δυνάμεως, εἶνε φόβος, ἐπειδὴ ἡ χώρα

αὐτῶν ἔχει¹⁸ ξύλα ναυπηγήσιμα, προσόδους δὲ χρημάτων ἐκ πολλῶν λιμένων, ἀφθονίαν¹⁹ κατοίκων διὰ τὴν ἀφθονίαν τοῦ σίτου²⁰, μήπως οἱ Ὀλύνθιοι προσλαβόντες²¹ ἢ ὑποτάξαντες²² τοὺς ἀβασιλεύτους Θρακκας καὶ γενόμενοι κύριοι²³ τῶν ἐν τῷ Παγγαίῳ μεταλλείων²⁴ τοῦ χρυσοῦ καταστῶσι²⁵ καὶ εἰς ὑμᾶς δυσκαταγώνιστοι. Προλάβετε²⁶ λοιπὸν καὶ ἐμποδίσατε²⁷ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐνώσωσι²⁸ καὶ τοὺς ἄλλους μεθ' ἐκλυτῶν ἐκ στρατεύοντες καὶ βοηθοῦντες ἡμᾶς καὶ τοὺς ἄλλους, οἵτινες τώρα μὲν ἐκ φόβου²⁹ δὲν ἔστειλαν πρέσβεις³⁰, εἶνε δὲ ἔτοιμοι³¹ νὰ ἀποστατήσωσιν, ἂν ἴδωσιν ὑμᾶς ἐρχομένους πρὸς βοήθειαν³².

Ταῦτα ἀκούσαντες³³ οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ σύμμαχοι ἀπεφάσισαν νὰ κάμωσι στρατεύμα καὶ νὰ στείλῃ ἀναλόγως ἐκάστη πόλις ἐκ τῶν συμμάχων, ὥστε τὸ ὅλον νὰ γίνωσι δέκα χιλιάδες³⁴. Κατὰ συμβουλήν³⁵ δὲ τῶν συμμάχων, ἕως οὗ ταῦτα ἀχθῶσιν εἰς πέρας³⁶, ἐξᾠπέστειλαν οἱ Λακεδαιμόνιοι ὡς ἄρχοντα τὸν Εὐδαμίδα μετὰ δύο χιλιάδων ἀνδρῶν περίπου. Ἐξερχόμενος³⁷ ὁ Εὐδαμίδας παρεκάλεσε³⁸ τοὺς ἐφόρους νὰ φέρῃ³⁹ πρὸς αὐτὸν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Φοιβίδας, ἀφ' οὗ συναθροίσῃ, τοὺς ὑπολειπομένους ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ διαταχθέντων. Αὐτὸς δὲ ἐλθὼν εἰς Θρακίαν ἔστειλε φρουρὰν εἰς τὰς ἐχούσας ἀνάγκην³⁸ πόλεις, προσέλαβε τὴν Ποτειδαίαν μόνην προσελθούσαν⁴⁰ καὶ ἔχων ὀρητήριον⁴¹ αὐτὴν ἐπολέμει.

Ὁ δὲ Φοιβίδας, συν]αθροισθέντων τῶν ὑπολειφθέντων τοῦ Εὐδαμίδου, λαβὼν αὐτοὺς ἐπορεύετο. Ὅτε ἔφθασεν⁴² εἰς Θήβας ἐστρατοπέδευσεν ἐκτὸς τῆς πόλεως, ἣτις ἦτο ἐν στάσει, εἶχε δὲ ἀρχηγούς⁴³ τὸν Ἰσμηνίαν καὶ Λεοντιάδην, οἵτινες ἦσαν ἐχθροὶ⁴⁴ πρὸς ἀλλήλους. Καὶ ὁ μὲν Ἰσμηνίας οὐδὲ ἐπλησίαζε τὸν Φοιβίδαν, ὁ δὲ Λεοντιάδης, ἀφ' οὗ ἔγινεν οἰκείος⁴⁵ πρὸς αὐτόν, συνεβούλευσε⁴⁶ νὰ καταλάβῃ τὴν ἀκρόπολιν ὑποσχόμενος νὰ εἰσαγάγῃ αὐτὸς εἰς αὐτήν. Τούτου δὲ γενομένου ἔλεγεν, ὅτι εἰς τὴν πατρίδα του ἤθελε μεγάλα καλὰ κάμῃ⁴⁷, διότι αἱ Θῆβαι θὰ εἶνε εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Λακεδαιμονίων καὶ αὐτῶν τῶν φίλων ἐκείνων. Πρὸς δὲ τούτοις ἔλεγεν ὅτι θὰ δώσῃ εἰς αὐτόν καὶ πεζικὸν καὶ ἵππικόν, ὥστε νὰ ἀπέλθῃ πρὸς βοήθειαν τοῦ ἀδελφοῦ ἔχων πολὺν στρατόν. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Φοιβίδας, ὅστις δὲν ἦτο πολὺ φρόνιμος καὶ σκεπτικός⁴⁸,

ἐπεθύμει δὲ σφόδρα⁴⁹ νὰ κάμῃ τινὰ λαμπρὰν [πράξιν] μᾶλλον παρὰ νὰ ζῆ, ἐδέχθη. Ὅτε δὲ ἡ βουλὴ συνηθόριζεν⁵⁰ ἐν τῇ στοᾷ τῆς ἀγορᾶς, ἐπειδὴ αἱ γυναῖκες ἐν τῇ Καῶμειᾷ ἐώρταζον τὰ Θεσμοφóρια⁵¹, κατὰ τὴν μεσημβρίαν ἐν καιρῷ θέρους ὅποτε αἱ ὁδοὶ εἶνε ἔρημοι⁵², ὁ Λεοντιάδης εἰσάγει τὸν Φοιβίδαν εἰς τὴν ἀκρόπολιν. Παραδώσας δὲ εἰς αὐτὸν τὴν βαλανάγραν τῶν πυλῶν καὶ εἰπὼν νὰ μὴ ἀφήσῃ⁵³ νὰ εἰσέλθῃ κανεὶς εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀπῆλθεν εἰς τὴν βουλήν καὶ ἀφ' οὗ ἀνήγγειλε τὴν κατάληψιν τῆς ἀκροπόλεως ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ὡς φίλων συλλαμβάνει τὸν Ἰσμηνίαν καὶ ῥίπτει⁵⁴ εἰς τὸ δεσμωτήριον. Ἐκ δὲ τῶν φίλων τοῦ Ἰσμηνίου καὶ Ἀνδροκλείδου οἱ μὲν φοβηθέντες μὴ φονευθῶσιν ἔφυγον ἐκτὸς τῆς πόλεως, οἱ δὲ ἄλλοι κατ' ἀρχᾶς μὲν εἰς τὰς οἰκίας των, εἶτα δὲ εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἀφ' οὗ δὲ ἐξέλεξαν⁵⁵ ἄλλον πολέμαρχον ἀντὶ τοῦ Ἰσμηνίου, ὁ Λεοντιάδης ἀπῆλθεν εἰς Λακεδαίμονα. Ἐπειδὴ δὲ καὶ οἱ ἔφοροι καὶ ὁ λαὸς ἦσαν ὀργισμένοι⁵⁶ κατὰ τοῦ Φοιβίδου ὡς καταλαβόντος τὴν ἀκρόπολιν τῶν Θεῶν ἄνευ [διαταγῆς] τῆς πόλεως, ἔπεισεν αὐτοὺς ὅτι ὅσα ὑπὸ τοῦ Φοιβίδου εἶχον πρᾶχθῆ⁵⁷ ἦσαν πρὸς τὸ συμφέρον⁵⁸ αὐτῶν, διότι τὴν πόλιν, ἣτις διέκειτο ἐχθρικῶς⁵⁹ πρὸς αὐτοὺς, νῦν δύνανται διὰ μικρᾶς σκυτάλης νὰ ἔχωσιν ὑπὲρ τῶν θελήσεων⁶⁰ αὐτῶν. Ἀκούσαντες ταῦτα οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀφ' οὗ καὶ ὁ Ἀγησίλαος εἶπεν ὅτι τὰ γενόμενα ἦσαν καλὰ⁶¹ διὰ τὴν πόλιν, ἀπεφάσισαν⁶² καὶ τὴν ἀκρόπολιν νὰ φυλάττωσι καὶ τὸν Ἰσμηνίαν νὰ δικάσωσι⁶³, διότι ἦτο φίλος τῶν βαρβάρων⁶⁴ καὶ εἶχε γίνεαι φίλος⁶⁵ τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν πρὸς βλάβην⁶⁶ τῆς Ἑλλάδος καὶ διότι εἶχε λάβῃ⁶⁷ χρήματα ἐκ τῶν σταλέντων παρὰ τοῦ βασιλέως, ἵνα κινήσωσι⁶⁸ πόλεμον αἱ ἑλληνικαὶ πόλεις κατὰ τῆς Σπάρτης. Γενομένης τῆς δίκης ἐνώπιον δικαστῶν, οὗς ἔστειλαν οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ αἱ σύμμαχοι πόλεις, κατεδικάσθη⁶⁹ καὶ ἐφονεύθη⁷⁰.

Θέμα 76.

(Ξενοφ. Ἑλλ. 5, 4, 1—12).

Ὅτι οἱ θεοὶ καὶ τοὺς ἀσεβοῦντας καὶ τοὺς ἀνόσια ποιῶντας τιμωροῦσι¹ καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν γίνεται φανερόν², μάλιστα δὲ ἐκ

τοῦ ἐξῆς³. Οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἐν ᾧ εἶχον ὀρκισθῆ⁴, ὅτι θὰ ἀφήσωσι⁵ τὰς πόλεις ἐλευθέρας⁶, ἐπειδὴ κατέλαβον τὴν ἀκρόπολιν τῶν Θηβῶν παρὰ τὰς συνθήκας⁷, ἐτιμωρήθησαν⁸ ὑπ' ἐκείνων οὓς ἠδίκησαν⁹, ἐν ᾧ οὐδέποτε πρότερον ὑπ' οὐδενὸς ἐνίκηθησαν¹⁰, οἱ δὲ παραδώσαντες τὴν ἀκρόπολιν, ἵνα ἡ πόλις εἶνε δούλη¹¹ εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους, αὐτοὶ δὲ τύραννοι¹², ὑπὸ ἑπτὰ μόνον φυγάδων ἀνετράπησαν¹³. Ταῦτα δὲ ἐγένοντο ὡς ἐξῆς¹⁴.

Γραμματεὺς¹⁵ τῶν περὶ τὸν Ἀρχίαν πολεμάρχων ἦτό τις Φιλλίδας. Οὗτος ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας δι' ὑπόθεσιν¹⁶ τινα συναντᾶται¹⁷ μετὰ τοῦ Μέλωνος ἐνὸς τῶν φυγάδων καὶ γνωστοῦ¹⁸ αὐτῷ πρότερον. Ἐρωτῶν¹⁹ ὁ Μέλων τὸν Φιλλίδαν περὶ τοῦ Ἀρχίου τοῦ πολεμάρχου καὶ τοῦ Φιλίππου τοῦ τυράννου, ἐνόησεν²⁰ ὅτι οὗτος ἐμίσει περισσότερον ἑαυτοῦ ἐκείνους. Συνεννοηθεὶς²¹ μετ' αὐτοῦ, ἀφ' οὗ ὠρκισθησαν²² πρὸς ἀλλήλους, πῶς πρέπει νὰ ἐλευθερώσωσι τὴν πατρίδα, προσέλαβεν ἐξ ἐκ τῶν φιλτάτων²³ εἰς αὐτὸν φυγάδων ἔχοντας μόνον μικρὰ ξίφη καὶ ἔρχεται κατὰ τὴν νύκτα ἐξω εἰς τοὺς ἀγρούς. Ἀφ' οὗ δὲ διῆλθον²⁴ τὴν ἡμέραν εἰς τι μέρος²⁵ ἔρημον, ἦλθον εἰς τὰς πύλας ὡς ἐπιστρέφοντες²⁶ ὄθηθεν ἐκ τοῦ ἀγροῦ λίαν ἀργά²⁷. Εἰσελθόντες εἰς τὴν πόλιν διῆλθον καὶ τὴν νύκτα²⁸ ἐκείνην καὶ τὴν ἐπομένην ἡμέραν²⁴ εἰς τὴν οἰκίαν Χάρωνός τινος. Οἱ πολέμαρχοι ἐώρταζον²⁹ Ἀφροδίσεια, διότι³⁰ ἐμελλον νὰ ἐξέλθωσι τῆς ἀρχῆς ὁ Φιλλίδας καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἐφρόντιζε³¹ καὶ ὅπως τοὺς πολεμάρχους εὐχαριστήσῃ³², εἶπεν ὅτι θὰ φέρῃ εἰς αὐτοὺς τὰς σεμνοτάτας καὶ ὠραιοτάτας ἐκ τῶν ἐν Θήβαις γυναικῶν, ὅπερ οὗτοι εὐχαρίστως³³ ἐδέχθησαν. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἐδείπνησαν καὶ ταχέως ἐμέθυσαν³⁴ συντελοῦντος³⁵ καὶ τοῦ Φιλλίδου, ἐπειδὴ πρὸ πολλοῦ ἐζήτουν³⁶ νὰ φέρῃ²⁹ τὰς ἑταίρας, ἐξελθὼν ἔφερε τοὺς περὶ τὸν Μέλωνα ἐνδοδυμένους³⁷ τρεῖς μὲν ὡς κυρίας³⁸ τοὺς δὲ ἄλλους ὡς ὑπηρετρίαις³⁹, οὓς εἰσήγαγεν εἰς τὸ προταμιεῖον τοῦ πολεμάρχου. Ἀφ' οὗ δὲ οἱ περὶ τὸν Ἀρχίαν διέταζαν³⁶ νὰ ἐξέλθωσιν οἱ ὑπηρεταί⁴⁰, διότι αἱ γυναῖκες ἔλεγον ὅτι δὲν ἤθελον εἰσελθῆ, ὁ Φιλλίδας εἰσήγαγε τὰς ὄθ[θεν] ἑταίρας καὶ ἐκάθιζε πλησίον ἐκάστου. Ἦτο δὲ σύνθημα, ἀφ' οὗ ἤθελον καθίσθαι, εὐθὺς νὰ κτυπήσωσιν⁴¹ αὐτούς. Καὶ τινες⁴² μὲν οὕτω λέγουσιν ὅτι αὐτοὶ ἐφρονεῦθη-

σαν, ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι οἱ περὶ τὸν Μέλωνα ἐφόνευσαν αὐτοὺς εἰσελθόντες ὡς κωμασταί. Μετὰ τὸν θάνατον τούτων ὁ Φιλλίδας ἔχων τρεῖς ἐκ τῶν συνωμοτῶν ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Λεοντιάδου, εἰς ἣν εἰσῆλθεν εἰπὼν ὅτι ἤθελε νὰ ἀναγγείλῃ⁴³ τι παρὰ τῶν πολεμάρχων. Ὅτε εἰσῆλθον ὁ μὲν Λεοντιάδης ἦτο ἐξηπλωμένος⁴⁴ ἀκόμη μετὰ δεῖπνον, ἡ δὲ σύζυγός του ἐκάθητο πλησίον κατεργαζομένη μαλλία⁴⁵. Καὶ τοῦτον μὲν ἐφόνευσαν, τὴν δὲ γυναῖκα ἀπειλήσαντες [ἠνάγκασαν] νὰ σιωπήσῃ⁴⁶. Ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένοντο, ὁ Φιλλίδας μετὰ δύο ἐκ τῶν περὶ τὸν Μέλωνα ἦλθε πρὸς τὸ ἀνάκειον, ὅπου διέταξε⁴⁷ τὸν δεσμοφύλακα⁴⁸ νὰ ἀνοιξῇ, διὰ νὰ εἰσαγάγῃ τινά, ὃν ἔδωκαν αὐτῷ οἱ πολέμαρχοι. Καθὼς ἤνοιξε, τοῦτον μὲν ἐφόνευσαν εὐθύς, τοὺς δὲ δεσμώτας λύσαντες ὥπλισαν δι' ὀπλων, ἅτινα ἔλαβον ἐκ τῆς στοᾶς. Διατάξαντες⁴⁹ δὲ αὐτοὺς νὰ παραταχθῶσι⁵⁰ παρὰ τὸ Ἀμφεῖον, ἐκήρυξαν νὰ ἐξέλθωσιν ὅλοι οἱ Θηβαῖοι, καὶ ἰππεῖς καὶ ὀπλίται, διότι οἱ τύραννοι εἶχον φονευθῆ⁵¹. Οἱ πολῖται, ἕως ὅτου μὲν ἦτο νύξ, μὴ πιστεύοντες δὲν ἐξήρχοντο, ὅτε δὲ ἐγένινεν ἡμέρα καὶ ἔμαθον⁵² ὅτι ἦτον ἀληθές, τότε πλέον ταχέως ὅλοι ἐξῆλθον ἔνοπλοι. Οἱ ἐν τῇ ἀκροπόλει Λακεδαιμόνιοι ἀκούσαντες τὸ νυκτερινὸν κήρυγμα ἔστειλαν εἰς Πλαταιάς καὶ Θεσπιάς ζητοῦντες βοήθειαν, ἀλλὰ τοὺς μὲν Πλαταιεῖς ἠνάγκασαν νὰ ἀναχωρήσωσιν ὀπίσω οἱ ἰππεῖς τῶν Θηβαίων φονεύσαντες πλέον τῶν εἴκοσιν ἐξ αὐτῶν. Ὅτε δὲ ἦλθε καὶ ἡ ἀπὸ τῶν ὀρίων ζητηθεῖσα βοήθεια ἐκ μέρους τῶν Ἀθηναίων καὶ προσέβαλον τὴν ἀκρόπολιν, οἱ ἐν αὐτῇ εἶπον ὅτι ἀπῆρχοντο, ἐὰν ἤθελον αὐτοὺς ἀφήσῃ νὰ ἀπέλθωσιν ἔνοπλοι. Εὐχαρίστως⁵³ δεχθέντες τοῦτο οἱ Θηβαῖοι ἔκαμαν σπονδὰς⁵⁴ καὶ ὄρκους⁵⁵ πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐξαπέστειλλον.

Θέμα 77.

(Ξενοφ. Ἑλλ. 6, 4, 1—19 καὶ 4, 27—31).

Ὅτε οἱ Θηβαῖοι ὑποτάξαντες¹ τὰς ἐν Βοιωτίᾳ πόλεις ἐξ]εστράτευον κατὰ² τῆς Φωκίδος καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι διεβίβασαν πρὸς βοήθειαν εἰς τὴν χώραν τῶν Φωκίων κατὰ θάλασσαν τὸν βασιλεῖα Κλεόμβροτον ἔχοντα τέσσαρας μοίρας³ καὶ τὸ [ἀνάλογον] μέρος τῶν συμμάχων, ἦλθεν⁴ εἰς τὴν Λακεδαιμόνα ἐκ Θεσσαλίας Πολυ-

δάμας ὁ ἐκ Φαρσάλου⁵, ὅστις ὄχι μόνον ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι⁶, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν λοιπὴν Θεσσαλίαν ἔχειρε καλὴν ὑπόληψιν⁷, καὶ προσελθὼν εἰς τὸ κοινὸν τῶν Λακεδαιμονίων ἔλεγε τὰ ἐξῆς·

Ἐπειδὴ εἶμαι πρόξενος ὑμῶν καὶ εὐεργέτης, ἦλθον νὰ ἀναγγεῖλω⁸ τι γινόμενον ἐν Θεσσαλίᾳ κακὸν⁹ δι' ὑμᾶς. Ἀκούετε, δὲν ἀμφιβάλλω¹⁰, καὶ ὑμεῖς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰάσονος, διότι καὶ δύναμιν μεγάλην ἔχει ὁ ἀνὴρ καὶ ὀνομαστός εἶνε. Οὗτος δὲ συνθηκολογήσας¹¹ μετ' ἐμοῦ ἔλαβε συνέντευξιν¹² καὶ εἶπε τὰ ἐξῆς· Γνωρίζεις¹³, ὦ Πολυδάμα, ὅτι ἔχω ἐξ χιλιάδας μισθοφόρους, ὧν ἕκαστος εἶνε ἡσκημένος τὸ σῶμα ὡς ἐγώ, ὅστις ὡς βλέπεις καὶ εὖρωστος εἶμαι καὶ ἀγαπῶ τοὺς κόπους¹⁴, καθυπέταξα¹ τὰς πλείστας καὶ μεγίστας πόλεις τῆς Θεσσαλίας, ἐν ᾧ ὑμεῖς ἦσθε¹⁵ ἐναντίοι μου, καὶ ἠνάγκασα αὐτὰς νὰ γίνωσι σύμμαχοί μου. Ὅτι λοιπὸν καὶ τὴν ἰδικὴν σας πόλιν δύναμαι διὰ τῆς βίας νὰ καθυποτάξω¹, δὲν πιστεύω¹⁶ νὰ ἀρνήσῃ¹⁷. Ἀλλ' ἴσως¹⁸ ἤθελεν εἶπη τις¹⁹ μὴ γνωρίζων¹⁰ ἐμέ· Διατί λοιπὸν δὲν ἐκ]στρατεύεις ἐναντίον τῆς Φαρσάλου²¹; Διότι νομίζω²², ὅτι εἶνε συμφορώτερον²³ εἰς ἐμὲ νὰ προσελκύσω²⁴ ὑμᾶς ἐκουσίως²⁵ παρὰ ἀκουσίως²⁵. διότι ἐάν μὲν διὰ τῆς βίας ὑποτάξω²⁶ ὑμᾶς, θὰ εἶμαι ἠναγκασμένος νὰ φυλάττωμαι ἀφ' ὑμῶν καὶ νὰ προσπαθῶ²⁷ νὰ καταστήσω²⁸ ὑμᾶς ὅσον τὸ δυνατόν ἀσθενεστάτους, ἐάν δὲ πεισθῆτε²⁵ νὰ γίνητε σύμμαχοί μου, θὰ προσπαθῶμεν ἀμφοτέροι νὰ ἀυξάνη ὁ εἰς τὸν ἄλλον. Ἐπειδὴ λοιπὸν, ὦ Πολυδάμα, γνωρίζω²⁹ ὅτι ἡ πατρίς σου πρὸς σὲ ἀποβλέπει, ζητῶ³⁰ παρὰ σοῦ νὰ συντελέσης³¹ ὥστε ἡ πατρίς σου νὰ διάκειται³² φιλικῶς πρὸς ἐμέ· ὑπόσχομαι δὲ νὰ σε καταστήσω μέγιστον τῶν ἐν Ἑλλάδι μετ' ἐμέ· ὅποια δὲ εἶνε τὰ δευτερεῖα ἄκουε· Ὅταν προστεθῇ³³ ἡ Φάρσαλος καὶ αἱ ἐξ ὑμῶν ἐξ]ηρημέναι πόλεις, εὐκόλως³⁴ ἐγώ μὲν δύναμαι νὰ γίνω³⁵ ταγὸς ὄλων τῶν Θεσσαλῶν, ἡ δὲ Θεσσαλία δύναται νὰ παρέχη ἐξ χιλιάδας ἰππεῖς καὶ περισσοτέρους τῶν δέκα χιλιάδων ὀπλιτῶν, οἵτινες ἐάν τις καλῶς ἤθελεν ἀσκήσῃ αὐτούς³⁶, ἐπειδὴ καὶ σώματα καλὰ ἔχουσι καὶ γενναϊόψυχοι εἶνε, θὰ εἶνε φοβερὰ δυνάμεις. Ταύτην δὲ τὴν δύναμιν ἔχουσα ἡ Θεσσαλία, θὰ ἔχη³⁷ ὅλα τὰ περίξ ἔθνη ὑπήκοα καὶ θὰ ὑπερέχη³⁸ καὶ κατὰ τὸ πελταστικὸν τῶν ἄλλων·

ἐπειδὴ πάντες οἱ κατοικοῦντες περίξ³⁹ λαοὶ⁴⁰ εἶνε ἀκοντισταί. Ὡς βλέπεις⁴¹ δὲ τῶρα οἱ Βοιωτοὶ καὶ ὄλοι οἱ ἄλλοι ἐχθροὶ⁴² τῶν Λακεδαιμονίων εἶνε σύμμαχοί μου καὶ εἶνε ἔτοιμοι⁴³ νὰ με ἀκολουθῶσιν, ἀρκεῖ⁴⁴ μόνον νὰ ἐλευθερώω αὐτοὺς ἀπὸ τῶν Λακεδαιμονίων. Δὲν ἀμφιβάλλω⁴⁵ δὲ ὅτι καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ὅταν ἔχηται γὰρ⁴⁶ ἡ Θεσσαλία, θὰ γίνωσι σύμμαχοι ἡμῶν· ἀλλ' ἐγὼ φρονῶ⁴⁷ ὅτι πρὸς αὐτοὺς δὲν εἶνε καλὸν νὰ κάμωμεν συμμαχίαν, ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ ἀφαιρέσωμεν παρ' αὐτῶν τὴν κατὰ θάλασσαν ἡγεμονίαν⁴⁸, ὅπερ νομίζω εὐκολώτερον· διότι ἂν ἔχωμεν τὴν Μακεδονίαν, ὁπόθεν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι πορίζονται⁴⁹ τὰ ξύλα, θὰ ὀνηθῶμεν πολὺ περισσότερα πλοῖα ἐκείνων νὰ κατασκευάσωμεν⁵⁰· καὶ πληρώματα δὲ θὰ ἔχωμεν⁵¹ περισσότερα τῶν Ἀθηναίων, ἀφ' οὗ ἔχομεν⁵¹ τοσοῦτους καὶ τοιοῦτους πενέστας, καὶ νὰ τρέφωμεν αὐτὰ θὰ δυνάμεθα⁵² εὐκολώτερον, διότι ἡμεῖς μὲν ἐξάγομεν⁵³ σῖτον, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι δὲν ἔχουσιν ἀρκετὸν⁵⁴ οὐδὲ δι' ἑαυτοὺς, ἂν δὲν ἀγοράσωσιν⁵⁵ ἐξωθεν· καὶ προσόδους χρημάτων δὲ θὰ ἔχωμεν μεγαλειτέρας, διότι δὲν θὰ ἀποβλέπωμεν εἰς μικρὰς τινὰς νήσους⁵⁶, ἀλλὰ θὰ καρπώμεθα ἔθνη ἡπειρωτικά· γνωρίζεις δὲ ὅτι καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν εἶνε πλουσιώτατος, διότι καρποῦται οὐχὶ νήσους, ἀλλὰ ξηράν· τοῦτον δὲ ἐγὼ κρίνων⁵⁷ ἐκ τῆς ἐκστρατείας τῶν μυρίων καὶ τῆς τοῦ Ἀγησιλάου νομίζω εὐκολώτερον νὰ ὑποτάξω⁵⁸ παρὰ τὴν Ἑλλάδα.

Πρὸς ταῦτα ἐγὼ ἀπεκρίθην ὅτι τὰ μὲν ἄλλα, [τὰ ὁποῖα] λέγει εἶνε ἄξια σκέψεως⁵⁹, τὸ δὲ νὰ ἐγκαταλίπωμεν⁶⁰ ἄνευ οὐδενὸς λόγου⁶¹ τοὺς ἡμετέρους φίλους καὶ νὰ ταχθῶμεν πρὸς τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν μοὶ φαίνεται⁴⁷ ὅτι εἶνε ἀπρεπές⁶². Ἐπαινέσας τὴν εὐλοκρίνειάν⁶³ μου μοὶ λέγει νὰ ἔλθω⁶⁴ πρὸς ὑμᾶς καὶ ἀφ' οὗ εἶπω τὴν ἀλήθειαν νὰ ζητήσω⁶⁵ βοήθειαν, διότι μέλλει νὰ ἐκστρατεύσῃ ἐναντίον ἡμῶν· καὶ ἂν μὲν εἶπε, δίδωσι τοιαύτην, ὥστε νὰ πεισθῆς ὅτι δύνασαι νὰ πολεμῆς πρὸς ἐμέ [ἔχει καλῶς], ἄλλως⁶⁶ δὲν δύνασαι πλέον νὰ μὴ εἶσαι ὑπεύθυνος⁶⁷ εἰς τὴν πατρίδα σου, ἥτις σὲ τιμᾷ καὶ ὅπου ἔχεις⁶⁸ τὴν μεγίστην δύναμιν⁶⁹.

Ταῦτα μὲν ἐγὼ ἤλθον νὰ εἶπω πρὸς ὑμᾶς, ὑμεῖς δέ, ὦ Λακεδαιμόνιοι, ἂν μὲν ἀποστείλητε ἐκεῖ δύναμιν ἰκανὴν νὰ πολεμῆ πρὸς

τὸν Ἰάσωνα, θὰ ἀποστατήσωσιν ἀπ' αὐτοῦ αἱ πόλεις, αἵτινες ἐκ φόβου τῶρα ὑπακούουσιν, ἂν δὲ νομίζητε ὅτι θὰ εἶνε ἀρκετόν⁷⁰ νὰ σταλῶσι νεοδαμῶδεις καὶ στρατηγὸς ἄπειρος⁷¹, σὰς συμβουλεύω νὰ ἡσυχάζητε⁷². Διότι πρέπει νὰ γνωρίζητε καλῶς, ὅτι ὁ Ἰάσων εἶνε ὄχι μόνον συνετὸς⁷³ στρατηγός, ἀλλὰ καὶ δύναται νὰ ἐπιχειρῇ ὅσα οὐδεὶς ἄλλος· διότι εἶνε ἰκανὸς καὶ τὴν νύκτα νὰ κάμνη⁷⁴ ἡμέραν, καὶ ὅταν βιάζηται⁷⁵, νὰ κοπιάζη⁷⁶ ἀφ' οὗ γευματίση καὶ δειπνήσῃ⁷⁷, καὶ πάντας δὲ τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ εἰς ταῦτα ἔχει συνεθίσῃ⁷⁸. Γνωρίζει⁷⁹ δὲ καὶ νὰ ἀναπαύηται, ὅταν πρέπη καὶ νὰ ἀνταμείβῃ τοὺς στρατιώτας, ὅταν φαίνωνται⁸⁰ γενναῖοι. Πρὸς τοῦτοις δὲ εἶνε ἐγκρατέστατος πάντων ὅσους ἐγὼ γνωρίζω⁸¹ τῶν σωματικῶν ἡδονῶν.

Ἀκούσαντες ταῦτα οἱ Λακεδαιμόνιοι μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπεκρίθησαν ὅτι πρὸς τὸ παρὸν μὲν δὲν ἠδύνατο νὰ στείλωσιν εἰς αὐτὸν ἀρκετὴν⁸² βοήθειαν καὶ συνεβούλευον αὐτὸν ἐπανελθόντα νὰ πράξῃ, ὅ,τι νομίζει⁸³ ἄριστον δι' ἑαυτὸν καὶ τὴν πόλιν. Ἐλθὼν δὲ ὁ Πολυδάμας ἔπεισε τὴν πόλιν νὰ κάμῃ εἰρήνην καὶ νὰ γίνῃ σύμμαχος τοῦ Ἰάσωνος, ἐπὶ τῷ ὄρω⁸⁴ νὰ μὴ παραδώσῃ τὴν ἀκρόπολιν εἰς αὐτόν. Ταχέως δὲ ὁ Ἰάσων γενόμενος ταγὸς τῶν Θεσσαλῶν διέταξε νὰ παρέχῃ ἐκάστη πόλις ἰππικὸν καὶ ὑπλιτικὸν ὅσον ἠδύνατο καὶ ἐκήρυξεν⁸⁵ εἰς ὅλους τοὺς περίξ κατοικοῦντας⁸⁶ νὰ πληρώνωσι⁸⁷ τὸν φόρον⁸⁸ ὃν εἶχεν ὀρίσῃ⁸⁹ ὁ Σκόπας. Συνηθροίσθησαν⁹⁰ δὲ ἰππεῖς πλέον τῶν ὀκτῶ χιλιάδων καὶ πελτασταὶ ἰκανοὶ νὰ ἀντι[παρα]ταχθῶσι πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ἐν ᾧ δὲ ἦτο⁹¹ ὁ Ἰάσων μέγας, καὶ διότι εἶχε διορισθῆ⁹² ταγὸς τῶν Θετταλῶν καὶ διότι εἶχε⁹³ περὶ ἑαυτὸν πολὺ πεζικὸν καὶ ἰππικὸν ἄριστα ἐξησκημένον⁹⁴, προσέτι δὲ διότι εἶχε πολλοὺς πλέον συμμάχους, καὶ ἐν ᾧ ἤτοιμάζετο⁹⁵ νὰ τελέσῃ τὰ Πύθια καὶ αὐτὸς νὰ γίνῃ ἀγωνοθέτης⁹⁵, σφάζεται⁹⁶ καὶ κατακόπτεται ὑπὸ ἑπτὰ νεανίσκων, οἵτινες προσῆλθον εἰς αὐτόν, διότι δῆθεν εἶχον διαφορὰν⁹⁷ τινα πρὸς ἀλλήλους.

Θέμα 78.

(Ξενοφ. Ἑλλ. 7, 1, 1—46).

Ἄστε ἦλθον¹ πρέσβεις τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τῶν συμμάχων ἔχοντες ἀπόλυτον ἐξουσίαν², ἵνα ἀποφασίσωσι³ [περὶ τῶν

ὄρων], καθ' οὗς⁴ ἔμελλεν ἡ συμμαχία νὰ γίνῃ μεταξὺ Λακεδαιμονίων καὶ τῶν συμμάχων, σηκωθείς⁵ Προκλῆς ὁ Φλειάσιος εἶπε τὰ ἐξῆς·

Νομίζω⁶, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀφ' οὗ ἐκρίνατε⁷ καλὸν νὰ κάμῃτε φίλους τοὺς Λακεδαιμονίους, ὅτι τοῦτο πρέπει νὰ σκέπτησθε⁸, πῶς δύνανται αἱ συνθήκαι⁹ νὰ εἶνε διαρκεῖς¹⁰ κατὰ τὸ δυνατόν· τότε δὲ αἱ συνθήκαι⁹ δύνανται νὰ διαρκέσωσι, ὅταν εἶνε συμφέρουσαι εἰς ἑκάτερον τῶν συνθηκολογούντων¹¹. Ἀφ' οὗ δὲ οἱ μὲν ἄλλοι [ἄλλοι] ἔχουσι σχεδὸν πως συνομολογηθῆ, νῦν δὲ πρόκειται¹² περὶ τῆς ἡγεμονίας, ἐγὼ φρονῶ¹³ ὅτι ἡ μὲν κατὰ θάλασσαν ἡγεμονία ἀνήκει¹⁴ εἰς ἡμᾶς, ὡς καὶ ἡ βουλή ἔχει προαποφασίση¹⁵, ἡ δὲ κατὰ ξηρὰν εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους· ταῦτα δὲ νομίζω¹³ καὶ τὸ θεῖον ἢ ἡ τύχη οὕτως ἔχει διορίση¹⁶. πρῶτον διότι κατ' ἐχετε τόπον, ὅστις κάλλιστα εἶνε πεπρoικισμένος¹⁵ ὑπὸ τῆς φύσεως πρὸς τοῦτο, διότι ἡ πόλις ἡμῶν κεῖται ἐν τῷ μέσῳ πασῶν τῶν παραλίων πόλεων, ἔπειτα ἔχετε λιμένας φυσικούς¹⁷, ἄνευ τῶν ὁποιῶν δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἀποκτήσῃ τις ναυτικόν· προσ]έτι δὲ οὐ μόνον πλοῖα πολλὰ ἔχετε ἀλλὰ καὶ ὑπερέχετε τῶν ἄλλων πολὺ ὡς πρὸς τὰ ναυτικά, διότι καὶ πλείστους καὶ μεγίστους ἀγῶνας ἔχετε ἀγωνισθῆ κατὰ θάλασσαν καὶ πολλάκις ἔχετε νικῆση καὶ ἔνεκα τούτου πάντες οἱ ἀσθενέστεροι κατὰ θάλασσαν εὐχαρίστως¹⁸ τάσσονται¹⁹ ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν ἡμῶν καὶ τῶν κινδύνων τοῦ πολέμου μετέχουσιν. Τούτων λοιπὸν ὄλων ἔνεκα ἡ ἡγεμονία ἢ κατὰ θάλασσαν ἀνήκει¹⁴ εἰς ἡμᾶς. Ὅτι δὲ καὶ ἡ κατὰ ξηρὰν ἡγεμονία ἀνήκει¹⁴ εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους εἶνε φανερόν²⁰, νομίζω²¹, ἐκ τῶν ἐξῆς· πρῶτον μὲν κατ' οἰκοῦσι χώραν μεσόγειον παρέχουσαν τὰ πρὸς τὸ ζῆν καὶ ἂν ἤθελον ἀποκλεισθῆ²² κατὰ θάλασσαν· ἔπειτα ὡς ἡμεῖς εἶσθε ἐμπειρότεροι ἐκείνων εἰς τὰ ναυτικά²³, οὕτω καὶ ἐκείνοι ἡμῶν εἰς τὸν κατὰ ξηρὰν [πόλεμον], διότι εὐθύς ἐκ παιδικῆς [ἡλικίας] γυμνάζονται²⁴ πρὸς τοῦτο· προσ]έτι δὲ δύνανται νὰ παράσχωσι²⁵ πολὺν κατὰ ξηρὰν στρατόν, ὅστις ὑπακούει²⁶ εἰς τοὺς ἄρχοντας, καὶ ἔχουσι κάμη πολλοὺς πολέμους εὐτυχεῖς κατὰ ξηρὰν, οὗ ἔνεκα πάντες οἱ σύμμαχοι αὐτῶν ἀφόβως²⁷ ἀκολουθοῦσιν²⁸ αὐτούς, ὅπου ἂν ὀδηγῶσιν²⁹. Ταῦτα εἶπον, διότι νομίζω³⁰ ὅτι καὶ

εἰς τοὺς δύο ταῦτα τὰ μάλιστα συμφέρουσιν ³¹, ὑμεῖς δὲ εἴθε νὰ πράξετε ὅ,τι ἂν φανῇ ³² εἰς ὑμᾶς καλλιστον ³³.

Πρὸς ταῦτα, ἅτινα καὶ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ τῶν Λακεδαιμονίων [ὄσοι ἦσαν] παρόντες ἐπήνεσαν λίαν ³⁴, ἀναβάς ³⁵ [εἰς τὸ βῆμα] ὁ Κηφισόδοτος εἶπε τὰ ἐξῆς. Ἐγώ, ὦ Ἀθηναῖοι νομίζω ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐξαπατῶσιν ἡμᾶς, λέγοντες ³⁶ ὑμεῖς μὲν νὰ ἔχητε ³⁷ τὴν κατὰ θάλασσαν ἡγεμονίαν, αὐτοὶ δὲ τὴν κατὰ ξηράν. Ὅτι δὲ τοῦτο εἶνε ἀληθές, θὰ ἀποδείξω ³⁸ ἀμέσως ³⁹. Εἰς ὑμᾶς οἱ Λακεδαιμόνιοι συμμαχοῦντες θὰ στέλλωσιν ὡς τριηράρχους μὲν καὶ ἐπιβάτας ἴσως Λακεδαιμονίους, ὡς ναύτας δὲ εἴλωτας ἢ μισθοφόρους· τούτων λοιπὸν ἡμεῖς θὰ εἶσθε ἡγεμόνες ³⁷. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ὅταν παραγγείλωσιν εἰς ὑμᾶς ἐκ στρατείας κατὰ ξηράν, θὰ εἶνε ἡγεμόνες ⁴⁰ τῶν ὀπλιτῶν καὶ τῶν ἰππέων, τοὺς ὁποίους θὰ στείλητε. Ὡστε ἐκεῖνοι μὲν θὰ εἶνε ἡγεμόνες ⁴⁰ ὑμῶν αὐτῶν, ὑμεῖς δὲ τῶν δούλων ἐκείνων καὶ τῶν ἀναξίων λόγου ⁴¹. Διὰ τοῦτο λοιπὸν ἐγώ νομίζω ⁴², ὅτι οὐδὲν ἄλλο εἶνε μᾶλλον ἴσον ⁴³ καὶ δίκαιον, ἄφ' οὗ ἡ συμμαχία πρέπει ⁴⁴ νὰ γίνῃ μὲ ⁴⁵ τὰ αὐτὰ καὶ ὅμοια [δικαιώματα] δι' ἀμφοτέρους, παρὰ τὸ νὰ εἶνε ἡγεμόνες ⁴⁰ ἑκάτεροι κατὰ σειράν ⁴⁶ καὶ τοῦ ναυτικοῦ καὶ τοῦ πεζικοῦ. Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ Ἀθηναῖοι ἐψήφισαν ⁴⁷ ἑκάτεροι νὰ ἔχωσι τὴν ἡγεμονίαν κατὰ πέντε ἡμέρας ⁴⁸.

Ὅτε δὲ ἐξεστράτευσεν ⁴⁹ εἰς τὴν Κόρινθον ἀποφασίσαντες ⁵⁰ νὰ φυλάττωσιν ἀπὸ κοινοῦ ⁵¹ ἀμφοτέρω τὸ Ὀνεῖον, ἵνα ἐμποδίσωσι ⁵² τοὺς Θηβαίους ἀπὸ τοῦ νὰ διαβῶσιν, ἐφύλαττον ἄλλος εἰς ἄλλο μέρος ⁵³ τοῦ Ὀνείου, οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ Πελλήνηες εἰς τὸ εὐπροσβλητότατον ⁵⁴ [μέρος]. Κατὰ τούτων ἐπέπεσον οἱ Θηβαῖοι, ὅτε ἐτελείωνον ⁵⁵ αἱ τῆς νυκτὸς φυλακαὶ καὶ ἡγείροντο ⁵⁶ ἐκ τοῦ ὕπνου [καὶ ἐπορεύοντο] ὅπου ἕκαστος εἶχεν ἀνάγκην ⁵⁷. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Θηβαῖοι ἐπῆλθον ⁵⁸ παρεσκευασμένοι καὶ ἐν τάξει ⁵⁹ ἐναντίον ἀπαρσκευάστων καὶ ἀσυντάκτων, ἐφόνευσαν ⁶⁰ πολλοὺς καὶ ἠνάγκασαν τὸν πολέμαρχον νὰ κάμῃ συνθήκας ⁶¹ πρὸς αὐτοὺς ἀποροῦντας, ἂν ἔπρεπε ⁶² νὰ καταβῶσιν ἐκ [τοῦ μέρους] τοῦ βλέποντος πρὸς τὴν Σικυῶνα ἢ νὰ ἐπιστρέψωσιν ⁶³ ὀπίσω ⁶⁴. Καταβάντες λοιπὸν ἀσφαλῶς καὶ ἐνωθέντες ⁶⁵ μετὰ τῶν συμμάχων πρῶτον μὲν ἐξ[εστράτευ-

σαν εἰς τὴν Ἐπίδαυρον, ἧς ἐλεηλάτησαν⁶⁶ ὅλην τὴν χώραν, ἔπειτα δὲ καταφρονούντες τοὺς ἐχθροὺς εὐθύς ὡς ἐπλησίασαν⁶⁷ εἰς τὴν Κόρινθον ὁρμαῖοι⁶⁸ διευθύνοντο⁶⁹ πρὸς τὰς πύλας τὰς [φερούσας] εἰς τὸν Φλειοῦντα, ὅπως ἂν ἤθελον τύχη ἀνοικταὶ⁷⁰ πέσωσι⁷⁰ μέσα εἰς τὴν πόλιν. Ἄλλ' ἐξελθόντες⁷¹ τινὲς ἐλαφρῶς ὠπλισμένοι φονεύουσιν ἐκ τῶν ἐπιλέκτων Θηβαίων ὄχι ὀλίγους καὶ τρέψαντες⁷² [εἰς φυγὴν] καταδιώκουσι τοὺς ἄλλους ἕως τρία ἢ τέσσαρα στάδια.

Τὴν δὲ ἄλλην⁷³ [ἡμέραν] οἱ Θηβαῖοι καὶ οἱ ἄλλοι σύμμαχοι αὐτῶν καταλαβόντες ὅλην τὴν πεδιάδα μέχρι τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πλησίων⁷⁴ τῆς πόλεως γηλόφων κατέστρεπον⁷⁵ ὅ,τι ὑπῆρχε χρήσιμον ἐν τῇ πεδιάδι. Ἄφ' οὗ δὲ ἔμειναν οἱ Θηβαῖοι οὐχὶ πολλὰς ἡμέρας, ἀπῆλθον εἰς τὴν πατρίδα των⁷⁶ καὶ οἱ ἄλλοι δὲ [ἀπῆλθον] ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια⁷⁶. Καὶ μέχρι μὲν τούτου τοῦ χρόνου οἱ Θηβαῖοι καὶ οἱ ἀποστατήσαντες ἀπὸ τῶν Λακεδαιμονίων πάντες ἔπραττον ἐκ συμφώνου⁷⁷ καὶ ἐξεστράτευον⁷⁸ ἔχοντες ἡγεμόνας⁷⁹ τοὺς Θηβαίους. Ἄφ' οὗτου δὲ ἀνεφάνη⁸⁰ Λυκομήδης τις ἐκ Μαντινείας, ὅστις καὶ κατὰ τὸ γένος καὶ κατὰ τὰ χρήματα ὑπερεῖχε⁸¹ καὶ φιλότιμος ἦτο, τὰ πράγματα μετεβλήθησαν⁸². Οὗτος λέγων ὅτι οἱ Ἀρκάδες καὶ ἡ μεγαλειτέρα⁸³ φυλὴ⁸⁴ ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν ἦσαν καὶ σώματα εἶχον ἐγκρατέστατα καὶ πολεμικώτατοι⁸⁵ ἦσαν ἐνέπνευσε⁸⁶ φρόνημα εἰς αὐτοὺς καὶ συνεβούλευε νὰ μὴ ἀκολουθῶσι⁸⁷ πλέον τοὺς Θηβαίους, ἂν δὲν ἔχωσι καὶ αὐτοὶ κατὰ σειρὰν⁸⁸ τὴν ἡγεμονίαν. Ἐνεκα δὲ ἐπιτυχῶν⁸⁹ τινῶν [πολεμικῶν] εἰς τὴν Ἐπίδαυρον ἐναντίον τῶν Ἀθηναίων καὶ Κορινθίων καὶ εἰς τὴν Ἀσίην κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἔτι μᾶλλον ἐπήρθησαν⁹⁰. Ἐνεκα δὲ τούτων οἱ μὲν Θηβαῖοι μὲ φθονερὸν ὄμμα ἐβλεπον⁹¹ τὴν αὔξησιν τῶν Ἀρκάδων, οἱ δὲ Ἠλεῖοι διέκειντο ἐχθρικῶς⁹² πρὸς αὐτοὺς, διότι οὐ μόνον δὲν ἀπέδωκαν αὐτοῖς τὰς πόλεις ἅς ἀφῆρσαν⁷⁸ ἀπ' αὐτῶν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀλλὰ καὶ διότι προετίμων⁹³ αὐτῶν τοὺς Τριφυλίους καὶ τοὺς ἄλλους, οἵτινες εἶχον ἀποστατήσῃ ἀπ' αὐτῶν.

Ἐν ᾧ ταῦτα οὕτως εἶχον⁹⁴, ἔρχεται μετὰ χρημάτων πολλῶν ἐκ μέρους τοῦ Ἀρισβαρζάνου Φιλίσκος ὁ ἐξ Ἀβύδου⁹⁵ καὶ συγκαλεῖ⁹⁶ εἰς Δελφοὺς τοὺς Θηβαίους καὶ τοὺς συμμάχους καὶ τοὺς Λα-

κεδαιμονίους. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Θηβαῖοι εἶχον τὴν ἀξίωσιν ⁹⁷ νὰ ἀφήσωσιν ⁹⁸ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐλευθέραν ⁹⁹ τὴν Μιεσσὴν, ἡ εἰρήνη δὲν ἐγένετο.

Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἐπράττοντο ¹⁰⁰, κατὰ πρότασιν ¹⁰¹ τῶν Ἀθηναίων ἀπεφασίσθη ¹⁰² αὐτοὶ μὲν νὰ ὑπάγωσιν ¹⁰³ εἰς τὴν Θεσσαλίαν ἐναντίον τῶν Θηβαίων, οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι εἰς τὴν Λακωνικὴν. Λαβὼν λοιπὸν ὁ Ἀρχιδάμος τοὺς πρᾶξ τοῦ Διονυσίου τὸ δευτερον [σταλέντας] βοηθούς ¹⁰⁴ καὶ τοὺς ἐκ τῆς πόλεως ¹⁰⁵ πρῶτον μὲν κυριεύει ¹⁰⁶ τὰς Καρύας, ἔπειτα δὲ ἐξέστράτευσεν εἰς Παρρασίους τῆς Ἀρκადίης καὶ ἐλεηλάτησε ¹⁰⁷ μετ' αὐτῶν τὴν χώραν, ἀλλ' ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ ¹⁰⁸ ἐκείθεν εἰς τοὺς ὑπερᾶνω τῆς Μηλέας γηλόφους, ἐπειδὴ εἶδον ¹⁰⁹ κατ' αὐτοῦ οἱ Ἀρκάδες καὶ οἱ Ἀργεῖοι. Ἐν ᾧ δὲ ἦτο ἐστρατοπεδευμένος ἐδῶ, ὁ ἀρχηγός ¹¹⁰ τῆς παρὰ τοῦ Διονυσίου [σταλείσης] βοηθείας ἔλεγεν ὅτι θὰ ἀπέλθῃ, διότι ἐτελείωσεν ¹¹¹ ὁ χρόνος, ὃν εἶχε διαταχθῆ ¹¹² νὰ παραμένῃ. Ὅτε δὲ ἐπορεύετο εἰς τὴν Σπάρτην, οἱ Μιεσσῆνιοι ἀπέκοψαν ¹¹³ τὸν ὁδὸν αὐτοῦ εἰς στενὸν τι [μέρος] τῆς ὁδοῦ καὶ ἠνάγκασαν αὐτὸν νὰ ζητήσῃ ¹¹⁴ βοήθειαν παρὰ τοῦ Ἀρχιδάμου. Ἐν ᾧ δὲ οὗτος ἦτο ¹¹⁵ εἰς τὴν συνένωσιν ¹¹⁶ τῆς [φερούσης] εἰς Εὐτρησίους καὶ Μηλέας ὁδοῦ, οἱ Ἀρκάδες καὶ Ἀργεῖοι ἐβάδιζον ¹¹⁷ καὶ οὗτοι εἰς τὴν Λακωνικὴν διὰ νὰ ἀποκλείσωσιν ¹¹⁸ αὐτὸν τῆς εἰς τὴν πατρίδα ¹¹⁸ ὁδοῦ. Γενομένης δὲ παρακλεούσεως ¹¹⁹ πρᾶξ τοῦ Ἀρχιδάμου τοσαύτη ἀνδρεία ¹²⁰ καὶ θάρρος κατέλαβε ¹²¹ τοὺς στρατιώτας, ὥστε μετὰ δυσκολίας ¹²² οἱ ἀξιωματικοὶ ¹²³ ἠδύναντο νὰ συγκρατῶσιν ¹²⁴ αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ βαδίζωσι ¹²⁵ πρὸς τὰ ἔμπρός. Ὅτε δὲ ὁ Ἀρχιδάμος ἐβάδιζεν ἔμπρός ¹²⁶, ὀλίγοι ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἀντισταθέντες ¹²⁷ ἐφρονεύθησαν ¹²⁸, οἱ δὲ ἄλλοι ἐφρονεύνοντο ¹²⁹ φεύγοντες ὑπὸ τῶν ἰππέων καὶ τῶν Κελτῶν. Ὅτε ἦλθεν εἰς τὴν Σπάρτην ἡ ἀγγελία τῆς νίκης καὶ ὅτι ἐκ μὲν τῶν Λακεδαιμονίων οὐδεὶς εἶχε φρονευθῆ ¹²⁹, ἐκ δὲ τῶν ἐχθρῶν παμπληθεῖς, πάντες καὶ πρῶτος ¹³⁰ ὁ Ἀγησίλαος καὶ οἱ γερουσιασταὶ καὶ οἱ ἔφοροι ἔκλαυσαν ὑπὸ χαρᾶς. Διὰ τὴν συμφορὰν ¹³¹ τῶν Ἀρκάδων οὐχὶ ὀλιγώτερον ¹³² τῶν Λακεδαιμονίων εὐχαριστήθησαν ¹³³ οἱ Θηβαῖοι καὶ οἱ Ἡλεῖοι.

Θέλοντες ¹³⁴ οἱ Θηβαῖοι νὰ λάβωσι τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἑλλάδος ἀπεφάσισαν ¹³⁵ νὰ συμμαχήσωσι πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν. Ἐστειλαν λοιπὸν πρέσβην αὐτοὶ μὲν τὸν Πελοπίδαν, οἱ δὲ σύμμαχοι αὐτῶν ἴδιοι ¹³⁶ ἕκαστος. Ὅτε ὁ Πελοπίδης ἔφθασεν ¹³⁷, εὔρε παρὰ τῷ βασιλεῖ Εὐθυκλέα τὸν Λακεδαιμόνιον, εἶχον δὲ συναναβῆ μετ' αὐτοῦ καὶ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις, ὁ Τιμαγόρας καὶ Λέων. Πάντων δὲ τούτων παρὰ τῷ βασιλεῖ ἐπλεονέκτει ὁ Πελοπίδης, διότι ¹³⁸ οἱ Θηβαῖοι μόνοι ἐκ τῶν Ἑλλήνων συνεπολέμουν ἐν Πλαταιαῖς μετὰ τοῦ βασιλέως, οὐδέποτε δὲ εἶχον ἐκστρατεύσῃ κατὰ τοῦ βασιλέως, πρὸ ὀλίγου ¹³⁹ δὲ εἶχον νικήσῃ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐν Λεύκτροις καὶ εἶχον πορθήσῃ τὴν χώραν αὐτῶν. Διὰ ταῦτα κατὰ πρότασιν ¹⁴⁰ τοῦ Πελοπίδου ἀπεφασίσθη ¹⁴¹ ἡ μὲν Μεσσήνη νὰ εἶνε ἐλευθέρη ¹⁴² ἀπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι νὰ ἀποσύρῃσι ¹⁴³ τὰ πλοῖα· ἐὰν δὲ δὲν ἤθελον ὑπακούῃ ¹⁴⁴, νὰ ἐκστρατεύωσιν ἐναντίον ¹⁴⁵ αὐτῶν· ἐὰν δὲ τις πόλις δὲν ἤθελε νὰ ἀκολουθῇ, νὰ ἐπέρχωνται ¹⁴⁶ πρῶτον κατ' αὐτῆς. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐναντιωθέντος τοῦ Λέοντος ταῦτα ἀπεφασίσθησαν ¹⁴¹, ὅτε ἐπανῆλθον οἱ πρέσβεις εἰς τὰς πατριδας των, οἱ Ἀθηναῖοι ἐφόνευσαν τὸν Τιμαγόραν, διότι δὲν ὑπερήσπισε ¹⁴⁷ τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως ἀλλὰ τὰ τῶν Θηβαίων. Ἡ συμμαχία δὲ αὕτη διελύθη, διότι οὔτε οἱ πρέσβεις οἱ σταλέντες εἰς Θήβας διὰ νὰ ἀκούσωσι ¹⁴⁸ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ βασιλέως ὤμοσαν ταῦτα, οὔτε κατόπιν, ὅτε ἔστειλαν εἰς ἐκάστην πόλιν, ἠθέλησαν νὰ ὁμόσωσιν, εἰπόντες καὶ πρῶτοι ¹⁴⁹ οἱ Κορίνθιοι ὅτι δὲν εἶχον ἀνάγκην διόλου ¹⁵⁰ κοινῶν πρὸς τὸν βασιλέα ὄρκων.

Ὁ δὲ Ἐπαμεινώνδας ἀπεφάσισε ¹⁴¹ νὰ ἐκστρατεύσῃ πάλιν εἰς τὴν Ἀχαΐαν, ὅπως προσελκύσας ¹⁵¹ αὐτὴν ἀναγκάσῃ καὶ τοὺς Ἀρκάδας καὶ τοὺς ἄλλους συμμαχοὺς νὰ εἶνε προσηλωμένοι ¹⁵² πρὸς αὐτούς. Ἀφ' οὗ δὲ πρῶτον κατὰ συμβουλήν ¹⁵³ αὐτοῦ κατελήφθη τὸ Ὀνειον ὑπὸ τοῦ Πεισίου, ὅστις ἦτο στρατηγός ¹⁵⁴ ἐν τῷ Ἀργεῖ, ὑπερβαίνουσιν οἱ Θηβαῖοι τὸ Ὀνειον καὶ ἐνωθέντες ¹⁵⁵ μεθ' ὄλων τῶν συμμαχῶν ἐκστρατεύουσι κατὰ τῆς Ἀχαΐας ὑπὸ τὴν στρατηγίαν ¹⁵⁶ τοῦ Ἐπαμεινώνδου. Ἐπειδὴ δὲ οἱ ἀριστοκρατικοὶ ¹⁵⁷ παρεκάλεσαν ¹⁵⁸ αὐτὸν νὰ μὴ μεταβάλλῃ τὸ πολίτευμα ¹⁵⁹ μηδὲ νὰ ἐξορίσῃ ¹⁶⁰ τοὺς ἰσχυροτάτους, συνῆψε ¹⁶¹ συμμαχίαν ἐπὶ τῷ ὄρω ¹⁶²

νά ἀκολουθῶσι τοὺς Ἰθηθαίους ὅπου ἂν ὀδηγῶσι ¹⁶³ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα. Ἐπειδὴ δὲ καὶ οἱ Ἀρκάδες καὶ οἱ δημοκρατικοὶ ¹⁶⁴ ἐκ τῶν Ἀχαιῶν κατηγοροῦν αὐτόν, ὅτι δῆθεν ¹⁶⁵ εἶχε παρασκευάσῃ τὴν Ἀχαιάν διὰ τοὺς Λακεδαιμονίους, οἱ Ἰθηθαῖοι ἔστειλαν ἀρμοστάς εἰς τὰς Ἀχαιϊκὰς πόλεις, οἵτινες ἐλθόντες τοὺς ἀριστοκρατικούς ¹⁵⁷ ἐξεδίωξαν ¹⁶⁶ καὶ καθίδρυσαν ¹⁶⁷ δημοκρατίας εἰς τὴν Ἀχαιάν. Ἀλλὰ κατόπιν συνενωθέντες ¹⁶⁸ οἱ ἐξόριστοι ¹⁶⁹, οἵτινες ἦσαν ὄχι ὀλίγοι, ἐπικτῆθησαν καὶ κατέλαβον τὰς πόλεις. Καταλαβόντες δὲ αὐτὰς συνεμάχουν πλέον φανερὰ πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. Καὶ ἐν Σικυῶνι δὲ ὁ Εὐφρων ὑποστηριζόμενος ¹⁷⁰ ὑπὸ τῶν Ἀρκάδων καὶ Ἀργείων καταλύει τὸ ἀρχαῖον πολίτευμα καὶ ἐγκαθιδρύει ¹⁶⁷ τὴν δημοκρατίαν, ἣτις ὑπ' αὐτοῦ κατόπιν μετεβλήθη ¹⁷¹ εἰς τυραννίαν ¹⁷².

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ε Ι Σ

+ Θέμα 35.

1. θεραπεύειν.
2. θωπεύειν, κολακεύειν.
3. ὁ δῆμος.
4. μετάφραζε ὡσεὶ ἦτο : εὐχάριστος ὢν ὡς πρὸς τοὺς λόγους.
5. φρονῶν.
6. τὸ πλῆθος, οἱ πολλοί, ὁ δῆμος.
7. συγκριτ. τοῦ ἡδύς.
8. δεῖσθαι.
9. μετοχή.
10. εὐλαβεῖσθαι.
11. τιμωρεῖσθαι.
12. ἀμύνησθαι προστακτ.
13. εὖ ποιεῖν.
14. εὖ λέγειν.
15. οὐδέν.
16. λυσιτελεῖν.
17. εὐσεβεῖν.
18. εἰς.
19. εὐτυχεῖν, εὖ πράττειν.
20. λοιδορεῖσθαι.
21. μετοχή.
22. ἐπιμελεῖσθαι.
23. αἰτεῖσθαι.
24. συγγνώμην, συγγιγνώσκειν.
25. πένης.
26. ἀποδιδράσκειν.
27. ὑφίστασθαι.
28. εἰκῆ.
29. ἀφίστασθαι.
30. κίρως.
31. ἀναπλεῖν.
32. ἐτησῖαι.
33. ἐπιιδύοναι.
34. ἐγκαρτερεῖν.
35. μέσον.
36. ἐπιλείπειν.
37. φθάνειν.
38. ποιεῖν.
39. παραβαίνειν τὸν ὄρκον = ἐπιορκεῖν.
40. αἰ.
41. δοτική.
42. θηρεύεσθαι.
43. ἀνοία.
44. θηράσθαι.
45. κενόν.
46. μετοχή.
47. αἰδεῖσθαι.
48. ἀναιδῆς κατὰ γεν.
49. εὐωχεῖν.
50. δέος κατὰ δοτικήν.
51. βρῶμα.
52. μυσάττομαι.
53. δακρύειν.
54. περιστάσθαι.
55. δοτική.
56. ἐν μετὰ δοτικῆς.
57. κατοικεῖν πλησίον = προσοικεῖν.
58. ὑπέρχεσθαι.
59. μετοχή.
60. ὑπέρ.
61. καταναυμαχεῖν.

Θέμα 36.

1. δεσπότην.
2. πᾶς.
3. ἡγεῖσθαι.
4. ἀγαθός.
5. ἀμαρτία.
6. πράως.
7. ἄγειν.
8. ἐπίθετον.
9. αἶρειν.
10. καθιστάναι.
11. αἰτεῖν.
12. πράττεσθαι.
13. ἀπαιτεῖν.
14. παῖς.
15. πρεσβύτερος.
16. ἐθίζειν.
17. ὑπομιμνήσκειν.
18. συλεῖν.
19. μετοχή.
20. ἀμφιεννύναι.
21. πόνος.

Θέμα 37.

1. ὀρκοῦν.
2. γραφήν.
3. γράφειν.
4. εἶός τέ εἰμι.
5. αἰτεῖσθαι.
6. αἰτίαν.
7. μάχην.
8. ναυμαχίαν.
9. ἤκειν.

10. δοτική ἀπλῆ. 11. χαλεπός. 12. ἀποκτείνειν. 13. καλεῖν. 14. αἰρεῖν. 15. φυλάττειν. 16. φυλακή. 17. ὄρος, ὄριον. 18. φέρειν. 19. δοτική. 20. εὐκτική. 21. πρὸς μετ' αἰτιατικῆς. 22. κατανέμειν. 23. λειτουργεῖν. 24. στεφανοῦσθαι. 25. ψέγειν φόγους. 26. μέτριος. 27. δοτική. 28. οὐδέν. 29. παῖς. 30. ἐστιᾶν γάμους. 31. Ὀλύμπια. 32. παρά, πρὸς. 33. ἀδικεῖν ἀδικίαν. 34. εἰδέναι.

Θέμα 38.

1. ἀλγεῖν. 2. στερρῶς. 3. νοσεῖν, κάμνειν. 4. ἐκκόπτεσθαι. 5. δοτική. 6. βάλλειν, ἀφιέναι. 7. πλήττεσθαι. 8. διαφθείρεσθαι. 9. ἀποσῆπειν. 10. ἐκκόπτεσθαι. 11. κατάγνυσθαι. 12. πυροῦσθαι. 13. τοῦμὸν μέρος. 14. εἶναι. 15. περίοδος. 16. φυλάσσειν. 17. μάλιστα. 18. ποιεῖσθαι. 19. σπονδαί. 20. τι. 21. οὐτοσί. 22. τοῦτο. 23. μετοχή. 24. ἐγείρεσθαι. 25. ὄρθριος. 26. καθεύδειν. 27. ἐσθίειν. 28. ὄρν. 29. ἐκτίνειν. 30. δαπανᾶν.

Θέμα 39.

1. ἐμή. 2. τελευτᾶν. 3. μᾶλλον. 4. τὰ οἰκεῖα ἡμῶν. 5. ἀμαρτήματα, ἀμαρτίας. 6. διάνοια. 7. πολέμιος. 8. κρατεῖν. 9. φρονεῖν. 10. μετοχή. 11. γνώμη. 12. ὄφελός ἐστιν. 13. φρονεῖν. 14. ἀκόλαστος. 15. ὄφελος. 16. βασιλείος. 17. οἶδα. 18. εἰμι. 19. οὐδέν. 20. ἀπαρέμφατον. 21. φαῦλος. 22. ἀνὴρ. 23. ἐξ-αμαρτάνειν. 24. δις. 25. μάλιστα. 26. σιγή. 27. σώφρων. 28. ὁ χῶρος. 29. ὅδε.

Θέμα 40.

1. ἀπεργάζεσθαι. 2. αἰσχύνη. 3. ἀπολαμβάνειν τὸ ἐξ αὐτοῦ οὐσιαστικόν. 4. ἐπικουρεῖν. 5. συνουσία. 6. ἀμεταστρεπτί. 7. ῥηματικόν. 8. κρίνεσθαι. 9. καταγιγνώσκειν. 10. γενική οὐσιαστικοῦ. 11. δεινότητος. 12. ἔγκλημα. 13. κατάγνωσις. 14. ἀνθρωδέστατα. 15. φέρειν. 16. ἀμνήμων. 17. στερίσκεσθαι κατὰ μετοχήν. 18. προστάσσειν. 19. ἐπιστήμων. 20. ἄπειρος. 21. μετοχή. 22. κατὰ. 23. λόγος. 24. αἰεί. 25. κελεύειν. 26. παῖς. 27. ἰσομοίρους εἶναι. 28. τὰ πατρῶα. 29. ὀλιγαρχία. 30. πλεονεκτεῖν.

31. ἔχειν. 32. οὐχ οἶόν τε. 33. ἀφειδεῖν. 34. πιμπλάναι.
 35. μεστός. 36. πυροί. 37. γεν. πληθ. 38. παντοῖος. 39. ὀπώ-
 ρα. 40. ναῦς. 41. εἶρητο. 42. εὐτυχεῖν. 43. πρέπειν. 44. ἀμαρ-
 τάνειν. 45. ψεύδεται. 46. οὕτω. 47. ἄμεινον. 48. πειράσθαι.
 49. θιγγάνειν. 50. ἐκὼν εἶναι = ὅσον ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς θελή-
 σεώς μου. 51. ἄπτεσθαι.

Θέμα 41.

1. ἀφικνεῖσθαι. 2. ὀρμίζεσθαι. 3. ἐν. 4. ὀρχηστρίς. 5. μετοχή.
 6. οὖν, δῆτα. 7. ὄραν. 8. εὖ. 9. φρονεῖν μετοχή. 10. οὐδέποτε.
 11. δοτική ἀπλή. 12. ὁ ἐμός. 13. κάλλιστος. 14. σί. 15. πολέ-
 μιός. 16. ὁ αὐτός. 17. τὸ πολύ, ἢ πολλή. 18. τέμνειν. 19. ἀπόλ-
 λυμαί. 20. μάτην. 21. ἐμβάλλειν. 22. ποί. 23. πῦ. 24. εἶδα.
 25. ἐνταῦθα. 26. γίγνεσθαι. 27. ἴστασθαι. 28. σιγᾶν. 29. πη-
 νίκα. 30. ὀψέ. 31. ἀφικνεῖσθαι. 32. κόμη. 33. ἔργον. 34. ἄλις.
 35. ἄνοια. 36. οἶομαι. 37. δυνατός. 38. τοῦ ὄντος. 39. διακρεῖν.
 40. μετοχή. 41. μεταδιδόναι. 42. παλαι. 43. προσιέναι τινά.
 44. οἱ ὀψίζοντες. 45. μεταδιδόναι. 46. πυροί. 47. εἶ τι. 48.
 βρωτόν. 49. εὐκτική. 50. εὖρος. 51. ἐπιτελεῖσθαι. 52. ἦδη.
 53. ἐπιτήδεια. 54. γυναῖκα ἄγεσθαι. 55. παρά μετὰ αἰτιατικῆς.
 56. ἐπίθετον. 57. καταλείπειν. 58. ἔστι μοι. 59. σιτία.

Θέμα 42.

1. νόμος. 2. δοτική. 3. κάπηλος. 4. διορίζειν. 5. αὐτοπώλης.
 6. ἀλλοτριῶν. 7. τῶν σωμάτων. 8. βουλομένῳ. 9. ἀφίστασθαι.
 10. μέσου. 11. ἀπογιγνώσκειν. 12. χρή. 13. μέσον. 14. οἶεσθαι.
 15. τί. 16. ὑφίσθαι. 17. ἀφίστασθαι. 18. φείδεται. 19. κωλύειν.
 20. κτᾶσθαι. 21. φιλία. 22. οὐδέν. 23. ἔτι. 24. δεῖσθαι. 25.
 ἐνδεῖσθαι, μετοχή. 26. οἰκίτης. 27. σφάλλεσθαι. 28. μετοχή.
 29. σπανίζειν. 30. ἡδίστος. 31. ἀγαθόν. 32. ἀπαρέμφατον. 33.
 ψεύδεται ἀπαρ. 34. εἶτα. 35. καταδουλοῦν ὑποχείριον ὑπ' αὐ-
 τοῖς ποιεῖσθαι. 36. ἐκ παιδῶν. 37. τὸ μεираκιούσθαι. 38. ἐκβαί-
 νειν. 39. τηνικαῦτα. 40. μετάφρασον ὡσεὶ ἦτο : καθαρὸς εἶμαι ὡς
 πρὸς τὰς χεῖρας. 41. κενός. 42. ὁ βίος. 43. πλήρης. 44. ἀνα-

λίσκειν μετοχή. 45. παιδεύειν, παιδείαν. 46. τίθημι. 47. αὐτὴ καθ' ἑαυτήν. 48. χωρὶς. 49. πρόσω. 50. Οἱ οἰκεῖοι. 51. κρύφα. 52. ἐνδεής. 53. ἄθλιος. 54. ἄρχειν. 55. ἄρχεσθαι. 56. ὤδε. 57. ἀνθίστασθαι λέγειν. 58. πόνος. 59. μετοχή. 60. πονεῖν. 61. ὅτι. 62. εὐκτική. 63. αἰσθάνομαι. 64. ἅμα. 65. ὀσφραίνεσθαι. 66. ἀναστρέφειν. 67. συνιέναι. 68. φωνεῖν. 69. μετοχή. 70. ἀκροᾶσθαι. 71. ἐπήκοος. 72. πείναν ἔχειν μεγαλειέραν = πείναν μᾶλλον. 73. πυνθάνομαι. 74. εὐκτική.

Θέμα 43.

1. κρείσσων. 2. μυρίοι. 3. δοτική. 4. δῆπου. 5. ἦπτον. 6. ἀ' ἀόρ. 7. θεῖν. 8. πολλαπλασίως. 9. ἡμέτερος. 10. ἀφικνεῖσθαι. 11. ἡ ὑστεραία. 12. δοτική. 13. ἐπίθετον. 14. μετοχή. 15. δαπάνη. 16. ὑστερεῖν. 17. δοτική. 18. μετοχή. 19. πλεονεκτεῖν. 20. ἀγαθός. 21. προσήκειν. 22. μειονεκτεῖν. 23. πρεσβεύειν. 24. ἐπιγίγνεσθαι. 25. ἡγεῖσθαι. 26. προσήκειν. 27. περιεῖναι. 28. μαλακία· δοτική. 29. αἰεῖ. 30. ῥηματικὸν εἰς -τέος. 31. δεσπότης. 32. μέγεθος. 33. ὑπερφέρειν. 34. ἦπτων. 35. κρείττων. 36. φιλεῖν. 37. μᾶλλον.

Θέμα 44.

1. πῖθος. 2. ἡδύς. 3. κεκτῆσθαι. 4. ὄραν. 5. ἄλλος. 6. θαλλός. 7. τίμιος. 8. ρεῖν. 9. χρυσίον. 10. μέδιμος. 11. οἱ θεμέλιοι. 12. ὑποκεῖσθαι. 13. γενναῖος. 14. φρένες. 15. θεραπεύειν. 16. ἄγασθαι. 17. ἄγαν. 18. χαλεπή. 19. ἡ ἐχρησάμην. 20. εὐκτική. 21. μάλιστα. 22. μετοχή. 23. συγγιγνώσκειν. 24. δοτική. 25. τάλινα. 26. φεῦ. 27. ὡς. 28. ἀπόλλυσθαι. 29. βάλανος φοινίκων.

Θέμα 45.

1. ὠνεῖσθαι. 2. περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι ἢ ἀπλῶς πολλοῦ ποιεῖσθαι. 3. τιμᾶσθαι πλείστου. 4. πρίαιο. 5. ὥστε. 6. ἀπολαμβάνειν. 7. ἔφη. 8. πριαίμην. 9. λατρεύειν. 10. ἀναλίσκειν. 11. ὠνεῖσθαι. 12. δοτική. 13. σταυρός. 14. δῦεσθαι. 15. ἐκπρίειν. 16. δεινόν. 17. ῥηματ. εἰς -τός. 18. ὠνία ἐστίν. 19. ἡ τάπις -ίδος.

20. μῶν. πόσων ; 21. τιμᾶσθαι μετὰ δοτ. προσώπου. 22. καταδικάζεσθαι εἰς δεσμά, δεῖσθαι. 23. τιμᾶν. 24. τιμᾶσθαι.

Θέμα 46.

1. ἀνίστασθαι, ἐγείρεσθαι. 2. ὄρθρος. 3. ψυχρινός. 4. ἀλεεινός. 5. κελεύειν. 6. ἤκειν. 7. δεῖλη. 8. δοτική. 9. πάνυ. 10. σφόδρα. 11. κρούειν. 12. μάχεσθαι. 13. ἐπιδημεῖν. 14. συχνός. 15. ἐκεῖθεν. 16. ἀφικνεῖσθαι. 17. προσφέρειν. 18. ἐνιαυτός. 19. ἡμιδαρειακά.

Θέμα 47.

1. χαλεπόν. 2. ἀφίστασθαι. 3. αἰί. 4. μάλιστα. 5. στάδιοι. 6. δίκην δίδόναι. 7. πρό· ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ ῥήματος. 8. ἔχεσθαι. 9. βῶν· ἐν συνθέσει μετὰ τῆς προθέσεως. 10. λύειν. 11. αἰ σπονδαί. 12. σαφῶς. 13. ὄρν. 14. καταλάμπειν. 15. κακῶς πράττειν. 16. θηλυκόν. 17. κατακρίνειν. 18. τὸ τελευτῆσαι. 19. ἐκκυλισθαι. 20. ἐκπώματα. 21. ἐκκλέπτεσθαι. 22. ἐκφύειν, ἐκγίγνεσθαι. 23. ἐκβάλλεσθαι. 24. εἰωθῖα διαίτα. 25. ἐκβαίνειν. 26. ἀντιλαμβάνεσθαι. 27. ἀντικαταλλάττεσθαι.

Θέμα 48.

1. βούλεσθαι. 2. δοτική. 3. πρὶν μεθ' ὀριστ. ἄορ. 4. ἔβοθηεῖν. 5. δοτική. 6. ἐξέρχεσθαι. 7. πορθεῖν, δηρῶν, τέμνειν. 8. τελευτᾶν· μετοχή κατὰ γεν. 9. τὴν λείαν ἅπασαν. 10. μέσον. 11. μετοχή. 12. ἀστυγείτων. 13. ἀπαιτεῖν. 14. χρήματα. 15. ἀποδιδόναι. 16. ἀποτεριχίζειν· κατὰ παρατατικόν. 17. ἐνταῦθα. 18. μάχεσθαι κατὰ μετοχὴν μάλιστα μετὰ τοῦ ὤς. 19. παραβοθηεῖν· μετοχή κατὰ γενικήν. 20. ἀποθνήσκειν. 21. συμμιγνύναι. 22. οἰχεσθαι. 23. ἀργυρολογεῖν, χρήματα πράττειν κατὰ μετοχὴν μέλλ. 24. ὑπέρ. 25. ὄρκους. 26. ἀνάγειν. 27. ὤς. 28. ὑποτελεῖν. 29. ὅσον περ εἰώθεσαν. 30. ἔδοσαν ὄρκους. 31. ἕως ἄν. 32. οἱ παρὰ βασιλέως. 33. αἰρεῖν. 34. ἤκειν. 35. πανδημεῖ. 36. Χερρονησίτας. 37. περιτριχίζειν. 38. ἐν. 39. νεοδαμῶδεις. 40. ἄρχων. 41. ὤς. 42. βίᾳ, κατ' ἰσχύν. 43. διαπράττεσθαι. 44. παρεσκευάστο.

45. ἐπιτρέπειν. 46. τὰ τῆς πόλεως. 47. διαβαίνειν. 48. εἰς τὸ πέραν. 49. μετοχὴ μέλλοντος.

Θέμα 49.

1. ἐπεὶ. 2. προσχωρεῖν. 3. πρὸ δοτικῆ. 4. χωρία. 5. καταστρέφειν. 6. αἰρεῖσθαι. 7. οἴκαδε. 8. ὄρων. 9. μετοχὴ. 10. οἱ ἐπιτήδαιοι. 11. μεταπέμπεσθαι. 12. δοτικῆ. 13. ἄγειν. 14. οἰωνίζεσθαι ἀνεπιτήδειον. 15. ἐν μετὰ δοτικῆς. 16. εὐκτικὴ μετὰ τοῦ ἄν. 17. ἄπτεσθαι. 18. μετοχὴ κατὰ γενικὴν. 19. ὄχλος. 20. μετοχὴ τοῦ βούλεσθαι κατὰ πληθυντικόν· διατί; 21. ἡγεῖσθαι. 22. κράτιστος. 23. φεύγειν. 24. ἔλαττον. 25. δύναιμι ἔχω = δύναμαι. 26. ἐνεργητικόν. 27. ὄριστ. ἄορ. μετὰ τοῦ ἄν τοῦ ἔρχεσθαι ἢ ἀφικνεῖσθαι. 28. ἐν ᾧ. 29. εἰμί. 30. ἀποβαίνειν. 31. οἰκεῖος. 32. ἄπτεσθαι κατ' εὐκτικὴν. 33. οὐδενὸς ἀντειπόντος. 34. αὐτοκράτωρ. 35. οἶός τ' ὄν. 36. ἄγειν κατὰ γενικὴν μετοχῆς. 37. ἐπὶ μετ' αἰτιατ. 38. ἀφίστασθαι κατὰ μετοχὴν. 39. συνεπέμπεσθαι. 40. μέσον. 41. ἐκβοηθεῖν. 42. κατακλῆειν. 43. ἀποκτείνειν. 44. αὐτόθι. 45. ἐκεῖθεν.

Θέμα 50.

1. δοκεῖ σοι. 2. ἀγαθὰ. 3. οἶδωμι. 4. οἴκαδε. 5. ὄνειδος. 6. ἡγεῖσθαι. 7. δεῖσθαι. 8. ἀποκτείνειν. 9. πέμπειν. 10. Δηλίω. 11. τέμαχος. 12. τάριχος (ὀ). 13. παλάθη. 14. ποιεῖν. 15. εἰ. 16. ἄ. 17. προστακτικῆ. 18. γάρ. 19. ἐπιστέλλειν. 20. ἐπιτάσσειν. 21. ἀναιρεῖσθαι. 22. καθίστασθαι. 23. τάξις. 24. γινώσκειν. 25. ῥαδίος. 26. παραινεῖν. 27. πονεῖν. 28. παρακελεύεσθαι. 29. ὁμονεεῖν. 30. μετοχὴ. 31. ποιεῖν. 32. κάλλιον. 33. ἀρήγειν. 34. χρή. 35. ἀμύνειν. 36. δοκεῖν. 37. ὑπουργεῖν. 38. πείθεσθαι. 39. δουλεύειν. 40. μετοχὴ. 41. ἔπτεσθαι προστακτικῆ. 42. ἐπιχώριος. 43. ἀπειθεῖν. 44. ἀπιστεῖν. 45. ἡγεῖσθαι. 46. κατεργάζεσθαι. 47. τὴν ἀρχὴν. 48. συγχωρεῖν. 49. μετοχὴ. 50. πρόσθεν. 51. οὐκοῦν. 52. εἰκέναι. 53. εὐκτικῆ. 54. προσήκει. 55. ἄθλιος. 56. λέγειν. 57. πρέπειν. 58. πένης. 59. εὐνοεῖν προστακ. 60. κακόνοος. 61. εὐκτικὴ μετὰ τοῦ εἴθε ἢ εἰ γάρ. 62. τὸ μέλλον συνοίσειν.

63. ἐπικουρεῖν. 64. αἰτιασθαι. 65. χρῆναι. 66. διαπράττεσθαι.
67. εἰς φιλίαν. 68. ἕα.

Θέμα 51.

1. ἔστι μοι. 2. παραμύθια. 3. εἶνε βίον. 4. σιδηρεία. 5. ἄθλα.
6. γίγνεται. 7. ὑπάρχειν. 8. ἠλικόν. 9. ἡ πολυδωρία. 10. κέρ-
δος γίγνεσθαί μοι. 11. δοκεῖν. 12. δεῖσθαι. 13. χαρίζεσθαι τοῦτο.
14. χυλεπόν, οὐ βράδιον. 15. βούλεσθαι μετοχή. 16. ἔστι σοι,
οἶόν τ' ἔστιν. 17. εἶναι μοι. 18. ἠδέως πάνυ.

Θέμα 52.

1. μετοχή. 2. γίγνεσθαι. 3. κεκτῆσθαι. 4. οὕτω. 5. ὦ ἀγαθί.
6. ποιεῖν. 7. ποιεῖσθαι. 8. πάνυ. 9. γέ. 10. παθητικόν τοῦ θερα-
πεύειν. 11. πράττειν. 12. οἶδα. 13. ῥηματικόν. 14. ῥηματικόν
τοῦ ἐξιέναι. 15. περιορᾶν ῥηματ. 16. ἀπόλλυσθαι μετοχή.

Θέμα 53.

1. ἐπί. 2. εἰσιέναι. 3. καταστρέφεσθαι. 4. ἐκβαίνειν. 5. ἄγαν
6. κατὰ μετοχὴν μετὰ τοῦ εἶναι. 7. ἐπιπλεῖν κατὰ μετοχὴν. 8.
μετοχή. 9. ἄσμενος. 10. προσδέχεσθαι κατὰ μετοχὴν. 11. γέ.
12. ὄνομα εἶναι. 13. πέφυκεν. 14. ὀφλισκάνειν ζημίαν. 15. εὖ
φρονεῖν. 16. αἰσχρός.

Θέμα 54.

1. κοινοῦν. 2. κοινωνεῖν. 3. ὀμιλεῖν. 4. ἐκβαίνειν. 5. ἀπαρέμ-
φατον. 6. παρὰ μετ' αἰτιατ. 7. δι' εὐνοίαν. 8. ἐρίζειν. 9. οἱ διά-
φοροι. 10. οἱ ἐχθροί. 11. τετελεσμ. μέλλοντα. 12. δεινόν. 13.
πονηρία. 14. εὐπραξία. 15. περὶ πλείστου ποιεῖσθαι. 16. σπεύ-
δειν. 17. συντίθεσθαι. 18. ὑπισχνεῖσθαι. 19. δεῖσθαι. 20. συναλ-
λάττειν. 21. ὁ φεύγων. 22. καταλλάττεσθαι. 23. προσήκειν.
24. μάλιστα. 25. χρῆσθαι. 26. ἐντυγχάνειν. 27. κρατεῖ μετὰ γε-
νικῆς. 28. αἰδώς. 29. ἐμπίμπλασθαι. 30. ἐρυθραίνεσθαι. 31. ὁπότε.
32. εὐκτική. 33. πρεσβύτερος. 34. μετοχή. 35. εὐκτικὴ μετὰ τοῦ
ἄν. 36. ἀδελφός. 37. βούλευμα. 38. ἀλλοτρία. 39. ἴδιον εἶναι.
40. στόλος. 41. μετοχὴ μέλλοντος. 42. γῆ. 43. ἄμα. 44. σὺν

μετὰ δεσ. 45. ἀναδεῖν. 46. ἔλκειν. 47. κενός. 48. αἰρεῖν. 49. σύν. 50. κοπίς.

Θέμα 55.

1. οἱ παρόντες. 2. ἀπαγορεύειν. 3. ἤδη. 4. ὀρύττειν. 5. προσ-
 ρᾶσθαι. 6. ὀπλοφορεῖν. 7. μέσον. 8. ῥώμη. 9. πολέμιον, ἐναντίον.
 10. πλουτίζειν. 11. κεκτημένοι. 12. ἡ ψυχὴ. 13. ῥώμη. 14. ὄραν.
 15. πολέμιος, ἐναντίος. 16. ἐχθός. 17. μετατάττεσθαι. 18. παρά.
 19. ἐπείγασθαι. 20. ἔργα. 21. ἤδασθαι. 22. συνήδασθαι. 23.
 συναλγεῖν. 24. χαλεπαίνειν. 25. αἰσχύνεσθαι. 26. ὡς. 27. ἠδέως.
 28. χαλεπῶς φέρειν. 29. τὰ παρόντα. 30. βρέως. 31. ἀλγύνε-
 σθαι, ἀλγεῖν. 32. σεμνύνεσθαι. 33. ἰέναι. 34. ῥώμη. 35. θυμῷ.
 36. ἐπιέναι. 37. ὀρόμῳ. 38. γνώμη. 39. πᾶν. 40. ἐπιστήμη.
 41. ἐπιτηδεύειν. 42. μέσον. 43. προεξορμᾶν. 44. ὑστερίζειν.
 45. πέρ.

Θέμα 56.

1. κρυπτεῖν. 2. πλούτῳ. 3. περί. 4. ποιεῖσθαι. 5. ἐκπολιορ-
 κεῖσθαι. 6. ἐν φυλακῇ ἔχειν. 7. ὑστεραία. 8. ἀνχωρεῖν. 9. πε-
 δῖον. 10. μετοχή. 11. εὐκτική μετὰ τοῦ ἄν. 12. πονηρός. 13.
 δοκεῖν. 14. βέλτιον. 15. παχύς. 16. κατὰ σελήνην. 17. ἐκλεί-
 πει ὁ ἥλιος. 18. συνεπιλαμβάνεσθαι τινί τινος. 19. συνεμβάλλειν
 τινί. 20. ἐξεῖναι. 21. δοκεῖν. 22. ἀπαρέμφατον. 23. ἡ ναῦς. 24.
 ἀπόλλυμαι. 25. αὐτοῖς ἀνδράσιν, αὐτανδρός. 26. σημαίνειν. 27.
 χρῆναι. 28. ἐνεῖναι τινί. 29. βαλάντιον, ἀργυροθήκη. 30. πυροί.
 31. σιπύα. 32. ὀπώρα. 33. ἐντιθέναι. 34. σώρακος (ὁ). 35.
 ἐπιβουλεύειν. 36. τέλος ἐπιτιθέναι τινί. 37. ἐπιιδόναι. 38. κε-
 λεύειν. 39. ἐμμένειν. 40. ὑπεξίστασθαι τινί. 41. παριέναι μετοχή.
 42. περιστάναι τινί τι. 43. παρακατοικίζειν τινί τι. 44. τοῦ μὴ
 νεωτερίζειν.

Θέμα 57.

1. ἐπιέναι. 2. ἤδη. 3. παρέρχεσθαι κατὰ μετοχήν. 4. πέμπειν.
 5. ἐπί. 6. εὐκτική. 7. θαλαττοκράτωρ. 8. νενικηκώς. 9. συγ-
 χωρεῖν. 10. συνομολογεῖν. 11. ἐν μετὰ δεστικῆς. 12. οὐ φαμένον.
 13. εἶναι τινί. 14. παρασκευάζεσθαι. 15. ἀπαντᾶν τινί. 16. κατα-

μυθάνειν. 17. ἐπιβουλεύοντα. 18. ὡς. 19. μετοχή. 20. τοιαῦτα. 21. ἀρκεῖ. 22. ἐπίρρημα. 23. βούλεται, ἀξιοῖ. 24. περί. 25. προσέταξεν, ἐπέταξεν. 26. ἐπὶ τὰς ναῦς. 27. ἐνθάδε. 28. ποιεῖν. 29. τὰ προστεταγμένα. 30. τὰ δοκοῦντα. 31. πείθεσθαι. 32. τοῖς οἴκοι. 33. ἐπιτάσσειν. 34. ἐπέχειν. 35. ἄχθεσθαι. 36. θύρας. 37. ὁμνῶναι. 38. σώζεσθαι. 39. ἐπίρρημα. 40. πειρᾶσθαι. 41. καταλλάττειν, διαλλάττειν. 42. τάδε. 43. τοῖς οἴκοι ἄρχουσι, τέλεσι. 44. ἀξιοῦν. 45. προσήκει. 46. ἐξηγεῖσθαι τι. 47. ἕως ἄν. 48. ἤκωσιν. 49. ἄγειν μετοχή μέλλοντος. 50. ἀποδιδόναι. 51. βούλεσθαι. 52. φριτᾶν. 53. αἰεῖ. 54. μέσον. 55. συνδιαλέγεσθαι. 56. οἱ αἰτιαζόμενοι. 57. ἐναντιοῦσθαι. 58. αἰρεῖν. 59. ἡ ὑστεραία. 60. τὰ ἀνδράποδα. 61. ἀποδιδομαι. 62. καθορᾶν. 63. ἄμα τῇ ἡμέρᾳ. 64. ἀνάγεσθαι. 65. ἐρέτης. 66. ἔφθη καταφυγών. 67. πρὸς μετὰ δοτικῆς. 68. ἀπόλλυμαι. 69. ἀνέλκειν. 70. μετὰ δοτικῆς. 71. ἐκεῖναι. 72. γῆν. 73. ἐρέτης. 74. ὡς. 75. καταδήλον εἶναι. 76. ποιεῖν. 77. μέσον ἡμέρας. 78. δοτικὴ μετοχῆς μετὰ τοῦ ἄμα. 79. αὐτοῖς ἀνδράσιν. 80. ἀφικνεῖσθαι. 81. ἐξαγγέλλειν. 82. ψηφίζεσθαι. 83. βοηθεῖν. 84. ἀπαίρειν. 85. ἀντίον. 86. ἄκρα. 87. ἀνάγεσθαι. 88. μέσαι νύκτες. 89. εὐκτική. 90. ὕδωρ. 91. πολὺ. 92. διακωλύειν. 93. ἡ ὑστεραία. 94. ἄμα ἡμέρᾳ. 95. ἐπὶ. 96. ἐπὶ μιᾶς. 97. ἀντιτάττεσθαι. 98. εὐώνυμον. 99. κέρας. 100. ἀπαρέμφατον. 101. κυβερνᾶν. 102. εὐκτική. 103. μετοχή. 104. ἐν μετὰ δοτικῆς. 105. ἐμβάλλειν. 106. ἀφανίζεσθαι. 107. εὐώνυμον. 108. ἠττάσθαι. 109. αἱ νῆες. 110. φεύγειν. 111. ἀπόλλυμι. 112. περί μετὰ αἰτιατικῆς. 113. δεκεῖν. 114. καταδεδοκυίας. 115. ἐπὶ μετὰ αἰτιατικῆς. 116. χεϊμών. 117. διακωλύειν.

Θέμα 58.

1. ποῖ. 2. ἄγειν. 3. ἀγρός. 4. νέμεσθαι. 5. αἶρειν. 6. ἐλαύνειν. 7. ἀρχήν. 8. καταλύειν. 9. ἡ στρατιά. 10. ὄρμαῖν, ἐξορμαῖν. 11. ἀποθνήσκειν. 12. βάλλεσθαι. 13. τελευτᾶν. 14. εἰδέναι. 15. ἐφορᾶν. 16. ἐμβάλλειν. 17. διαφέρειν. 18. τὸ ἔχειν. 19. κίων. 20. ἀποκαθαίρειν. 21. πράττειν. 22. εὖ πράττειν. 23. κακῶς πράττειν.

τειν. 24. ἵστημι. 25. ὁ ῥοῦς. 26. ἵστασθαι. 27. μοί. 28. θερα-
 πικινίς, παῖς, ἦ. 29. ποῖ. 30. ἔτι. 31. ὄυεσθαι. 32. πεφυκέναι.
 33. θεραπεύειν. 34. ὑπερφρονεῖν. 35. ὑπέικειν. 36. τήκεσθαι. 37.
 καθεύδειν. 38. ἐγρηγορέναι. 39. ἀποσῆπειν. 40. ἐκλείπειν. 41.
 ἐκφαίνεσθαι. 42. ἀστήρ. 43. πήγνυσθαι. 49. ἀπόλλυσθαι. 50.
 οὐσία. 51. ἐπιμελεῖσθαι, μέλειν τινί. 52. ὅπως μετὰ μέλλοντος
 ὀριστικῆς. 53. φαίνειν. 54. ῥηγνύναι. 55. εὐκτική μετὰ τοῦ ἄν.
 56. μετοχή. 57. πεποιθέναι μετοχή. 58. δεινότερον. 59. κακῶς
 ἀκούειν. 60. καλῶς. 61. ἐκπίπτειν. 62. φεύγειν. 63. ἀνιέναι.
 64. ὕειν μετοχή. 65. προσμιγνύναι. 66. κατὰ μετ' αἰτιατικῆς.

Θέμα 59.

1. κοσμεῖσθαι. 2. τὰ ἐπιτηδεύματα. 3. χρῆσθαι. 4. δεῖν. 5.
 ἀγαθός. 6. πεφυκέναι. 7. ἄρχειν. 8. εἶκειν. 9. ἐπιέναι. 10. ἐν.
 11. ἄγαν. 12. καῦμα. 13. ἐθίζειν. 14. σύννους. 15. βιοτεύειν.
 16. ἦ. 17. ῥᾶστα. 18. ἠδιστα. 19. ἐμπύμπλασθαι. 20. κομιζεσθαι.
 21. αἴρεσθαι. 22. οὐσία. 23. δεῖσθαι κατὰ μετοχήν. 24. καινός.
 25. κεῖσθαι. 26. ἀκριβῶς. 27. γέμειν. 28. περιβάλλεσθαι. 29.
 ἐρύματα. 30. ἀμύνεσθαι. 31. κατασκευάζεσθαι. 32. βούλεσθαι.
 33. πεπτωκότα. 34. σπᾶσθαι. 35. ἐπισφαττεσθαι. 36. λύομαι.
 37. ποιεῖσθαι. 38. ὅδε. 39. ἀποθνήσκειν. 40. οἶεσθαι. 41. φυ-
 λάττεσθαί τινα. 42. ἀναχωρεῖν. 43. προσβέβησθαι. 45. διακομί-
 ζεσθαι. 46. μεταγράφεσθαι. 47. ἐκ τῆς Ἀσσυρίας φωνῆς, τῶν
 Ἀσσυρίων γραμμάτων. 48. προεῖσθαι. 49. διανέμεσθαι. 50. ἐπι-
 μίγνυσθαι. 51. ἀκηρυκτί. 52. λοιδορεῖσθαι. 53. ἀναλίσκειν, δα-
 πανᾶν. 54. καταγελάν. 55. μετοχή.

Θέμα 60.

1. ἠττάσθαι, κρατεῖσθαι. 2. κατακλήεσθαι. 3. διαφθείρεσθαι.
 4. βρώματα. 5. ἡ πόσις. 6. οἶκόν. 7. θηριῶδες. 8. ἀλγεῖν. 9.
 ἐκείσε. 10. οἱ νοσοῦντες. 11. δύσκολος. 12. ὄραν. 13. ἐκκόπτε-
 σθαι. 14. κατὰγνυσθαι. 15. πηροῦσθαι τὴν χεῖρα, τὸ σκέλος. 16.
 παχύνεσθαι. 17. λεπτόνεσθαι. 18. ξυγχωρεῖν. 19. ἐπιτάττεσθαι.

20. ἡττάσθαι. 21. ζημιουθαι. 22. ζημίαι. 23. δοκεῖν τινι μετοχή. 24. αἰσχρόν. 25. ὑποτ. μετὰ τοῦ ἄν. 26. πείθεσθαι. 27. πένης. 28. κρείττον. 29. ἀπιστεῖσθαι. 30. ἀπόλλυσθαι. 31. ἐπιτάττεσθαι. 32. καταγιγνώσκεισθαι τινός τι. 33. ἰκανός. 34. ἐπιτρέπεσθαι. 35. ἡ φυλακή. 36. οἶδα, ὁμολογῶ, ὀφείλω. 37. χάριν χάριτας. 38. παθητικόν. 39. βιοῦν. 40. μετοχή. 41. ἀναμιμνήσκομαι. 42. ἀσεβεῖσθαι μετοχή. 43. παθητικόν. 44. πρεσβεύεσθαι μετοχή. 45. ἀποκτείνειν εὐκτική μετὰ ἄν. 46. κινδυνεύεσθαι μετοχή. 47. ἐχθαίρεσθαι. 48. ζημιουθαι. 49. δεῖσθαι. 50. ἐκκάεσθαι τῷ φθλμῷ. 51. τελευτῶν. 52. μετοχή. 53. ἀνασχινδουλεύεσθαι. 53. οἱ πρεσβύτεροι. 54. αἰδοῦς τυγχάνειν. 55. ἐν αἰτία εἶναι, αἰτίαν ἔχειν. 56. προσήκειν. 57. θηλύνεσθαι στόμα πρὸς τινος.

Θέμα 61.

1. καθευδητέον, δεῖ καθεύδειν. 2. μεσημβρία. 3. σιγᾶν. 4. οἶμαι. 5. μένειν. 6. μετοχή. 7. ἐπιπονώτατα. 8. ἐνθάδε. 9. βίος. 10. ἀπόνως. 11. ληρεῖν. 12. μαίνεσθαι. 13. ἐνθάδε. 14. μετοχή τοῦ ποιεῖν. 15. ἐπὶ τῷ καθεύδειν. 16. προσήκειν. 17. τόπος, χώρα. 18. τὰ πολλά. 19. ὁ ἀγαθός. 20. τὸ πάλαι. 21. ἀξιουθαι. 22. ἐπιμελεῖσθαι. 23. γίγνεσθαι. 24. πορεύεσθαι. 25. ὀρχεῖσθαι. 26. ἄρτι. 27. ἐνθάδε. 28. οἴχεσθαι. 29. οἴκαδε. 30. ἦδεσθαι. 31. κτάσθαι. 32. ἐπικηρυκεύεσθαι. 33. ἡττάσθαι. 34. ἀπεχθάνεσθαι τινι. 35. δέχεσθαι. 36. ἠδέως. 37. δοτική. 38. κτάσθαι. 39. ἀπόλλυσθαι. 40. πένεσθαι μετοχή. 41. κακῶς πράττειν μετοχή. 42. εὐκτική μετὰ τοῦ ἄν. 43. δεῖσθαι τινος. 44. οὐδέν.

Θέμα 62.

1. δεῖν. 2. χλαπαίνειν. 3. ἐπιτιμᾶν μετοχή. 4. βουλεύεσθαι. 5. χρῆναι. 6. προσήκειν. 7. ἀγαθός. 8. δοκεῖν τινι. 9. ἀπαρέμφατον. 10. εἶναι τινι. 11. ἐξεῖναι τινι. 12. ἐνεῖναι μετοχή. 13. αἰροῦνται. 14. μετεῖναι τινι. 15. παρεῖναι. 16. ἦδε. 17. πέπρωται. 18. εἰμαρτό μοι. 19. πληγᾶς λαμβάνειν, ὀρέεσθαι. 20. οὐδέν. 21. ἐνί. 22. ἐπιτάττειν. 23. ἐπανορθοῦν. 24. ὄρα. 25.

ἤδη. 26. δοκεῖν. 27. σκηπτός. 28. λάμπεσθαι. 29. οἶός τ' εἶναι.
30. μετοχή. 31. πρεσβύτερος.

Θέμα 63.

1. ἐπιέναι, ἐπιγίγνεσθαι κατὰ μετοχὴν· εἰς τίνα πτώσιν; 2. ὡς, ἐπεὶ τάχιστα. 3. καθαιρεῖσθαι. 4. αἰρεῖσθαι. 5. ἐφ' ᾧ τε μετ' ἀπαρεμφ. ἢ μέλλοντος ὀριστικῆς. 6. πολιτεῦσθαι· εὐκτ. 7. μέσον. 8. πορίζεσθαι. 9. καθιστάναι. 10. ὑπάγεσθαι. 11. ἡδέως. 12. καταψηφίζεσθαι. 13. οἱ καλοὶ κάγαθοί. 14. βαρεῖς. 15. ἄχθεσθαι. 16. βουλευέσθαι. 17. εὐκτική. 18. αἰτεῖσθαι. 19. καθίστασθαι. 20. συμπράττοντος. 21. οὐκέτι. 22. πονηρός. 23. ὀλίγον. 24. εὐκτικὴ μετὰ τοῦ ἄν. 25. πρῶτον μὲν. 26. ὁμογνώμων. 27. ἀποθνήσκειν. 28. οἱ καλοὶ κάγαθοί. 29. καταλέγειν. 30. μετοχή. 31. δῆ. 32. τῶν πραγμάτων. 33. παραιρεῖσθαι. 34. ἀποκτείνειν. 35. ἀποσημαίνεσθαι. 36. ἐμποδῶν. 37. βούλεσθαι εὐκτική. 38. ὡς λυμαινόμενον. 39. πολιτεία, ὀλιγαρχία. 40. παραγίγνεσθαι. 41. ὑπὸ μάλης. 42. συλλέγειν. 43. παρελθῶν. 44. ταύτη τῇ καταστάσει. 45. ἀπολλύντα. 46. ψέγειν. 47. ἐκποδῶν ποιεῖσθαι. 48. εἰ καί. 49. ἄρχειν. 50. τοῦ δήμου. 51. ἐξορμᾶν. 52. ὑπάγεσθαι. 53. σαφῶς. 54. ἀνίστασθαι. 55. ἕως. 56. ταῦτ' ἀ γινώσκειν. 57. καλοὶ κάγαθοί. 58. ἐκ τούτου. 59. εἰδέναι. 60. ἀποθνήσκειν. 61. εὐκτική. 62. ὑπόπτως ἔχειν. 63. ἀποκτείνειν. 64. παραιρεῖσθαι. 65. νομίζειν μετοχή. 66. χρῆναι. 67. δοκεῖν. 68. πολέμιος. 69. νουθετεῖν. 70. κρύφα. 71. ἀποκτείνειν. 72. ἀδικεῖν. 73. πολλοὺς ποιεῖν τοὺς πολεμίους. 74. πολιτεία, ὀλιγαρχία. 75. ἀφαιρεῖσθαι. 76. ἐπιθρουβεῖν. 77. γινώσκειν μετοχή. 78. διαψηφίζεσθαι. 79. ἐκφεύγειν. 80. διαλέγεσθαι. 81. κελύειν. 82. ἐφίστασθαι. 83. ὀρύφακτα. 84. ὀλιγαρχία. 85. καινός. 86. ἀποθνήσκειν. 87. κύριος εἶναι. 88. συνδοκοῦν ἡμῖν. 89. θανατοῦν. 90. εἶναι τινί τι. 91. ὄν ἄν. 92. βούλεσθαι. 93. οὐκ ἀγνοῶ. 94. ὅδε. 95. ἀρκεῖν. 96. ἐπιδεικνύναι. 97. ἐπὶ μετὰ αἰτιατ. 98. ἔλκειν. 99. ἡσυχίαν ἔχειν μετοχή. 100. ἐνθα.

Θέμα 64.

1. οἶσθαι. 2. ἠγείσθαι. 3. κακός. 4. φάναι. 5. ἀπόλλυσθαι.
6. ἀμαρτάνειν. 7. εἶναι. 8. ἐργάζεσθαι. 9. ἠδέως. 10. βέβαιος.
11. λαμβάνειν. 12. φαῦλος. 13. ἐξεῖναι. 14. πρόσθεν. 15. πο-
λέμιος. 16. μετοχή. 17. ἡλιξ. 18. ταχύ. 19. δεῖν. 20. ὑπάρχειν
μετοχή. 21. ἔνεκα. 22. ἐκτείνειν. 23. οἱ ἔμπροσθεν. 24. μάλι-
στα. 25. ἐπί. 26. ἀπαρέμφατον. 27. κατοκνεῖν. 28. μακρός.
29. αἰσχρόν. 30. τηλικούτος. 31. ὑπάρχειν μετοχή. 32. ὑπο-
μένειν. 33. βελτίων. 34. ποιεῖν. 35. φάναι. 36. οἶσθαι. 37.
χρῆναι. 38. ἀπολλύναι. 39. ἀπολείπεσθαι. 40. διάγειν. 41.
συμπεριάγειν. 42. φάναι. 43. βούλεσθαι μετοχή. 44. τίμιον εἶναι
τινι. 45. προσήκειν. 46. διαπράττεσθαι. 47. μοχθεῖν. 48. καλόν.
49. ὀρέγεσθαι.

Θέμα 65.

1. ἴσθαι. 2. ἀπεργάζεσθαι. 3. δήπου. 4. γίγνεσθαι. 5. παρέ-
χεσθαι. 6. οὐκέτι. 7. βέβαιος. 8. δοκεῖν. 9. χαλεπός. 10. ἀμαρ-
τάνειν. 11. μετοχή. 12. οἶσθαι. 13. ῥηματικόν. 14. ἀπειθεῖν.
15. βελτίων. 16. εἰδέναι. 17. φάναι. 18. κακός. 19. ὁ αὐτός.
20. ἄλλος. 21. μετοχή. 22. νοσεῖν. 23. δαπανᾶν. 24. ἐκπέμπε-
σθαι. 25. ἐπί. 26. ἀπαρέμφατον. 27. ἐπιβαίνειν. 28. βασιλεύειν.
29. διὰ τό. 30. δοκεῖν. 31. ἔνεκα τοῦ. 32. οὐδέν. 33. πρὸς τό.
34. καθίστασθαι. 35. πρὸς τῷ. 36. ὑψηλόνοος. 37. ἰσχύειν. 38.
ἐκ τοῦ. 39. τὰ ὑπάρχοντα. 40. συμμέτρως.

Θέμα 66.

1. γέ. 2. εὖ. 3. ἐπιμελεῖσθαι μετοχή. 4. δοτική. 5. τί. 6.
πνεῖν. 7. δεῖν. 8. δεινός. 9. συλλέγεσθαι. 10. ἔστιν. 11. ἄλυπος.
12. λυσιτελεῖν. 13. θεῖν. 14. μετοχή. 15. παρά. 16. ὑπισχνεῖ-
σθαι. 17. φράζειν. 18. αὐτόνομος. 19. δοκεῖν. 20. μετοχή. 21.
χρησθαι. 22. ἠγείσθαι. 23. ὑπολαμβάνειν. 24. ὁμνῦναι. 25. προσ-
δοκᾶν. 26. οἶσθαι. 27. ἐπαγγέλλεσθαι. 28. ἠγείσθαι. 29. ἀπο-
βάλλειν. 30. εἰδέναι. 31. δοκεῖν. 32. περιγίγνεσθαι. 33. ἐπίστα-
σθαι. 34. εὐψυχος. 35. ἐφίεσθαι. 36. λάθρα. 37. ἐκ τοῦ προφα-
νοῦς. 38. πλουτεῖν. 39. βάθρον. 40. ἀγαθός. 41. ὀρέγεσθαι. 42.
δεῖσθαι. 43. κωλύειν. 44. παραινεῖν. 45. ἀνήκεστον. 46. προσ-
τάσσειν. 47. ἀπιέναι. 48. ὡς τάχιστα. 49. καθιστάναι. 50. κεί-
σθαι. 51. ὁμνῦναι. 52. ἀμαρτάνειν. 53. μηδέν. 54. οἶόν τε. 55.
ἀγαθός. 56. εἰκός. 57. τάττειν. 58. σωμασκειν. 59. κτείνειν.
60. τὴν ἡλικίαν. 61. μετοχή. 62. ἐπεκθεῖν. 63. ἐπείγεσθαι. 64.
συμμιγνύναι. 65. ἐν τῷ ἔργῳ. 66. παρίστασθαι. 67. ἀπιέναι. 68.
περί. 69. θεωρεῖν. 70. τὰ πάτρια. 71. ἀδεῶς. 72. ἐλαύνειν. 73.

ἀπόλυτον ἀπαρέμφατον. 74. οὐδαμοῦ. 75. πού. 76. ἐν κεφαλαίῳ. 77. κύριοι. 78. ἀπεικάζειν. 79. δοκεῖν. 80. ἐνθάδε. 81. εὐδοκίμο-
νεῖν. 82. ἄλις.

Θέμα 67.

1. μετοχή. 2. ὡσπερ. 3. προκινδυνεύειν. 4. οὐ μὴν, ἀλλὰ μὴν.
5. ἀμνημονεῖν. 6. προσσκεῖν. 7. ἐπιγίγνεσθαι. 8. ποιεῖν. 9. χα-
λεπός. 10. τὸ λεγόμενον. 11. μέλειν. 12. μέλλειν μετοχή. 13.
μέμφεσθαι. 14. αἰσχύνεσθαι. 15. μετοχή. 16. τίμιος. 17. ἠδέως.
18. χρῆσθαι. 19. τὰ πράγματα. 20. βουλευέσθαι. 21. ἀναλί-
σκειν. 22. ὠνεῖσθαι. 23. ἔτι. 24. τὸ συναλλάσσειν. 25. ἡ γνώμη.
26. καθίστασθαι. 27. μετοχή τοῦ φύειν, γεννᾶν. 28. φιλεῖν. 29.
ισχύειν. 30. ἄλγος. 31. ἄπτεσθαι. 32. ἀφρόνως. 33. ἐπί. 34.
κεκτῆσθαι. 35. ἠγείσθαι τινι. 36. ἀποθνήσκειν. 37. μάχη. 38.
μάχεσθαι.

Θέμα 68.

1. εἰκέναι μετοχή. 2. σαφῶς. 3. εἰδέναι. 4. τελευτᾶν. 5.
αἰσθάνεσθαι. 6. ἀορίστου μετοχὴν μετὰ τοῦ εἶναι. 7. λόγοι. 8.
οὐδαμοῦ. 9. εἶναι. 10. διατελεῖν. 11. διαγίγνεσθαι. 12. οὐδέτερον
ἐπιθέτου. 13. ἐπιμέλεσθαι. 14. διαβιοῦν. 15. διαλείπειν. 16.
ἐκλείπειν. 17. λανθάνειν. 18. ἠδεσθαι. 19. οἱ συνόντες, ἑμιλοῦν-
τες. 20. σθάνειν. 21. ἐπί. 22. ἀποδιδράσκειν. 23. ἀνάγεσθαι. 24.
ὑβρίζειν. 25. λήγειν. 26. ἠδῖον. 27. μουσικώτερον. 28. λοιδορεῖ-
σθαι. 29. κάμνειν. 30. σκώπτειν. 31. ἀνέχεσθαι. 32. σκώπτε-
σθαι. 33. ἀπαγορεύειν. 34. θεραπεύειν. 35. οὕτω. 36. τελευτᾶν
τὸν βίον. 37. ὑπάρχειν. 38. εὖ ποιεῖν. 39. ἠττάσθαι. 40. κρα-
τεῖν. 41. κερδαίνειν. 42. ἀρκεῖν. 43. ἀπαλλάττειν. 44. ἠκειν. 45.
μετοχή. 46. εἶχεσθαι. 47. ἀμαρτάνειν τι. 48. ἠττάσθαι. 49.
ἠδεσθαι. 50. ἄχθεσθαι. 51. ἰσχυρῶς. 52. ἀπαντᾶν, ἀνιάσθαι. 53.
βιάζεσθαι. 54. μεταμέλειν, μετάμελον γίγνεσθαι τινι. 55. αἰσχύ-
νεσθαι. 56. φθάνειν. 57. γίγνεσθαι. 58. ἀνασπᾶν. 59. εἰδέναι.
60. μετοχή. 61. φρονεῖν εὖ. 62. ἀναμιμνήσκειν. 63. δηλοῦν. 64.
ἠγεμῶν. 65. διανόημα. 66. ἀλίσκεσθαι. 67. αἰσθάνεσθαι. 68.
περιεῖναι. 69. προσίεναι. 70. συνειδέναι. 71. ἐξαμαρτάνειν. 72.
ἰσθαι. 73. εὐνοῦς. 74. ἐπίστασθαι. 75. γινώσκειν. 76. αἰσθάν-
νεσθαι. 77. τὰ δέοντα. 78. ἀγγέλλεσθαι. 79. πυνθάνεσθαι. 80.
πράττειν. 81. περιορᾶν. 82. ἀπτεσιχίζεσθαι. 83. πειρᾶσθαι. 84.
ἐπεσθαι.

Θέμα 69.

1. ἐμπόριον. 2. ἀναχώρησις. 3. χρονία. 4. νεωτερίζειν, νεοχ-
μοῦν. 5. τυραννεύειν. 6. μετοχή. 7. ἀπιέναι, χωρεῖν. 8. γινώ-

σκειν. 9. ἠττάσθαι. 10. σκοπεῖσθαι. 11. φοιτᾶν. 12. ἐξεῖναι μετοχή. 13. ἄγεσθαι. 14. κελεύειν. 15. μετοχή. 16. παρασκευάζειν. 17. τοῦ συνεῖναι μετοχή. 18. γεωργεῖν. 19. ἀνδρίζειν. 20. σφοδρῶς. 21. κολάζειν. 22. ἐφηβείν. 23. ἄμα. 24. τιτρώσκειν. 25. τοξεύειν. 26. γράφειν. 27. γίγνεσθαι. 28. εὔνους γίγνεσθαι. 29. ἐπιγίγνεσθαι. 30. ἐνταῦθα. 31. πιζεῖν. 32. ὄραν, σκοπεῖν. 33. ἀλίσκεσθαι. 34. ἰέναι. 35. παρασκευάζειν. 36. δεῖσθαι. 37. τρεῖς κηκοδαίμων. 38. γυναῖκα ἄγεσθαι. 39. διαλέγεσθαι. 40. ἀήθης. 41. βραχύς. 42. δοκεῖν. 43. ῥηματικόν. 44. τὰ ἐφεξῆς τούτοις. 45. ἐπιτρέπεσθαι. 46. εἰκός. 47. κατορθῶν. 48. διαμαρτάνειν. 49. λύεσθαι. 50. οἴχεσθαι. 51. ἄρρωστος. 52. ἐπιστρατεύειν τινί. 53. τέμνειν. 54. χάρις. 55. ἐκτίνειν. 56. ἀποδιδόναι. 57. ῥαδίως. 58. προκαθίστασθαι. 59. φυλακή. 60. διαιρεῖν. 61. τῆδε. 62. μετοχή ἀπόλυτος αἰτιατική. 63. αἰρεῖσθαι. 64. τελευτᾶν. 65. μεταμέλεσθαι. 66. παρέχειν, μετοχ. ἀπόλ. αἰτιατ. 67. ἀφικνεῖσθαι. 68. συνδοκεῖν. 69. ἄγεσθαι. 70. παρίστασθαι τινί. 71. προσήκειν. 72. ἀναρριπτεῖν. 73. κύριον εἶνε. 74. δοκεῖν μετοχή. 75. περαίνειν. 76. ἐπιμελεῖσθαι. 77. μεταπέμπεσθαι. 78. καταμεθεῖν. 79. ἐμβάλλειν. 80. ἀποσφάττειν. 81. τὰ ἱερά. 82. καλλιερεῖν. 80. ἀριστᾶν. 81. ποιεῖσθαι. 82. τῷ ὄντι, ὄντως. 83. μετοχή. 84. ἀποκτινύναι μετοχή. 85. ἀναβιώσκεσθαι. 86. σκοπεῖσθαι. 87. κρεῖττον. 88. ἀνάγειν. 89. ἀλίσκεσθαι μετοχή.

Θέμα 70.

1. γένει. 2. ἰκανόν. 3. λειτουργεῖν. 4. προστάττειν. 5. ῥηματικόν. 6. αἰτεῖσθαι τινά τι ἢ παρά τινός τι. 7. ἐθίζεσθαι. 8. προαιρεῖσθαι. 9. τὰ τῆς πόλεως. 10. γίγνεσθαι. 11. ἀπρακτος. 12. εἰωθέναι. 13. ἀδόκητος, ἀπροσδόκητος. 14. ὕβρις. 15. αἰρεῖν. 16. τὸ κοινόν. 17. ῥηματικόν. 18. ἀνυδρία. 19. προφθάνειν. 20. εὐεπίθετον. 21. ἀποδέχεσθαι ῥηματικόν. 22. περιορᾶν ῥηματικόν. 23. ἀπόλλυσθαι. 24. ῥηματικόν προσωπικόν. 25. εὐδοξία. 26. ἠττάσθαι ῥηματ. προσωπικόν. 27. δεῖσθαι. 28. κολάζεσθαι. 29. κελεύειν. 30. ἐκῶν. 31. ῥηματικόν τοῦ ἰέναι. 32. θεᾶσθαι μετοχή. 33. νεῖν ῥηματικόν. 34. ψύχεσθαι.

Θέμα 71.

1. τελευτᾶν. 2. ὅτι. 3. γίγνεσθαι. 4. πολλοῦ ἄξιος. 5. καταπέμπεσθαι. 6. αἰρεῖσθαι. 7. δεῖσθαι. 8. προῖεσθαι. 9. ὀρθῶσθαι. 10. παρέχειν. 11. συνάγειν. 12. ἐπιτάττειν. 13. ἀγαπᾶν. 14. συμμιγνύναι. 15. ἐκ τούτου. 16. δῆ. 17. ἐκούσα. 18. προσχωρεῖν. 19. αἰρεῖν. 20. ἐκπολιορκεῖν. 21. φρεατία. 22. τελική μετοχή.

23. ἐκθεῖν. 24. παρασκευάζεσθαι. 25. κελυσάντων. 26. ὡς ἄρξων. 27. μηχανητικός. 28. κοινολογεῖσθαι. 29. ἔχειν. 30. δοκεῖν. 31. δῆλον γίνεσθαι. 32. ἐπιέναι. 33. ζημιοῦσθαι. 34. φυγή. 35. παράγειν. 36. φίλιος. 37. βλάπτειν μετοχή. 38. εἰνὶ τινί τι. 39. Μετάφρασον ὡσεὶ ἦτο· ἀφ' οὗ οὗτος ἀπέθανε. 40. πυνθάνεσθαι. 41. παρασκευάζεσθαι. 42. καθιστάναι. 43. δύνασθαι. 44. ἤκειν, πορεύεσθαι. 45. ὑπισχνεῖσθαι. 46. ἀποδίδεσθαι. 47. αἰσθάνεσθαι. 48. ἐπὶ τινί εἰνὶ τι. 49. ἀφαιρεῖσθαι. 50. τὴν ἀρχήν. 51. ἀκριβῶς. 52. καταβαίνειν. 53. θεραπεύειν. 54. ἰέναι. 55. ἄγειν. 56. προσλαμβάνειν. 57. αἰρεῖν. 58. ἔστιν ὅτε. 59. παρακαλεῖσθαι. 60. μετοχή. 61. ἐπὶ θυγατρὶ. 62. ἀποκτείνειν. 63. πάγκαλος. 64. κατέχειν. 65. ἔνθα. 66. πειρᾶσθαι. 67. ἐπιέναι. 68. ἀπαρέμφατον. 69. παρασκευάζεσθαι μετοχή. 70. τιμωρεῖν τινί. 71. ἀφικνεῖσθαι. 72. κρατεῖν. 73. ἐκόν. 74. προσχωρεῖν. 75. ἀξιούν. 76. βούλεσθαι. 77. ἐγκρατῆ γίνεσθαι. 78. βεηθεῖν. 79. χωρίον. 80. μάλα. 81. ὁ τὴν φυλακὴν ἔχων. 82. παρασκευάζεσθαι. 83. ὁ ἄρχων. 84. ἤκων παρά. 85. καθιστάναι. 86. ἰέναι ἐπὶ. 87. ὀκνεῖν. 88. προσδοκᾶν. 89. λόγοι. 90. συμμιγνύναι. 91. ἐφ' ᾧ τε. 92. ἔαν. 93. ἔαν. 94. γιγνώσκειν. 95. βίβλ. 96. μετοχὴ τοῦ τιμᾶν καὶ ἡδεσθαι. 97. ἀφικνεῖσθαι. 98. κελεύειν. 99. ἡγεῖσθαι. 100. τίθεσθαι τὰ ὄπλα. 101. ἐπὶ τῷ στόματι. 102. ἀπορεῖν. 103. ξενίζειν. 104. εἰνὶ τινος. 105. πολέμιος. 106. εὐθύς. 107. κελεύειν. 108. ἡγεῖσθαι. 109. ἀφικνεῖσθαι. 110. οἴκησις. 111. ἀποσπάττεσθαι. 112. κατακλείειν. 113. κατασημαίνεισθαι. 114. φυλακὴν καθιστάναι. 115. πατρῶος.

Θέμα 72.

1. μετοχή. 2. δοκεῖν. 3. συμμαχεῖν, συμμαχίαν ποιεῖσθαι. 4. κωλύειν. 5. ἐξελαύνειν. 6. κατά. 7. μαντεία, χρηστήριον. 8. ἄθυτος. 9. πέμπειν. 10. ἀξιούν. 11. αὐτόνομος. 12. περιοικίς. 13. ἔχειν ἐπιλητίδας. 14. φρουρὰν φαίνειν. 15. τέμνειν, κόπτειν. 16. ἐπιγίγνεσθαι. 17. θρασύτερον γίνεσθαι. 18. διαπρεσβεύεσθαι. 19. εἶναι δυσμενεῖς, ἔχειν δυσμενῶς. 20. περιέναι μετοχὴ· κατὰ τίνα πτώσιν; 21. προσχωρεῖν μετοχή. 22. λείψ. 23. μετοχή. 24. ἀργύριον. 25. ἀπομετρεῖσθαι. 26. μέδιμνος. 27. ἀποκτείνειν. 28. οἶεσθαι. 29. καθεύδειν. 30. μεθύσκεσθαι. 31. ὁ δῆμος. 32. αἰσθάνεσθαι. 33. περιπίμπλασθαι. 34. ἐσμός. 35. ἡγεμών. 36. ἀναλαμβάνειν. 37. καταλείπειν. 38. οἴκαδε. 39. ἐπιέναι, ἐπιγίγνεσθαι. 40. ἄγεσθαι καὶ φέρεσθαι. 41. συγχωρεῖν. 42. καθαίρεισθαι, περισιρεῖσθαι. 43. ἀξιούν. 44. ὠνεῖσθαι. 45. τοῦ προεστάναι.

Θέμα 73.

1. πυνθάνεσθαι. 2. ναυπηγεῖσθαι. 3. συνάγειν. 4. βουλευέσθαι. 5. λογιζέσθαι. 6. τῷ ναυτικῷ. 7. περιεῖναι. 8. αἰτεῖν. 9. διαβατήρια. 10. προλέγειν. 11. μετοχή. 12. τὰ ἰερά. 13. διαρρίπτειν. 14. ἐπιμαρτύρεσθαι. 15. τὸν στόλον ποιεῖσθαι. 16. ἀφικνεῖσθαι. 17. πέμπειν. 18. δεῖσθαι μετοχή. 19. αὐτόνομος. 20. αἰτεῖσθαι. 21. σπένδεσθαι. 22. πράττειν. 23. ἀδικεῖν. 24. ὁμνῦναι. 25. φεύδεσθαι. 26. μεταπέμπεσθαι. 27. πρὸς· μετὰ τίνος πτώσεως; 28. θεραπεύειν. 29. γινώσκειν μετοχή. 30. ὄχλος. 31. μαίνειν. 32. ὡς. 33. διάγειν. 34. ὀγκηρότερον. 35. δύνασθαι. 36. προσάγειν. 37. οὐδὲν πράξαντας. 38. δεῖσθαι. 39. γινώσκειν. 40. ἐπίστασθαι. 41. μειοῦν. 42. κρείττονες. 43. αὔξειν. 44. ἀντιτιμᾶν. 45. εἰκότα. 46. αἰτεῖσθαι. 47. ἀδυνατεῖν. 48. ἐμποδῶν. 49. δοκεῖν. 50. αἰσθάνεσθαι. 51. χυλεπαίνειν. 52. προλέγειν. 53. ἐλάττων. 54. ἄχθεσθαι. 55. μάλα. 56. μετοχή. 57. πολέμιος. 58. κελεύειν. 59. παρασκευάζεσθαι. 60. μέσον. 61. περιάγειν. 62. ἀφικνεῖσθαι. 63. δύσιππος. 64. ἐμβάλλειν. 65. ἀπαντᾶν. 66. ἀναλαμβάνειν. 67. καταστρέφεσθαι. 68. λείψ. 69. ἠτᾶσθαι, τρέπεσθαι. 70. γινώσκειν. 71. ἐπὶ θάλατταν. 72. μετοχή· κατὰ τίνα χρόνον; 73. γινώσκειν. 74. καταλέγειν. 75. προλέγειν. 76. δόκιμον. 77. ἐξείναι. 78. διαπράττεσθαι. 79. βραχύς. 80. ὑποφαίνειν. 81. ἀσκεῖν. 82. συνάγειν. 83. προτιθέναι. 84. ἄθλα. 85. χωρὶς. 86. μεστά. 87. ἰππάζεσθαι. 88. εἰκέναι. 89. ὁπότε. 90. ἐπαινέναι. 91. ἀσκεῖν. 92. πειθαρχεῖν. 93. ἐμβάλλειν. 94. ἀπαρέμφοτον. 95. ἄπρονος. 96. θαρρεῖν. 97. δεῖν. 98. διέρχεσθαι. 99. προλέγειν. 100. καθιστάναι. 101. ἐντυγχάνειν. 102. αἰρεῖν. 103. καταπέμπειν. 104. ἀποτέμνειν.

Θέμα 74.

1. ἀφικνεῖσθαι. 2. ἅμα μετοπῶρω. 3. χαρίζεσθαι. 4. μέσον. 5. πορθεῖν. 6. μετοχή. 7. εἰπόντος. 8. διαχειμάζειν. 9. βασιλεία. 10. κῶμαι. 11. ἐπιτήδεα. 12. θῆραι. 13. παράδεισος. 14. περιείργεσθαι. 15. ἀναπετάννυσθαι. 16. παραρρεῖν. 17. παντοδαπός. 18. αἰρεῖν. 19. ἀπολείπειν. 20. βαρύτερον γίνεσθαι. 21. τὸ ἔθνικόν. 22. ξένος. 23. ἐκ παλαιοῦ. 24. ξενοῦσθαι. 25. λέγειν. 26. δοκεῖν. 27. συγκεῖσθαι. 28. κατακεῖσθαι. 29. πόα. 30. ἀναμέμνειν. 31. φαυλότης. 32. αἰσχύνεσθαι μετοχή. 33. ῥαπτά. 34. ὑποτιθέναι. 35. θεράπων. 36. κατακλίνεσθαι. 37. ἔχειν. 38. προσαγορεύειν, χαίρειν. 39. δεξιάν. 40. εἰ καί. 41. παρέχειν. 42. ἰσχυρὸν ποιεῖν. 43. γίγνεσθαι. 44. διπλοῦς. 45. διακεῖσθαι. 46. λείπειν. 47. καταλείπειν.

48. εὖ ποιεῖν. 49. χρόνῳ. 50. ποτέ. 51. ξένοι. 52. γίγνεσθαι. 53. ἐξενωμένοι. 54. νομίζειν. 55. ἠδέως. 56. καταστρέφεσθαι. 57. ὁμοδούλους. 58. ἀπλῶς. 59. προστάττειν. 60. τὴν ἀρχὴν. 61. εὖ ἴσθ' ὅτι. 62. λαμβάνεσθαι. 63. ὦ λῶστε. 64. ἐπίστασθαι. 65. τοῦ λοιποῦ. 66. ὑπολείπεσθαι. 67. μεμνησθαι. 68. ἔχειν. 69. πάγκalos.

Θέμα 75.

1. ἀφικνεῖσθαι. 2. προσάγεσθαι. 3. ἐφ' ᾧ τε. 4. χρῆσθαι. 5. ἀπαρέμφατον. 6. ἄρτι. 7. πέμπειν. 8. ἐπιέναι. 9. βούλεσθαι. 10. χρῆσθαι. 11. αὐτοπολίτας εἶναι. 12. γίγνεσθαι μετὰ τινος. 13. καταλείπειν. 14. προσγίγνεσθαι. 15. δυσπάλαιστος. 16. σκοπεῖν, λογιζέσθαι. 17. ἐπιμελεῖσθαι. 18. εἶναι ἐν τινι. 19. πολυανθρωπία. 20. πολυσιτία. 21. προσάγεσθαι. 22. καταστρέφεσθαι. 23. κρατεῖν. 24. χρύσεια. 25. γίγνεσθαι. 26. μετοχή. 27. κωλύειν. 28. ἐν ποιεῖν. 29. δεῖν. 30. πρεσβεύεσθαι. 31. πρόθυμος. 32. βοηθεῖν. 33. τρεπτέον τὴν σύνταξιν εἰς ἐνεργητικὴν. 34. τὸ εἰς τοὺς μυρίους σύνταγμα. 35. διδάσκειν μετοχή. 36. περιένεσθαι. 37. ἐξιέναι. 38. δεῖσθαι. 39. ἄγειν. 40. ἐκοῦσαν. 41. ὀρᾶσθαι. 42. γίγνεσθαι. 43. στασιάζειν. 44. πολέμαρχος. 45. διάφορος. 46. οἰκειοῦσθαι. 47. παραινεῖν, παρακελεύεσθαι. 48. ὑπουργεῖν. 49. λογιστικός. 50. ἐρᾶν. 51. καθῆσθαι. 52. ἄγειν θεσμοφορίαν, θεσμοφοριάζειν. 53. ἐρημῖα ἐν ταῖς ὁδοῖς. 54. παρίεναι. 55. εἴργειν. 56. αἰρεῖσθαι. 57. χαλεπῶς φέρειν. 58. μετοχή. 59. συμφέρειν. 60. πολεμία ἦν. 61. ὧν δέονται. 62. ἀγαθὰ. 63. δοκεῖν. 64. κρίσιν ποιεῖν. 65. βραβηρίζειν. 66. ξένος. 67. οὐκ ἐπ' ἀγαθῶ. 68. καταλαμβάνειν. 69. αἶρειν. 70. καταψηρίζεσθαι. 71. ἀποθνήσκειν.

Θέμα 76.

1. κολάζειν. 2. δῆλον. 3. τότε. 4. ὁμνῶναι. 5. ἔαν. 6. αὐτόνομος. 7. σπονδαί. 8. κολάζεσθαι. 9. μετοχή. 10. ἠπτάσθαι, κρατεῖσθαι μετοχή. 11. δουλεύειν. 12. τυραννεῖν. 13. καταλύεσθαι. 14. ὦδε. 15. γραμματεῦειν. 16. πράξις. 17. συγγίγνεσθαί τινι. 18. γνώριμος. 19. πυνθάνεσθαι. 20. γιγνώσκειν. 21. συντίθεσθαι. 22. πιστὰ διδόναι καὶ λαμβάνειν μετοχή. 23. ἐπιτηδῆσις. 24. διημερεύειν. 25. τόπος. 26. ἀπιέναι. 27. ὄψιαίτατα. 28. διανυκτερεύειν. 29. ἄγειν. 30. ὡς ἐπ' ἐξῶδῳ τῆς ἀρχῆς. 31. ἐπιμελεῖσθαι. 32. χαρίζεσθαί τινι. 33. ἠδέως. 34. μεθύσκεσθαι. 35. συμπροθυμεῖσθαι. 36. κελεύειν. 37. στέλλεσθαι. 38. δέσποινα. 39. θεράπεινα. 40. διάκονος. 41. παίειν. 42. οἱ μὲν. 43. ἐπαγγέλλειν.

44. κατακεῖσθαι. 45. ἐριουργεῖν. 46. κατασιωπᾶν. 47. κελεύειν. 48. εἰργμοφύλαξ. 49. τίθεσθαι τὰ ὄπλα. 50. μετοχή τοῦ ὤς. 51. πυνθάνεσθαι. 52. ἄσμενος. 53. σπένδεσθαι. 54. ὁμνῦναι.

Θέμα 77.

1. καταστρέφεσθαι. 2. ἐπί. 3. μόρα. 4. ἤκειν, ἀφικνεῖσθαι. 5. ἐθνικόν. 6. πόλις. 7. εὐδοκιμεῖν. 8. σημαίνειν, ἀγγέλλειν μετοχή. 9. χαλεπόν. 10. εὐ οἶδ' ὅτι. 11. σπονδᾶς ποιεῖσθαι. 12. συγγίγνεσθαι. 13. εἰδέναι. 14. φιλόπονος. 15. ἐναντιοῦσθαι, τάναντία. τινί στρατεύεσθαι μετοχή. 16. οἶεσθαι. 17. ὁμολογεῖν. 18. τάχα. 19. ὑπολαμβάνειν. 20. ἄπειρος. 21. ἐθνικόν. 22. δοκεῖν. 23. κρεῖττον. 24. προσάγεσθαι. 25. μετοχή. 26. καταστρέφεσθαι. 27. πειρᾶσθαι. 28. ποιεῖν. 29. γινώσκειν μετοχή. 30. ἀξιούν. 31. παρασκευάζειν. 32. ἔχειν. 33. προσγίγνεσθαι μετοχή. 34. εὐπετώς. 35. καθίστασθαι. 36. ἀσκεῖν, ἐπιμελεῖσθαι. 37. εἶναι τινί τι. 38. περιεῖναι, περιγίγνεσθαι. 39. περιοικεῖν, περίοικος. 40. ἔθνος. 41. ὄραν. 42. πολέμιος, πολεμῶν. 43. πρόθυμος, οἷος μετ' ἀπαρεμφάτου. 44. ἰάν. 45. εὐ οἶδ' ὅτι. 46. ταχεύειν. 47. δοκεῖν. 48. ἀρχή. 49. ἄγεσθαι. 50. ποιεῖσθαι, ναυπηγεῖν. 51. πληροῦν ἀνδρῶν οἷοί τ' ἐσόμεθα μᾶλλον. 52. μετοχή. 53. ἰκανόν εἶναι. 54. ἐκπέμπειν. 55. ἰκανός. 56. ὠνεῖσθαι. 57. ὑποκοριστικόν. 58. τεκμέριασθαι. 59. εὐκατεργαστότερον. 60. ἀξιόσκεπτα. 62. ἀρίστασθαι. 63. μηδὲν ἔχοντα ἐγκαλεῖν. 64. ἄπορον. 65. ἀπλότης. 66. αἰτεῖν. 67. εἰ δὲ μή. 68. ἀνέγκλητος. 69. πράττειν. 70. τὰ κράτιστα. 71. ἀρκεῖν. 72. ἀνὴρ ἰδιώτης. 73. ἡσυχίαν ἔχειν. 74. φρόνιμος. 75. χρῆσθαι. 76. σπεύδειν. 77. πονεῖσθαι. 78. ἄριστον καὶ δεῖπνον ποιεῖσθαι. 79. ἐθίζειν. 80. εἰδέναι. 81. γίγνεσθαι. 82. ἀγαθός. 83. ἰκανήν. 84. δοκεῖν. 85. ἐφ' ᾧ τε. 86. ταχεύειν. 87. προαγορεύειν. 88. περίοικος. 89. φέρειν. 90. ἔλξις. 91. τάττειν. 92. γίγνεσθαι. 93. μετοχή. 94. καθεστάναι ἀπκρέμφατον μετὰ τῆς διά. 95. τρέφειν. 96. διατιθέναι. 97. ἀποσφάττεσθαι. 98. διαφέρεσθαι μετοχή.

Θέμα 78.

1. ἀφικνεῖσθαι. 2. αὐτοκράτορες. 3. βουλευέσθαι μετοχή. 4. καθ' ὅτι. 5. ἀνίστασθαι. 6. δοκεῖν. 7. γινώσκειν. 8. ῥηματικόν. 9. αἰ σπονδαί. 10. συμμένειν. 11. σπονδᾶς ποιεῖσθαι. 12. ἡ σκέψις. 13. δοκεῖν. 14. εἶναι. 15. προβουλεύεσθαι. 16. παθητικὴ ἡ σύνταξις. 17. πεφυκέναι. 18. αὐτοφυής. 19. ἠδῶς. 20. ποιεῖσθαι ἡγεμόνας. 21. οἶεσθαι. 22. εἶργεσθαι. 23. τοῦ κατὰ θάλασσαν πολέμου. 24. ἀσκεῖσθαι, τὴν ἄσκησιν ποιεῖσθαι. 25. ἐξέρ-

χεσθαι πολλούς. 26. πείθεσθαι μετοχή. 27. εὐθαρσής. 28. ἐπε-
 σθαι 29. ἠγεῖσθαι. 30. ἠγεῖσθαι. 31. συμφορώτατα εἶναι. 32. δο-
 κεῖν. 33. βέλτιστον. 34. ισχυρῶς. 35. παρέρχεσθαι. 36. κελεύειν.
 37. ἠγεῖσθαι. 38. ἐπιδεικνύναι. 39. αὐτίκα. 40. ἠγεῖσθαι. 41.
 τῶν ἐλαχίστου ἀξίων. 42. δοκεῖν. 43. ἰσαίτερον. 44. δεῖν με-
 τοχή. 45. ἐπὶ μετὰ τινος πτώσεως; 46. ἐν μέρει. 47. μέσον. 48.
 πενθήμερον. 49. μετοχή. 50. δοκεῖν μετοχή. 51. κοινῇ. 52. κω-
 λυεῖν. 53. ἄλλοθεν. 54. ἐπιμαχώτατον. 55. λήγειν. 56. ἀνίστα-
 σθαι. 57. δεῖσθαι. 58. προσπίπτειν. 59. συντάττεσθαι. 60. ἀπο-
 κτείνειν. 61. σπονδὰς ποιεῖσθαι. 62. χρῆναι 63. ἀπέρχεσθαι. 64.
 πάλιν. 65. συμμιγνύναι. 66. δηοῦν. 67. γίγνεσθαι. 68. δρόμῳ.
 69. φέρεσθαι. 70. μετοχή. 71. ἐκβοηθεῖν. 72. μέσον. 73. ὕστε-
 ραία. 74. ἔχεσθαι. 75. φθείρειν. 76. οἴκαδε. 77. ὁμοθυμαδόν. 78.
 μέσον. 79. ἠγεῖσθαι μετοχή. 80. ἐγγίγνεσθαι. 81. προήκειν με-
 τοχή. 82. οὐχ οὕτως, ἄλλως ἔχειν. 83. τὸ πλεῖστον. 84. τὸ
 φύλον. 85. ἀλκιμώτατος. 86. ἐμπιμπλάναι. 87. ἐπεσθαι. 88.
 ἐν μέρει. 89. ἐκ τινων δ' ἔργων. 90. μεγαλύνεσθαι. 91. ὑποφθό-
 νως ἔχειν πρὸς τοὺς Ἀρκάδας ἀξανομένους. 92. δυσμενῶς ἔχειν.
 93. προαιρεῖσθαι. 94. μετοχή. 95. ἐθνικόν. 76. συνάγειν. 97.
 ἀξιοῦν. 98. ἔαν. 99. αὐτόνομος. 100. μετοχή. 101. λέγειν, κε-
 λεύειν μετοχή. 102. δοκεῖν. 103. ἰέναι. 104. ἡ δευτέρα βοήθεια.
 105. πολιτικός. 106. αἰρεῖν. 107. δηοῦν. 108. ἐπαναχωρεῖν. 109.
 βοηθεῖν. 110. ὁ ἀρχων. 111. λήγειν, ἐξήκειν. 112. ὃς εἰρημένος
 ἦν. 113. ἀποτέμενεσθαι αὐτὸν ἀποπορευόμενον. 114. αἰτεῖν. 115.
 μετοχή. 116. ἐν ταῖς συμβολαῖς. 117. προσβαίνειν. 118. οἴκαδε,
 ἐπ' οἶκον. 119. παρακελεύεσθαι. 120. μένος. 121. ἐμπίπτειν. 122.
 μόλις. 123. οἱ ἠγεμόνες. 124. ἀνείργειν. 125. ὠθεῖσθαι. 126.
 ἠγεῖσθαι. 127. δέχεσθαι. 128. ἀποθνήσκειν. 129. πίπτειν. 130.
 ἀρξάμενοι ἀπὸ. 131. ἡ τύχη. 132. ἦττον. 133. ἦδεσθαι. 134.
 βούλεσθαι. 135. δοκεῖν, γινώσκειν. 136. χωρὶς. 137. ἀφικνεῖσθαι.
 138. ὅτι. 139. ἄρτι. 140. λέγειν μετοχή. 141. δοκεῖν. 142. αὐ-
 τόνομος. 143. ἀνέλκειν. 144. πείθεσθαι. 145. ἐπὶ. 146. ἰέναι.
 147. ὑπεραμύνεσθαι. 148. μετοχή. 149. ἀρξάμενοι ἀπὸ. 150.
 οὐδὲν δεῖσθαι. 151. προσάγεσθαι. 152. προσέχειν τὸν νοῦν. 153.
 λέγειν, κελεύειν. 154. στρατηγεῖν. 155. συμμιγνύναι. 156. με-
 τοχή. 157. οἱ δυνατοί, οἱ βέλτιστοι. 158. δεῖσθαι, προσπίπτειν.
 159. νεωτερίζειν, μεθιστάναι τὴν πολιτείαν. 160. φυγαδεύειν.
 161. ποιεῖσθαι. 162. ἐφ' ᾧ τε. 163. ἠγεῖσθαι. 164. ὁ δῆμος. 165.
 ὡς. 166. ἐκβάλλειν. 167. καθιστάναι. 168. συνίστασθαι. 169.
 οἱ φεύγοντες. 170. βοηθεῖσθαι. 171. γίγνεσθαι. 172. τυραννίς.

024000025433

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΝ ΤΩΙ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΩΙ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως :

Ἑλληνική γραμματικὴ πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν τῇ Α' τάξει τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων μαθητούντων, μετὰ σημειώσεων. Βασ. θεοφείλου ἐν τῷ Διακριτικῷ τῶν διδακτικῶν βιβλίων κατὰ τὸν ΒΡΑ' νόμον. Κέρκυρα ὁδόσφ. Δ. 1.50.

Ἑλληνικὴ γραμματικὴ πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν τοῖς παρθεναγωγείοις μαθητούντων, μετὰ σημειώσεων κατὰ τὸ τελευταῖον πρόγραμμα τοῦ ὑπουργείου συντεταγμένη. 16ον, σελ. 132 Δρ. 1.50.

Ξενοφῶντος Κύρου Ἀνάβασις πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν τοῖς γυμνασίοις καὶ ἑλληνικοῖς σχολείοις μαθητῶν. Λόγος πρῶτος καὶ δεύτερος μετὰ σημειώσεων κριτικῶν καὶ ἐρμηνευτικῶν, γεωγραφικοῦ πίνακος καὶ 28 λιθογραφικῶν ἐκόνων. 8ον, σελ. 116 Δρ. 1.75.

Ξενοφῶντος Κύρου Ἀνάβασις πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν τοῖς γυμνασίοις καὶ ἑλληνικοῖς σχολείοις μαθητῶν. Λόγος τρίτος καὶ τέταρτος μετὰ σημειώσεων κριτικῶν καὶ ἐρμηνευτικῶν καὶ 14 λιθογραφικῶν πίνακων. 15ον, σελ. 144 Δρ. 1.75.

Ξενοφῶντος ἐκ τῆς Κύρου παιδείας καὶ τῶν ἑλληνικῶν ἐκλογαὶ ἀδιδασκόμενα ἐν τῇ τρίτῃ τάξει τῶν ἑλληνικῶν σχολείων καὶ παρθεναγωγείων, μετὰ σημειώσεων. 16ον, σελ. 152 Δρ. 2.—

Ἐπιπέμπεται συγγραμμάτων πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς σχολείοις καὶ παρθεναγωγείοις καὶ τῶν ἐν τῇ Α' καὶ Β' τάξει τῶν Γυμνασίων μαθητούντων. 8ον, σελ. 103 Δρ. 1.75.

Θίμαι περιέχοντα καὶ α ἐν τῷ τελευταίῳ προγράμματι διοριζόμενα μετὰ τοῦ Συντακτικοῦ πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Γ' τάξεως τῶν ἑλληνικῶν σχολείων καὶ παρθεναγωγείων. Δρ. 1.75.

Ἐπιπέμπεται τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσης τὰ ἐπιπέμπεται τῶν Γυμνασίων. Δρ. 1.75.

Ἐπιπέμπεται πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Α' τάξεως τῶν Γυμνασίων κατὰ τὸ τελευταῖον πρόγραμμα τοῦ ὑπουργείου συντεταγμένα. Δρ. 1.50.

Ἐπιπέμπεται πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Β' τάξεως τῶν Γυμνασίων κατὰ τὸ τελευταῖον πρόγραμμα τοῦ ὑπουργείου συντεταγμένα. Δρ. 1.50.

Στοιχειώδης Γραμματικὴ τῆς Ἰωνικῆς καὶ Ἐπικῆς διαλέκτου (Προδότου - Ομήρου). Δρ. 1.—

Τιμᾶται ὅραχ. 1.50

Ἐκ τῆς ἑστίας ἐκ τοῦ Τοπογραφείου τῆς ἑστίας 1898 — 1963